

crashing to pink

Derece : NC-18 (18 yaş altındakiler için sakıncalıdır.)

Özet : Turuncu gökyüzü pembeleşene kadar 14 sene geçti...

Notlar : Tarih, 14.03.08 (bitiş tarihi: 19.04.08) (yayın tarihi: 12.10.08)

Notlar II: Şu anda Pink of Luplex'in yazımı sürüyor, ama ben sürekli beynimde pörtleyen flashbacklere artık daha fazla dur diyemedim.

Notlar III: İsim annemiz Dilş oldu. "ben böyle böyle yapacam!" dediğim anda *crashing to pink* kalıbıyla bana geldi, YAY! dedim ve kabul ettim.

Notlar V: Ne kadar uzun sürecektir, kaç defa ara vereceğim, ara verecek miyim? Bilmiyorum. Pink of Luplex şimdilik beklesin, 405 ördüklerinin dünyasında da büyükler ön planda şu anda, ben de kendiminkileri özlediğime göre şimdilik gelecekle ilgili planlar yapmaya gerek yok. Yine yüreğimiz nereye götürürse oraya gidiyoruz.

Notlar VI: Gözlüğümü temizledikten hemen sonra başlıyoruz. Bir süre Mars'ta dolaştık, kanımız daha hızlı aktı, şimdi de özümüze dönüyoruz. Luplex'e tekrar hoş geldiniz..

crashing to pink

Maynard'ın merdivenleri yıllardır olmadığı kadar mutlu adımlarla inilip çıkılıyorken o adımların sahibi, eksi kraliyet asistanı, yeni kraliyet elçisi delora nobes annesine kavuşmanın zevkiyle parlıyor, her karşılaştığı uşak ya da hizmetçiye güzel gülümsemesini hediye ediyorken bahçeye inen merdivenler de bittiğinde genç kadın gölün kenarındaki çardakta cuslov ve minik faye'le beraber oturan annesini görmüş, hızlı adımlarla oraya gidiyorken parlak sabah da onu takip ediyordur. Genç kadın çardağın etrafından dolaşp en önce faye'in görüş alanına girerken küçük kız yüzü aydınlanarak teyzesine ellerini uzatır, delora onu annesinin kucağından kopararak yanaklarını öperken annesinin yanına oturduğunda gülümser

"ben çok iyiyim siz iyi misiniz?"

cuslov gülerken başını sallarken küçük kızının heyecanlı sesi lucinda'yı da güldürüyordur, genç kadın döneli sadece bir hafta olmuştur ama hem oreon hem de saraydaki hava tamamen değişmiştir. Yıllardır eksik olan şey tamamlanmış, onları bunca zamandır ayakta tutmayı başaran kadın geri dönmüşken şu anda çardakta cuslov'la beraber tartışılan konu da bu ayakta tutma durumudur. Cuslov annesinin tekrar başkan olmasını istediğini söylemiş, lucinda her seferinde reddetmiş, kızı da her seferinde sormuşken bugün de yine bir soruş ve reddediş turu sürüyordur

"anne gerçekten-"

“cuslov, bir haftadır gerçek anne yüzümü ortaya çıkarmamaya çalışıyorum, ama bir defa daha sorarsan azarlamak zorunda kalacağım. Hayır. Kurulun başına geçmeyeceğim. Sen başkansın ve öyle kalacaksın, ben torunuma bakacağım..”

lucinda teyzesinin kollarındaki faye’e dönerken küçük kız da delora’nın kolyesini çekerek büyük annesine göstermeye çalışıyordu, ama kolye bir türlü gelmiyorken faye büyük anneyi boşverip parlak şeyin nereye bağlı olduğunu anlamaya çalışır..

lucinda kızlarını işlerinin başına yollamış, faye’le beraber tekrar saraya giriyorken delialona da liv’le beraber aşağı iniyordur, iki küçük kız taşındıkları kollardan birbirlerini gördüklerinde derhal kırırdanarak tutuldukları kucaklardan kurtulmaya çalışırlar, lucinda torununu yere bırakırken faye ayaklarını mermere bastığı anda karşı taraftan ona gelen liv’e koşturur, ikisi paytak paytak birbirlerine tutunarak kocaman sarayda karıncalar gibi yürürken liv bir an yere yapışır, delia atılarak onu yerden kaldırırken küçük kız bir an etrafındakilere bakar, faye sesini çıkarmıyorken lucinda gülümsüyordur, delia da küçük kızın eteklerini düzeltir ve gülümseyerek onu öperken liv de kötü bir şey olmadığını anlamış, gülümser

“dütüm..”

“düşük ama bir şey olmadı, değil mi tatlım..”

liv delia’nın dizlerini sıkıp karnını öpmesine gülerken faye de onun saçını tutarak dikkatini çeker, o da ilgi istiyorken delia onu da alarak altın sarı saçlarından öper, onun da cici eteğini düzelterek bırakırken ikisi yine yürümeye başlamış, delia da lucinda’ya dönmüşken gülümser

“sen de oreon’a gidersin sanmıştım lucinda, ne oldu?”

“henüz alışmadılar..düğünlerden sonra işleri başlarından aşkın olduğu bir gün gideceğim..”

“kurul’un başına geçecek misin?”

lucinda delia’ya bir anne bakışı sunarken delia gülerek dudaklarını mühürler, sonra onun koluna girerek sarayda bir tura çıkarken okulun son senesinin başlamasına hala 2 haftası vardır, tatilinin tadını çıkarmaya devam eder..

“geldi mi?”

cuslov hayır diyerek ofisine doğru yürüyorken ewan tahmin ettiğini söylüyordur. İkisi beraber beyaz ve ferah ofisten içeri girerken cuslov çantasını masasına bırakır, geçip koltuğuna otururken ewan da karşısına geçiyordur

“sarayda oturup çocuk bakacağını falan mı sanıyor gerçekten?”

“bilmiyorum, ama kurulun başına geçmek istemiyor, başka bir şey bulmamız gerek-“

“o kral olsun, hemen ayarlarım..”

cuslov gülerken ewan da sırttır, o sırada içeri calis girerken karısını gördüğünde gülümser, cuslov da ışıldarken ewan oturduğu koltuğun kollarına tutunarak kalkar

“odadaki tek çirkin yaratık olarak uzaklaşıyorum.. cuslov, lucinda için düşündüğün bir şey olursa konuşalım, ben de düşüneceğim..”

cuslov tamam derken ewan calis’in omzunu sıkarak odadan çıkar, kapı kralın arkasından kapatılırken calis oturduğu yerde ona dönen karısının yanına gelerek dudaklarına eğiliyordur..

“ne yapayım? Robot mu yapsın? *Lucinda gel şu devreleri tak* mı diyeyim?”

ewan colm'un kafasına bir tane vururken ofiste dört dönmeye devam ediyordu, colm kafasını ovarken konuşur

“onun kafasına böyle vurursan işte o zaman tam olur-“

ewan yine elini kaldırmışken kapı vurulur, ewan girilmesini söylediğinde açılan kapıdan biana görünürken genç adam kaldırdığı elini derhal indirir, colm rahatlarırken siyah saçları bugün zarif bir at kuyruğuyla toplanmış olan kraliçe siyah pantolon takımının içinde içeri giriyordur

“lucinda için bir şey düşündüm, size de danışmak istedim-“
“kabul ediyorum ben.”

Biana kocasına gülümserken açıklar

“lucinda'nın benim sağ kolum olmasını istiyorum. Rütbe olarak benden bir aşağıda, cuslov'dan bir yukarıda. Kraliçe veya kral'ın olmadığı anlarda imza yetkisi lucinda'ya ait, onun olmadığı durumlarda da cuslov'a.. Lucinda ikimizi de temsil edecek ewan..”

“boşuna kabul etmemişim, mükemmel hayatım. Oreon içinde bir bildirge yayınlarım-“

“Lucinda'yla da konuştuktan sonra yapabilirsin, bugün onu oreon'a davet edeceğim, ah bir isteğim daha olacak ewan..”

ewan bütün duyuları kraliçesine dönük olarak dinliyorken biana konuşur

“favian'la da sen görüşüp delora'dan sonra latty'nin asistanlığına onun getirildiğini söyler misin? onun da sürekli oreon'da olmasını istiyorum..”

ewan derhal yapacağını söyler, biana teşekkür ederek onu öperken colm'un iç çekişi duyulur, kral ve kraliçe gülümseyerek genç adama dönerken colm elini sallar

“yokum ben, devam edin..”

ve onları yalnız bırakarak odadan çıkarken biana gülümsüyordur, kapı kapandığında ewan kraliçesinin yüzünü tutarak kendine çevirir

“muhteşemiz..”

“öyleyiz..”

“sen olmasan ben ne olurdum bilmiyorum biana..”

kraliçesi kral'a artık hep burada olduğunu söyleyerek dudaklarına uzanırken kral lysander de gülümseyerek onu tutar...

“ayağımın altında dolaşmayın! Sarayda beş tane bebek var, onları koruyun!”

ashley elindeki dosyaları güvenlik departmanındaki bir kölesinin önüne atarken genç adam önüne düşen kağıtları derhal toparlayarak ezberlemek için açıyordu, genç kadın onları bırakarak departmandan çıkarken kapı arkasından kapandığında sarayın sakin havası onu karşılıyor, ama ashley sakinleşmiyorken alt katta liv'in keyifli çılgılığı duyulduğunda genç kadın derin bir nefes alır, merdivenlere dönerek minik yeğenine bir süre dokunabilmek için aşağı inerken topukları taşlara vuruyordu, genç kadın son basamağı da inerken ofisten franco çıkıyordu, henüz kapattığı telefonu elinde, yüzünde hafif bir gülümseme varken başını kaldırdığında ashley'le yüzyüze gelir, genç kadın ona bakıyorken sorar

“senin polis merkezinde olman gerekmiyor mu?”

“bugün değil, iyi misin sen?”

ashley *hmmlayarak* dış kapıya gidiyorken franco da ona takılmıştır, konuşur

“çok stres oluyorsun ashley-“

“sarayı koruyorum franco..”

“*sarayı koruyan insanları yönetiyorsun*, bir şey olduğunda sadece sen atılmayacaksın-“

“ama önce ben atılmalıyım. Diğerleri ortalıkta bebeklerini gezdirip bahçede piknik yaparken ben gökten bir şey düşer mi diye sürekli kontrol ediyorum-“

“onu yapacak adamlar zaten var, sen başında mı bekliyorsun-“

“bazen beklemem gerekiyor, bilmediğin işler hakkında yorum yapmazsan iyi olur..”

franco ellerini kaldırarak adımlarını yavaşlatırken ashley çimlerde bakıcısıyla birlikte oturan liv’i genç kadının yanından alır, bakıcı marla gülümseyerek kalkıp uzaklaşırken liv halasına sarılmıştır

“eşi..”

“ashley geldi ufaklık, ne oynuyorsun?”

liv yerdeki oyuncaklarını gösterirken ashley de gülümseyerek bebeklere bakıyordur, birazdan diğer yanında franco kendini çimlere bırakmışken liv *çömelen* teyzesinden *yayılan* franco’ya döner ve birkaç oyuncak teklif ederken genç adam teşekkür ederek alır, ashley’e dönüp elindeki erkek bebeği sallarken genç kadın gözlerini devirir, ama o sırada liv onun da eline bir kız bebek verirken ashley bununla ne yapacağını soruyordur, liv kendi bebeklerini eline alıp sallar ve kendi anladığı dilden bir şeyler söyletirken franco da kendi bebeğini sallayarak onaylıyordur, ashley *hadi bakalım* diyerek çimlere otururken liv heyecanla bir şeyler anlatıyordur, arada anlaşılır kelimeler çıkıyorken ashley ve franco onu dinler...

“bir gün daha rahat oturamayacağım, değil mi?”

biana gülümseyerek hayır diyorken lucinda da gülümser

“kabul ediyorum biana..”

kraliçenin bakışları ışıldarken ikisi karşılıklı değil, tek bir koltukta yan yana oturuyordur, lucinda genç kadının elini tutarken biana da diğer elinin genç kadının eline kapatarak bir an durur

“dönebileceğini düşünmüyordum, hatta yaptığımız hiçbir şeyin işe yaracağını sanmıyordum..”

“ama yaradı.. gördüğüm şeylerden o kadar memnunum ki biana, muhteşem bir iş başarmışsın..”

genç kadın içtenlikle gülümserken lucinda onun elini biraz daha sıkarak başını sallar

“daha da güzel olacak..”

biana da başını sallarken biraz sonra uzanarak lucinda’ya sarıldığında sarışın kadın da gülümseyerek ona sarılır..

“anne ben hazırım! Jaden!”

alexa dışardaki jaden’a seslenerek eşiğe çıkardığı bavulu gösteriyorken delikanlı gidip onu da alır ve babasının yerleştirmesi için arabaya götürürken alexa tekrar üst kata koşuyor, tessa da ona geliyorken ikisi gülerken ortada buluşurlar

“bavulumu indirdim ben, amcam arabaya koyuyor, babam gelecek mi?”

“alexa!”

alex a alt kattan eve yeni giren babasının sesini duyarken gözleri parlar

“geliyoruz baba!”

genç kız annesinin elini tutarak aşağı inerken jaden’la beraber üç senelerini geçirecekleri yatılı okulları yarın başlıyordur, bugün bütün toplanmalar tamamlanmış, özel araçlarla jaden, anna ve alexa okulun olduğu boyuta geçeceklerken genç kız evdeki son dakikalarında işten daha yeni dönen babasının boynuna atlar

“gidiyorum ben!”

“görüyorum! Tessa kızımız gidiyor!”

tessa gözleri dolarak gülerken alexa annesine döner

“lise’de de mars’a gideceğim, alışsak iyi olur..”

“alışırsız tatlım, senin için göz açıp kapayana kadar geçecek-“

“kendinize dikkat edin anne-baba, çok yaşlanma!”

chris onun imkansız olduğunu söylüyorken alexa gülerek yakışıklı babasına bir kez daha sarılır, sarışın genç adam kızının saçlarını öperek onu bırakırken güzel venüs kızı annesinin de yüzünü tutarak sımsıkı öper, o sırada jaden ve gabriel içeri giriyorken delikanlı saatini işaret eder

“geç kalıyoruz geç! Benim gibi bir kere öpsen yetmiyor mu?”

alex a onun anlamayacağını söylüyorken jaden onu kolundan çekiştirerek alır, amcasıyla tessaya dönerek el sallar

“5 sene sonra görüşürüz!”

“jaden!”

delikanlı *ama onlara göre öyle* diyorken alexa o fikri henüz kafasında oturtamamış, düşünceli bir şekilde arabaya binerken gabriel birazdan döneceğini söyleyerek arabaya biner ve çocukları okul görevlileri tarafından alınmak üzere götürürken tessa ve chris uzaklaşan arabanın arkasından bakıyorlardır, genç kadın iç çekerken 11 senedir ilk defa bebeğinden ayrılıyor, gözleri dolarak kocasının kolunu tutar

“5 yıl chris.. ben bebeğimden o kadar nasıl ayrı kalacağım?”

“çok güzel bir okula gidiyor tatlım, şükre delim ki ona göre 5 yıl olmayacak-“

“neden buradaki bir orta okula gidemiyorlar?”

“ikisi de durmadan sınavlara çalıştılar tess, melekler okulu için şansları yükselecek..”

tessa başını sallarken yaşlarını silerek gülümser

“tamam, sen de üzülebilirsin..”

chris omuzlarını düşürerek tessayı avutmak için ezberlediği bütün o iyi eğitim zırvalarını unuttur ve arkasını dönüp bomboş kalan eve bakarken tessa ona sırtından sarılarak omzunu öper

“yaz tatiline kadar ne yapacağımızı düşünmemiz lazım..”

“yeni bir bebek?”

tessa gülerken chris de gülümser ve küçük morgan’ın olmadığı evine girerek kapıyı kapatır..

SOUNDTRACK / Tonic - Lemon Parade

“jonathan hayır! Ver tatlım, hadi ver-”

jonathan delia’nın sütyenlerinden birini açık bavuldan kapmış, ağzına sokup ucunu kemiriyorken delia peşinden koşturdukça o da gülerek kaçıyordu, kırmızı sütyen küçük elinde sallanıyorken delia odasında serili giysilerin arasından çıkarak jonathan’ın arkasından koridora çıkar, ufaklık hızını alamadan merdivenlere koşuyorken delia onun bariyere çarpıp sarsılmaması için atılır ama o sırada merdivenlerden çıkıp köşeyi dönen colm ufaklığı yakaladığı gibi kaldırırken elindeki kırmızı sütyene bakarak kaşlarını çatır, jonathan kırmızı şeyi sallayarak bir şeyler söylüyorken colm sütyeni tutarak onlara bakan delia’ya kaldırır

“en sevdiğim sütyenin başka bir erkeğin elinde ne işi var?”

“prenslere layık bir kızım demek ki..”

colm jonathan’ın salya akan çenesine ve parlayan cin gibi kahverengi gözlerine bakarken başını sallar

“senin karşında şansımız yok concon..”

concon adını duyunca bir kahkaha atarken colm da güler, küçük adam elindeki sütyeni delia’ya geri fırlatırken genç kadın kırmızı şeyi havada yakalayarak elinde tortop eder

“toplanıyordum-“

“pek öyle görünmüyor, kızlar elbiselerini çalıyorlar..”

delia arkasını dönüp faye ve liv’in kapının önünde elindeki elbiselerle oturup mırıl mırıl bir şeyler konuştuklarını görünce güler, küçük kızlar birbirlerinin elindeki renkli kumaşları çekiştirerek kendi dillerinde sohbet ediyorken delia onların yanına gelmiş, neleri aldıklarına bakar, ellerinden almamaya karar verip tekrar içeri dönerken colm da conconu onların yanına bırakıp içeri girer

“neden okula dönüyorsun?”

“mezun olmam lazım?”

“neden sarayda kalmıyorsun demek istiyorum..”

delia gülerek anladığını söylerken colm bildiğini söyleyerek kendini yatağın boş kalmış bir yerine bırakır, delia onun altında kalan tişörtleri çekerek kurtarıyorken konuşur

“yurtta kalırsam daha rahat çalışırım da ondan-“

“ben seni çalıştırdım..”

delia *tabii* diyorken colm sırttır, delialona elindeki tişörtleri bavula atıp onun yakışıklı yüzüne bakarken alt dudaklarını ısırarak kapının önündeki bebeklere bakar, sonra colm’un üzerinden eğilip telefonu alırken alt kattaki marla’yı arar, gelip bebekleri bir süre alabilir mi diye sorarken olumlu cevap aldığı anda teşekkür eder ve telefonu kapatırken colm kaşını kaldırmış, onu izliyordur

“neden?”

“rahat rahat toplanamıyorum, sen de git..”

colm gülümseyerek karnına yaslanmış delia’nın belini tutarken genç kadın da gülümser, o sırada marla gelip ufaklıkları tatlı dille yerlerinden kaldırmış, delia’nın kapısını da kapatmışken genç kadın kapı kapandığı anda colm’un üzerine tırmanır, genç adam gülerek onu çevirir ve üzerine geçerken ikisi de birbirine uzanarak dudakları birleşir..

colm gözlerini kapatarak kendini altındaki delia’nın içine iterken ikisi de inleyerek birbirlerine tutunur, delia yutkunarak elini colm’un saçlarından geçiriyorken genç adam onun boynunu emiyor, çıkıp tekrar

giriyorken delia dudaklarını ısırarak belini ona kaldırıyordu, colm kendini bir kez daha iterken bu sefer daha derinde, başını kaldırarak delia'nın yüzüne bakar, genç kadının masmavi gözleri yavaşça açılırken colm onun saçlarını alnından çekerek dudaklarını hafifçe öper, tekrar yüzyüze durduklarında nefes nefese fısıldar

“evlenelim..”

delia düşüncelerini toplayamıyor, içinden ona dokunan adamın gözlerine bakıyorken colm onun bacaklarını okşuyor, tekrar eğilerek dudaklarını öper, dilleri hafifçe birbirine dokunduğu anda ayrılırken delia göğsü inip kalkarak onu izliyordur, başını sallar

“başka birini istemiyorum..”

colm gülümserken delia da gülümser ve belini hafifçe kaldırarak genç adama hareket etmesini söylerken colm kendini geri çektiğinde delia'nın dudaklarını aralanır, colm aralık dudaklardan içeri sızarak onu öperken tekrar kendini ittiğinde genç kadın evleneceği adamın saçlarını sımsıkı tutarak kendini ona bırakır..

“babama nasıl söyleyeceksin?”

delia sırtında bir öpücük hissederken gülümser

“onu da böyle öpecek misin?”

colm sırtarak genç kadına sırtından sarılıyorken delia yorgundur, ama bulutsuz bir gökyüzü gibi saf bir şekilde mutluyken sıcaklığına sokulduğu adamın sesi kulağına geliyordur

“beni öldürmemesi için önce bir kağıt imzalatacağım..”

“duyduktan sonra kağıdı da, seni de yakarsa ne yapacağız?”

“ben öleceğim, sen de daha evlenmeden dul kalacaksın..”

delia *tüh*lerken colm başını sallıyor, dudakları delia'nın ensesinde asılı kalıyorken genç kız elini arkaya uzatarak onun başını tutar, sonra yavaşça dönerek genç adamla yüz yüze gelirken gülümser

“ya birbirimizden sıkılırsak?”

“ben yaşıyorum, sen benden sıkılırsın ancak..”

delia gülerek dalga geçmemesini söylüyorken colm da sırtır

“benim kadar komik bir adamdan nasıl sıkılacaksın?”

“ben senin kadar komik değilim, sen benden sıkılırsın..”

colm *asla* diyorken, delia parmağıyla onun dudaklarına bastırır

“asla deme..”

colm kapalı dudaklarından da bir *asla* homurdanırken delia gülümser, genç adam onun parmağını öperken delia elini çekerek onun yüzünü tutuyor, usulca konuşur

“ben okulu bitirene kadar nişanlı kalalım, o zaman içinde birbirimizden sıkılmazsak-“

“sıkılmayacağım diyorum delia-“

“sus, sıkılabilirsin.. şimdi her şey çok güzel.. mutluyuz, sekiyiz, aşığız, ama ya değişirse colm? Bir de evlenip ayrılmayı kaldıramam..”

“ben de ikinci kez nişanımın bozulmasını.. sıkılma benden delia..”

delialona gülümserken genç adamın dudaklarına uzanır ve öpüşleri arasında usul bir *asla* duyulurken colm genç kadını kendine çekerek bacaklarını bacaklarına dolar..

SOUNDTRACK / David Lanz - *Sitting in an English Garden*

Verona...

Bahçesi bembeyaz güllerle dolu sarayın prensesi merdivenlerden yeşil çimlere iniyorken etrafta büyük bir koşuşturmaca sürüp gidiyordur.

Verona kralı Armand de Veronique tahtını bir ay sonra biricik kızı Claire’e bırakacağını açıklamış, ancak bu devir teslim töreninden önce prensesin eşini bulduğunu açıklaması bekleniyorken bu hafta sonunda sarayda verilecek baloda dış uzayın en yüksek mevkilerindeki konuklara ev sahipliği yapılacaktır.

Evrenin bütün bekar prensleri, lordları ve boyut yöneticilerini karşılayacak olan saray şimdi o büyük davete hazırlanırken prenses sarı saçları ılık rüzgarda uçuşarak hızla hareket eden çalışanlara bakıyordur, o sırada yanında tanıdık birini hissederken gülümseyerek başını çevirir, flasler de ona gülümsüyorken ikisi bahçeyi izliyorlardır, genç adam konuşur

“armand erken mi davranıyor sence?”

“babam çok yoruldu flasler, artık zamanı gelmişti. Üstelik ben kendimi hazır hissediyorum, ne kadar dehşet verici olsa da..”

flasler güzel prensesin belini tutarken claire de başını onun omzuna yaslar, hafifçe iç çekerken genç adam onun belini biraz daha sararak sorar

“bir ay içinde biriyle evlenmek zorunda olma fikrine de hazır mısın claire?”

claire başını kaldırarak flasler’in gözlerine bakarken bakışları gölgelenmiştir

“bana destek olacağını sanıyordum-“

“oluyorum, sadece tekrar soruyorum, bu da destek olmak sayılır-“

“sayılmaz. Beni kararlarımdan şüphe ettirme flasler, lütfen-“

“ama o gerçek bir evlilik olmayacak-“

“tabii ki olmayacak, ama kraliyet için en iyisi neyse onu yapmalıyım, eşimi sadece kaşı gözü güzel olduğu için seçmeyeceğim, biliyorsun.. sen de bu konuda bana yardım edeceksin..”

flasler başını sallarken claire balodan sonra belirlediği birkaç adayla iki hafta boyunca görüşecek, eğer flasler de onların uygun olduğuna dair onay verirse prenses ve seçilen şanslı aday tahtın teslim töreninden bir hafta önce evlenecektir. Her şey planlı ve kusursuz olacaktır, claire emindir. O yüzden kendini üzmemeye çalışırken flasler yanında olduğu sürece yanlış karar vermeyeceğini de biliyordur, genç adama bu konuda güvenmek istiyorken flasler rahat değildir.

Kral armand her ne kadar çok iyi bir kral ve şefkatli bir baba olsa da yıllardır verona’yı saf bir asalet anlayışı altında yönetiyordur. Kraliyet kuralları katıdır, uyulması zorunludur. Asil aileden hiç kimse kendi konumu altındaki biriyle evlenemezdir, bu kural geçmişte flasler ve claire’in yollarını ayırdığından beri flasler kral armand’a eskisi gibi saygı duyamıyordur.

Armand her fırsatta onu ne kadar sevdiğini ve saygı duyduğunu söyleyse de flasler hiçbir zaman gerçekten asil kandan olamayacaktır. Annesi ve babası uzun yıllar saray için çalışmış, sürekli asillerin hayatlarına ortak olmuştur, ama flaslerin kanı asil değildir, olmayacaktır da. Verona’nın kuralları yıllar

önce onu aşık olduğu prenesten ayırmışken ikisi kopmamış, hala birbirlerinin en yakınıyken flasler claire'in yanlış bir seçim yapmasını istemiyor, onu bu durumdan kurtaracak bir yol arıyordur.

Genç adam verona'ya adımını attığı ikinci gün bu durumun varlığını öğrenmiş, Kral armand'la konuşup söz konusu olan asil kanın onun kızı olduğunu her ne kadar anlatmaya çalıştıysa da kraliyetin kuralları bozulmamıştır. Claire bunca yıl bir çok erkekle tanışmış, hepsiyle iyi ilişkileri olmuşken şu zamana kadar kimseyle evlenmek istememiştir, Kral Armand buna saygı duymuş, kızının gelişimine ve özgürlüğüne sınır koymamışken şu anda geline durum tamamen farklıdır. Claire artık sadece kendinin değil, bütün bir gezegenin sorumluluğunu alacaktır. Eğer halkının koyulan kurallara saygı göstermesini istiyorsa öncelikle kendini bağlayan kurallara saygı duymalıdır, iyi bir kraliçenin yapacağı en önemli şey kendi kraliyetine sonuna kadar saygı göstermektir. Kral Armand da kızından bunu istiyorken onun için bir ay öncesinden bir balo vererek yeterince kibarlık ettiğini düşünüyordu. Geçmişten kalan adetleri devam ettirerek kendisi ona bir eş seçmediği için Claire'in de ona minnetar olduğunu biliyorken bu konuyu bir daha flasler'le konuşmak istememiş, onun da bir ay sonra üzerine alacağı Verona kraliyet elçiliği görevine konsantre olmasını söylemişken flasler o gün karşı çıkmamış, ancak ikna da olmamış bir şekilde kralın karşısından ayrılmıştır.

Şimdi Claire'le birlikte yavaş yavaş o günün yaklaşmasını izliyorken prensesin kararlılığı, kurallara ve babasına bağlılığı da işini kolaylaştırmıyordur. Flasler bir süre daha bu işin böyle sürmesine izin vermeye karar vermiş, balodan sonra tekrar harekete geçecekken Claire'in bu süre içinde en azından onun tarafından bir baskı altında olduğunu hissetmesini istemiyordur, destekleyen bir arkadaş olarak sessiz kalırken Claire minnettardır. İkisi beraber bahçede dolaşarak çalışanların çıkardığı kusursuz işlere bakıyorken saray kendini büyük geceye hazırlamaya devam ediyordur..

Maynard...

“kıza görücüye mi gideceğiz? Prens daha bebek..”

latty davetiyeyi conrad'ın elinden alıp bakarken genç adam da onun başının üstünden bakıyordur, genç kadın okuyup kapatırken başını sallar

“öyle görünüyor-“

“oğlum daha bebek-“

“belki seni istiyorlardır..”

latty masasına dönerken conrad ellerini beline koyar

“olabilir, nasılsa hala bekarım..”

latty başını sallarken conrad masanın etrafından dolaşıp genç kadını koltuğuyla beraber kendine çevirir

“çocukluk yapıyorsun.. ne zaman evleneceğiz? İki çocuk daha doğurduktan sonra mı?”

latty başını sallarken conrad peki diyor, prensesi kolundan kendine çeker

“kapıyı kapat-“

“burada mı?”

“evet, tam burada, şu masada çocuk yapacağız..”

latty içi titreyerek sırtırken conrad kaşını kaldırır

“sen oyun oynarsan ben de oynarım.. çocuk istiyor musun?”

latty başını iki yana sallarken conrad peki diyerek ondan uzaklaşır

“aklına başka bir şey gelirse söyle..”

prenses bir peki mırıldanırken komutan ofisten çıkar, latty önündeki masaya bir daha bakıp saçlarını yüzünden iterek yerine otururken davetiye bir daha bakıyordur..

“colm şunları adamlarına ver- ne sırtıyorsun?”

colm sırttığını ewan söyleyince fark ederken suratını düzeltir, kral’ın uzattığı kağıtları alırken başını silkeler

“sırtmıyorum..”

“sırtıyorsun, konuş.”

“sırtmıyorum dedim, ver ewan..”

ewan kağıtları geri çekerken karşısındaki koltukları gösterir

“otur, konuş.”

“konuşamam vaktim yok, derhal bunları adamlarıma götürmeliyim!”

colm uzanıp kağıtları ewan’ın elinden koparır ve derhal toz olurken kral onu kara deliklere sürdürmekle tehdit etse de geri dönmez..

“NE!! YÜZÜK NEREDE-VER ELİNİ!”

melanie delia’nın kolunu kopartırcasına çekiyorken kafeteryadaki herkes arada dönüp onlara bakıyordur, carter biraz sessiz olmalarını söylüyorken melanie elinin tersiyle genç adamın göğsüne bir tane geçirir, sonra tekrar delia’ya dönerken gözleri parlıyordur

“ne zaman alacak yüzük!?”

“daha babama bile söylemedik-“

“olsun, ne zaman alacak?”

delialona gülerken melanie taşın ne kadar büyük olması gerektiğinden falan bahsediyor, carter kafasını kaşıyorken ian ve bryce da gelip yanlarına oturduğunda melanie derhal onlara döner

“colm ve delia nişanlanmışlar!”

ian bir an irkilirken delia genç adamın kolunu tutarak daha değil diyordur, ian hafifçe başını sallarken bryce yine onları izliyor, melanie koluna asılıp sevinmesini söyleyince gülüyorken delia gülerek gözlerini deviriyordur..

“colm bir şey saklıyor..”

ewan biana’nın ofisinden giriyorken lucinda da içerdedir, ikisi de genç adama bakarken ewan koltukların birine oturmuş, eli çenesinde, düşünüyordur

“kötü bir şey değil, mutlu bir şey, ama saklıyor. Colm benden bir şey saklamaz..”

“mutlu bir şeyse belki herkese bir anda söylemek istiyordur, üzerine gitme ewan..”

ewan başını sallarken lucinda’ya bakar

“sen kraliyet adına sorsan lucinda-“

“colm neyi ne zaman söyleyeceğini bilir ewan-“

“yarın gelip *ben merkez masa’da işe başlıyorum* derse kafasını kopartırım, kral cinayete karıştı haberlerini temizlemek zorunda kalırsınız. Bilmek istiyorum..”

lucinda biana’ya bakarken kraliçe başını sallar

“ben sorarım, ama işle ilgili bir şey değilse ayrıntısını öğrenmem-“

“öğreneceksin. Ya bizi kara delik borsacılarına satıyorsa-“

“ewan, lütfen..”

ewan peki diyerek ellerini kaldırırken sorar

“verona’ya gitmek zorunda mıyız?”

“evet. takımını hazırlamaları için talimat verdim, akşam saraya getirecekler..”

ewan bir şeyler homurdanırken lucinda gülümser

“flasler’e hala kırgın mısınız?”

“kızgıyım. Bir gün ben de kaçacağım, o zaman ne yapacağız bilmiyorum..”

biana kocasına şöyle bir bakar, ewan o anda kaçma fikrini öldürürken gülümser

“lafın gelişi hayatım..”

biana hafifçe gülümseyerek başını sallarken saçlarını omuzlarının ardına atar ve lucinda’yla beraber işlerine devam ederken ewan dışlandığı anda kalkarak ofisten dışarı çıkar ve kral otoritesini nerede kullanabileceğini düşünürken koridorda koşup duran görevlilerin selamlarını alarak yürümeye başlar..

“evet, çok güzel..”

claire masalardaki çiçek düzenini de onaylamış, bahçenin her köşesine papatyalar gibi yayılmış beyaz masalar prensesin istediği çiçeklerle süsleniyorken claire saraydan çıkan babasını görmüş, hafifçe elini kaldırarak o tarafa giderken kral arman da kızını görünce yüzü aydınlanarak gülümser. Prensес babasının koluna girerek bahçede yürümeye devam ederken kral kızının sarı saçlarını omuzlarının arkasına atarak sorar

“her şey yolunda mı claire?”

“evet baba, bütün hazırlıklar neredeyse tamam. Çok güzel bir gece olacak..”

kral gülümseyerek başını sallarken claire onun yüzündeki çizgilere bakar, yorgun gözlerini mutlu görürken mırıldanır

“annemin de burada olmasını isterdim..”

“eminim bizi izliyordur prenses..”

claire yeşil gözleri parlayarak başını sallarken ilerde görevlilerle konuşan flasleri gördüğünde babasının kolunu tutarak izin ister

“izinle baba, flasler’le bir şey konuşmalıyım..”

kral armand kızını bırakırken prenses flasler’in yanına gelmiş, genç adamın konuşmasını bitirmesini bekler, görevli prensesi gördüğü anda ne söyleniyorsa başını sallar ve uzaklaşırken flasler claire’e döner

“maynard da katılacağını onaylamış, ama davetiye listesi henüz elimize ulaşmamış..”
“onları bu kadar çabuk görme fikrinden rahatsız oluyor musun?”

flasler iç çekerek bilmediğini söyler ve claire’i koluna alarak yürümeye devam ederken bahçeyi izleyerek mırıldanır

“sonsuz kadar onlardan saklanmak için buraya gelmedim, bir gün mutlaka görecektim-“
“ama bu kadar erken..”
“hiçbirine kırgın ya da küs değilim, ama yeni bir hayatım olmalı artık..”

claire başını sallarken flasler de gülümser, ikisi de verona’nın yeni bir hayattan çok uzak olduğunu biliyor, aralarındaki geçmişin yeni bir şeye nasıl yol vereceğini bilmiyorken sessizce bu gece olacak balonun başlamasını bekliyorlardır..

“vien’i de yazdım..”

favian eidan’ın elinden verona’ya gideceklerin listesini alıp teşekkür eder ve uzaklaşırken yakışıklı su kıran karısının ofis kapısını tıklatır, içerden kısık bir *girin* duyulurken eidan içeri girer ve kapıyı kapatırken gözleri parlayarak sorar

“evet, sonuç?”

vien elindeki kağıtlara bakarak başını iki yana sallar

“hamile değilim eidan..”

genç adamın bakışları bir an solarken vien ondan daha üzgün, sonuç kağıtlarını çöpe atar ve tekrar masasının başına geçerken eidan onun yanına gelmiş, karısının bacaklarının dibinde yere çömelerek onun üzgün ama güzel yüzüne bakar

“daha erken, bir gün olacak..”
“9 ay oldu ve korunmuyoruz, *hiç*..”
“belki de az seks yapıyoruz-“
“her gün iki kere az değil eidan..”

eidan başını sallarken vien’in dizine tutunarak başını genç kadının karnına yaslar

“olacak vien, bir gün başımı buraya yasladığımda içinde bir de bebek olacak..”

vien kocasının saçlarından parmaklarını geçiriyorken başını sallar, ama bir şey söylemezken ikisinden birinin bir gün yorulmamasını umar...

“yapamam franco, ertesi gün sorgumuz var-“
“ertelememiz gerekecek o zaman..”

kathryn başını iki yana sallıyorken arka ofisteki rafların arasında yürüyordur, franco da onu takip ediyorken konuşur

“ilk defa seni eşim olarak bir yere davet ediyorum ve sen bana 100 yaşındaki bir kadının sorgusunun daha önemli olduğunu mu söylüyorsun?”
“o benim işim..”
“ertelenebilecek bir iş, elindeki dava 78 yıl beklemiş, bir iki gün daha bekleyebilir..”

kathryn cevap vermezken franco diğer rafın etrafından dolaşıp genç kadının önüne çıkar

“diğerlerinin yanında rahat olmadığını biliyorum, ama alışman gerekecek kathryn..”

genç kadın mavi bakışlarını franco’ya kaldırırken genç adam gülümseyerek başını sallar

“evlenme teklif etmeyeceğim, sakın..”

“ben senin beyninin içini duyamıyorum, anlayacağım dilden konuş..”

“pekala.. bundan sonra bana *franco kiminle geliyorsun?* diye sorulduğunda her zaman kathryn demek istiyorum, yeterince açık mı?”

genç kadın başını sallarken franco ona bir adım atarak dudaklarına eğilir, ama kathryn geri çekilirken elini kaldırır

“ofisteyiz-“

“ne olmuş?”

“olmaz..”

ve genç kadın arkasını dönerek rafların arasından yürüyüp çıkarken franco orada öyleyece kalakalmış, kaşlarını çatarak ellerini ceplerine sokar..

franco merkezin kapısından çıkmış, uzun caddeye bakan taş merdivenlerde oturmuş kahvesini yudumlayarak elindeki kağıtları inceleyen kathryn’in yanına giderken kollarını kavuşturur ve omzunu duvara yaslar. kathryn onu görmüş, kahvesini ve kağıtları indirirken sorar

“beni mi çağırıyorlar?”

franco başını iki yana sallarken genç kadın rahatlayarak tekrar kahve bardağını dudaklarına götürür-

“benden korkmana gerek yok kathryn..”

sarışın kadın güneşte parlayan bakışlarını duvara yaslanmış adama çevirirken bardağı yine indirir

“korkmuyorum franco, nereden çıkardın?”

“sana her yaklaştığımda *hayır!* diye bağırın düşüncelerinden..”

kathryn başını iki yana sallarken franco duvardan çekilip bir iki basamak inerek genç kadının yanına oturur

“seni böyle duymam huzursuz ediyorsa söyle-“

“etmediğini söyledim-“

“o zaman başka bir şey ediyor.. aklını okuyabiliyorum belki, ama konuştuğu dili anlamıyorum kathryn..”

genç kadın iç çekerken uzanarak franco’nun elini tutar

“senden korkmuyorum, kendimden korkuyorum-“

“dolunayda kurt kadın mı oluyorsun?”

kathryn başını sallarken franco’nun gözleri büyür-

“bunu sana nasıl söylesem bilmiyordum-“

“ciddi misin sen?”

“evet, çok..”

franco kaşlarını kaldırırken kathryn ona bakıyor, biraz sonra gülümserken genç adam gözlerini devirerek rahatlar

“bir daha yapma-“

“kurt kadın olsam kaçıp gidecek miydin?”

“hayır, ama-bilmiyorum, dolunay olduğu zaman dışarı çıkmazdık muhtemelen..”

kathryn gülerken franco genç kadının elini tutarak parmaklarıyla oynuyor, konuşur

“sorumu cidden cevaplamadın-“

“çok sevdiğim bir adamla nişanlıydım, 12 sene önce öldürüldü. Katilini kendim bulup hapse tıktım..”

franco bir anda gelen cevapla az önceki kurt kadın cevabını tercih ettiğini fark etmiş, yutkunarak kathryn’e bakıyorken genç kadın mırıldanır

“Bunu söyleyip seni korkutmak istemedim.. ölmüş nişanlı, katili benim bulmam.. biraz ağır gelebilirdi, ki geldi, görüyorum..”

franco başını iki yana sallarken kathryn onun elini daha da sıkı tutmuş, konuşur

“Sadece tedirgin oluyorum, seninle ilgili bir şey değil.. zamanla geçecek-“

“kathryn üzgünüm..”

genç kadın başını iki yana sallarken hafifçe gülümser

“iyiyim, gerçekten.. biraz zamana ihtiyacım var sadece, çok fazla yalnız kalmıştım, nasıl olduğunu unutmuşum franco..”

franco başını sallarken kathryn’in düşünceleri sanki tamamen açılmış, genç adam henüz kavrayamadığı bir sürü şey duyuyorken biraz sonra kathryn ona uzanıp dudaklarına dokunduğunda sesler susmuş, franco da genç kadının yüzünü tutarak karşılık verir..

SOUNDTRACK / Aaron Zigman - On The Lake

“gözlerini ben söylemeden açma..”

“zaten açamam..”

sienna gözlerinin üzerindeki elleri tutuyorken reynard onu taşlı patikada yürütüyor, genç kadın aksak adımlarla yürüyerek nereye gittiklerini soruyordur. Yarım saat önce arabayı hiç bilmedikleri bir yolun kenarından bırakmışlar, sık bir ormanın içinden yürüyüp bu patikaya çıkmışlarken reynard yolun başında ona gözlerini kapattırmış, şimdi gitmeleri gereken yere ulaşmışlarken genç adam sienna’yı döndürür ve ellerini çekmeden önce sorar

“hazır mısınız?”

“hazırım reynard, hadi bırak artık..”

genç adam peki diyerek ellerini çekerken sienna yavaşça gözlerini açar ve önünde duran göl evine bakarken aylar önce sadece bir defa geldiği yeri görmüş, hafifçe yutkunarak reynard’a dönerken eliyle evi gösterir

“bu..”

“o ev, evet.. geçen sefer şu taraftan gelmiştik, anlamaman için orman tarafından getirdim-“

“reynard, neden?”

genç adam ellerini cebine sokarken başını kaldırarak kendisinin yaptığını sandığı eve bakar, sonra tekrar sienna’ya dönerken konuşur

“ben sana aşışım sienna.. ne yaptıysam hepsini senin için yaptım.. iyi bir adam olmak, aklımı kontrol etmek ya da suçlu olmamak umrunda değildi..”

sienna usul nefesler alarak dinliyorken reynard elini uzatarak güzel hava kıranın yüzüne dokunur, yumuşacık teninin sıcaklığını hissederken genç kadına bir adım yaklaşır, sienna başını kaldırarak uzun boylu adamı izliyorken reynard onun kahverengi saçlarını omuzlarının arkasına iterek yüzüne bakıyor, konuşur

“hazır değilsin, biliyorum.. ama bir gün olursan, kızımızı da alıp bu evde yaşamak istiyorum..”

sienna’nın gözleri büyürken reynard başını sallar

“hemen değil, ama bir gün..”

“ben.. ne diyeceğimi bilmiyorum..”

“bir şey söyleme, kabul etmek zorunda da değilsin.. şu anda arkadaş olduğumuzu biliyorum-“

“bebeğimin babası sensin reynard-“

“sen de annesinin, ben olmasaydım da nicole seninle olacaktı sienna-“

“ama şu anda sen de varsın..”

“ve aile olmak istiyorum..”

sienna bildiğini söylerken başını eğer, reynard onun saçlarını öperek kendine çekerken genç kadın önündeki güçlü adamın göğsüne yaslanmış, başını eve doğru çevirerek evi izliyorken elleri yavaşça reynardın tişörtüne tutunuyordu..

sienna bir süre sonra eve girmek istemiş, geçen sefer gezemediğini söylediğinde reynard gülümşen şimdi ikisi de ilk defa gerçekten gördükleri evi dolaşıyordu. Hiç kullanılmamış eşyalar öylece duruyorken sienna içi boş resim çerçevelerinin üzerindeki tozlara yavaşça üfler, bir tanesini eline alarak kenarlarında parmaklarını gezdirirken başını sağa çevirdiğinde kütüphanedeki kitapları inceleyen reynard’ı görür, sarışın adam kalın bir kitabı alarak sayfalarını çeviriyorken bir şey dikkatini çekmiş, orayı okuyor, sonra başka bir sayfaya geçiyorken sienna onun meraklı bakışlarına gülümser, tekrar boş çerçeveye bakarak bir gün nasıl dolacağını merak ederken reynard da kitabı bırakmış, konuşur

“hiçbirini bilmiyorum..”

“yavaş yavaş okursun..”

genç adam başını sallarken sienna onun yanına gelmiş, koluna tutunarak o da birbirinden farklı bir sürü kitaba bakıyorken reynard kolunu kaldırıp onu omzundan kendine çektiğinde sienna genç adamın beline tutunur, her birbirlerine dokunduklarında gelen o garip güven hissi yine oradayken sienna başını kaldırarak genç adamın yüzüne bakar

“gerçekten bu kadar şeyden sonra benimle beraber olmak istiyor musun reynard?”

reynard başını sallarken sienna elini onun sırtında dolaştırarak gülümser, sonra arkasına dönüp boydan boya bütün odayı kaplayan pencerelere bakarken bütün güneş içeri doluyordu, genç kadın derin bir nefes aldığı anda tül perdeler hafifçe dalgalanırken reynard da bir anda içeri dolan temiz havayla başını indirerek ona sarılmış olan genç kadına bakar, sienna onu görmüyor, ama izlendiğini biliyorken gülümser

“nicole burayı çok sevecek..”

reynard gülümserken sienna başını ona kaldırmış, genç adam eğildiğinde yüzünü tutarak dudaklarını karşılar. kapının hemen dışındaki büyük ağaçta oturan kuşlar mutlulukla öterek göle doğru uçuyorlardır..

“baba!”

liv bahçede park eden arabadan babasının indiğini görünce marla’nın yanından kalkar, elleri çimleri tutarak koca poposunu kaldırırken biraz sonra ayaklarının üzerinde durduğunda koşmaya başlar. Siyah saçlarını tutan kuyruğu zıp zıp sallanıyorken scott arabanın yanında yere çökmüş, gülümseyerek kızının kendisine gelmesini bekliyorken liv gülerek ona açılan kollara kendini bırakır, babası onu havaya kaldırarak kucağına alırken liv onun yüzünü tutuyordur

“baba popa dut!”

scott kaşlarını kaldırırken liv başını çevirerek marla’nın oturduğu tarafı gösterir

“popa dut!”

scott o tarafa bakıyor, yerdeki eşyalardan hangisinin *popa dut*la alakalı olabileceğini düşünüyorken o tarafa yürür, liv yerdeki kırmızı topa yaklaştıkça ellerini oraya uzatıyorken marla gülümseyerek küçük kıza topunu verir

“pop bap!”

bap’ı kızının elindeki kırmızı *pop*’a bakıyorken liv topu yer bırakır

“popa dut!”

scott ayağının ucuyla hafifçe topa *dut*tarken liv gülümser, o da vurmak istiyorken scott kızını yere indirir, liv kırmızı topa koşarak küçük ayağıyla onu ittiriyor, gülerek eğleniyorken bahçenin diğer köşesinden jonathan kırmızıyı gördüğü anda feryat figan koşmaya başlamış, scott gülerek liv’in topuna sarılarak kaçmasını izliyorken arkasından biri sarıldığında başını çevirir ve karısını görürken andrea konuşur

“verona için beni de yazmayı unutmadın umarım..”

“unuttum, başka bir kadınla gideceğim..”

andrea *hmml*arken scott belindeki elleri açarak genç kadını önüne alır, eğilip dudaklarından öperken andrea gülümsüyor, ayrıldıklarında genç adamın yakalarını tutarak gününün nasıl geçtiğini soruyordur..

andrea ve scott içeri giriyorken dorian ofisten çıkıyor, gömleğinin kollarını kıvırıyorken onları görünce başını sallar, andrea yanlarından geçen ateş kıranın kolunu tutarak selam verir ve kocasına anlattığı şeye devam ederken dorian bahçeye iniyor, oreon’dan dönenlerin arabaları da teker teker saraya giriyorken ateş kıran kral’ın arabasına bakıyor, ewan dışarı çıkınca onu görürken dorian ona elini kaldırır, ewan o tarafa ilerliyorken dorian bir anda bacağına yapışan cüceye bakar, liv sırtıyorken dorian gülümseyerek küçük kızın saçlarıyla oynar, ewan yanına geldiğinde genç adamın omzunu tutarak sorar

“evet, sonuç?”

“beynimde bir tümör yok, onu anladık..”

ewan rahatlarken liv dorian’ın bacağına tırmanmaya çalışıyordur, genç adam onu kucağına alıp tekrar ewan’a dönerken konuşur

“ama hala uyuyamıyorum..”

“diğerlerine de söyleyeceğim, iyice araştırsınlar.. kabus görüyor musun?”

dorian hayır derken liv onun boynuna tutunmuş şakır

“doyan..”

doyan küçük sevgilisine bakarken liv onun çenesini tutuyor, kendi kendine bir şeyler anlatmaya başlar, ateş kıran hımlayarak dinliyorken ewan ikisine gülümser

“akşam tekrar konuşuruz..”

dorian ona bakmadan başını sallar ve liv’le beraber uzaklaşırken ewan da merdivenlerden çıkıyor, içeri girince salondan bir cüce daha çıkar, çikolata gözleri babasını görünce parlarken küçük adımları babasının adımlarına yetişir, uzatılan eli tutup yürürken ewan küçük oğlu owen’a bugün ne yaptığını soruyor, owen mırıl mırıl bir şeyler söylüyorken kral ve prens bebek adımlarıyla merdivenleri çıkıyordur..

conrad jonathan’la beraber yemek masasına geliyorken oğlu yemekleri gördüğü anda bağırmaya başlar, conrad yüzünü buruştururken deli oğlunu kendi oturağına koyarak yanına oturur, latty diğer taraftan bebeğinin saçlarını düzeltiyorken conrad masaya eğilmiş, deli oğlunun annesine bakara sorar

“neden bu kadar heyecanlı bu çocuk?”

“babasına çekmiş, sesini ayarlayamıyor..”

conrad gözlerini devirirken jonathan önündeki kaşığı alarak masaya vurur

“BABA!”

conrad efendim concon diyerek bebeğinin başını öpüyorken elindeki kaşığı alır, latty birazdan bir küçük kase sebze çorbasını da ona verirken conrad çorba doluğu kaşığı alarak oğlunun ağzına uzatır, jonathan babasının gözlerine bakarak çorbayı yiyorken ağzı dolu olmasına rağmen bir şeyler söylemeye çalışır, çorbanın yarısı conrad’ın suratına, yarısı conconun üzerine dökülürken masadakiler gülüyor, latty de gülerek bebeğinin ağzını siliyorken conrad yanındaki siennanın uzattığı peçeteyi alarak suratını siliyordur..

“bağırarak yok, uyku var..”

jonathan yattığı yerde durmuyorken conrad onu havaya kaldırarak tekrar yatay olarak yatağına koyar

“hadi concon, kapat gözlerini..”

“baba..”

conrad başını sallarken jonathan babasını kollarını bırakmıyor, yattığı yerden ayaklarını sallıyorken conrad gülerek oğlunun başını öper, sonra kollarını kurtararak yatağın üzerindeki dönen arabaları çalıştırır, usul müzik ve ışıklar odayı doldururken jonathan onları izleyerek battaniyesiyle oynuyor, conrad onu öyle bırakıp odadan çıkıyorken birazdan kontrol etmek için kapıyı aralık bırakır, o sırada sienna odasına yürüyorken conrad onu görünce seslenir, genç kadın başını çevirdiğinde gülümser

“uyutabildin mi?”

“yorgunluktan düşüp bayılır zaten, bir şey soracağım..”

sienna dinliyorken conrad elleri ceplerinde konuşur

“verona için listeye kendini ekledin mi?”

sienna’nın gülümsemesi solarken conrad bekliyordur, genç kadın başını iki yana sallar

“eklemedim, ilerde de eklemeyeceğim..”
“güzel..”

genç kadın başını sallarken conrad onun yüzünü tutarak gülümser

“ikiniz için de en iyisi bu, herkes sonsuza kadar mutlu olmak zorunda değil.. bak bana, hala evlenemiyorum..”

sienna hafifçe gülümserken conrad onu başından öperek bırakır ve iyi geceler dileyerek uzaklaşırken sienna kapının koluna tutunarak genç adamın gidişini izler, sonra dudağını kemirerek odasına girerken conrad da köşeyi dönerken arkasını dönmüş, siennanın kapısının kapandığını gördüğünde merdivenlerden iner..

“uyudu mu-“

latty kremli ellerinden tutularak makyaj masasının başından kaldırılırken conrad genç kadını kendine bastırarak dudaklarına saldırır, latty de bir an sonra ellerini genç adamın saçlarından sokuyorken conrad onun geceliğini bacaklarından sıyrıyor, incecik kumaşı çekip bir kenara atarken genç kadını kaldırır, bir iki adımda yatağa getirip örtülerin üzerine bırakırken latty ona bakıyor, conrad gömleğini çıkarır, pantolonunu da çözerek onu izleyen kadının bacakları arasına girerken latty biraz sonra bir anda içine giren adamlı nefesini tutar, conrad onun omzunu ısırarak kendini itiyorken latty gözlerini sımsıkı yumarak tırnaklarını üzerindeki adamın sırtına geçirir, conrad birkaç kez çıkıp tekrar girerken latty sonunda biraz gevşediğinde ikisi de birbirine uzanmış, dudakları birleşirken conrad genç kadının saçlarını tutarak başını çevirir ve boynunu öperken latty inliyor, conrad onu dinliyorken gözlerini kapatarak altındaki kadına saldırmaktan çok sevmeye çalışıyordur..

“ne zaman evleniyoruz?”

latty sırtına vuran sese gülümserken cevap vermez, conrad dirseği üzerinde yükselerek keyifle uyuyan kadına bakarken sabrının taşığını hissediyor, latty’nin omzundan tutarak yavaşça kendine çevirir

“ne zaman gerçek bir cevap alacağım latty?”

latty genç adamın sesindeki öfkeye kaşlarını çatarken konuşur

“neden kızılıyorsun?”

“çünkü çocuğumun annesiyle evlenmek istiyorum, ama beni sürekli parmağında oynatıyor-“

“ben seni parmağımda oynatmıyorum conrad nereden çıkarıyorsu-“

“o zaman soruma cevap ver, benimle evlenmek istiyor musun?”

“elbette istiyorum-“

“o zaman yarın evlenelim-“

“aceleye ne gerek-“

“NE DEMEK NE GEREK VAR!?”

latty irkilirken conrad örtüleri iterek yataktan kalkar, altına bir eşofman geçirerek dolaptan bir de tişört çeker

“sana artık aşkımlı nasıl ispatlamalıyım bilmiyorum latty, ama bu oyundan bıktım artık. Evleneceksek evleneceğiz, karım olacaksın, *benim* olacaksın-“

“ben zaten seninim-“

“değilsin! Hala ben sana deliler gibi aşık olan komutanım, sen de prensessin.. jonathan da senin oğlun, ben bakıcısıyım-“

“conrad neler söylüyorsun-“

“EVET DEMENİ İSTİYORUM, EVET CONRAD, SENİNLE EVLENİRİM, SENİNLE HAYATIMI PAYLAŞIRIM DEMENİ İSTİYORUM! ÇOK MU ŞEY BEKLİYORUM LATTY! HA!?”

latty yatakta doğrularak suratına bağırarak adama bakarken başını iki yana sallar

“aklında her ne varsa at, sonra konuşabiliriz. Bana bağırarak seninle evlendiremezsin-”

“iyi!”

conrad elindeki tişörtle odadan çıkar ve kapıyı çarparak latty’i arkada bırakırken genç kadın korkuyla kapanan kapıya bakarak yutkunur..

conrad kendini jonathan’ın odasına atmış, elini ağzına bastırarak yüzünü ovarken oğlu mışıl mışıl uyuyordur, genç adam kapının yanında yere oturarak onu izlerken niye saçmaladığını bilmiyordur, ama artık sabır taşı olmaktan bıkmışken o da bir şeyler istiyordur. Evlenmek, aile olmak, oğlunun gerçekten babası olmak, bir şeylere ait olmak-

“baba..”

jonathan’ın gözleri açılırken conrad şşşleyerek oğluna uyumasını söyler, minik gözler zaten uykudan kapanıyorken conrad oturduğu yerden kalkar, ışıkla dönen arabaları düğmesinden kapatırken sesler kesildiğinde odada sadece minik adamın nefesleri duyuluyor, conrad ahşap parmaklıklı yatağın yanına oturarak zerre kadar uyku olmayan gözleriyle oğlunu izler..

SOUNDTRACK / Danny Brilliant - *Une Fille Comme Ca*

Ewan verona’ya ayak bastığından beri tanımadığı bir sürü adam ve kadının hayranlığıyla karşılaşmış, hepsine en çekici haliyle selam veriyorken insanlar uzaklaştığı anda gözleri biana’yı arıyordu, insanlarla konuşmaktan içinin kuruduğunu hissediyorken suyu ortalarda yoktur, o da muhtemelen başka bir grup tarafından hapsedilmişken ewan birazdan su değil, ama meymenetsiz bir conrad görünce o tarafa ilerler

“senin yanında durayım, millet seni görünce kaçıyor nasıl olsa..”

conrad bir şeyler homurdanırken ewan abisine bakar

“ne olduğunu anlatmadın..”

“anlatılacak bir şey yok, latty yine çocukluk yapıyor, ben de sabır taşı oldum, çatlıyorum..”

“hala mı cevap vermiyor-“

“vermiyor ve vermek istediğinden de emin değilim, hoşuna gidiyor böyle çocuklar gibi sürekli flörtleşip kavga etmek, ama ben sıkıldım ewan. Jonathan’ın da etrafında *anne baba* görmesini istiyorum, sürekli didişen sevgililer değil.. zaten çocuk sürekli bağırıyor, onun da ne olduğunu anlamıyorum.. kafayı yıyorum kısacası..”

ewan başını salayarak abisinin omzunu sıkarken conrad elindeki kadehi kafasına diker, indirdiğinde etrafındaki kalabalığı izliyor, iğrenmiş bir tonla konuşur

“flasler’in de bu soytarılığa nasıl dayandığını merak ediyorum..”

“ben de onu merak ediyorum, ama sormıyorum, çünkü tanıdığım insanları göremiyorum..”

conrad herkesin defolup gitmesini istediğini söylüyorken birazdan iki kardeşin yanında başka bir tanesi belirttiğinde iki genç adam da irkilerek bir adım yana kaçarlardı, henüz belirmiş üçüncü lysander odette koyu kırmızı eteklerini düzelterek abilerine bakar

“geç kaldık..”

conrad ve ewan hala ona bakıyorken odette ellerini iki yana açar

“ne var? alışın artık..”

ve genç kadın parmaklarını şıklatırken ewan ve conrad uyanır, o sırada kraliçe odette’in yanında bir adet de kral lucas peyda olurken genç adam gömleğinin yakasını çekiştiriyordur, diğerlerini görünce gülümseyerek elini uzatır

“nasılsınız? Ewan.. conrad..”

iki abi de kral’ın elini sıkarken odette kocasının koluna girerek etrafına bakıyordur

“bizim sarayımız daha güzel, gezelim..”

lucas tabii kraliçem diyerek genç kadını götürüyorken odette iki adım sonra durur, elini uzatarak ewan’ı kolundan yakalarken kendine çeker, kulağına eğilirken gözü etrafı izleyen conrad’dadır, küçük abisinin kulağına fısıldar

“büyük olana göz kulak ol, akı çok yanlış yerlerde..”

“o ne demek?”

“sonra anlatırım, sen ona göz kulak ol, geliyorum..”

ewan başını sallarken odette tekrar yüzü aydınlarak gülümser ve lucas’ın kolunda bahçe turuna başlarken ewan kaşlarını çatarak conrad’a bakar, genç adam onun bakışlarını görünce yine ne var diyorken ewan yok bir şey diyerek abisinin içindeki canavarı uyandırmaz..

delialona claire’e el sallayarak durduğu yerde bahçeyi izlemeye devam ediyorken colm iki kadehle onun yanına gelmiş, birini uzatırken genç kadın teşekkür ederek alır

“babamdan kaçabildin mi?”

colm başını sallarken bahçenin diğer ucundaki içki masasını gösterir

“oraya kadar yürüdüm..”

delia gülerken genç adamı ceketinden çekerek dudaklarına uzanır, ikisi öpüşüp ayrılırken delia arkalarından gelen anne ve babasını gördüğünde gözleri büyür, colm da onu görünce arkasını döner ve reganları görürken wusla edward’a bir şeyler söylüyor, edward aldırmadan yürüyorken wusla biraz daha konuşunca edward onun kolunu tutarak çekiştirir, wusla susarak yürürken koyu gri elbisesinin eteklerini tutuyor, delia’ya bakara iç çeker, sonra dudağını kemirerek edward’ın yanında dururken iki çift de tedirgin, bir şey söylemeden birbirlerine bakıyorken edward konuşur

“akşamınız nasıl geçiyor?”

“çok güzel baba, sizin?”

“güzel, harika.. size söylememiz gereken bir şey var, hatta colm seni ilgilendirmez, delia seninle konuşacağız..”

colm derhal oradan uzaklaşırken delia şokla onun arkasından bakıyordur, sonra korkuyla gülümseyerek babasına dönerken edward wusla'yı bırakarak kızının yüzünü tutar

“bu kararında beni destekleyeceğini umuyorum..”

delia sesini çıkarmıyorken hafifçe başını sallar, edward kızının başını öperken delia kaşlarını çatar, annesine bakarken genç kadın hafifçe gülümsüyor, bir hayli de heyecanlı görünüyorken delia babasına bakar

“neler oluyor?”

“annenle evleniyoruz..”

delia başını sallarken bir saniye sonra jeton düşer ve genç kız gözleri büyüyerek bir çığlık atarken etraftakiler ona bakınca ellerini ağzına kapatır ve öyle bağırmaya devam ederken yerinde zıplayarak babasının boynuna atılır, gözleri dolmuş, annesine bakıyorken wusla da gülümüsüyordur, delia babasını bırakırken annesine döner

“anne doğru mu bu?”

“evet bebeğim, doğru..”

wusla başını sallayarak kızına sarılıyorken edward neden ona güvenilmediğini soruyor, delia gülerek annesini biraz daha sıkıyorken uzakta onları izleyen colm'u gördüğünde sanki günlerdir aklına takılan şeyler silinmiş, gerçekten iki insanın sonsuza kadar beraber olabileceğine inancı geri gelmiş, genç adama hafifçe elini sallayarak annesini bırakır, babasının da elini tutarak ikisine bakarken ikisini de çok sevdiğini söyleyerek kendini onların arasına bırakır, annesiyle babası tekrar birleşmiş, bebeklerine sarılıyorken delia kalbi deli gibi çarparak kendisi için heyecanlanıyordur..

ewan conrad'ın durmadan kadehleri devirmesini izliyor, yanından ayrılmıyorken biana da sürekli latty'le beraber, kral ve kraliçe bu akşam yanyana gelemeyeceklerini anlamış, kaderlerine razı oluyorken conrad bir kadeh şarabı daha devirerek kardeşine bakar

“sen neden içmiyorsun?”

“tek bir lysanderin sarhoşluğu yeteri kadar skandal olur-“

“skandal çıkarmam ben, içince deli kızlar gibi ortalıkta da dans etmem, sen de iç..”

abisi kardeşine bir dolu kadeh verirken kendisi de bir tane daha alır, o sırada odette gelip onun kadehini elinden kaparken ewan'a bakar

“göz kulak ol dedim, sarhoş et demedim, bu ne hal!?”

conrad canım kardeşim diyerek odette'e sarılıyorken genç kadını yanaklarına bastırarak öper, odette onun başını tutuyorken gülümser

“conrad, gözlerime bak..”

conrad'ın gözleri başka yerlere bakıyorken odette ewan'a döner

“bunu eve götürmemiz lazım-“

“ondan önce sen bana ne olduğunu söyle, ne düşünüyormuş?”

“kim düşünüyormuş? Latty mi düşünüyormuş, hala ne düşünüyor!?”

odette conrad'ın ağzını kapatırken etrafına bakar, kimse onlara bakmıyorken genç kadın ewan'ın başını tutar, genç adam bir an sarsılsa da hemen sonra neler olduğunu anlarken odette başını sallar, ewan şokla abisine bakar sonra tekrar odette'e dönerken konuşur

“ne zaman olmuş bu?”

“aylar önce, biriniz kendi kafanızı kaldırıp baksaymışsınız anlarmışsınız.. adam şüphe içinde yüzüyor resmen-“

“gidip sienna'yı mı bulmuş şüphelerine cevap olarak-“

“o kadar şefkati var ki kime vereceğini şaşırmış-conrad gözlerin aç..”

conrad söyleneni yaparken odette abisini ewan'ın üzerine bırakır

“al eve götür-“

“ben ayırlamam, sen götür..”

odette öflerken conrad yine ona sarılmış, onun neden içmediğini soruyorken genç kadın kendi dillerinde bir şeyler söyler, conrad da aynı dilde ona cevap verirken ewan kaşlarını kaldırır ve bir an sonra onları anladığını fark ederken odette ve conrad ortadan kaybolduklarında genç adam yanlarındaki masada kalmış dolu kadehlerden birini alarak artık biraz içebileceğine karar verir..

Odette saraya cisimlendiğinde conrad hala kendi dillerinde bir şey konuşuyor, biraz sonra şarkı söylemeye başlarken odette yüzünü buruşturur, abisini çekiştirerek içeri götürüyorken mutfak kapısı açıldığında odette dönerek o tarafa bakar, merdivenlerin altından sienna geliyorken odette hava kırını görünce conrad'a bakar, genç adam susmuşken sienna kaşlarını kaldırarak onlara bakıyordur

“sarhoş mu oldu?”

odette başını sallarken conrad hala sienna'ya bakıyordur, birazdan çekiştirelerek merdivenlere götürülürken odette konuşur

“kimse görmeden odasına atmam gerekiyor, ama yukarı cisimlenemedim..”

sienna yardım etmek için genç adamın diğer kolunun altına girerken odette genç kadının conrad'ı nasıl tuttuğuna bakıyor, nasıl olduğunu soruşunu izliyorken iç çekerek merdivenleri çıkar..

odette ve sienna conrad'ı yatağına bırakırken genç adam sienna'nın anlamdığı dilde bir şarkı mırıldanıyordur, odette genç adamın ne dediğini gayet iyi anlıyorken conrad rüzgarla ilgili şarkısını söylemeye devam ediyordur. Odette abisinin bacaklarını yatağa kaldırıp koyduktan sonra sienna'ya döner

“benim gitmem gerekiyor, sen göz kulak olabilir misin?”

sienna tabii diyorken odette teşekkür eder ve conrad'a bir bakış atıp ortadan kaybolurken conrad başını çevirerek siennaya bakar ve rüzgar şarkısına baştan başlarken sienna gülümseyerek genç adamın yanına oturur..

“bıraktın mı?”

odette başını sallarken ewan'ın koluna girerek konuşur

“sienna'ya bıraktım, o bakıyor-“

“ne yaptın!?”

“aynen öyle yaptım-“

ewan bir şeyler gevelerken odette abisine döner

“latty’i sevmiyorum ewan, abimi layık olduğu kadar sevdiğini de düşünmüyorum-“

“onların bir çocukları var odette, işine geldiği gibi insanların hayatlarına karışamazsın-“

“karşıyım. Jonathan onlar beraber olmadan da yaşar.. bir ayna kırıldığı için aylardır bir adam süründürülmez, ki böyle olacağını tahmin etmiştim-“

“o ne demek?”

odette bir an susarken ewan başını iki yana sallayarak parmağını kardeşine kaldırır

“sakın,sakın bana o aynayı senin kırdığını söyleme..”

“olur, söylemem..”

ve genç kadın uzaklaşırken ewan şokla onun arkasından bakıyor, ailecek deli olduklarını düşünüyorken başını tutarak etrafına bakar, biana’ya ihtiyacı vardır, evet..

sienna elinde bir bardak suyla içeri girerken sarayda herkes uyuyor, sadece sarhoş conrad ve sienna uyanırken genç kadın yatağın kenarına oturarak conrad’ın kolunu tutar, genç adam onu tutan eli hissettiğinde gözlerini açar, mırıldandığı şarkıyı keserek sienna’ya bakarken genç kadın pijamaları içinde, saçları kabarmış, ama aldırıyor, elindeki bardağı kaldırır

“su getirdim, hadi kalk biraz..”

conrad hafifçe doğrulurken sienna ona bardağı uzatır, conrad’ın uzattığı eli alıp bardağa tutturur ve içmesine yardım ederken conrad suyu bitirdiğinde bardağı indirir, sienna boş bardağı komodine koyarken sorar

“neden o kadar çok içtin? Çok mu eğlendiniz?”

conrad cıklarken sienna ona bakar

“canın bir şey mi sıkıldı?”

genç adam başını sallarken sienna kararsız kalmış, ama yine de sorar

“flasler mi bir şey söyledi?”

“onunla konuşmadım bile, her yan prens ve lord kaynıyordu..”

conrad yüzünü buruşturarak kalabalığı hatırlarken sienna gülümser, tekrar bardağa uzanıp yataktan kalkacakken conrad kolunu tuttuğunda durur, biraz sonra genç adam oturduğu yerde doğrularak onun dudaklarına uzanıyorken sienna daha ikinci nefesini alamadan conrad onun dudaklarını kapatmış, elinden bardağı alıp yere atmış, yüzünü tutarak yatağa itiyorken sienna genç adamın kollarını tutmuş, yatağa düşerken conrad’ın yüzünü tutarak geri iter

“hayır, sarhoşsun-“

conrad siennaya aldırmadan genç kadının ellerini yüzünden çeker ve bileklerini yatağa yapıştırırken sienna şokla üzerindeki adama bakıyor, ağzı açılırken conrad onun yüzünü izler, sienna göğsü inip kalkarak yutkunurken biraz sonra conrad tekrar üzerine eğildiğinde gözlerini kapatarak başını genç adama kaldırır..

SOUNDTRACK / Dishwalla - Candleburn

It's so easy how we come undone...

Conrad bütün gücüyle altındaki narin kadını öpüyorken sienna bilekleri sımsıkı tutulurken nefes nefese conrad'a karşılık veriyor, neden verdiğini de bilmiyor, ama deli gibi istiyorken birazdan bacağını genç adamın bacağına dolayarak kendine çektiğinde conrad onun bileklerini bırakır ve tüm ağırlığını genç kadının üzerine verirken sienna ellerini conrad'ın saçlarından geçirerek başını tutar, ikisi ağızları açık, birbirlerinin dudaklarını acıtarak öpüyorken sienna nefes almak için başını çevirir, conrad dudaklarını onun boynuna yaslarken genç kadın gözleri dolarak elini yüzüne kapatıyor, biraz sonra ağlamaya başlayorken conrad onun saçlarını tutarak usulca ağlamamasını söylüyordur, tekrar sıcak teni öperken sienna ağlıyor, conrad onu tutuyorken altındaki rüzgar usulca yaşlarını döküyordur..

“yapamam conrad-“

“sienna-“

sienna onu üzerinden iterek kalkarken conrad başı dönerek doğrulur, genç kadının koluna uzanarak tekrar yatağa çekerken sienna onun suratına bir tokat patlattığında diğer eliyle yüzünü tutar ve karanlık gözlerle hava kırana bakarken genç kadın yaşlı gözlerle konuşur

“flasleri aldattığımda elinde olsa beni öldürecektin! Şimdi neden aynı şeyi yapıyorsun!?”

“flasler sana aşık-“

“latty de sana aşık-“

“değil! Hiç kimse bana aşık falan değil-“

“beni kullanamazsın! En çok hasar alan, hayatı en mahvolmuş ben olduğum için beni altına alamazsın conrad!”

conrad elini indirerek genç kadının kolunu ona geri atarken sienna yataktan kalkar, dişlerini sıkarak önündeki karanlık adama bakıyorken konuşur

“reynard'la beraber yaşayacağım. Sen latty'i kazanamamış olabilirsin, ama ben hayatımı kuracağım-“

conrad kendi kendine gülerken sienna ona atılarak çenesinden tutup kendine baktırır

“kendi toparla conrad!”

“sen kendini toparlayabildin mi!? başka birisine aşık olduğunu hissettiğinde, kalbin başka bir yere döndüğünde sen de kendini toparladın mı!? kaç gün odanda ağlayıp o bebeği öldürmek istediğini ben biliyorum-“

“nicole'ü bu işe karıştırma!”

“GELİP BANA AĞLAMADAN ÖNCE DÜŞÜNECEKTİN! İSTERSEM HERKESİ KARIŞTIRIRIM!”

sienna genç adamın çenesini iterek bir tokat daha atacakken conrad onun elini yakalar, bu sefer daha sert çekerek yatağa düşürürken bacaklarını açarak arasına girer ve acımadan hava kıranın dudaklarına eğilip kendini bastırırken sienna genç adamın sırtına asılmış, ikisi de bütün günahlarıyla kendilerinin olmayan bir yatakta birbirlerine dokunurlar..

conrad sienna'nın pijamasını bacaklarından çekerek çıkarırken genç kadın da conrad'ın gömleğini iki yana çekiyor, genç adam pijamanın üstüne saldırıyorken sienna yatakta doğrulur, kumaş saçlarını kaldırıp başından çıkar ve conradın elinden çıkıp yere düşerken genç kadının elleri conrad'ın pantolonunu çözüyor, o sırada ikisi de birbirlerine bakarken sienna bir an durur, conrad da elleriyle yatağa tutunuyorken sienna biraz sonra hızla düğmeleri açıp kumaşı iter bacaklarını conrad'a dolayıp kendine çekerken yatağa geri uzanır, conrad onun üzerinde yükselirken yeşil gözler tam onun kahverengilerinin içine bakıyor, ikisi artık geri dönemezken genç adam yavaşça kendini siennanın içine

ittiğinde genç kadın gözlerini kapatarak ağzını aralar ve kesik bir nefes alarak belini kaldırırken conrad kendini iyice içeri ittiğinde sienna inleyerek genç adamın omuzlarına tutunur..

sienna conrad'ın kucağında yükselirken saçları genç adamın yüzünün iki yanına düşüyor, conrad onları iterek güzel kadının kulakları arkasına alırken sienna gözlerini kapatarak yükselip alçalmaya devam ediyordur, biraz sonra odada sıcak bir rüzgar eserek ikisini de okşarken sienna inleyerek conradın ensesini sıkarak, nefes nefese hareket etmeye devam ediyorken gözlerini açtığı anda başını eğerek ve onu izleyen adama bakarken son bir kez alçaldığında kalçasını sıkarak, conrad nefesinin arasında yine başka bir dilde bir şeyler fısıldayarak boşalırken sienna dudaklarını onun alnına bastırıyor, sırtına tutunarak bir süre daha öyle kalırken conrad kucağındaki kadının göğsünü öperek gözlerini kapatıyordu..

conrad sızmak üzereyken kolunu sardığı beden ondan sıyrılır, genç adam gözlerini açarak ayaktaki siennanın sırtına bakıyorken genç kadın yerdeki giysilerini alıp üzerine geçirir, sonra dönerek conrad'a bakar, genç adam yataktan doğruluyorken sienna saçlarını elleriyle toplayarak önüne döner ve bir şey söylemeden odadan çıkarken conrad tek başına yattığı yatağa bakarak gözlerini kapatır..

SOUNDTRACK / Sarah McLachlan - Dirty Little Secret

*I've relied on my illusions to keep me warm at night, but I denied in my capacity to love..
I am willing to give up this fight..*

Conrad sabahın köründe saçma sapan bir baş ağrısıyla uyanmış, soğuk bir duş alıp odadan çıkmışken saatlerdir jonathan'ın odasına oğlunun uyanmasını bekliyordur..

Küçük beden biraz sonra dönerek kendini üzerindeki battaniyeden kurtarıp emerek gözlerini açar, babası yatağının parmaklıklarının arasından ona bakıyorken concon eliyle gözlerini kapatarak kıkırdar, conrad da gülümseyerek onun küçük ellerini tutarken jonathan sırt üstü döner, babası kalkıp onu yatağından kaldırırken minik adam esniyor, babasının boynuna tutunurken küçük başı genç adamın omzuna düşüyordur, o sırada odanın kapısı açılıp annesi içeri girerken genç kadın conrad'ı içeride gördüğünde gergin omuzları rahatlar, conrad da ona bakıyorken ikisi de konuşmuyor, latty sessiz sessiz babasının kucağında duran oğluna bakar, sonra conrad'a dönerken jonathan'ı huzursuz etmeyecek sakin bir sesle konuşur

“konuşmamız gerek conrad..”

genç adam başını sallarken latty de oğluna bakarak gülümser ve elini sallayarak dışarı çıkarken kapıyı arkasından kapattığında kapının eşiğine tutunur ve içine oturan ağırlığı hissederken alnını ovarak merdivenlere ilerler..

bir süre jonathan marla'ya teslim edilmiş, conrad latty'i arıyorken marla prensesin odasında olduğunu söylediğinde conrad dün akşam başka bir kadınla paylaştığı odaya dönmüştür, kapıyı tıklatıp içeri girerken latty yatakta oturuyor, eli örtüleri tutuyorken kapı açıldığında başını conrad'a kaldırır, gözlerindeki yaşlar hala oradayken conrad onun bir şeyler hissettiğini biliyor, kapının kolunu bırakmazken latty konuşur

“içeri gir lütfen conrad..”

genç adam içer girip kapıyı kapattığında latty ayağa kalkmış, ilerleyerek conrad'ın suratına sert bir tokat patlatırken ağlıyordur

“nasıl yaparsın!? *Benim yatağımda! Benim odamda!* Biliyordun! Buraya adımımı attığım anda hissedeceğimi biliyordun! BU KADAR MI NEFRET EDİYORSUN BENDEN!?”

conrad cevap vermiyorken latty ellerini yüzüne kapatarak yere çöker, sarsılarak ağlıyorken uzanarak yatağa tutunur, başını iki yana sallarken conrad onu izliyor, dişlerini sıkarak kendini tutmaya çalışıyorken latty başını ona kaldırır

“jonathan ne olacak?”

conrad başını iki yana sallarken latty yatağın örtülerini sıkarak konuşur

“neden o? Neden sienna?”

genç adamın verilecek hiçbir cevabı yokken latty yeterince acı çekiyordur, yatağa tutunarak ayağa kalkarken topladığı saçlarını başının iki yanından bastırarak düzeltir, burnunu çekerek aynada kızarmış gözlerine bakarken kendini görünce tekrar gözleri dolar, başını çevirerek conrad’a bakarken genç adamın da yanağında bir damla yaş süzülüyor, tek bir kelime etmeden arkasını dönüp odadan çıkarken latty elini ağzına kapatarak önündeki aynaya tutunur..

latty bir süre daha odada kalmış, ama başka bir kadının ruhu, onun izleri canını acıtıyorken kendini dışarı atmıştır, saray daha yeni güne uyanmamışken latty dişlerini sıkarak merdivenlere ilerler ve bir alt kata inerken koridorda hızla yürüyor, sienna’nın kapısının önüne geldiğinde yumruğunu kaldırır, ama kapıya vurmadan önce gözleri dolarken biraz sonra yumruğunu kirişe dayayıp gözlerini kapatır, derin bir nefes alarak tekrar doğrulurken arkasını döner ve bir adım atacakken sanki başka bir güç içine girmiş, bir an bile düşünmeden tekrar döner ve siennanın kapısına asılıp içeri girerken bütün gece ayakta kalmış olan sienna latty’i gördüğünde pencerenin yanından çekilir, latty açık kapının önünde ona bakıyorken gözleri dolu, ama bakışları öfkeliyken başını iki yana sallar

“neden? *Neden?*”

sienna parmaklarını dudaklarına bastırırken latty gözlerinden yaşlar dökülerek usulca mırıldanır

“bizim bir oğlumuz var sienna.. her şeyden sonra, flaslere olanlardan sonra bunu nasıl yaparsın?”

sienna elleri titreyerek öylece duruyorken latty kapının kolunu sıkarak başka bir şeyler daha söylemek ister, ama kelimelerini toparlayamazken vazgeçerek kapıyı bırakır ve arkasını dönüp giderken sienna boş bakışlarla açık kalan kapıdan koridoru izliyordur..

SOUNDTRACK / *Dishwalla - Candleburn*

Latty biana’nın odasının önüne gelmiş, kapıyı çalıp çalmamakta tereddüt ediyorken biraz sonra hafifçe tıklattığında içerden ses gelmez, genç kadın elleri titreyerek bekliyorken kapının kolu çevrildiğinde başını indirir, aralanan kapıdan ewan’ın uykulu yüzü görünürken latty’nin ağladığını gördüğünde gözleri açılır

“ne oldu?”

latty genç adamın arkasından yataktaki ablasına bakıyorken biana onu gördüğü anda yataktan fırlamış, ewan onların yolundan çekiliyorken latty ablasına tutunduğu anda kendini bırakır ve ağlayarak ona sarılırken biana genç kadının saçlarını okşuyor, endişeyle ewan’a bakar, genç adam kaşlarını çatmış, bir an latty’i izlerken sonra onları bırakarak odadan çıkar ve kapıyı arkasından kapatırken ellerini saçlarından geçirerek hızlı adımlarla merdivenlere gider..

ewan conrad'ın kendine ait odasına *dalarken* içerdeki sienna ve conrad kapıya dönerler, ewan suratına çarpan buz gibi havayla gerilerken sienna tekrar conrad'a bakar

“nasılsa herkes biliyor, değil mi? sienna'nın nasıl bir sürtük olduğu ortada-“
“kimse sana sürtüksün demiyor sienna..”

ewan içeri girip kapıyı kapatırken sienna onu geçerek dışarı çıkmak ister ama içinden bir güçle itilirken ewan genç kadına bakar

“ben izin vermeden buradan ayrılamazsın..”

sienna gözleri büyüyerek *efendisine* bakıyorken bir adım geriler, ewan onu bırakıp conrad'a dönerken genç adam berbat görünüyordu, ewan abisinin duruşunu süzerek onu kolundan tutup yatağa oturtur

“bana tek bir mantıklı cümle edersen senin yanında dururum..”
“edemem, aklım karışık-“
“neden sienna'yla yattın conrad?”

genç kadın kapının yanında dışarı çıkmak istiyorken yapamıyor, onları dinliyorken conrad başını kaldırarak sienna'ya bakar, genç kadının gözlerinde öfke varken conrad kardeşine döner

“çünkü artık hissetmek istedim..”
“latty'i de hissettiğini sanıyordum-“
“ben hissediyordum, ama o beni hiç hissetmedi ve ben tükendim ewan.. artık sürekli onu koruyan, seven, çocuğuna babalık eden adam olmak bana yetmedi-“
“jonathan senin de oğlun conrad-“
“öyle. o çocuk benim her şeyim, ama latty'nin öyle olup olmadığından emin değilim, bana hiç gerçekten öyle olduğunu göstermedi.. çok denedim, kendimi parçaladım, uzaklaşmamı istediğinde çekildim, ikinizi bile kabullendim! Ama o hep bir şekilde bana döndü, belki de herkes onu bıraktığı için..”

conrad başını iki yana sallarken bilmediğini söyler, ewan onun omzunu sıkarken bakışlarını sienna'ya çevirir

“ne yapacaksın?”
“gideceğim, izin ver ewan-“
“nereye gideceksin?”

sienna conrad'a dönerken genç adam kaşlarını çatmış, konuşur

“yine mi kaçacaksın?”
“burada kalıp herkesin suratıma utançla bakmasını mı izleyeyim? Sen kendini ararken ben kendi çocuğumla bir köşede oturup birilerinin beni affetmesini mi bekleyeyim!? Hayır dedim conrad! Yapma dedim-“
“altımda inerken öyle demiyordun-tanrı aşkına!”

conrad ağzından çıkan kelimelerden ölesiye nefret ediyorken sienna gözleri dolarak ewan'a bakar

“izin ver ewan, *lütfen*..”

Ewan başını sallarken sienna serbest kaldığını hissetmiş, kapıya asılarak dışarı çıkarken conrad başını ovuyor, yatağın yanını yumruklarken ewan onu ensesinden çekerek kendine baktırır

“siennayla aranızda ne var-“

“hiçbir şey-“

“O ZAMAN NEDEN ARANDA BİR ŞEY OLMAYAN BİR KADINLA LATTY’NİN YATAĞINDA SEKS YAPIYORSUN CONRAD!? ANLAMİYORUM! HİÇBİRİNİZİ ANLAMİYORUM! NEDEN ELİNİZDE OLANLA YETİNEMİYORSUNUZ?! NEDEN VAR OLANLA MUTLU OLMUYORSUNUZ!? BİR DAHA MI ZAMAN İÇİNDE DOLAŞIP YANLIŞLARIN DÜZELTİLMESİ GEREK?! NEDEN KARAR VERMİYORSUN!?”

conrad ayağa fırlayarak karşı duvara yürürken ensesini ovuyor, dört duvar ona dar geliyorken ewan da arkasından ayağa kalkar

“latty karar veremiyor, sen de mi veremiyorsun-“

“flasler gittikten sonra başladı.. onun için değil belki, ama benim için öyle oldu. konuştuk, o ağladı, anlattı, ben dinledim.. nicole doğduktan sonra reynard da rehabilitasyona yattığında biz ikimiz kaldık-“
“o sırada bir şey oldu mu?”

conrad başını iki yana sallarken konuşur

“latty’le evlenmeye hazırlanıyorduk, bir şey olmadı-“
“yalan söylüyorsun..”

conrad gözlerini yumarak başını tutarken ewan onu dinlemiyor, kendisi ne duyması ya da görmesi gerekiyorsa conrad’ın aklından çekip alırken conrad başını tutarak duvara yaslanır...

SOUNDTRACK / David Lanz - Courage of the Wind

6 ay önce...

“hadi bebeğim, birazcık daha..”

nicole annesinin sütünü emmeyi reddedişyorken sienna yorulmuş, kızını hafifçe sallayarak oturduğu yerde bekliyorken nicole kesinlikle dudaklarını açmıyordu. Sienna gözleri dolarak üzerini toparlar ve bebeğini kaldırıp tekrar yatağına yatırırken nicole ağlamaya başladığında sienna da yatağına tutunarak ağlıyor, flasler gittikten sonra her şey darmadağın olmuşken genç kadın güçsüz kaldığını hissediyordu. Bebeği bile onu istemiyorken sienna her şeyle nasıl başa çıkacağını bilmiyor, çoğu zaman böyle çaresizce ağlıyordu..

nicole bütün gücüyle ağlamaya devam ederken sienna küçük kızı tekrar kucağına alır, sırtını ovarak lütfen susmasını söylerken odalarının kapısı açılır, conrad içeri girerken elindeki biberonu kısa boylu bir sehpanın üzerine bırakıp sienna’ya ellerini uzatır

“bana ver-“

“conrad-“

“ver dedim, çocuk açlıktan ölecek..”

sienna yaşlı gözlerle bebeğini conrad’a verir, genç adam ağlayan kızı alıp kollarında havaya kaldırıp indirirken nicole yavaş yavaş sakinleşmiş, hatta bir süre sonra gülmeye başlamışken conrad da gülümser, küçük kızla beraber koltuğa otururken biberonu da alır

“vien artık biberonla besleyebileceğimizi söyledi, senin de sütün çok azmış, doktorunun sözünü dinlemediğin için de artmıyormuş..”

sienna sessiz kalırken nicole büyük bir iştahla biberondaki mamayı emiyor, yeşil gözleri conrad’ı izliyorken genç adam başını kaldırıp sienna’ya bakar

“kendine bakman gerekiyor sienna, nicole anne sütü olmadan yaşar ama annesiz yaşayamaz, kendini toparlayacaksın. Kimseye ihtiyacın yok, baksana ben bile bebek bakabiliyorum..”

sienna hafifçe gülümserken conrad nicole’le beraber ayağa kalkar, biberonu küçük kızdan bir süre ayırırken nicole mızırdanmaya başlamış, o sırada annesinin kollarına geçiyorken conrad sienna’ya oturmasını söyler, biberonu da eline verip annesiyle kızına bakarken konuşur

“bebeğini doyur, ben de gidip kendimi doyuracağım, çok ağlıyor bu zilli..”

sienna gülümseyerek nicole’e bakarken conrad dışarı çıkıyordur, genç kadın bebeğine biberonunu verirken başını kaldırır

“conrad..”

genç adam kapıyı tutup arkasını dönerken sienna gülümser

“teşekkür ederim..”

“bir şey değil, hadi beslenin.. onun işi bitince sen de yemeğe gel..”

sienna tamam diyerek yine bebeğine dönerken nicole başını annesinin göğsüne yaslamış, küçücük biberondan tatlı mamayı çekiyorken sienna kızının başını öperek onu doyumaya devam eder..

“tebrikler! Sonunda!”

delora yerinden fırlayarak düğün tarihi belirlenmiş damada sarılıyorken conrad da keyifli, genç kadını kaldırarak döndürür. Delora güçlü komutanın kollarından indiğinde diğerleri tarafından sıkıştırılan latty’e döner

“gelinliğinin kuyruğu kocaman olacak! Söz vermiştin!”

latty gülerek ellerini yüzüne kapatıyorken conrad çıplak evlenmeyi teklif eder ve aynı anda birkaç yastığı kafasına yerken uçan yastıklardan biri odaya giren sienna’nın ayaklarının dibine düşer, genç kadın gülerek kucağındaki bebekle yastığın üzerinden zıplarken neler olduğunu soruyordur, conrad ona dönerek gülümser

“evleniyorum, yastık atma ritüeliyle kutluyorlar, bak-EVLENİYORUM!”

yine bir sürü yastık conrad’ın kafasına uçarken genç adam ellerini açıp sienna’ya bakarak beğenip beğenmediğini soruyordur, genç kadın gülerken kucağındaki nicole’ün çok hoşuna gitmiş, ellerini çırpıyorken salondaki diğer bebekler de ona katılınca ortalık cümbüş alanına dönüyordur. Sienna onların mutluluklarını izlerken hafifçe iç çektiğinde conrad’a yakalanır, genç adam ona bakarak kendi dudaklarını iki yana çekiştirir ve sırttırırken sienna da gülümseyerek başını sallar..

“bağırma çocuk!”

jonathan babasının suratına bir çığlık daha atarken conrad kucağındaki veledin yanaklarını ısıtır, concon keyifle gülüyorken yanlarından geçtikleri odadan bir çığlık duyduklarında babası oğluna bakar

“kurtarılacak birileri mi var yoksa!?”

concon’un gözleri büyürken babası hemen yandaki kapıyı açtığı anda banyodaki sienna ve nicole’ü görürler. Genç kadın minicik bebek küvetinde kızını yıkamaya çalışıyorken nicole’ün ayakları durmuyordur, sienna sürekli ıslanıyorken conrad gülerek içeri girer, concon’u havluların arasında yere

oturturken kollarını sıvayarak ellerini küvetin içine sokar, nicole'ü tutarak bacaklarına hakim olurken sienna sırlıslıklam olmuş bir suratla genç adama bakar

“sağol conrad, hayatımızı kurtardın..”

conrad gülerek bir şey değil diyorken sienna ıslak saçlarını toplayarak tekrar kızına eğilir, nicole annesine şebeklik yapıyorken sienna kızına gülüyor, küçük başını yıkıyorken conrad elindeki bebeği tutarken sienna'yı izliyordur..

“girebilir miyiz?”

sienna nicole'ü uyuturken kapıdan başını uzatan conrad'ı ve biraz sonra kucağında görünen jonathan'ı görünce gülümser

“tabii, gelin..”

zaten uyumayan nicole jonathan'ı görünce daha da cinleşirken minik adam da küçük kızın yanına gitmek için yaygara çıkarıyordur, conrad onu da aynı yatağa koyarken sienna birbiriyle oynayan ufaklıklara bakarak gülümsüyordur, conrad mırıldanır

“nicole'le birbirlerini yoruyorlar, başka türlü uyumuyor..”

sienna da başını sallarken jonathan parmaklıklara tutunarak ayağa kalkmış, nicole kocaman gözlerle onu izliyorken jonathan ona bakarak bir iki kere zıplar, nicole gülerek ağzındaki emziği atarken o da kendi tarafındaki parmaklıklara tutunur, ama hala poposunun altından uzanan şeylerin nasıl kullanılacağını bilmiyorken jonathan zıpladıkça onun da bir fikri oluyor, yavaşça doğrulur, titrek dizler küçük kıızı bedenini tutuyorken sienna nefesini tutarak kızını izliyor, birazdan olduğu yerde hafifçe poposunu sallamasına bakıyorken gülerek conrad'a döner

“ilk defa ayakta duruyor!”

conrad da iki ufaklığa bakıyorken güler

“yarın koşmaya da başlar, hiç şaşırmam..”

sienna gözleri dolarak küçük bebeğine bakıyorken nicole başını çevirip dişsiz ağzıyla sırıtır, annesine poposunu sallarken sienna gülerek onu ısıracakını söylüyordur, nicole daha da sallanırken jonathan babasına bağırır, conrad bakışlarını sienna'dan alıp oğluna dönerken jonathan olduğu yerde zıplıyor, biraz sonra kollarını babasına uzatmak için popo üstü oturuyorken conrad gülerek kalkar

“işimiz bitti, nicole'ü de bir güzel uyandırdık, gidiyoruz artık..”

sienna gülerek önemli değil diyorken conrad deli oğlunu kucağına alır, jonathan yine babasının boyuna sarılarak başını boynunun altına yaslarken conrad sienna'ya bakar

“iyi geceler..”

“iyi geceler conrad..”

genç adam gülümser ve bu sefer eğilerek genç kadının saçlarından öperken sienna gözlerini kapatarak bir an durur, conrad onu bırakıp oğluyla beraber dışarı çıkarken jonathan sanki gerçekten yapması gereken bir şeyi tamamlamış gibi sessizleşmiş, babasının kucağında mayışırken gözleri kapanıyordur..

conrad düğüne bir hafta kala geceleri uyuyamamaya başlamış, soluduğu hava az geliyorken her gece latty'i yatakta bırakıp bahçeye çıkıyordur, bir iki saat dolaşıp tekrar geri dönüyorken yine o gecelerin birinde, düğünden iki gün önce genç adam gölün kenarında dolaşıyor, usul bir rüzgar esiyorken conrad sağ taraftaki ağaçların arasından bir çıtırtı duyduğunda o tarafa döner, bir şeyler kuru dalları eziyorken genç adam bu kadar ağır bir hayvanın saray ormanında ne aradığını bilmiyor, yerden bir taş alarak o tarafa yürürken biraz sonra karanlık dallarından arasından biri çıktığında conrad taş olan elini kaldırır, hemen sonra yürüyenin sienna olduğunu anlarken genç kadın kafasına atılmaya hazır taşı ve conrad'ı gördüğünde irkilir

“sen ne yapıyorsun burada!?”
“sen ormanda ne yapıyorsun asıl!?”
“dolaşıyorum!”
“ben de dolaşıyorum!”
“ne zamandan beri!?”
“bu haftanın başından beri-“
“ben iki aydır dolaşıyorum, yendim..”

conrad gözlerini devirirken sienna gülerek ağaçların arasından çıkar ve ay ışığında aydınlanmış göle bakarken derin bir nefes alır. Conrad elindeki taşı suya fırlatırken ellerini birbirine vurarak silkeler, sonra gölün hemen kenarında çimlere otururken sienna da onun yanına çöker

“neden geceleri dolaşıyorsun?”
“uyuyamıyorum, stres..”
“iki gün sonra evleniyorsun, doğaldır..”

conrad başını sallarken gölü izleyerek mırıldanır

“kötü bir şey olacak gibi geliyor.. bir terslik, uğursuzluk..”

sienna genç adamın kolunu tutarak hafifçe sıvazlarken gülümser

“merak etme conrad, en fazla latty'nin çorabı kaçabilir-“
“ki o da kötü bir şey..”

sienna gülerek yedek bir tane bulunduracaklarını söylüyorken conrad da hafifçe gülümser, ama tam anlamıyla rahat değilken sienna'ya bakar

“nasıl emin olacağım?”
“Zaten eminsin conrad, inan iki gün sonra hepsi geçecek-“
“değilim sienna, hiç emin değilim..”

genç adam yine göle dönerken sienna onun izliyor, sorar

“seni şüpheye düşürecek bir şey mi var ortada conrad?”
“bilmiyorum, rahat değilim..”
“eğer gerçekten ciddi bir şey varsa latty'le konuşman gerekir..”

conrad başını iki yana sallarken sienna bunun *hayır, yok* mu yoksa, *var, ama konuşamam* sallaması mı olduğunu anlayamıyorken elini kendine çeker, bir süre konuşmadan o da gölü izlerken conrad ona dönmüştür, genç kadının gözlerine bakıyorken birazdan sienna'da ona döndüğünde conrad başını hafifçe ona yaklaştırır, sienna dudakları aralanarak conrad'ın dudaklarına bakıyorken biraz sonra genç adam ona uzanarak dudakları birleştğinde sienna gözlerini kapatarak genç adamın nefesini içinde hisseder..

conrad sanki rüzgarı öptüğünü hissediyorken sienna onun yüzünü tutarak geri çekilir, yeşil bakışları biraz sonra açılan kahverengilere bakıyorken konuşur

“şüpheye düşürecek şeyin ben olmadığımı söyle conrad, lütfen..”

conrad cevap vermezken sienna üzüntüyle iç çekerek çimlere bastırıp ayağa kalkar

“aramızda bir şey olamaz conrad, aklında ne varsa unut lütfen-senden hiç yardım istememeliydim-“

“istemedin, ben kendim geldim-“

“o zaman itmeliydim, bir şey yapmalıydım.. benim de suçum var, ama olmaz conrad.. sen ve latty berabersiniz.. jonathan var.. iki gün sonra evleneceksiniz..”

conrad omuzlarını düşürerek başını eğerken sienna tekrar yere eğilerek genç adamın başını tutup kaldırır ve gözlerinin içine bakarken konuşur

“beni sevdiğini biliyorum conrad, yardım etmek istediğinin de farkındayım, minnettarım, ama duygularını karıştırma lütfen-“

“karıştırmıyorum-“

“karıştırıyorsun.. çaresizdim, yorgundum, yardıma ihtiyacım vardı, sen de yanımdaydın, ama geçti conrad.. ben daha güçlüyüm, sen de evleniyorsun-“

“o adamı görmeye gidiyor musun?”

sienna konuşmanın bir işe yaramayacağını anlamış, conrad’ı bırakıp kalkarken konuşur

“gidiyorum, reynard benim kızımın babası ve gün geçtikçe iyileşiyor.. hatta düğünüze de onunla beraber geleceğim..”

conrad kendi kendine gülerken sienna kaşlarını çatarak yerde oturan adama bakar

“bunda komik bir şey yok conrad-“

“tabii ki var! daha önce bir kere görüp seviştiğin bir adam sırf çocuğunun babası diye kendini ona bağlı sanıyorsun-“

“sen latty’le sadece jonathan’ın annesi olduğu için mi evleniyorsun?”

conrad anlamsız bir şeyler mırıldanarak sienna’ya sırtını dönerken genç kadın derin bir nefes alarak iyi geceler diler ve arkasını dönüp uzaklaşırken conrad kendi kendine küfrederek kahrolası gölü izlemeye devam eder..

conrad ertesi gece latty’le beraber yatağa giriyorken genç kadın gülümseyerek onu öper ve iyi geceler dilerken yarın evleneceklerini hatırlatır, conrad gülerek yattığı yere yerleşirken konuşur

“unutmuştum, iyi oldu..”

latty de gülerek yastığını yerleştiriyorken başını koyup sırtını conrad’a döner ve derin bir nefes alarak gözlerini kapatırken conrad onun nefeslerini dinliyor, karanlık odada gözleri açık, tavanı izliyordur, latty’nin ne zaman uykuya dalacağını bilmiyorken bacakları onu kaldırmaya uğraşır, aklı sürekli başka şeylere kayıyorken genç adam uyuyamayacağını biliyor, havaya ihtiyacı olduğunu hissediyordur. Daha fazla dayanamayarak üzerindeki örtüleri kaldırıp yataktan inerken latty uykusunun arasında nereye gittiğini sorar, conrad su içeceğini söyleyer ve onu tekrar uykusuna döndürürken latty yattığı yerde biraz daha yerleşir, conrad ona bakarak odadan çıkarken koridora döndüğünde kapıyı arkasından kapatır..

SOUNDTRACK / Carrie Underwood - I Just Can’t Live a Lie

conrad bir kat aşıya inmiş, yavaş adımlarla sienna'nın odasının önüne gelmişken yaptığı şey koca bir yanıdır, ama kendini durduramıyorken önce kapıyı çalmayı düşünür, sonra büsbütün her şeyden vazgeçip arkasını dönerken biraz sonra yumrukları sıkarak tekrar geri döner ve kapıyı hafifçe tıklatarak içeri girerken daha uyumamış olan sienna yatağın başında duruyor, conrad'ı görünce iç çeker, genç adam içeri girip kapıyı örterken koridor yine sessiz kalır..

“itiraz etmeden önce dinle-“
“dinleyemem conrad, yapamam diyorum *hayır conrad.*”

Conrad ellerini saçlarından geçirip iki yanına indirirken sienna yatağın ayak ucuna diziyle bastırarak ona bakıyordu, konuşur

“ben seninle beraber olmak istemiyorum conrad-“
“yalan söylüyorsun..”
“efendim!?”
“*yalan söylüyorsun!*”

sienna gözleri büyüterek ona bakıyorken conrad yatağın etrafını dolaşarak hava kırıntı kollarından tutarak gözlerine bakar

“dün akşam teslim oldun sienna, fark ettim.. rahatladın, nefes aldın, *tekrar nefes aldın*, hissetmedim mi sanıyorsun-“
“yanlış hissetmişsin-“
“en azından inkar etme! Evet istedim, ama olmaz-olamaz de! Rahatla-“
“evet istedim! Oldu mu!? İstedim, ihtiyacım var conrad, sevmeye, dokunmaya, hissedilmeye ihtiyacım var, ama o adam sen olamazsın-“
“biliyorum kahrolası, ama kendimi tutamıyorum, neden bu kadar.. bu kadar-bilmiyorum! *Narinsin!?*”

sienna acıyla gülerek başını eğerken conrad onu sarsarak tekrar kendine baktırır ve dudaklarına eğilirken sienna yine nefes alarak genç adamın yüzünü tutar..

conrad tuttuğu narin bedeni yatağa itiyorken sienna sırtı örtülere değmeden önce konuşur

“olmayacağını kabul et..”
“susarsan edeceğim-“
“yarın gelip latty'nin yüzüğünü bana takmayacaksın conrad..”

conrad başını sallarken sienna da başını sallıyor, ikisi birbirlerine uzanırken genç adam havayı içine çekiyor, rüzgar onu sarıyorken biraz sonra üstlerindeki bütün kumaşlar bir esintiyle yok olurken conrad sienna'nın dudaklarına sırtır

“bu da yeni mi?”
“sus, konuşmak yok.. hata yapıyoruz conrad..”
“biliyorum..”

conrad eğilerek genç kadını tekrar öperken üzerine uzandığı vücut sıcaktır, dokunduğu her yer sanki ona geri dokunuyor gibiyken conrad altındaki kadının ona ihtiyacı olduğunu biliyor, ağırlığını daha da bırakarak kendini ona bastırıyorken sienna kollarını conrad'ın boynuna dolar, parmaklarının uçları genç adamın saçlarında dolaşırken biraz sonra ikisi tek vücut olurken genç kadının parmakları saçları sımsıkı tutuyor, ikisinin de öpüşlerinden kısık bir inleme yükseliyorken conrad *nefes alıyordur...*

conrad ewan'ın aklından çıktığını hissettiğinde duvarı bırakır ve yere çökerken kardeşi durduğu yerde başını tutarak abisine bakıyordur

“sonra bir daha beraber olmadınız..”

conrad başını iki yana sallarken ewan iç çeker

“neden evlendin conrad-“

“evlenemedim..”

“o da ayrı bir mesele..”

conrad elini indirerek ewan'a bakıyorken o ne demek diye sorar, ewan da geçip conrad'ın yanına çökerken başını duvara yaslar

“aynayı odette kırmış, o gün de bilerek törenin tam ortasında buraya düşmüş..”

conrad kendi dillerinde odette'i öldüreceğini söylüyorken ewan ona döner

“evlenseydiniz daha iyi mi olacaktı?”

“bilmiyorum! Belki de olacaktı-“

“rol yapacaktın conrad.. o zaman latty'i suçlayabilecek miydin?”

“şimdi latty mi suçluyorum!?”

“ya ne yapıyorsun? Sana cevap vermediği için onu suçladın, siennayla yatıp onu cezalandırdın..latty sana güveniyordu..”

conrad bir an sessiz kalırken hemen sonra sorar

“sen kimin tarafındasın?”

“senin tarafındayım, ama latty'i de üzdüğünü kabul etmeni istiyorum-“

“tabii ki üzdüm! Onun yatağında başka bir kadını becerdim! Daha nasıl bir hayvanlık yapabilirim-“

“becermedin, *seviştin*. Becerseydin bu kadar zor olmazdı..”

conrad derin bir of çekerek başını dizlerinin arasına eğerken ewan karşı duvarı izliyor, usulca konuşur

“buna da alışacağız-“

“sienna'nın gitmesine izin veremezsin..”

ewan abisine bakarken conrad da başını kaldırır

“gidemez-“

“burada kalırsa ne olacak?”

“bir yolunu bulacağım, ama gidemez ewan, benim yanımdaysan bunu yap, izin verme..”

ewan üzüntüyle abisine bakıyorken conrad onun kolunu sıkar

“giderse, kaybolursa ben de onun peşinden giderim, bulurum, yine geri getiririm.. oğlumu bırakıp gitmeme izin verme-“

“jonathan'ı bırakmayacaksın-“

“elbette bırakmayacağım, ama sienna'yı burada tut..”

ewan bunun bir tehdit mi yoksa rica mı olduğunu anlamamış, ama her iki ihtimalde de abisine tamam derken conrad başını sallar ve ewan'ı bırakıp yine kederine dönerken iki lysander dört duvar odada sessizce oturarak bir şeylerin oturmasını beklerler..

biana kardeşinin saçlarını okşuyorken latty onun göğsüne saklanmış, burnunu çekerek büyük yatakta pencereden dışarısını izliyorken biana onun sessizliğini bozmak için konuşur

“iyi misin?”
“değilim..”
“olacak mısın?”
“şimdi değil..”

biana başını sallarken bildiğini söyler ve kahverengi saçları öperek kardeşine biraz daha sarılırken latty mırıldanır

“neden herkes beni bırakıp gidiyor?”
“ben buradayım tatlım..”
“sen de bırakıp gitmişsin-“
“ama döndüm..”

latty gözlerini kapatarak kimsenin almasına izin vermeyeceği parçasına sarılırken biana da onu tutuyor, konuşur

“her şey sonunda olması gereken yere varır latty. Conrad ve senin için de en iyisi bu olacak belki de..”
“acı çekiyorum, nasıl iyi olabilir?”
“hepimiz acı çektik, ama sonunda bir şeyler yolunda gidiyor, parçalar oturuyor. Yalnız değilsin hayatım, her şey daha kolay olacak. Ben varım, jonathan var-“
“tanrım jonathan..”

latty iç çekerkenn biana onun başını kaldırarak kendine baktırır

“jonathan için neden üzülüyorsun? Babasıyla annesi evli olmayacağı için mi?”
“ben böyle hayal etmemiştim biana..”
“biliyorum tatlım, ama elimizdekilerle yetinmesini öğreneceğiz.. jonathan hem annesiyle hem de babasıyla büyüyecek-“
“conrad kaçıp gitmezse-“
“hiçbir yere gidemez, krallığa hizmet ediyor, yasaklarım..”

latty başını sallarken biana güzel kardeşinin saçlarını düzeltir

“ne yapmak istiyorsun?”
“odamı değiştirmek istiyorum..”

biana tamam diyerek ayarlatacağını söylerken latty teşekkür eder, ikisi tekrar sarılırken latty ablasını sımsıkı sarıp bırakır

“iyi olacağım..”
“evet olacaksın, aferin..”
“oğlumun yanına gidiyorum..”

biana en iyisinin o olacağını söylerken latty yataktan iner, ayakkabılarını eline alıp çıplak ayaklarla odadan çıkarken biana onun arkasından gülümsüyor, yalnızlığın ona iyi geleceğini biliyorken kendisi aynı yalnızlıktan çok şey öğrenmiş, endişe duymadan kardeşinin kapıyı kapatmasını izler..

“sağol marla..”

marla prensese gülümseyerek başını sallar ve nicole’le beraber uzaklaşırken latty oğlusuyla beraber bahçede dolaşüyor, jonathan annesinin yüzüne dokunarak bir şeyler anlatıyorken latty başını sallayarak onu dinliyor, oğlu gülünce o da gülüyorken bebeği onun içini ferahlatıyordur, işi bittiğinde bacaklarını sallayarak yere inmek isterken latty onu çimlere bırakır, küçük concon koşarak yüzüstü çimlere düşerken latty oraya yürüyor, ufaklığın yerden kalkmasını bekliyorken jonathan kalkmayı boşvermiş, ilerdeki küçük çiçeklerin üzerine konmuş sarı bir kelebeği izliyordur. latty de onun yanında yere uzanır, oğlusu annesinin uzandığını görünce gülerек onun üzerine tırmanırken latty de gülüyor, bebeğine sarılarak tertemiz gökyüzünün altında yatıyorken yeni bir zaman başlıyordur..

“sienna..”

sienna odasından çıkarken ewan’ın sesini duyduğunda korkuyla o tarafa döner

“sakın-“

“bu saraydan dışarı çıkamazsın, yasaklıyorum..”

sienna gözlerini kapatarak elindeki bavulu bırakırken tekrar gözleri açıldığında ewan karşısındadır, konuşur

“kaçarak bir şeyler çözülmeyecek, ayrıca nereye gidersen git conrad seni bulur-“

“bulamayacağı bir yere giderim-“

“sen gitsen de geride kalanlar düzelmeyecek.. latty conrad’ı bir daha kabul eder mi sanıyorsun?

Conrad’ın da artık kafasını toparlaması lazım, gitme, etrafta ol-“

“yapabilir miyim bilmiyorum ewan..”

“tabii ki yapabilirsin.. kimsenin ikinize karşı bir şey söylemesine izin vermeyeceğim, latty’le de konuşacağım..”

“ne diyeceksin? Sienna aslında senin kocana sarkan-“

“kocası değildi, hiç olmadı..”

sienna omuzlarını düşürürken ewan genç kadının çenesini tutarak yüzüne bakar

“kalacağım de, serbest bırakacağım..”

“o zaman kaçarım..”

“bahçeye çıkmana izin veririm en azından, şu an dış kapıdan bile çıkamazsın..”

sienna başını sallarken ewan gülümser, yerdeki bavulu alıp odaya götürürken kapının yanına koyup tekrar sienna’ya döner

“nicole uyanmış olmalı..”

sienna yine başını sallarken ewan merdivenleri gösterir

“sen kızını bul, ben kraliçemle konuşmalıyım, kahvaltıda görüşürüz..”

sienna bir şey söylemeden merdivenlere ilerlerken ewan kendinden emin, dönerek üst kat merdivenlerine ilerler ve kendiyle gurur duyduğunu söylemek için kraliçesinin yanına çıkar..

SOUNDTRACK / *Jupiter Rising* - Hero

Sienna nicole’le beraber merdivenlerden iniyorken bahçedeki kahvaltı masasından gülüşmeler geliyor, kimsenin olanlardan haberi yokken delialona nicole ve sienna’yı görünce gülümseyerek el sallar

“nicole! günaydın!”

nicole gülümseyerek delia’nın kucağına gitmek isterken sienna onu delia’ya verir ve yandaki boş iskemleye otururken masanın diğ r ucunda latty jonathan’a kahvaltısını yediriyordur, başını kaldırıp başka bir yere bakmıyorken anne oğul kendi aralarında kahvaltılarını yapıyor ve oldukça rahat görünüyorken sienna hizmetçilerin birinin doldurduğı fincanına bakıyor, genç kızın işi bittiğinde sienna teşekkür ederek sıcak  ayı alır, yanındaki delia nicole’ n ne kadar çabuk büyüdüğünden bahsediyorken sienna gülümser..

“yemek istemiyorum..”

“aşağı inme, ben getireceğim..”

conrad ne yapmak istiyorsa onu yapmasını söyler, ewan zaten öyle yapacak, etraftaki eşyaların keskinliğini kontrol ederek conrad’ı tekrar yalnızlığına bırakırken kapıyı kapatmadan önce aklına gelmiş, tekrar içeri döner

“latty’e bana anlattıklarını anlatacaksın.. nefret edecekse de bilerek etsin..”

conrad birisi onu bıçaklamış gibi acı dolu bir ses çıkararak yatağı girerken ewan kaşlarını kaldırır ve birinin konuşması gerektiğini söyleyerek kapıyı kapatırken conrad sonsuza kadar öylece yatmak istiyordur, sonsuzluğ n ilk dakikalarına başlar..

“jonathan, amcana gel bakalım..”

jonathan ewan’ın sesine başını kaldırırken latty’nin verdiğı mama çenesinden aşağı akar, ufaklık ağızını açarak ewan’a gülüyorken genç adam latty’nin elindeki kaşığı alarak onun iskemlesini tutar ve eğılirken mırıldanır

“conrad seninle konuşmak istiyor latty..”

“ben istemiyorum-“

“ama konuşacaksınız, çünkü ben istiyorum. İkinizin de sahibi benim, ne dersem yapacaksınız, kalk şimdi..”

latty ewan’a bakarken ondan nefret ettiğı açıkça anlaşılıy r, iskemlesini iterek ayağı kalkar ve kimseyle göz teması kurmadan masadan uzaklaşırken ewan onları izleyen sienna’ya bakar, hafifçe başını sallayarak nicole’  işaret ederken k  k  kız elini tabağı sokuyordur, sienna onun elini çekerken ewan da concon’un mamasını yedirmeye devam ediyordur..

latty conrad’ın odasına dalarken genç adam irkilerek arkasını döner, latty görünce yataktan çıkarken genç kadın kollarını kavuşturarak ona bakıyordur

“ne söyleyeceksen çabuk söyle..”

conrad başını sallarken latty’e ilerliyor genç kadın kaşlarını çatarken conrad ona uzandığında geri çekilir

“dokunamazsın-“

“dokunamazsam anlatamam-“

“sözlerini kullan-“

“onları kullanabilseydim bu halde olmazdık latty, izin ver.. son bir kez..”

latty iç çekerek kollarını indirir ve sadece elini uzatırken conrad ona uzanmış parmaklara bakıyor, yavaşça genç kadının elini tutarken latty biraz sonra gözlerini kapatarak biraz olsun rahatlamaya çalışır ve conrad'ın gösterdiklerine konsantre olur..

conrad genç kadının elini bıraktığında latty yavaşça gözlerini açar, onu uzun zaman önce sevmekten vazgeçmiş adamın gözlerine bakarken başını sallar

“ben izini verene kadar yanıma yaklaşma..”

conrad başını sallarken latty arkasını dönerek odadan çıkar ve kapıyı arkasından hızla çekerek çarparken ağlıyor, ama ağladığının farkında değilken yaşlar yanaklarından akarken iki elinin tersiyle yüzünü siler ve burnunu çekerek hızla merdivenlerden inerken bir daha bunun için ağlamayacaktır, kendine söz verir..

“bir şeyler dönüyor..”

favian delora'nın fısıltısıyla masadaki yüzlere bakarken herkes gayet normal görünüyordur, genç adam tekrar nişanlısına dönerken delora hala kahvaltı edenleri izliyordur

“ewan ve biana bir şeyler saklıyor, çok belli, sahte gülüyorlar. Conrad da ortada yok..”

delora sırayla herkesin yüzünü geziyorken sienna'ya geldiğinde genç kadının kimseyle konuşmadığını fark eder, arada sırada kucağındaki nicole'ün ağzına küçük meyve parçaları veriyorken genelde süzgün bir hali vardır, delora *hmml*arken favian talihlinin kim olduğunu soruyordur, delora genç adama döner

“sienna..”

favian kaşlarını çatarken sienna'ya bakar, genç kadın bir hayli sessiz görünüyorken favian tekrar deloraya döner

“hepsinin ayrı bir derdi vardır belki..”

delora öyle bir bakar ki favian sanki evrendeki en saçma şeyi söylediğini hissederek başını sallar

“doğru.. susuyorum, peyniri yemeyeceksen alıyorum..”

delora tabağını favian'ın önüne doğru iterken masadaki dinamiği takip etmeye devam eder..

2 saat sonra..

“anlayamıyorum, bir şeyler oluyor.. fikri olan?”

delora mutfakta topladığı kalabalığa bakıyorken colm elini kaldırır

“tualete gidebilir miyim?”

delora gözlerini devirerek elini sallar ve gitmesini söylerken genç adamın yanındaki delia konuşur

“lysanderlerle biana ve latty'i anladım, ama sienna'nın ne işi var?”

“olay orada-“

“bence hiçbir alakası yok..”

herkes eidan'a bakarken genç adam omzunu silker

“sienna’nın canı ara ara sıkılıyor, özel bir şey değil..”

delora bunu kabul etmeyi reddediyorken biraz sonra sienna küçük kızın elini tutarak mutfağa girerken bir anda gördüğü kalabalıkla geri basar, herkes ona bakıyorken sienna gülümser

“birine sürpriz mi yapıyoruz?”

her kafadan ayrı bir *hayır* çıkarken sienna *peki* diyerek buzdolabını açar, bir şişe soda alarak kapatırken nicole annesinin yanında paytak paytak yürüyor, emziğini emerek arkadakilere el sallar, kalabalıkta ona el sallarken küçük annesinin önünden dışarı çıkar. Onlar gittiğinde delora yine ekibine dönerken kimsenin görüşlerinde bir değişiklik olmamıştır, sarışın kadın gözlerini devirerek yerinden kalkarken bu evrende onu anlayacak birinin olup olmadığını merak ediyordur, annesine danışmaya gider..

sienna nicole’ü öğlen uykusuna yatırmak için odaya çıkıyorken yanından geçtiği bir odanın kapısı açılır, conrad dışarı çıkar, nicole’ü kucakladığı gibi sienna’yı da içeri alırken genç kadın ne olduğunu şaşırmış, nicole de conrad’ın suratına bakıyorken genç adam küçük kızın başını öper, sonra sienna’ya döner

“konuşmamız lazım-“

“nicole’ü yatıracaktım-“

“o da kalsın, o zaman ikimiz de bağırmayız..”

sienna iç çekerek peki der ve gidip yatağa otururken conrad da onun karşısına geçer, nicole’ü bacaklarına oturturken uykulu kızın başını genç adam karnına yaslandığında conrad konuşur

“yanımda olacak mısın?”

“conrad daha her şey çok yeni-“

“*her neyse* sienna, sen soruma cevap ver.. her şey yeni olmayı bir süre bırakmayacak, sen yanımda olacak mısın?”

genç kadın ağzını açarak bir şey söylemek ister, ama ne söylerse sanki çok ağır bir karar verecekmiş gibi geliyorken uyuklayan kızına bakar, nicole conrad’ın kucağında gayet rahat görünüyorken sienna derin bir nefes alır ve cevabını verecekken kapı sertçe vurulur, conrad girilmesini söylüyorken nicole de uyanmıştır, emziğini hızla emiyorken ewan içeri girerek onlara bakar

“aşağıya gelin, nicole’ü alıyorum, marla’ya teslim edeceğim-“

“neler oluyor ewan..”

ewan sienna’ya bakar

“reynard’la ilgili sienna, aşağı geldiğinizde açıklayacağım..”

genç kadın bir anda buz gibi olduğunu hissederken nicole mızırdanmaya başlar, annesi kızına bakarak gülümser

“uykuya gidiyoruz tatlım, ağlamak yok.. pış pış-ben onu yatırıp geliyorum ewan, marla’ya gerek yok..”

ewan peki diyerek küçük kız annesine geri verirken sienna odadan çıkar, kapı arkasından kapanırken conrad ayağa kalkıyordur

“ne olmuş?”

“reynard ölmüş..”

conrad’ın gözleri büyürken ewan şakaklarını ovuyor, başını sallar

“bugün bir anda kendinden geçmiş, merkezdeki iki hastaya saldırmış, biri ölü-“
“o nasıl ölmüş-ewan tanrı aşkına, bu kadar şey..”

conrad’ın aklı almıyorken ewan konuşur

“kalp krizi.. tedavi onu sakinleştiriyordu, bir anda vücudu tepki verince dayanamamış olmalı-“
“sepelio’ların kalplerinin güçlü olduğunu sanıyordum?!”
“adamın genlerini değiştirecek kadar güçlü ilaçlar veriyorlar conrad, dayanması kolay değil..”

conrad oflayarak tekrar yatağa otururken eliyle kapıyı işaret eder

“nicole..”

ewan başını sallayarak bildiğini söylerken conrad elini gözlerine kapatarak bir an durur, sonra tekrar ayağa kalkarken ewan onun gözlerinin yaşlarla parladığını görüyor, bir şey söylemez, abisi ondan sıyrılarak dışarı çıkarken ewan da onu takip eder..

SOUNDTRACK / *Fariborz Lachini - Sepidar*

1 hafta sonra..

reynard’ın cenazesi iki gün sonra kaldırılmış, latty ve conrad’ın ayrılması o arada kaynayıp gitmişken kimse neye ne yorum yapacağını bilmiyordur. Her şey bir anda üstlerine abanmış, beyinleri sıkıştırıp geri çekilmişken bütün saray aslında hiç tanımadıkları bir adam için yas içindedir, bunun da tek sebebi nicole’ün durmadan ağlamasıyken sienna kızı ağladıkça ağlıyor, o ağladıkça ikisini birbirinden ayırıp sakinleştirmek diğerlerine düşüyordur.

Bir gün nicole yine bir ağlama krizine girdiğinde sienna yapayalnız kalmış, herkes erkenden oreon’a, işlerine ya da okullarına dönmüşken genç kadın bebeğini artık başkalarının avutmasını istemiyor, gözleri dolarak onu sakinleştirmeye çalışırken nicole canını bir şey acıtıyor gibi ağlıyordur. Sienna bunun ne zaman geçeceğini, hatta geçip geçmeyeceğini bile bilmiyorken bebek odasının kapısını kapatmaya gider, diğer çocukların duymasını istemiyorken kapattığı kapı birazdan vurulduğunda genç kadın marla olduğunu tahmin ederek açar, ama karşısında latty’i görürken nicole’ün başını tutarak iç çeker

“oreon’a gittin sanıyordum, uyandırdıysak üzgünüm-“
“geçecek.. aralarındaki bedensel bağın kopması için en fazla 10 gün geçmesi gerekiyor, araştırdım.. yarın öbür gün rahatlar..”

sienna bebeğini hafifçe sallamaya devam ediyorken latty lafını bitirdiğinde nicole’ün saçlarını öper, gözlerinden yaşlar süzülüyorken latty kollarını uzatır

“bana ver, sen huzursuz olduğun daha çok ağlıyor, yatıştığın zaman biz burada olacağız..”

sienna hiçbir şey söylemeden nicole’ü prensesin kucağına verirken latty güzel kızı alarak ağlayan gözlerine bakar, geçtiğini mırıldanarak sarı saçları öperken sienna gözlerini siliyor, latty kucağındaki bebeğe sarılarak yerinde yaylanıyorken başını sallır

“iyi olacak, merak etme.. hadi git yüzünü yıka..”

sienna küçük bir teşekkür fısıldayarak odadan çıkarken latty kucağında usul usul iç çekerek ağlayan küçük kıza bakar, onun hiçbir suçu olmadığını biliyor, yanağı minik başa yaslayarak yaylanmaya devam ederken nicole yavaş yavaş sakinleşiyordur..

“marla, sienna nerede?”

marla çocuklar için meyve hazırlamış, yukarı çıkacakken ana kapıdan giren conrad’la o tarafa döner

“yukarda efendim, nicole’le beraber..”

“yine ağlıyor mu?”

marla üzüntüyle başını sallarken conrad da iç çeker

“sarayda başka kim var?”

“miss ashley ve prenses latty, efendim..”

conrad *latty mi?* derken marla başını sallar, genç adam teşekkür ederek hızla yukarı çıkarken marla da yavaş adımlarla onun arkasından geliyordur..

conrad nicole’ün odasının olduğu kata çıkmış, sessizce yürüyorken küçük kızın odasının kapısı aralıktır, conrad kapıya dokunmadan içeri bakarken gördüğü şeyler bir anda kalakalır..

latty pencerenin karşısındaki sallanan koltuğa oturmuş, nicole de göğsünde uyuyakalmışken genç kadın usul usul sallanıyor, bir taraftan da pencereden gökyüzünü izliyorken hafifçe iç çekerek o da yorgun gözlerini kapatır...

conrad kapıdan bir iki adım geri çekilirken hafifçe gülümsüyor, o sırada koridordaki banyonun kapısının açıldığını duyarken o tarafa döner, sienna saçlarını düzelterek çıkıyorken conrad’ı gördüğünde durur

“sen ne zaman döndün?”

conrad ona ilerliyorken parmağını dudaklarına götürür ve sessiz olmasını işaret ederken sienna nicole’ün kapısına bakarak başını sallar, sonra conrad’ı takip ederek başka bir odaya girerken genç adam kapıyı arkalarından kapattığında ona döner

“sizi kontrol etmek için geldim, ama latty benden önce davranmış..”

sienna hafifçe gülümseyerek başını sallarken küçücük bir sesle konuşur

“nicole’ün birkaç gün içinde iyileşeceğini söyledi, babasıyla arasındaki fiziksel bağın zayıflaması gerekiyormuş.. araştırmış conrad..”

conrad gülümserken sienna da iç çeker ve arkasındaki yatağa otururken konuşur

“en kötülerini bitti sanırım..”

conrad da genç kadının yanına otururken kucakındaki soğuk elleri alarak avuçlarının içinde sarar

“her şey eskidi..”

sienna bunun üzerine yeşil bakışlarını ona çevirirken conrad onun yüzünü izliyor, sienna da genç adamın gözlerine bakıyorken biraz sonra ona uzanarak dudaklarını örttüğünde conrad nefesini tutuyor, avuçlarının içindeki elleri çekerek rüzgarını kendine sarıyorken sienna genç adama tutunarak sakince onu öpmeye devam ediyordur..

SOUNDTRACK / Bond - Dream Star

Birkaç gün sonra nicole artık ağlamayı bırakmış, herkes yavaş yavaş eski hayatına dönüyorken çocuklar günden güne sarayı işgal ediyor, bağırış çağırış, her gün yeni kelimeler duyuluyorken eidan ve franco her gün öğretecekleri kelime sayılarına iddiaya giriyordur. İki gün içinde jonathan tornavida, owen da matkap demeyi sökmüşken eidan hece çokluğunda kazanmıştır. Genç adam zafer sarhoşu bir şekilde jonathan'ı dolaştırıyorken ufaklık her gördüğüne *tornadida* diyordur, eidan da onaylıyorken conrad oğlunun ne hale geldiğine bakarak su kıranı şöyle bir süzer

“daha yararlı işlerin yok mu senin eidan?”

“okul öncesi eğitim dışında mı? hayır.”

conrad gözlerini devirirken jonathan babasına seslenir

“baba tornadida..”

“top oğlum, tornavida değil.. top.. bak, zıp..”

conrad topu alarak büyük salona atarken jonathan *top* diye bağırarak kırmızı şeyin arkasından koşuyor, conrad gülerek onu izliyorken eidan biraz da kız bebeklerle ilgileneceğini söylemiş, conrad'ın öldürücü bakışları altından uzaklaşırken ofisten latty elinde kağıtlarla çıkıyordur, conrad ona bakarken salondan jonathan elindeki topla annesine koşar

“ane! Tornadida!”

latty gülerek eğilir ve kağıtlarla beraber oğlusunu tutarak hop diye kucağına alırken conrad'ı görünce elindeki kağıtları ona uzatır

“şunlarla ilgilenir misin conrad, dukan raporları..”

conrad kağıtları alarak bakıyorken jonathan elindeki topu babasının kafasına atar, conrad oğluna yandan bir bakış atarken concon gülüyor, annesi de gülümseyerek oğlunu bahçenin temiz havasına çıkarıyorken conrad elindeki kağıtlarla beraber ofise girer..

“ne demek bu raporları ben doldurmadım!? Akşam eve gidince annen mi doldurdu turner!?”

conrad telefona ateş püskürüyorken herkesin iki haftadır dedikodu dergileri okumaktan beyinleri tıkanmıştır, hiçbir iş doğru düzgün olmuyorken dukan raporları maymunlu fıkra kitaplarına benziyordur. Conrad derhal bu soytarılığın düzeltilmesini söyleyip telefonu kırarak kapatır, o sırada ofisin kapısı açılırken conrad içeri girenin yüzünü görmeden *ne var!?* diyerek çıkışır, ama hemen sonra sienna kaşını kaldırarak ona bakarken conrad sakinleşerek yerine oturur

“kızgınlım..”

“görüyorum, istersen sonra gelirim-“

“seveceksen gelebilirsin, başka bir şeyse git..”

sienna dışarı çıkıp kapıyı kapatırken conrad gülümser, kapı biraz sonra açılarak hava kıran içeri girerken conrad da masadan çıkıyor, sienna onu masaya iterek oturturken dudaklarına uzanıp yumuşak bir öpücük bırakır

“bugün altıncı dergi röportajını reddettim, yakında senin başına üşüşürler..”

“eskiden gazeteci tartaklamışlığım var, cesaret edeceklerini sanmıyorum..”

sienna güzel derken conrad onun belini tutuyor, elleri yavaşça kalçalara inerken sienna gülerek geri çekilir

“evet, aklımızın nerede olduğu belli-“
“benim aklım hep orada tatlım..”

sienna bildiğini mırıldanırken conrad aslında daha derin bir adam olduğunu açıklıyor, sienna onu da bildiğini söyleyerek ofisin kapısını açıyorken conrad on parmağındaki on marifeti saymaya başladığında sienna onu bırakarak bahçeye çıkıyordur..

“ne zaman söyleyeceğim?”
“daha değil colm..”

colm grrlarken delia gülerek onu kendinden itiyor, o sırada sienna ve conrad gülerek bahçeye çıkıyorken delialona onlara gülümser

“neye gülüyorsunuz?”

sienna arkasındaki adamı işaret ederek cevaplar

“on parmağındaki on marifeti sayıyor..”
“kaçtınız?”
“yedi- yemek yaparım. Sekiz, çocuk bakarım..”

conrad devam ediyorken sienna elindeki hayali deftere hepsini not alıyordur, o sırada nicole marla’nın elinden kurtulup o tarafa koşuyorken conrad bacağına tutunan ufaklığı kaldırarak kucağına alır

“on, yatakta dayanılmaz olurum..”

sienna şokla conrad’a bakıyorken genç adam kaşını kaldırır, delialona gülüyorken colm kendi parmaklarında bir şeyler sayıyordur..

“NE!?”

delora göğsünü tutarak ablasına bakıyorken cuslov başını sallayarak annesine bakar

“3 haftalık..”

lucinda mutluluktan parlayarak kızına sarılırken delora bu hamilelik olayını hala algılayamamış, konuşur

“sen.. calis.. bebeğiniz mi olacak?! Bir daha!?”

cuslov gülerek başını sallarken delora ablasına atılarak sımsıkı sarılır

“şükürler olsun luslo, artık evlenebilirim!”

cuslov kaşlarını çatarken delora ablasını iterek annesiyle beraber karşısına alır

“kendime cuslov hamile kalmadan evlenmeyeceksin demiştim! Artık evlenebilirim!”

küçük nobes yerinde zıplıyorken cuslov ve lucinda ona bakıyorlardır, bir an sonra onlara da gülerek delora’ya sarılırken üçü de sağa sola sallanıyor, calislerin yatak odasındaki haberler birazdan herkese yayıldığında asıl cümbüş çıkacakken şimdilik üç güzel nobes ışıldıyordur..

“favian! FAVIAN!”

favian delora’nın sesini duyduğu anda salonda antereye koşarken genç kadının ölmekten çok güldüğünü görünce rahatlar

“ödümü koparttın-“
“CUSLOV HAMİLE! EVLENİYORUZ!”

favian gözleri büyüyerek üzerine atılan delora’yı yakalarken genç kadının haykırışını duyanlar birer ikişer antreye dökülüyordu..

SOUNDTRACK / *Mariah Carey - Fantasy*

Birkaç gün içinde yeni calis’in odası hazırlanmaya başlamış, onun yanında bir de düğün planlanıyorken delora delirmenin eşiğindedir. Genç kadın mutluluktan ne yapacağını şaşırılmış, başkaları üzüntüsünden uyuyamıyorken delora geceleri adrenalinden göz kırpıyordu. Zavallı favian da ona ayak uydurmak zorunda kalıyorken nasılsa birkaç hafta içinde aynı yastığa sonsuza kadar baş koyacaklardır, bir iki gece uykusuzluk çok da önemli değildir.

İkisi yine uykusuz bir gecenin sabaha varan kısmında küçük dante calis’in odasında, delora duvarlara bulut çıkartmaları yapıştırıyorken favian da yerde oturmuş, çıkartmaları kağıtlarından çıkarıp deloraya uzatıyordu, genç kadın her çıkartma için özenle bir yer düşünüyor, büyüklü küçüklü bulutlar bir duvarı rüya gibi bir gökyüzüne çeviriyorken favian kendi kendine güler, delora onun sesini duyunca bulutları bırakırken dizlerinin üzerinde yere çöker

“neye gülüyorsun?”
“bize.. delirdik.”

Delora *hahl*arken bir bulut daha kapıp ayağa kalkar

“en akıllıları biziz senin haberin yok-hayatım ben şuraya yetişemiyorum, yapıştırır mısın?”

favian kağıtları bırakıp yerden kalkarken bulutu almak yerine deloranın önüne geçip onu kaldırır, genç kadın gülere gülere daha yukarı uzanırken bulutu yapıştırdı elini salları

“asansör, aşağı!”

favian gülerken onu indirirken yarı yolda ikisinin dudakları buluştuğunda delora bacaklarını genç adamın beline dolayıp ona sımsıkı sarılarak dudaklarını öper..

güneş yükseldiğinde favian ve delora odadaki beyaz uzun koltuğa sıkışmış, sarmaş dolaş uyuyorken açık kapıdan ashley onları görür, ellerini birbirine vurarak uyanmalarını çağırırken favian irkilerek gözlerini açar, delora ashley’e gidip kendi işine bakmasını söylüyorken genç kadın onların rahatını bozduğu için mutlu, bugün belki de ilk defa keyifle aşağı iniyordur..

ashley antreden geçip bahçeye çıkarken francoyla karşılaşmış, gülümseyerek günaydın demişken franco dik dik bakakalınca yine kızmamış, biraz daha gülerken yürümeye devam etmiştir. Bahçedeki kahvaltı masası da cıvıl cıvılken ashley her zamanki yerine değil de bebeklerin en yoğun olduğu bölgeye oturunca herkesin hareketleri bir an yavaşlamış, sesler azalmışken ashley fincanın kaldırıp büyük bir sevecenlikle

biraz çay istediğinde sadece kuşların sesi duyulur olmuştur. Genç kadın ona bakan gözlere dönerken ellerini açar

“ne var? keyifliyim, bozmayın.. devam edin.”

Herkes genç kadının dediğini yaparak tabaklarına dönerken ashley yine gülümser, yanında oturan andrea genç kadını izlerken usulca sorar

“nedir bu kadar keyifli yapan şey?”

“hiçbir şey.. sinirleneceğim bir şey kalmadığını fark ettim-“

“MISS ASHLEY!”

ashley tüyleri diken diken olarak saraydan ona koşturan asistanına bakıyorken genç kadın herkesten çok özür dileyerek masaya yaklaşmıştır

“efendim saray hava üssüne verona’dan giriş yapmak isteyen bir araç var, ama verona’dan izni yok efendim-“

“aracın kime ait olduğu belli mi?”

“sivil araç efendim, sinyal kayıtları araştırılıyor..”

ashley peki diyerek yerinden kalkar, ewan gayet sakin, kahvaltısına devam ediyorken elinde fincanı, başını kaldırır

“yapmam gereken bir şey var mı ashley?”

ashley birazdan halledeceğini söylüyorken herkesin kahvaltısına devam etmesini söyler ve asistanıyla birlikte saraya dönerken franco dışarı çıkıyordur, ashley ona lanet bir bakış atıp yoluna devam ederken genç adam rahatlayarak bahçeye iner..

kısa bir süre sonra araçla bağlantıya geçilmiş ve içinde kimler olduğu anlaşılınca ashley ewan’ın çağırılmasını söylemiştir. Kral kahvaltısını bırakarak güvenlik departmanına giriyorken ashley kulağındaki alıcıyı çıkarıp ewan’a uzatır

“flasler, saraydan kız kaçırmış..”

ewan kaşlarını kaldırarak alıcıyı alırken ashley gözlerini devirerek onları izleyen görevlilere daha önemli işleri olup olmadığını soruyordur..

“kimi kaçırmış?”

“beni.. claire’i kaçırmış eidan..”

franco’nun yanındaki eidan bir kahkaha atarken vien şaşkındır, andrea bunun bir suç olup olmadığını soruyorken conrad’ın sesi duyulur

“savaş sebebi olarak da kabul edilebilir..”

sienna endişeyle ona bakarken conrad ona göz kırpar

“bizim kızımızı kaçırsalardı öyle olurdu, ama verona pek savaşçıl bir gezegen değildir..”

sienna hala endişeliyken conrad onun endişesinin savaş olmadığını biliyor, ama şimdi tartışmaları imkansızken genç adam yerinden kalkar

“ben de ilgilenmeye gidiyorum-“
“ben de geliyorum..”

latty de onunla beraber kalkarken conrad prensesi takip ederek masadan uzaklaşıyor, eidan verona’dan fidey istemeyi teklif ediyorken franco ona suyunu içmesini söylüyordur..

SOUNDTRACK / Danny Brilliant - Une Fille Comme Ca

Flasler ve claire özel bir araçla saraya getirilmişler, kapıda ewan ve biana onları karşıliyorken flasler claire’in elinden tutarak merdivenleri tırmaniyordur, ewan elini kaldıınca ikisi de dururken genç adamın kahverengi gözleri hiç de hoş geldiniz diyor gibi görünmüyordur

“nedir bu saçmalık flasler-“
“saçmalık değil, elimde kalan en mantıklı çözüm.. claire’i sapık herifin tekiyle evlendirecekler-“
“flasler lütfen..”

flasler yanındaki claire’e bakarken genç kadın telaşlıdır, ewan ve biana’ya döner

“doğru, adam gerçekten biraz problemlı-“
“ama eranthe’de kocaman bir yerleşkesi var, o yüzden kral armand umursamıyor-“
“babam elbette umursuyor flasler!”

flasler kendi kendine gülerek *eminim* diyorken claire itiraz edecek olur, ama ewan susmalarını bağırarak dikkatleri çekerken konuşur

“o zaman neden flasler’le beraber geldin claire?”

claire ewan’a bakıyorken iç çekerek omuzlarını düşürür

“çünkü adam sapığın tekiydi ve babam umursamıyordu..”

flasler şiddetle başını sallarken ewan ellerini kaldırarak arkasını döner ve saraya çıkarken biana ona bakarak gülümser ve kaçak da olsalar konuklarını içeri davet ederken flasler claire’in elini bırakmıyor, ikisi beraber biana’nın arkasından merdivenleri tırmanıyorken ewan içeri girdiği anda bir süre verona’dan kimsenin gezegene yaklaştırılmaması emrini veriyordur..

ewan biana’yı da yanına alarak ofise kapanmışken onlar saatlerdir kral armand’la görüşüyor, arada ewan’ın bağırışları duyuluyorken her seferinde lafı yarıda kesildiğinde biana’nın olaya müdahale ettiği belli oluyordur.

Ofis’te politika ve gezegen ilişkileriyle kavgalar dönüyorken ana salonda flasler ve claire bir köşeye oturtulmuş, gayri resmi bir sorgu başlamıştır. Sorgunun başını her zamanki gibi delora çekiyorken ilk sorduğu şey bu kadar önemli bir zamanda nasıl her şeyi böyle bir anda mahvetme başarısı gösterdikleri olmuştur, claire nasıl bir zaman diyip hem düşün hem de bebek cevabını alınca gözleri büyür

“SEN Mİ HAMİLESİN!?”
“cuslov-“
“AMAN TANRIM!”
“ama ben evleniyorum-“
“DELORA!”

delora claire'e kocaman gülümserken sorgu bir anda sorgu olmaktan çıkmış, iki en iyi arkadaş birbirlerine atılmışken claire neden daha önce söylemediğini soruyor, delora onun o sırada kaçırıldığını söylüyorken claire güler

"ben kaçırılıyorum, sen evleniyorsun!"

delora bir kahkaha atarken eidan onları biraz kenara iterek flasler'in önüne geçer

"prensesle sen mi evleneceksin?"

"hayır.."

"o zaman neden kaçırdın?"

franco arkadan eidan'ı uyarıyorken su kıran ona elini sallayarak susturur, sonra tekrar flaslere odaklanırken genç adam delora'nın yanındaki claire'e bakıp sonra eidan'a döner ve mırıldanır

"bilmiyorum, onun ne istediğini anlamıyorum.."

eidan *aha!* diyerek ellerini açarken kızlar grubu ne olduğunu soruyordur, eidan yok bir şey diyerek erkekleri arkasından toparlıyorken eidan ve flasler önde, colm, franco ve favian arkada salondan çıkarlar..

"evet, oturalım.."

herkes yerine geçerken eidan flasler'ı yanında tutuyordur, tam konuşacakken flasler sorar

"conrad ve sienna gerçekten beraberler mi?"

herkesin ağzı bir anda kapanırken flasler onların bakışlarını geziyordur

"gazetelerde okudum, ama ikisi de bir şey söylememiş.. söyleyin.."

"conrad'la kendin konuşsan daha iyi olur dostum.."

flasler colm'a döner

"gerçekten beraberler o halde-"

"kesin değil.."

flasler şimdi de eidan'a dönerken su kıran ellerini açarak açıklar

"evet, conrad ve latty ayrıldı, kesin.. ama sienna ve conrad henüz canım cicim evresinde değiller-"

"ama adları beraber anılıyor-"

eidan başını sallarken flasler kendi kendine güler, favian araya girerken konuşur

"onlara hesap soramazsın flasler-"

"sormayacağım zaten, konuşmama gerek yok-"

"conrad sana çok yakındır, onu bir anda silip atamazsın-"

"bir şey demiyorum favian, karşı da çıkmıyorum, ne isterlerse yapabilirler-"

"reynard'ı üç hafta önce kaybettik.."

herkesin bakışları franco'ya dönerken flasler'in ifadesi donuklaşmıştır

"bilmiyordum.."

"basından uzak tutuldu, geri dönüşü de açıklanmamıştı.. geldi ve gitti-"

“nicole iyi mi?”

“çok ağladı, babasıyla arasındaki bağ yüzündemiş.. şimdi iyi, ama sienna çok sarsıldı.. hepimiz sarsıldık..”

flasler başını sallarken çenesini ovarak arkasındaki iskemleye oturur, eidan da onun yanına çökerken franco genç adamın aklından geçenleri duyabiliyor, az önceki ihanet edilme duygusunun yerini şimdi saf bir üzüntü almışken flasler birazdan kalktığında diğerlerinin de başları ona kalkar

“sienna’yı göreceğim, bir şey olursa-“

“biz seni buluruz, git..”

flasler colm’a başını sallayarak çıkarken o odadan ayrıldıktan sonra geride kalanlar sessizce oturmaya devam ederler..

SOUNDTRACK / *Daniel Bedingfield - If You’re Not The One*

sienna bir süre nicole’le beraber onun odasında oyun oynuyorken küçük kız oyuncak sandığının içinden beğendiklerini annesinin önüne getirip koyuyordur, kendi dilinde hepsiyle ilgili bir şeyler söylüyorken sienna düşünceli, onun sesiyle ve nefesiyle oyuncakları öylesine diziyorken odanın kapısı tıklatıldığında genç kadın kalbi havalanarak başını çevirir

“evet?”

“benim.. flasler..”

sienna yutkunurken nicole önüne bir oyuncak daha koyar, annesi bir şey söylerken odanın kapısı açılır, nicole daha önce görmediği bir adam görürken flasler de ona bakıyor, sarışın kız poposunu sallaya sallaya sandığına dönüyorken flasler sienna’ya bakar

“reynard’ı duydum.. çok üzüldüm sienna..”

genç kadın hafifçe gülümseyerek başını sallarken teşekkür eder, flasler kapıyı aralık bırakarak içerde ilerler, siennanın yanındaki koltuğa otururken dirseklerini dizlerine yaslayarak sandıkla boğuşan küçük kızı izliyor, usulca konuşur

“nicole nasıl?”

“iyi.. çok daha iyi, yavaş yavaş konuşmayı söküyor.. şimdilik benden başka pek kimse dediklerini anlamıyor, ama kelimeler doğru çıkmaya başlıyor-“

“anni bebet..”

nicole uzun saçlı bir bebeği annesine verirken sienna gülümseyerek alır ve diğer bebeklerin yanına güzelce koyarken nicole tekrar sandığına dönüyordur, sienna flasler’e döner

“sen nasılsın?”

“iyi.. saraydan bir prensesi kaçırıp neredeyse bir savaş çıkartıyordum, ama iyiyim..”

sienna gülümseyerek başını eğerken flasler onu izliyor, nasıl hala güzel olduğunu, ama yorgunluğun da izlerini görüyorken sorar

“conrad’ı da duydum..”

güzel hava kıranın bakışları hızla flasler’e kalkarken genç adam başını sallır

“gazetelerden..ama söyleyecek bir şeyim yok, *kötü bir şey* yok en azından. Conrad’ın bu tip kararları ne kadar zor verdiğini biliyorum ve latty’den ayrılması belki de hayatında verdiği en büyük karardı..”

sienna iç çekerken flasler konuşur

“ama iyi bir sebebi varmış..”

genç kadın sessizken flasler usulca sorar

“var mı sienna?”

“var..”

sienna’nın yeşil bakışlarında bu sefer şüphe ya da korku yokken genç kadın konuşur

“var flasler, conrad her şey tepe taklak olduğunda yanımdaydı.. çok küçük ve önemsiz görünen şeylerde bana yardım etti, dinledi, korudu-“

“ve aşık mı oldunuz?”

“aşk mı, yoksa sadece büyük bir sevgi mi bilmiyorum, ama conrad’la beraberiz.. her şey ortaya çıktığında, kararlar verildiğinde kaçmak istedim, yine bırakmak istedim, ama yapamadım.. ewan engelledi, ama ben de artık gitmek istemiyordum..”

flasler başını sallarken bu sefer sienna sorar

“sen neden claire’i kaçırdın?”

“başka birisinin ona dokunmasına katlanamazdım..”

sienna gülümserken flasler yine aynıdır, genç adam ellerine bakıyorken devam eder

“claire benim zaten kabullendiğim bir parçam, ama bir anda ellerimden kaydığını hissedince..”

“kaçırdın..”

flasler başını sallarken parlak gözleri sienna’ya kalkar

“yanlış mı yaptım?”

“beni eve kilitlediler, sen de evden kaçırdın.. aynı şey..”

“işe yaradı mı peki?”

sienna başını sallarken flasler gülümser, o sırada eline bir şey tutuşturulurken genç adam dönüp önündeki nicole’e baktığında küçük kız konuşur

“abi bebet.. sen abi bebet abi..”

flasler teşekkür ederek alırken nicole annesinin kucağına atlayarak flasler’i gösterir

“anni abi?”

sienna başını sallayarak genç adamı gösterir ve yavaşça *flasler* derken nicole annesini dinliyor, kelimeyi anlamaya çalışırken flasler ilgiyle ikisini izliyordur..

“yasak! Kimse saraydan da çıkamaz, gezegenden de çıkamaz! Verona’yı sileceğim! Yıkacağım!”

ewan ateş püskürerek etrafta dolaşıyorken biana saçlarını eliyle toplayıp omzundan aşağı bırakarak kocasını takip ediyordur

“sakin ol ewan-“

“nasıl sakın olayım! Adam kızım *tahta geçecek kral lazım* diye tutturmuş! Feshedeceğim krallığını görecek!”

“herkesin kendine göre kuralları var, oreon’dan da onaylanmış-“

“değiştiriyorum-“

“verona’daki meclis toplantısına katılacaksın o halde-“

“katılacağım. Toplansın, haber verin-lucinda’yı bulmalıyım-”

“buradayım..”

ewan ofisin girişindeki lucinda’ya dönerek elini kaldırır ve meclis toplantısı için hazırlanması gerektiğini söylüyorken o daha önce böyle bir şeye girmişti, ikisinin oturup konuşması gerektiğini söylüyorken lucinda içeri girer ve kapıyı arkasından kapatırken kanun değişikliği için gereken çoğunluktan başlayarak anlatmaya başlar..

SOUNDTRACK / *Daniel Bedingfield - If You’re Not The One*

“ewan kanun değişikliğine gidecek-“

“babam asla kabul etmez!”

flasler yarın meclisin toplanacağını söylüyorken claire şaşkınlıkla kaşlarını kaldırır

“babam, *benim babam?* Değişiklik için meclis’i toplayacak?”

flasler gülümseyerek başını sallarken claire de rahatlamış, kendini yatağına bırakarak ellerini gözlerine kapatır, kapının kapandığını duyar ve flaslerin yanına oturduğunu hissederken konuşur

“çok korkuyordum.. tanrım, şükürler olsun..”

flasler geçtiğini söyleyerek genç kadının saçlarını düzeltiyorken claire ellerini indirir, mavi gözleri parlarken usulca konuşur

“oturuma biz de katılacağız..”

“itirazı biz verdik, katılacağız evet..”

“asil kan kuralının da kaldırılmasını isteyeceğim..”

flaslerin sarı saçlardaki eli dururken claire ona bakıyor, uzanarak genç adamın elini alır ve avcunun içini öperken mırıldanır

“böyle bir şeyi benim için ancak sen yapardın flasler..”

genç adam yutkunurken claire onu kendine çekerek yanına yatırır, yan dönerek yüzüne bakarken elleri flaslerin saçlarını geri itiyor, yüzünde dolaşarak parmakları dudaklarına dokunuyordu

“yıllar önce bu kadar cesur değildik-”

“claire..”

“efendim?”

“benimle evlenir misin?”

mavi gözler kapanırken genç kadının güzel yüzü gülümser, başı hafifçe sallanırken flasler ona uzanarak dudaklarını örter, claire sırt üstü dönerek flasleri üzerine alıyorken parmakları genç adamın düğmelerinde asılı, biraz sonra ikisi de ağızlarını açarak birbirlerine daha da uzanırken claire flasleri gömleğinden sıkarak kendine bastırıyordu..

flasler'in dudakları claire'in boynundan göğüslerine iniyorken parmakları bacakların üzerindeki hafif kumaşı yukarı kaldırıyor, prenses gözlerini kapatarak genç adamın parmaklarını hissediyorken yutkunarak tekrar gözlerini açtığı anda kaşlarını çatıyor

"ya itiraz ederlerse?"

"ewan hepsini satın alır-"

genç adam elbiseyi biraz daha kaldırarak claire'in karnına eğilirken genç kadının parmakları flaslerin saçlarında, öpüşler yavaş yavaş alçalırken claire hafifçe gülümseyerek usul bir nefes bırakır

"sakın-flasler-tanırım.."

genç adam sırtarak dudaklarını genç kadının *sakın* dediği yere bastırırken claire inleyerek onun saçlarını çeker..

flasler dudaklarını her köşesini bildiği tende dolaştırıyorken claire sırt üstü uzanmış, başı ellerinin üzerinde rahat, ensesinden başlayıp sırtına inen dudakları dinliyorken flasler prensesin beline indiğinde pürüzsüz tene hafifçe nefesini bırakır, claire gülümserken biraz sonra genç adamın dili yavaşça yukarı çıkmaya başladığında dudakları aralanır, flasler onun üzerinde yükselerek boynundan başlayıp dudaklarına çıkarken claire başını çevirerek dudakları onun dudaklarını, elleri yüzünü bulurken flasler onu çevirip bacaklarının arasına yerleştğinde claire gözlerini açarak başını yastığa bastırır, flasler dudaklarını yalayarak ona gülümserken prenses de gülümser ve ikisi yavaşça birleşirken claire inleyerek flasleri kendine çekiyor ve sımsıkı sarılarak kendini ona kaldırırken flasler prensesini belinden tutarak kendine bastırıyordu..

Ertesi gün..

"önümde diz çökeceklerdi-"

"kölelik sistemi yönetmiyoruz ewan.."

biana küpelerini çıkararak dresuarın üzerine bırakırken ewan da gömleğinin düğmelerini çözüyordu

"armand özellikle claire'in kaçmasına izin vermiş.."

biana'nın hareketleri bir an dururken sonra hafifçe gülümseyerek sırtını döner ve fermuarını işaret ederken ewan nazikçe fermuarı indiriyor, konuşur

"kendi emirlerini kendisi veremeyecek hale geldiği için zaten benim onu tahttan indirmem gerekiyor-"

"kızını koruyordu-"

"zamanımı harcadı.. kanunu kendisi de değiştirseydi ben onaylardım, hem de koltuğumdan kalkmadan.."

biana elbisenin askılarını kollarından indirirken gülüşü duyuluyordu, ewan karısının porselen tenine bakıyorken biraz sonra genç kadını belinden çekip kendine yaslar

"seni böyle güldürdüğü sürece her yere giderim.."

biana genç adamın sesinden sonra dudaklarının boynuna dokunmasıyla gözlerini kapatırken tüyleri diken diken olmuş, elini kaldırarak kralının saçlarından geçirirken ewan onu çevirip dudaklarına eğildiğinde biana ayaklarına düşmüş elbiseyi topuğuyla kaldırarak bir kenara atar ve kocasına sokulurken ewan kraliçesinin dudaklarına gülümser..

“kızını evden kaçırarak mı kurtarmış?”

latty başını sallarken conrad gözlerini deviriyordur, jonathan’ı annesinden alıp yere indirirken küçük adam ayaklarını pat pat yere vurarak bahçeye koşuyor, conrad arkasından onu izliyorken latty saçlarını eliyle toplayarak genç adama bakar

“iyi misin?”

conrad oğlundan gözlerini alarak latty’e dönerken güneşten gözlerini kısarak başını sallar

“sen iyiysen iyiyim..”

latty de sessizce başını sallarken jonathan ilerde yere yapışmıştır, latty ve conrad bir an kalkması için beklerken ufaklık gerçekten canını acıtmış, ağlamaya başlayorken latty saçlarını bırakıp o tarafa koşar, conrad bu seferlik arkada kalırken hemen arkasından bir başka cadı çılgılık attığında genç adam cırtlak sesin tarafına dönüp nicole’ü üzerine saldırır bulduğunda gülerek küçük kızı havaya kaldırır, sienna çimlerde oturduğu yerden onları izliyorken ılık rüzgar usulca etrafında esiyordur..

jonathan bahçedeki merdivenlerde oturmuş, vien’in dizine yapıştırdığı renkli yara bandına bakıyorken vien geri çekildiğinde küçük adam parmağını plastik bandın üzerinde dolaştırarak kendini oyalıyordur. Vien banttan kalan çöpleri atıp latty’e dönerken gülümser

“gerçekten canı acımış bu sefer...”

“doğduğundan beri ilk defa bu kadar ağladı.. güzel oğlum benim..”

jonathan annesinin sesine başını kaldırırken kahverengi boncuklar hala yaşlardan parlıyor, ama küçük ağız gülüyorken parmağıyla bandını gösteriyordur

“dedi!”

“kedi, evet tatlım..*keedii*..”

jonathan annesinin ağzına bakıyorken latty oğlunun saçlarını düzeltiyordur, işi bitince arkasını dönüp vien’i onları izlerken bulduğunda hafifçe gülümser

“sizin nasıl gidiyor?”

vien başını iki yana sallarken latty conconu oturduğu yerden yere indirip yine çimlere koşmaya bırakır, sonra dönüp bir iki basamak yukardaki vien’in yanına otururken genç kadın bahçede koşturan çocukları izliyor, saçlarını kulaklarının arkasına atarken latty diğer elini tuttuğunda omuzları düşerek yanındaki prensese döner

“cezalandırılıyormuşum gibi geliyor latty-“

“hayır vien, sakın öyle düşünme-“

“ama öyle olmalı.. ben bana hediye edilmiş bir şeyi reddettim, şimdi istesem bile alamıyorum-“

“alacaksın, ama biraz zaman gerek-“

“her hayır deyişimde eidan’ın gözlerini görmen gerek.. herkes sürekli çocuk yaparken, cuslov bile ikinci kez hamileyken biz kendimizi parçalıyoruz! Ama olmuyor! İnsan üstü bir çabadan bahsediyorum..”

latty sessiz kalırken vien elini saçlarından geçirerek derin bir nefes alır

“birbirimizden sıkılacağız, yorulacağız-“

“biraz ara verin..”

vien bilmediğini mırıldanırken latty tuttuğu eli hafifçe sıkar

“bazen istediğin şeyler hiç beklemediğin zamanlarda gelir vien, biraz ara verin..”

genç kadın başını sallarken latty gülümser ve vien’in elini tutarak kalkarken ilerdeki çardakta oturan delora ve andrea’yı gösterir

“gelinlik için yardım edelim, kalk hadi..”

vien de eteklerini tutarak kalkarken ikisi merdivenleri iner ve koşuşturan minik kurbağaların arasından gölün yanındaki çardağa yürürler..

“gelinlikten çok bekarlığa veda partileri düşündürüyor beni..”

bayanlar dergilerden başlarını kaldırırken delora ajandasını açarak kalemini dişleri arasında çevirerek tarihlere bakar, birkaç kere hmmlayarak sonunda konuşmaya karar verirken başını kaldırıp kalemi ağzından çeker

“düğüne kadar 3 haftamız var ve son hafta düğün gününe kadar kimse bir anda sarayda olmuyor..”

delora latty’nin dianthe’deki hayır gecesini, biana ve ewan’ın verona’daki devir teslim törenini ve calis’in eranthe’deki savunma zirvesinin tarihlerini ortaya sererken başlar sallanıyordu. Gelin adayı ajandasında bir iki sayfa geri giderek bu hafta sonuna gelirken gülümser

“ben de partileri bu haftasonuna aldurdım ve çok da güzel bir yer buldum-“
“saray?”

delora başını sallar

“ama bizimki değil, Rhea’ya gidiyoruz-“
“ewanların boyutuna mı!?”

delora heyecanla başını sallarken parlıyordu

“odette özellikle davet etti, hepimizi bir hafta ağırlayacakmış-“
“1 hafta!?”

delora latty’nin ağzını kapatırken diğerlerine döner

“orada zaman daha hızlı akıyor, 1 akşamımız 1 hafta gibi olacak, hem hepimiz tatil yapmış oluruz.. makinelerden, işlerden, düğmelerden uzak-“

latty’nin homurdanmaları duyuluyorken delora hızla arkadaşına döner

“benim düğünüm, benim partim. Sus.”

Latty gözlerini devirerek başını sallarken delora onun dudaklarına vurup elini çeker, andrea kimlerin gideceğini soruyorken delora önceden hazırladığı listeyi çıkararak önlerine bırakır...

“evet kafaları sayacağım, dizilin..”

delora merdivenlerin başında duruyor, antrede toplanmış kalabalığa bakıyorken birazdan odette boyut kapısıyla ortaya çıkacaktır. Hafta başında kimseye yanına bir şey almaması söylenmişken vien sadece

çocuklar için olası ilaçları bir çantaya koymuş, başka hiçbir şeye dokunmamıştır. Conrad hepsine çok farklı bir yere gideceklerini tekrar tekrar anlatmışken sabah kalkıp kahve makinesi arayacak olan varsa şimdiden geri dönmesini söylemiştir. Şimdilik nüfusta bir değişiklik yokken gabriel biraz rahatsız gibidir, ama celine az çok yoklukta yaşamayının ne olduğunu biliyor, onu sakinleştiriyorken delora kafaları saydıktan sonra listeyi katlar

“ASHLEY!”

hiçbir yerden ses gelmezken delora topuklarını vurarak güvenlik ofislerinin olduğu kapıdan girer, sıra sıra masaların arasından yürüyerek kendi masası dışında bir masada oturmuş, daha doğrusu yerinde büzüşerek saklanmış ashley’i bulduğunda kolundan çekerek yerinden kaldırır

“utan. Yürü, gidiyoruz..”

“dönünce ikimiz beraber yaparız-“

“seni çalışanlarının yanında rezil etmemi istemiyorsan yürü..”

ashley derhal dikleşerek kolunu kutarır ve delora’nın önünden yürürken sarışın genç kadın gülümser ve çalışanlara selam verip çıkarken merdivenlerden inen ashley’i takip ediyordur, o sırada odette’in ışığı ve biraz sonra boyut kapısı belirirken ewan ve conrad herkesi bir iki adım geri almış, biraz sonra parlak ışıkların arasından Rhea’nın güzel kraliçesi odette çıkar

“herkes hazır mı?”

herkes parlak boyut kapısına bakıyorken odette arkasını dönerek elini sallar

“sırayla gelin, önce çocuklar..”

ufaklıklar serbest kaldıkları anda ışığa koşarken en son owen geçtiğinde önce cuslov olmak üzere herkes sırayla Rhea’nın kapılarından girmeye başlar..

SOUNDTRACK / Alan Menken & Stephen Schwartz - Adalasia

Minik kurbağalar ışıklı kapıdan geçtikleri anda kendi bahçeleri gibi kocaman bir yeşillığe çıkarken onlar için zaten her şey büyüktür, gülüşleri ve çığlıkları her yanı doldururken onların arkasından gelen büyükler gördükleri şeyle bir an kalakalmışlardır..

Uçsuz bucaksız, el değmemiş yeşilliklerin ortasında heybetli bir kale duruyorken arkası sıkı ağaçlarla örülmüş bir ormandır. Biraz ilerde gökyüzüne dumanlar yükseliyorken gabriel o tarafı işaret eder

“yangın var sanırım..”

odette en son conrad’ı da içeri alıp boyut kapısını kapatırken gabriel’in gösterdiği yere bakar

“yangın değil.. köylülerin ocaklarından çıkan dumanlar.. sarayda özel bir davet olduğunda köylerden yemek pişirilip tahta takdim edilmesi adettendir..”

gabriel anladığını belirten bir ses çıkarırken celine’e döner, genç kadın gülümseyerek kocasını koluna takar, ikisi yürürken delora elleri göğsünde birleşmiş, önündeki doğa harikasına bakıyordur

“burası... burası cennet!”

odette kocaman gülümserken biraz sonra lucas’ın sesi duyulduğunda herkes o tarafa döner, genç kral yanındaki iki yaveriyle o tarafa geliyorken ewan’ı görmüş, gülümseyerek elini uzatır

“Rhea’ya hoşgeldiniz majesteleri..”

ewan teşekkür ederek kendi evinin kralı olan adamın elini sıkarken hala garip hissediyordur, odette’e dönerek dururken genç kadın abisinin koluna girerek sakın olmasını söylüyor, Rhea’nın onun gittiğinden beri çok değişmediğini anlatırken ewan zaten hiçbir şey hatırlamıyor, öylece yürüyordur. Lucas da kraliçeyi koluna almışken diğerleri etrafı inceliyordur. Conrad yüzünde hafif bir gülümsemeyle evine bakıyorken birazdan biri koluna dokunduğunda o tarafa döner, sienna genç adamın koluna giriyorken mırıldanır

“bizi de sen yönlendireceksin..”

conrad bir an arkasındaki kalabalığı hatırlarken herkes garip bir çaresizlikle etraflarındaki otlara, çayır ve de bayırlara bakıyor, tek bir yüksek bina, hatta doğru düzgün taş bir yapı göremiyorken conrad onlara güler

“şehir ormanın içinde kurulu, zaten çok fazla insan yoktur.. hayvanlar otlatılmadığı sürece de çayırlar boş olur.. gelin..”

herkes fısır fısır bir şey konuşarak yürüyorken conrad kolundaki sienna’yı alarak yürüyor, adım adım bildiği topraklara tekrar döndüğü için büyük bir mutlulukla parlıyorken sienna başını onun omzuna koyarak gülümser..

odette ewan’la beraber kale kapılarından içeri giriyorken abisi başını kaldırıp kocaman taş yığının ne kadar yükseldiğine bakıyordur. odette de onunla beraber durmuş, başını kaldırırken elini gözlerine siper eder

“maynard bunun yanında oyuncak gibi kalıyor..”

ewan bir şeyler fısıldarken odette gülümseyerek başını indirir, kapıdaki görevliler ellerindeki mızrakları iki yana çekmiş, kraliçeye yol veriyorken odette etekleri uçuşarak ana kapıdan avluya girer. Herkes onları takip ediyorken büyük avlu ikinci bir köy gibi, her yerde hareket varken hizmetçi kızlar oradan oraya koşturuyor, Rhea dilinde misafirlerin geldiği haber veriliyorken iki yana koşan kızların arasından bir tanesi eteklerini toplayarak kraliçenin karşısına gelir, dizlerini bükerek eğilir ve tekrar doğrulurken odette gülümsüyordur

“her şey hazır mı thea?”

“evet efendim, misafirlerimiz ne zaman yemek ister?”

odette arkadaki kalabalığa bakarken herkes kocaman bir grup halinde durmuş, çıtları çıkmadan etrafta çalışan insanları izliyordur. Avlunun uzak köşelerinden birinde kocaman bir çeşme başında su dolduran kızlar duruyorken colm bir iki tanesiyle göz göze gelip kıkırdadıklarını görünce kaşlarını kaldırır, kızlar eteklerini toplayarak testileri kaldırıp uzaklaşırken colm onların arkasından bakıyor, hafifçe gülümserken delialona onun yüzünü tutup kendine çevirdiğinde derhal ciddileşir ve eğilip genç kadını öperken odette konuşuyordur

“önce odalarına gidip üzerlerini değiştirmek isterler thea. Kızlardan bir kaçını yanıma yolla, herkesi odalarına götürsünler..”

thea *hemen efendim* diyerek koştururken odette üzerindeki hafif ve havadar elbisenin eteklerini tutarak arkasını döner

“hepinize uygun giysiler hazırlattım.. Rhea’da kalacaksanız bize benzeyeceksiniz.. şu kravatları istemiyorum mesela..”

edward kravatını tutarken wusla gülümsüyordur, o sırada kral lucas kraliçesinin yanına gelmişken odette genç adamın kolunu tutarak öne çıkarır

“erkekler, buna benzeyeceksiniz..”

herkes lucas’ın altındaki koyu kahverengi pantolona, üzerindeki bej rengi gömleğe ve el yapımı deri yeleğine bakıyorken genç adam boynuna bağlı, gömleğinin içinde duran fularını düzelterek gülümser, odette tekrar onun yanına gelirken kendi eteklerini tutarak etraflarında döner

“bayanlar, siz de bana..”

kraliçenin kemik rengi şile bezinden elbisesinin eteklerindeki işlemeler güneşte ışıldıyorken delora ellerini çırpıyordu

“çok güzel çok! Harikasın odette!”

iki genç kadın sarılırken odette heyecanla gözleri parlayarak konuklarına döner, o sırada thea’nın yolladığı kızlar gelmişken hepsinin yüzü gülüyordur. Odette konukları işaret ederek konuşur

“herkesi odalarına yerleştirin, bir istekleri olursa da derhal yerine getirilsin.. thea!”

thea derhal kraliçesinin yanında biterken odette çeşme başındaki kızların testileriyle oynayan minikleri gösterir

“sen çocuklarla ilgilen..”

thea derhal o tarafa giderken çeşme başındaki kızlar ufaklıklarla eğleniyordur, onların gülüşleri duyulurken odette küçük gruplar halinde asıl saraya sokulan arkadaşlarının arkasından bakarak gülümser, o sırada belinde bir el hissederken başını hafifçe kaldırarak yanındaki abisine bakar

“buraları hatırlıyor musun?”

“her şeyi..”

odette gözleri dolarak abisine sarılırken conrad da onu tutarak saçlarının güzel kokusunu içine çeker sonra başından öperek bırakırken sorar

“mason nerede?”

odette hiç sorma diyerek yürüyorken conrad sormuş olduğunu hatırlatır, ikisi *mason* hakkında konuşarak saraya girerken lucas kapıdaki görevlilerle konuşarak yemekleri getiren köylülerin girişlerini ayarlıyordur..

“mason kimmiş?”

sienna üzerindeki elbiseyi inceleyerek andrea’nın odasındaki yatağa oturuyorken konuşur

“bilmiyorum, conrad’la odette konuşurken duydum..”

“başka bir kardeş olmasın da..”

sienna gülerek eteklerini düzeltirken andrea da üzerindeki kumaşın hafifliğine bakıyordur

“yok gibi..”

“el dokumasıymış..”

“büyülü bile olabilir..”

genç kadın omuzlarındaki incecik askılara dokunurken bej kumaşın içindeki sarı sırmalar pırıl pırıldır, sienna da eteğinin ucundaki işlemelere bakıyorken açık kapıları vurulur, ikisi de o tarafa dönerken thea gülümseyerek onlara bakıyordur

“liv ve nicole hazır miss..”

andrea çok teşekkür ederken thea başını eğip ve sağ odadaki kızlara işaret ederken biraz sonra iki ayrı kucakta iki melek görünür. Liv ve nicole, biri siyah biri sarı, ikisi de gözleri parlayarak taşındıkları kucaklardan inerken ayaklarındaki minik pabuçlar yumuşacık, üzerlerindeki rengarenk çiçekli elbiseler tam onlara göreyken nicole saçlarının arasındaki sarı sırmalara bakıyor, parmaklarına yapışan pırıltıları meraklı gözlerle inceliyorken biraz sonra annesi önünde eğildiğinde güzel gözler gülümser, sienna kızının elini tutarak tekrar doğrulurken andrea liv’in saçlarını göstererek anlattığı şeyleri dinliyordur

“saç cidek dattı! Güze ane!”

andrea kızının saçını toplamak için takılan çiçeklerin güzelliğine bakıyorken liv de başını eğip sallayarak annesine gösteriyordur. Andrea güzeller güzeli kızının başını öperek ellerini tutarken liv zıplıyor, andrea her adımda onu iki elinden tutup kaldırarak yürüyorken nicole de kendi kendine zıplayarak önden çıkıyordur..

SOUNDTRACK / *Bond - Scorchio*

“gel, tanışmanı istediğim biri var..”

conrad bunu söyledikten sonra ewan’ı tuttuğu gibi saraydan çıkarmış, avludan geçirip duvarların etraflarını dolaştırmış, sonra da çayırın ortasında gelip durmuşken ewan başını kaldırıp hiç sönmeyecekmiş gibi parlayan güneşe bakar, deri yeleğinin yakalarını tutarak conrad’a dönerken konuşur

“otlara bakmaya mı geldik?”

conrad elini kaldırıp sessiz olmasını ve beklemesini söylerken ewan saçlarını karıştırarak etrafına bakıyor, ilerde bir çobanın küçük bir tepeden keçileriyle indiğini gördüğünde gülümser, o sırada sağ tarafında bir ışık çakarken genç adam irkilerek o tarafa döner. Sarışın bir adam üzerindeki ceket ve gömlek bir hastalıkmiş gibi çekiştirerek yürüyor, Rhea dilinde küfürler ediyorken ikisinin önünden geçip gider, ama yarı yolda anında durup arkasını dönerken mavi gözleri kocaman, önünde dikilen iki lysander’e bakar ve az önce mırıldandığı küfürler büyüyüp bir kahkahaya karışırken conrad da gülüyor, sarışın adam, mason shaw, genç adama atılıp sımsıkı sarılıyorken ewan kaşlarını kaldırmış, kiminle tanışması gerektiğini daha da merak etmeye başlar..

mason hala ortak evren diline geçmemiş, Rheaca bir şeyler bağıryorken conrad onu anlıyor, o bağırdıkça gülüyorken o da cevap verir, ikisi ewan’ı unutmuşlarken sonunda genç adam öksürerek dikkat çekmeye karar verir, conrad mason’ı omzundan yakalayıp kardeşine çevirir

“ewan, bu mason shaw.. benim colm’um..”

ewan gülümserken mason ewan’ı da uzattığı elinden çekerek sarılır

“sen beni hatırlamıyorsun farkındayım, ama önemli değil! *Deandra!*”

ewan bütün kemikleri sıkılıyorken arada gülmeye çalışıyor, conrad'a bakarak kaşlarını çatarken abisi açıklar

“Deandra, hoş geldin demek..*Kehran* diyeceksin, teşekkür et..”

mason ewan'ı sıkımayı bırakıp omuzlarından tutarak suratına bakarken ewan kaşlarını kaldırır

“*kehran?*”

“*reho.. reho*, sapasağlamsınız ya, gerisi önemli değil-biraz daha gelmeseydiniz ben gelecektim, iyi zamanlama..”

mason ewan'ı da omzundan tutup yanına çekerken conrad mason'ın kafasını tutuyordu

“nereledeydin?”

“dünya'ya indim, merkez masa'yla görüşüyordum-“

“merkez masa sizin varlığını biliyor mu?!?”

ewan ve conrad aynı şaşkınlıkla mason'a dönerken sarışın adam kaşını kaldırır

“merkez masa'nın bilmediği bir şey mi var? kışınızı kaldırıp acaba bizimkiler yaşıyor mu diye araştırsaydınız-“

“hayatta kalmaya çalışıyorduk-“

“haberim bile yoktu?!”

conrad ve mason ewan'a bakarken luplex kralı şimdi geldiği yerin küçük oğlanı olmuş, saf saf bakıyorken bir şeyler homurdanarak öne düşer ve biana'yı bulmak istediğini buyururken conrad ve mason onu oynamaya yollamış, ikisi tekrar birbirlerine dönerken conrad sorar

“hala dışarı sadece sen mi çıkıyorsun?”

“ben ve odette, ama o sadece size uğruyor.. diğerleri dış evrenlerden kaçıyor. yine savaş istemiyorlar, o yüzden kimsenin işine karışmadan sessiz sakin yemeklerini yapıp hayvanlarını otlatıyorlar..”

conrad başını sallarken mason gülerek onun sırtına vurur

“anlatacak bir çuval şeyin var lysander! Kurtulamazsın artık!”

conrad kurtulmak isteyen kim diyorken ikisi büyük bir keyifle kaleye doğru yürürler..

“mason gelmiş, conrad'la berabermiş..”

“mason kimmiş?”

“ne bileyim görmedim..”

“görelim..”

delora ashley ve latty'i alarak keşif turuna çıkmışken ashley kollarını kavuşturmuş, arkadan arkadan takip ediyordur, latty de elbisesinin belindeki kuşağı sıkıyorken omuzlarındaki askılardan sırtına dökülen gümüş örgüler asil kandan olduğunu gösteriyordur. Delora asil kanı elinden çekistirerek avluya çıkarırken latty etrafına bakarak jonathan'ın nerede olduğunu görmeye çalışıyordur, o sırada sebzeleri yerleştiren adamların yanından thea'yla birlikte bağırarak çıkan ufaklığı görünce gülümser. Concon babasını görmüş, tüm gücüyle oraya koşuyorken mason'ın yanındaki conrad yere çömelir, küçük oğlu onun kollarına atlayıp havaya yükselirken latty onları izliyor, delora'nın kolunu dürter

“mason..”

delora o tarafa dönüp conrad'ın yanındaki sarışın ve güçlü genç adamı gördüğünde kaşları kalkar

“rhea’nın erkek nüfusundan lüplex’e aktarım yapacağım-conrad!”

latty delora’nın bir anda ileri atılmasıyla irkilirken o da gülerek takip ediyordur, delora onların yanına vardığında gülümseyerek mason’a döner

“delora nobes..”

“mason shaw, siz şu evlenecek olan miss nobessiniz değil mi?”

delora pırl pırl gülümseyerek başını sallarken mason genç kadının elini kaldırarak öper

“yazık olmuş miss, sizi daha önce görmüş olsam-“

mason kafasına bir şaplak yerken delora hızla conrad’a bakar

“karışma sen..”

“KAGIŞMA!”

conrad suratına bağırarak oğluna dönerek burnunu ısırırken jonathan çığlık atıyordu-

“conrad çok bağırma, boğazı ağrıyor..”

babası annenin talimatına uyararak oğlunu bağırtamayı bırakırken jonathan yere inmek istiyordur, conrad onu bıraktığı gibi ufaklık annesinin uzun eteklerine yapışırken küçük ayakları latty’nin ayağının üzerine konarak minik kollar genç kadının bacağına dolanır

“gej!”

latty gülerek bir adım atarken conrad konuşur

“latty flacil, lüplex prensesi, jonathan’ın annesi..”

latty başını kaldırdığında mason’la göz göze gelirken gülümser ve elini uzatır

“memnun oldum bay-“

“mason, lütfen.. ben de memnun oldum majesteleri..”

latty önünde eğilerek selam veren adama bakarken gülümser, sonra eğilerek jonathan’ı kucağına alırken delora’ya döner

“odette bizi bekliyor delora..”

delora başını sallayarak tekrar conrad ve mason’a döner ve sonra görüşeceklerini söyleyip latty’nin arkasına takılırken mason bir süre onların arkasından bakar, sonra conrad’a döner

“çocuğunun annesiyle evlenmedin mi?”

“uzun hikaye..”

mason bütün zamanların onlara ait olduğunu söylüyorken conrad gözlerini devirerek öne düşer, mason da sırtarak arkasından takip ederken Rhea çalışmaya devam ediyordur..

“sofranız için en güzel elmalardan reçeller getirdim kraliçem..”

orta yaşlı bir kadın eteklerini toplayarak elindeki sepeti yere koyar ve üzerine kapattığı bezi açıp içindeki elma reçeli dolu kavanozları gösterirken odette gülümser, ona uzatılan bir tanesini alıp kapağını açar, mis gibi tatlı elmaları koklarken mmlayarak teşekkür eder

“sağol meridha, sizin de sofranız hiç boş kalmasın..”

ve kraliçe yanında bekleyen yaverlerine bakar, adamlardan biri küçük bir kese parayı meridha’ya uzatırken kadın çok teşekkür ederek ayağa kalkar ve hızlı adımlarla kabul odasından çıkarken odette yanında oturan ewan ve biana’ya döner

“daha binbir çeşit elmalı tatlı, börek çörek gelecek.. elma rhea’da çok bereketli bir meyvedir, bugün zamanımız olursa sizi bahçelere götürelim..”

odette lucas’a bakarak ayarlanabilir mi diye soruyorken kabul odasının kapısı tekrar açılarak kapıdaki yaverlerden biri içeri koşar

“efendim, Jezabel geldi..”

odette ve lucas’ın lafı yarıda kesilirken kral konuşur

“ne istiyormuş?”

“o da kendi sofrasından bir şey sunmak istemiş efendim..”

lucas odette’e dönerken kraliçe Rhea’nın kara büyücüsünün ne sunacağını merak ediyor, arkasını dönüp mason’a bakar

“sen jezabel’i de, getirdiği şeyi de al gel mason..”

genç adam başını sallayarak durduğu yerden iner ve yaverin önünden geçip odadan çıkarken lucas’ın diğer yanında oturan conrad öne eğilir

“ters bir şey yaparsa saçından tutup karşı duvara savururum..”

“zaten seni görmek için geliyordur, istediğin yap..”

conrad bir şeyler homurdanarak önüne dönerken odanın yan tarafındaki koltuklarda dizilmiş olanların arasından eidan konuşur

“conrad’la ne işi varmış?”

conrad başını çevirip su kırana bakarken eidan susması gerektiğini anlamış, arkasına yaslanır, o sırada kapılar açılıp içeri önde mason, arkada uzun boylu ve incecik, simsiyah saçları beline kadar uzanan bir genç kız girerken conrad dişlerini sıkıyor, yan taraftan izleyenlerin de kaşları kalkıyordur..

SOUNDTRACK / *Harry Gregson Williams - Burning the Past*

Siyah saçlı güzel büyücü mason’ın arkasından sakın adımlarla geliyorken üzerindeki siyah kumaşın altından teni görünüyor, güzelliği herkesin aklını başından almak için açıkça gözler önüne seriliyorken genç kız mason’ın ona dönmesiyle durur

“aç sepetini jezabel..”

genç kız hafifçe gülümseyerek koluna taktığı sepeti çıkarır, üzerindeki siyah paçavrayı çekerek mason’a ne getirdiğini gösterirken genç adam kaşlarını çatır, elini uzatarak sepetin içindeki gümüş hançeri

kavrar ve kaldırır. Jezabel onu izliyorken başka kimseden ses çıkmıyordur, mason'ın buz mavileri genç kıza dönerken jezabel başını eğer

“efendi lysander’e hediye..”

“hangisine? Elimde 3 tane lysander var jezabel..”

“conrad, efendim..”

mason kaşını kaldırarak conrad’a döner, elindeki hançeri göstererek başıyla arkasındaki kıızı işaret ederken conrad gözlerini devirerek elini kaldırır, gelmelerini işaret ederken mason hançeri tekrar sepetin içine koyarak jezabel’in önünden çekilir, genç kız açılan yolda küçük adımlarla atarak yürüyorken mason onun giydiği kumaşın arkasını gördüğünde kaşlarını kaldırarak elini ensesine koyar ve her adımda kıvrılan güzel kalçayı izlerken jezabel conrad’ın önüne gelmiş, elindeki sepeti genç adamın ayaklarının önüne bırakır. Conrad onu izliyorken bir an başını kaldırıp sağ tarafta oturan kalabalığa bakar ve siennayı görürken hava kıran ona bakmıyor, yerde eğilmiş büyücüyu izliyordur. Conrad tekrar jezabel’e döndüğünde konuşur

“başını kaldır..”

genç kız başını kaldırıp koyu kahverengi gözleriyle conrad’a bakarken hafifçe gülümser, genç adam yutkunurken jezabel sepetini işaret eder

“sizin için en güçlü efsunlarla kutsadım..”

conrad sepete eğilirken jezabel elini çeker, conrad ondan gelen keskin tarçın kokusunu duyarken bakışlarını genç kızin gözlerine kaldırmış, gümüş hançere dokunduğu anda kaşlarını çatarken jezabel gülümser, o anda conrad içinin kaydığını hissederken gözleri kapanmadan önce tek hissettiği şey bütün benliğini kaplayan tarçın kokusu olur..

ewan jezabel’in sepeti conrad’ın ayaklarının önüne bırakmasını izliyor, yanındaki biana’ya eğilerek fısıldar

“bu kıızı hatırlıyorum galiba..”

biana hmmlarken ewan hafifçe gülümser, o sırada conrad hançere uzanmış, jezabel’in gözlerine bakarak bir an sonra olduğu yere yığılırken ewan atılmış, ama daha kimsenin kılının kıpırdamasına fırsat kalmadan jezabel’le birlikte conrad’ın bedeni siyah bir buhar olup havaya karışmışken etraf keskin bir tarçın kokusuyla dolmuş, herkes ayağa fırladığında kabul odası büyük bir karmaşaya düşmüştür..

“BEN BİR ŞEY HİSSETMEDİM-OLSA HİSSEDERDİM! BENİM İŞİM BU!”

mason bağıryorken ewan şu anda içi boş olan sepeti tekmeleyerek ellerini saçlarından geçiriyordur

“ARANIZDA BİRİSİ BİLE JEZABEL’İN YERİNİ BULAMIYOR MU?!”

odette bütün gücüyle bir şeyler hissetmeye çalışıyorken yapamıyor, başı dönerek sendelerken lucas onu tutarak ewan’a döner

“yaptığı şey kendi büyüü olamaz! Olsa mason’ın hissetmesi gerekirdi-“

“MASON’I DA ÖLDÜRMEYEN ÖNCE BİRİSİ BANA BUNUN NASIL OLDUĞUNU AÇIKLASIN!”

telaşlı fısıltılardan başka hiçbir ses duyulmuyorken ewan biana’ya döner

“bir şeyler yap!”

“yapacağız sakın ol! Aklını topla, conrad’ı hissediyor olman gerek-“
“HİSSEDEMİYORUM O YÜZDEN DE AKLIMI KAÇIRACAĞIM-BÜYÜCÜLERİNİZ NEREDE?!”

odette lucas’ın kollarına yaslanarak yerine oturuyorken yaverlerine köydeki büyücülerin hepsini buraya toplamasını söyler ve başını tutarak kocasına yaslanırken gözleri bir kenara fırlatılmış boş sepette, bütün ruhu acıyarak gözlerini kapatıyordur..

SOUNDTRACK / *Harry Gregson Williams - Terms*

Conrad sanki yıllardır rüzgarla sürüklenmiş, sonunda sırtı bir yere değdiğinde gözlerini aralarken üzerine eğilmiş jezabel’i gördüğünde irkilir. Güzel kız saçlarını omzundan geriye atarak conrad’a biraz daha yaklaşıırken elleriyle genç adamın yüzünü kavramış, gözlerinin içine bakar

“*Deandra e Avalon, Conrad..*”

conrad kaşlarını çatarak genç kızın yüzüne bakıyorken jezabel onun dudaklarına eğilir ve tarçın tadı genç adamın dudaklarına bulaşırken conrad başını yana çevirir, eliyle büyücü kızı üzerinden itip doğrulurken gördüğü şeyle başının döndüğünü hissediyor, ellerini üzerinde oturduğu çimlere bastırarak yutkunur..

Conrad’ın yattığı çimlerin bitimi sarp kayalıkların eteğine varıyorken kayalıkların heybetli karanlığı üzerinde 3 ayrı ayın parladığı gökyüzüne dokunuyordur. Etrafta titreyen bir aydınlık varken conrad başını kaldırıp ilk defa bu kadar yakında gördüğü 3 gezegene bakar, hiçbirinin nereye ya da hangi zamana ait olduğunu bilmiyorken biraz sonra arkasından boynuna dolanan ellerle tüyleri diken diken olarak ayağa fırlar, onun bıraktığı yerde oturan jezabel bütün güzelliğiyle ona bakıyorken siyah kumaş karnına kadar aralanmış, siyah saçlar gri aydınlıkta parlıyorken conrad yutkunur

“nereye getirdin beni?”
“ait olduğun yere-“
“zırvalamayı kes jezabel, neresi burası?”

genç kız eteklerini toplayarak yerden kalkarken konuşur

“Avalon, antlaşmanın biteceği yer..”
“ne antlaşması-*tesida..*”

conrad en büyük küfürlerden birini savurmuş, jezabel’in gözlerine bakıyorken genç kız gülümser

“Cedis yolda..”
“cedis? Cedis-kahrolası, 400 sene oldu hala mı antlaşma?”

jezabel cevap vermeden genç adama doğru yürürken conrad elini kaldırır

“*gerda te voyan jezabel¹*, yaklaşırsan zarar veririm.. çekil.”

Genç kız olduğu yerde kalırken conrad derin bir nefes alarak önüne döner, sağ bileği sızlamaya başlamışken genç adam kaşlarını çatarak asırlar önce Cedis’in dokunduğu yeri ovmaya başlar..

¹ “uzakta dur.”

Rhea dilinde konuşulan her şeyi kendim uyduruyorum, başka dillere kelime ve yapı olarak benzerliği tamamen tesadüf. İlgüdüsel cümleler kuruyorum, yapısının anlaşılması çok zor olmayacak. Örnek: *Gerda te voyan* = uzakta dur. *Te voyan* = uzakta, *gerda* = durmak, dikilmek olarak düşündüm. *Te* = içinde, yanında, in/on/at gibi bir ek olacak. Daha çok cümle kuruldukça ortak kelimeler ortaya çıkacak. Eğlenceli olacağını düşünüyorum. Basit şeyleri karakterler aralarında konuşarak anlamlarını ortaya çıkarmadıkça, *deandra*'nın conrad tarafından *hoş geldiniz* olarak açıklanarak çevrilmesi gibi bir durum olmadıkça, dipnot olarak vereceğim zaten, anlamaya çalışmak istemeyen kopya çekebilir.

SOUNDTRACK / Harry Gregson Williams - *The Battle of Kerak*

Asırlar önce, karanlık bir savaş...

“CONRAD! NE GERDA TUAN!”²

delikanlı geri adımlar atarak rakibinden uzaklaşmaya çalışırken biraz sonra üzerine sallanan mızrak kalın zırhından içeri girdiğinde haykırarak dizleri üstüne düşer, onun hemen önünde az önce ona bağıarak uyararak arkadaşını mızrağın ikinci darbesiyle aralarına girerken parlak bir ışık yerdeki conrad'ın gözlerini yakar, delikanlı başını çevirerek yüzünü korurken biraz sonra etrafındaki çemberde herkes yere yığılmış, az önceki kör edici ışığın sahibi sarışın başka bir delikanlı conrad'ın yanına eğilir

“bana bak! Aç gözlerini!”

conrad göz kapaklarını hafifçe aralayarak karşısındaki mason'a bakıyorken sarışın delikanlı conrad'ın kafasını tutmuş, sıkı sıkı dişlerinin arasından konuşur

“acıyı unut, iyileşeceksin-“

“çok acıyor-“

“sadece sıyırdı conrad, unut, acıyı at.. yapabilirsin..”

conrad yutkunarak elini kanayan yere koyarken mason ona bakıyor, etraflarındaki haykırırlar arasında kanlı bir savaş dönüyorken kral'ın askerlere geri çekilmelerini söyleyen emri Rhea'nın tepelerinde yankılandığında mason omuzlarını düşürerek conrad'ı sımsıkı tutar ve bir an sonra ikisi de ortadan kaybolduklarında onların boş bıraktığı yerden büyük bir grup atlı geçerek siperlere çekiliyordu..

mason conrad'ın bakıldığı odanın kapısının önünde dört dönüyor, bir sürü asker yanından geçip gidiyorken kalede yıllardır askerlerden başka kimse yaşamıyordu. Savaş her devam ettiği gün Rhea daha da güçsüzleşiyorken daha çocukluktan yeni çıkmış delikanlılar da zırhlara sarıldığında savaş tamamen büyük bir karanlık halini almıştır. O neredeyse çocuk yaşta olan erkeklerden iki tanesi de mason ve conradken sarayın şifacısının oğlu mason az önce neredeyse öldürülecek olan kral'ın oğlunun kapısının önünde bekliyordur. Saatlerdir içerden kimse çıkmamışken mason artık kafayı yiyecek, kapıyı iterek açıp içeri girerken annesi arkadaşının başında, gözleri kapalı, dudaklarından mason'ın yarım yamalak anladığı kelimeler çıkarak onu iyileştirmeye çalışıyordur. Mason baygın yatan arkadaşına bakar, kanayan yaranın üzeri kalın bezlerle kapatılıp sarılmış, yaşından daha büyük gösteren güçlü beden şimdi rengi çekilmiş bir şekilde yatıyorken sadece 16 yaşında bu kadar büyük yaralar almak zorunda olan bir delikanlıyla, kendine tanrıların verdiği güçlerin hepsini düşünmeden yaralı yatan arkadaşına verebilecek bir başka delikanlı aynı odada, nefes alıyordur..

“fazla konuşurma..”

² “conrad! Yakında durma!”

mason başını sallarken annesi oğlunun saçlarını okşayarak odadan çıkar, mason kapı kapanınca yatağın başına biraz daha eğilirken conrad'a fısıldar

“hey.. lysander?”

conrad cevap vermiyorken mason yine dener

“conrad? Hadi.. duyduğunu biliyorum, bebeklik yapma..”

kralın oğlunun gözleri titriyorken mason gülümser, mavi gözleri aydınlanırken conrad kendi kahverengi bakışlarını gösterdiğinde mason dikleşir

“bak, ölmedin.. ben demiştim..”

conrad hafifçe gülümserken mason yatağın yanında dizleri üzerine çöker

“babam bir süre çıkmamı istemiyor-“

“çıkma zorundayım-“

“değilsin.. yeterince güçlü değilsin, göz göre göre öleceksin, sonra gelip seni iki kere öldürmek zorunda kalacağım.. yat.”

Conrad zaten acısından başka bir şey yapamıyorken başını çevirerek mason'a bakar

“yeterince güçlü değilsem kardeşlerimi nasıl koruyacağım?”

mason zerre kadar üzgün ya da pişman değil, göğsünü gerer ve zırh gibi bir sesle konuşur

“ben koruyacağım-“

“herkesi sen koruyamazsın-“

“nasıl koruyamazmışım? İstedğim zaman istediğim yere gidebiliyorum, daha 6 yaşında en kara büyülerini yeniordum. Elimin tek bir hareketi yüz kilometre ötedeki bir adamı bile paramparça eder-

“herkesle baş edemezsin-“

“edebildiğim kadarıyla ederim! Seni bir mızrak öldürüyordu conrad, *bir mızrak*. Bu kadar mı basit her şey-“

“ben savaşmak zorundayım mason, kralın oğluyum ben, en büyük oğluyum.. babama bir şey olursa o taht benim olacak. Bir bana bu haberle geldiğinde ben burada yatıyor olamam-“

“evet, çamurların arasında kan kusuyor olursun.”

Conrad ağzını kapatarak dişlerini sıkarken mason yatağa tutunarak ayağa kalkar

“kapına kilit vurdurturum-“

“ben bir yol biliyorum..”

“kilit için mi?”

conrad başını yana eğerek mason'a bakıyorken ayaktaki delikanlı kaşlarını çatar

“ne için?”

“güçlü olmak için..”

“nasıl olacakmış o?”

“cedis'le anlaşacağım-“

“ben de olimpos'a çıkıp zeusla tavla oynayacağım-“

“ben şaka yapmıyorum, jezabel'le konuştum-“

“o yaratıkla ne konuştun!? Ne zaman konuştun!?”

conrad yüksek sesle gözlerini kapatırken mason sesini kontrol etmeyi aklına not ederek tekrar yatağın yanına çöker

“jezabel’in ruhu lanetli, ondan hiçbir iyilik çıkmaz conrad-“

“o da bizim gibi bir çocuk-“

“asla büyümeyecek bir çocuk! Lanetli o conrad! Ruhü o güzel bedenün içinde çürüyecek, en büyük ızdırapları çekecek-“

“cedis’e beni ancak o götürebilir-“

“cedis’e gitmeyeceksin-“

“gideceğim!”

conrad doğrulmaya çalışırken mason onu omuzlarından tutarak geri yatırır

“ciğerlerin yerinden çıkacak, yat..”

conrad geri yatarken mason onun üzerine eğilmiş, maviler kahverengileri eziyorken delikanlı konuşur

“kapına kilit vuracağım-“

“MASON!”

mason conrad’ı dinlemeden odadan dışarı çıkarken ağır kapı kapandığında conrad yarasını tutarak doğrulmuş, ama engellemeye gücü kalmamışken acıyla tekrar yatağa düşer..

“meyihl..³”

conrad yarasının üzerinde dolaşan eli kaldırırken jezabel delikanlının gözlerine bakar, conrad da ona bakıyorken konuşur

“hiç de *meyihl* değil, inan.. oldukça çirkin..”

jezabel eğilerek sargıların üzerinden yarayı öperken conrad iç çekerek genç kızın saçlarını tutar, jezabel başını tekrar kaldırdığında usul bir yılan gibi kıvrılarak conrad’a sokulur, bacaklarını delikanlının bacaklarına dolarken conrad genç kızın bacaklarından süzülen siyah kumaşlara bakıyordur, yutkunarak ona bakan kahverengi gözlere dönerken jezabel sorar

“kapın neden kilitli?”

“mason..”

“onlar beni durduramaz..”

“biliyorum..”

jezabel gülümserken conrad bu kadar şeytani bir şeyin nasıl böylesine güzel olduğunu merak ediyor, gerçekten nefes alan bir insana değil de, bir kabuğa bakıyormuş gibi genç kıızı incelerken jezabel elini delikanlının boğazında dolaştırarak konuşur

“cedis seni görmeyi çok istiyor..”

“karşılığında ne isteyecek?”

“hiçbir şey..”

“ne isteyecek?”

jezabel daha da gülümserken conrad ciddidir, genç kız elinin altındaki pürüzlü deriyi hissediyorken kralın oğlunun karanlık gözlerine bakar

“seni..”

“beni?”

³ “güzel..”

genç kız başını sallarken usul sesiyle açıklar

“kabul edersen zamanı geldiğinde güçlerin askeri olacaksın.”

“ne zaman?”

“cedis sana anlatacak..”

conrad başını sallarken jezabel sorar

“kabul edecek misin?”

“ailemi korumak için gerçekten bana yardım edebilecekse, edeceğim..”

jezabel gözleri büyük bir şeytanlıkla parlayarak gülümserken conrad sorar

“sen beni ona götürdüğün için ne alacaksın?”

“seni..”

conrad oturduğu yerde hafifçe geri çekilirken jezabel konuşur

“her şey bittiğinde beni de kurtarmış olacaksın-“

“ve sen beni mi alacaksın-“

“aslında sen beni alacaksın, senin olacağım..”

conrad yutkunurken jezabel güzel göğüsleri inip kalkarak nefes alıyor, elleri delikanlının yüzünü kavrayarak dudaklarına uzanırken conrad nasıl bir büyüünün altında olduğunu bilmiyor, ama aldırmadan ağzını aralayarak büyücü kızın öpüşünü karşılıyordu..

SOUNDTRACK / *Harry Gregson Williams - Terms*

Karlarla kaplı, uçsuz bucaksız bir arazinin ortasında biri siyah ve narin, diğeri kahverengi ve güçlü iki genç duruyorken kahverengi olan etrafına bakarak yanındaki siyahlı genç kıza döner

“nerede?”

“gelecek, sabırlı ol..”

conrad sesini keserek beklerken biraz sonra buz gibi bir rüzgar eserek karları savurur, hemen ardından uzun boylu ve haşmetli, esmer bir adam hiç yoktan varolurken conrad ve jezabel önlerinde duran Cedis’e bakarlar..

“lysander, gelmişsin..”

“geleceğim demiştim..”

cedis başını sallarken karların üzerinde yürüyor, ama adımlarının izi kalmıyordur. Conrad onu izleyerek bekliyorken esmer adam bakışlarını ona çevirerek konuşur

“sana Rhea’da şimdiye kadar kimsenin sahip olmadığı büyük bir güç vereceğim, ama karşılığını da isteyeceğim..”

conrad başını sallar ve karşılığın ne olduğunu sorduğunda cedis cevaplar

“kardeşini bana getireceksin, ewan’ı..”

conrad kaşlarını çatarken hızla dönüp jezabel'e bakar, genç kız konuşmuyorken başını eğmiş, cedis'le göz göze gelmemeye çalışıyordur. Conrad tekrar cedis'e dönerken konuşur

"karşılığında beni istediğini sanıyordum?"
"önceki kararım öyleydi, ama sonra düşündüm de.."

conrad adamın ne düşündüğünü *çok merak ediyorken* cedis onu daha fazla merakta bırakmadan konuşur

"sana verdiklerimin karşılığı daha büyük olmalı.. sana güç ve cesaret vereceğim lysander, önünde kimse duramayacak. Savaşlar çocuk oyuncağı olacak.."

conrad tanrıların her katından kovulmuş, kara büyücülerin kurban ettikleriyle hayatta kalan cedis'e bakıyorken karanlık adam konuşur

"sen de bana mutlak olanı vereceksin, *akasha'yı*.."
"asla."
"öyleyse hepinizin ölümü tatmasında bir sakınca yok-"
"beni al. Ailemi kurtaracak kadar güçlendikten sonra sana döneceğim, askerin olacağım-"
"sence bir askere daha ihtiyacım var mı?"
"aydınlık taraftan kendi isteğimle kendimi sana adıyorum, bundan daha büyük bir güç bulabilir misin?"

cedis başını sallarken hafifçe gülümser

"güce ihtiyacın olabilir, ama zekaya yok lysander.."

conrad'ın ifadesi değişmezken cedis yeni şartlarını söyler

"benden bir parça alacaksın. Gücünü ve aklını nasıl kullanacağın sana kalmış. Zamanlar ve boyutlar arasında gidip gelebileceksin. Bileğinin kuvveti herkesi titretecek, ta ki titretmesine ihtiyaç kalmayana kadar..
"ne demek istiyorsun?"
"sana ihtiyaçları olduğu sürece güçlerin hakimi olacaksın lysander. İşin bittiğinde seni almaya geleceğim-"
"işimin bittiğini nereden bileceksin? Ailemin bana her zaman ihtiyacı olacak..
"umarım..
"bu kadar büyük bir riski neden alıyorsun?"
"çünkü ailene güveniyorum.."

conrad kaşlarını çatarken cedis delikanlıya yaklaşmış, elini kaldırarak onun sağ bileğini tutarken konuşur

"herkes gün gelir unutulur ve karanlığa düşer conrad. Hayatın boyunca bunu yaşayacaksın, insanlar sana bağlanacak, sen de onlara..ama onlar kendi karanlıklarını yendiklerinde seni üzerlerinden attıkları gölgelere bırakacaklar, işte o zaman işinin bittiğini anlayacaksın.."

delikanlı derin nefesler alıyorken kulakları uğulduyor, gözleri yavaş yavaş kararmaya başlıyorken cedis'in tutuşu en sıkı haline geldiğinde conrad kendinden geçerek soğuk karlara yığılıyordur..

"NEREDEYDİN!?"

conrad mason'ı iterek kardeşlerinin odasına giriyorken arkadaşı da onu takip ediyordur

"conrad ne yaptın?"
"hiçbir şey yapmadım-ewan.."

odada küçük kardeşi odette'le beraber oturan ewan oyuncakları bırakıp abisine bakarken ayağa kalkar

“ne oldu?”

“gidiyoruz-“

“gitmicem!”

conrad yerdeki küçük kıza bakıyorken odette kocaman kahverengi gözleri dolmuş, samanla dolu bebeğini göğsüne bastırarak abisine bakıyordur

“annemi çağır!”

“annem de gitmemizi istiyor odette hadi-“

“hayır! ANNE!”

odette'in bağıışıyla mason kapıyı örterken conrad'ı kolundan tutup kendine çevirir

“niye onları götürüyorsun-“

“cedis ewan'ı istiyor-“

“cedis kim?!”

conrad yanında dikilen 8 yaşındaki çocuğa bakıp susmasını söylerken ewan endişeli, kızgın, abisinin koluna bir yumruk geçirir, sonra dönüp odette'in yanına çökerken 6 yaşındaki küçük kız abisine sokuluyordur, mason onlara aldırmadan conrad'ın kolunu çekiştirir

“neden?”

“cedis'le görüştüğüm için suratımı dağıtmayacak mısın?”

“bana yalan söylediğin için suratını dağıtırdım, ama değmez-“

“mason-“

“neden ewan'ı istiyor conrad?”

conrad iç çekerek arkadaşına bakarken konuşur

“akasha'yı istiyor.. ewan, beşinci element..”

mason yerdeki çocuklara bakıp tekrar conrad'a döner

“nereye götüreceksin-“

“güneş evrenine-“

“orada da savaşlar var conrad-“

“oradaki insanlar ewan'ın ne olduğunu bilmeyecek, onun peşinde koşmayacaklar-“

“cedis seni takip eder-“

“edemez, güneş evrenine girmesi yasak-“

“sana giremediği yerlere kaçman için mi o güçleri verdi? Hiç sanmıyorum-“

“ewan'ı burada bırakırsam anlaşmanın şartlarına uymayacak, biliyorum-“

“ne için anlaştınız-“

“önemli değil-“

“conrad-“

“mason buradan çıkmamıza yardım etmen gerek, kalenin dışına çıkmalıyım..”

mason bir an sessiz kalır, sonra başını iki yana sallayarak iç çeker ve konuşur

“kralın üç çocuğunu izinsiz kale dışına çıkardığım için kellemi uçururlar-“

“babam sana dokunmaz-“

“öleceksiniz-“

“ölmeyeceğiz. Çıktığımız anda gideceğim-“

“ne zaman döneceksin?”

conrad buna cevap vermezken mason mavi gözleri büyüyerek arkadaşına bakar

“ne zaman döneceksiniz?!”

“hiçbir zaman-“

“AİLENİ KORUMAK NEREDE KALDI?!”

“onları sen koruyacaksın, hatırladın mı?”

mason bunun üzerine conrad’ın suratına bir yumruk geçirirken bağıır

“GEBERİP GİTMEYİZ UMRUNDA DEĞİL, DEĞİL Mİ?”

conrad yüzünü tutarak arkadaşına bakıyorken konuşur

“yapabileceğimin en iyisi bu mason, ölmeyeceksiniz, sen hepimizden güçlüsün-“

“o kadar güçlü olsaydım tanrı olurdum!”

“neredeysen olacaktın-“

“BABAM TANRI KATLARINDAN KOVULMASAYDI, DEĞİL Mİ?!”

conrad bir şey söylemeden başını eğerken mason gözleri dolarak başını iki yana sallar

“ben babam gibi değilim-“

“değilsin, biliyorum. Sen aydınlıksın mason, annen gibi.. ama güçlerinin sınırı babanı bile geçiyor,

herkesi sen kurtarabilirsin-“

“yapamam, hepimiz öleceğiz..”

conrad dişlerini sıkarak başını iki yana sallar

“ölmeyeceksiniz..”

“öleceğiz ve sen burada olmayacaksın..”

mason gözlerinden yaşlar süzülerek arkadaşına bakarken conrad fısıltıyla bir şeyler söyleyerek arkadaşını çeker ve sımsıkı sarılırken mason dişlerini sıkarak onu tutuyor, biraz sonra yutkunarak ayrılırken ewan ve odette’e bakıyor

“gezmeye gidiyoruz-“

“ANNE!”

“ODETTE!”

“gelmicem!”

conrad bildiği bütün küfürleri ediyorken ewan’a bakar

“sen gelmek zorundasın..”

“annem, babam?”

“ewan sen akashasın, bütün evrenler senin.. annemle babam hep seninle olacak..”

ewan gözleri dolarak abisine bakarken conrad onun başını tutarak kendine eş gözlere bakar

“hiç yanından ayrılmayacağım..”

“söz mü?”

“söz.”

Ewan peki diyerek başını sallarken conrad onu mason’ın yanına yollar, sonra dönüp odette’i oturduğu yerden kaparken küçük kız bağıırıyor, ama conrad aldırmadan onu kollarına sararak odadan çıkıyorken mason en önden çıkıp yolu açıyordur..

“KOŞ! KOŞ!”

conrad kolundaki odette’le yeteri kadar hızlı koşamıyorken mason ewan’ın kolunu tutuyor, dördü avludan çıkıp duvar kenarlarından yürüyorken şimdiye kadar birkaç yavere yalan söyleyip avluya kadar gelebilmişler, ama şimdi karşılıklarına biri çıkarsa mason direkt öldürülecekken pek umrundaymış gibi görünmüyordur

“şu köşeyi de döndüğümüzde-*tesida! Leando⁴, leando!*”

conrad odette’le beraber aynen geri dönerken mason da ewan’ı çekip yanına alır, duvarın kuytu bir köşesinde yanlarından geçen atlılara bakıyorlarken sürü bittiğinde mason başını eğerek ilerdeki boş alana bakar, sonra elini sallayarak gelmelerini işaret ettiğinde odette abisinin kolunu çeker

“abi gitmeyelim-“
“odette, lütfen sus..”

odette sessizce ağlıyorken conrad onun gözlerine bakıyor, küçük gözler de yaşlarının arasından ona yalvarıyorken conrad mason’a döner

“mason, odette’i al..”
“ne?”
“al, odette’i al, onu götürmüyorum-“
“neden?! Delirdin mi-kızı ölüme mi bırakacaksın-“
“ona iyi bakacaksın. Saklanmanız gerekirse beraber saklanın. İkiniz için döneceğim-“
“conrad yapma-“
“yapmak zorundayım mason-“
“sırf ağlıyor diye bana mı bırakacaksın-“
“ewan’la ikimiz birbirimizi koruruz ama odette çok masum-“
“abi, gitmemiz gerekiyor-“

conrad ewan’a bakarken 8 yaşında, ama 80 yaşında kadar olgun bakışlar onu izliyordur, conrad kardeşiyle gurur duyarak gülümserken odette’i yere indirir, küçük kız bu sefer de abisinin bacaklarına sarılırken conrad yere çömelir

“mason’la kal. O ne diyorsa onu yap odette, her şey bittiğinde geri döneceğiz-“
“nereye gidiyorsun?”
“uzağa prenses, ama geleceğiz, tamam mı?”

odette gözleri yaşlı, conrad’ı bırakıp iki adım geri atarak mason’ın bacaklarına yaslanırken sarışın delikanlı hala inanamıyor, yutkunur

“gerçekten yapacaksın..”
“yapacağım, ama geri geleceğim.. belki o zamana kadar babanla barışırsınız-“
“cehennem donduğunda.”

Conrad başını sallayarak mason’a bir kez daha sarılırken delikanlı da onu sımsıkı tutar

“*Liara⁵, conrad..*”
“*Liama⁶, mason..*”

⁴ geri

⁵ “elveda, conrad..”

⁶ “hoşça kal, mason..”

iki arkadaş birbirinden ayrılır, conrad ewan'ı alarak saklandıkları duvarın kenarından dönüp açıklığa çıkarken artık kaleyle bağları kalmamış, bir an sonra conrad ewan'ı iyice kendine çekerek sardığında ikisi de gözlerini kapatır ve ortadan kaybolurken duvarın arkasından onları izleyen mason başını eğerek bacaklarına yaslanmış küçük kıza bakar..

SOUNDTRACK / Harry Gregson Williams - Better Man

Conrad soluk aydınlığın altında oturuyor, sızlayan bileğini ovuyorken cedis hala ortalarda yoktur, genç adam jezabel'e bakarak konuşur

“askeri olmayı kabul etmeyeceğim..”

jezabel'in durgun bakışları bir anda alev alarak hızla conrad'a dönerken, genç adam devam eder

“kurtulamayacağınızı önceden bil istedim-“

“yapamazsın, söz verdin-“

“tutmazsam ne olur? Öldürür mü?”

“ölmek mi istiyorsun?”

“onun dediğine gelirsek bana zaten kimsenin ihtiyacı yok, ölsem de umurlarında olmaz, neden ömrümü şeytanın tekine hizmet ederek geçireyim-“

“peki ya senin dediğine gelirsek lysander?”

conrad cedis'in sesine dönerken adam hala aynı adam, hala aynı karanlık ve sessizlikle karşısında duruyordur, conrad oturduğu yerden kalkarken bileğini bırakır

“benim dediğime gelirsek hala bana ihtiyacı olan ailem beni gelip buradan kurtaracak-“

“seni öldürürsem kurtarılacak bir şey kalmaz ama, değil mi?”

“can alamazsın cedis, bilmiyor muydum sanıyorsun?”

cedis'in karanlık bakışları iki dipsiz kuyu olmuşken conrad konuşur

“kendi işini kendin gördüğün anda cezaların en büyüğünü alırsın, saklanamazsın, ölürsün-“

“kendi işimi kendimin göreceğini kim söyledi?”

cedis jezabel'e bakarken genç kız conrad'a döner ve ellerini kaldırıp saldıracak olurken conrad'dan bir anda yayılan karanlık onu sarsarak kendinden geçirir, genç kız bilinçsizce yere yığılırken conrad cedis'e döner

“pek fazla seçeneğimiz varmış gibi görünmüyor, sanırım ikimiz de oturup bekleyeceğiz-“

“seni bulamayacaklar lysander, izin vermeyeceğim-“

“oğlunun arkadaşım olduğunu unuttun galiba cedis-“

“sen de onun *benim oğlum* olduğunu unuttun *conrad*.”

Conrad için söylenenler hiçbir şey ifade etmiyorken genç adam rahat görünüyordur, cedis onu öldürmek istediği bütün varlığından anlaşılarak conrad'ı süzüyorken konuşur

“sonsuzluğa kadar bekleyeceksin-“

“ömrüm uzun, sen verdin..”

“Avalon'da sonsuza kadar yaşamanın ne olduğunu anladığında aynı şeyleri söyleyemeyeceksin lysander, ama emin ol ki ayaklarıma kapanıp merhamet istediğinde-“

“ki o hiçbir zaman olmayacak-“

“basit kelimelerle beni köşeye kıştırabileceğini mi düşünüyorsun conrad?”

“senin karmaşık kelimelerinin *hiçbir boka* yaramadığını düşünürsen, evet.”

cedis iğrentiyle karışık bir gülümsemeyle karşısındaki genç adama bakıyorken, conrad konuşur

“güce belki, ama zekaya hiç ihtiyacın yok diyen sen değil miydin cedis? Büyüdükçe daha da akıllandım sanırım, ne dersin?”

“kendi kendini öldürecek kadar aptal olmamana güveniyorum lysander..”

conrad kollarını kavuşturarak ona bakıyorken cedis hafifçe başını eğerek son kez konuşur

“*Liamo, conrad..*”

“*Liara, cedis.*”

Cedis başka bir şey söylemeden siyah bir buluta karışıp ortadan kaybolurken conrad onun bıraktığı boşluğa bakar, sonra başını yerdeki jezabel’e çevirip bir an ne yapacağını düşünürken en akıllıca şey arkasını dönüp gitmektir, genç adam kararını uygular..

SOUNDTRACK / *James Newton Howard - I’m Sorry*

Mason saatler sonra kendini odasına kapatmış, önce batan, sonra hiçbir şeyden habersiz doğan günü izlemişken sadece düşünmüştür. Conrad’ın nerede olabileceği, yine nereye gittiği-

“cedis-*cedis*-ODETTE! CEDIS!”

mason odasından fırladığı gibi koridorda koşarak merdivenlerden iniyorken herkesin geceyi geçirdiği kabul odasına girer, içerde sadece ewan varken mason boşlukla kalakalmış, etrafına bakar

“herkes nerede?”

ewan onun sesiyle arkasını dönerken konuşur

“bazılarını luplex’e yolladım, burada kalanlar nerede bilmiyorum..”

“sen yalnız başına ne yapıyorsun?”

ewan kendi kendine gülerken *hiçbir şey* derken mason içeri giriyordur

“conrad’ın neden ortadan kaybolduğunu biliyorum..”

ewan kaşlarını çatarken mason onun yanına gelmiş, yeni doğan güneş ikisinin de yüzünü aydınlatıyorken mason konuşur

“conrad seni alıp götürmeden önceki herhangi bir şeyi hatırlıyor musun?”

“seni bile hatırlamıyordum mason, nedir?”

“cedis.. conrad seni Rhea’dan kaçırmadan önce cedis’le bir anlaşma yaptı-“

“cedis?”

“cedis asırlar önce tanrıların katından kovulmuş karanlık bir güç, aynı zamanda benim babam..”

ewan daha da kafası karışırken başını hafifçe silkeleyerek elini kaldırır

“conrad’ı *baban mı kaçırdı?*”

“conrad cedisle bir anlaşma yaptı. Ona ulaşabilmek için de jezabel’i kullandı..”

“nasıl bir anlaşma bu?”

“şartlarını bilmediğim bir anlaşma-“

“ama babanın onu kaçırdığını biliyorsun-“

“o benim babam değil ve bu işte onun parmağı olduğuna eminim.. cedis seni istiyordu ewan, akasha’yı. Conrad seni o yüzden buradan kaçırdı, savaşta öleceğinden korktuğu için değil. Cedis seni bu evrenin dışında hiçbir yerde takip edemez, çünkü sürgün bir tanrı. İkiniz de aynı gün buraya döndünüz, onun sınırlarına girdiniz-“

“o halde beni neden almadı!? Neden conrad’ı aldı?! Saçmalık. Bambaşka bir sebep de olabilir-“
“değil-“

“o zaman bana abimin nerede olduğunu söyle mason! Biliyor musun!? Gidip onu babanın cehenneminden kurtarabilecek misin?!”

mason cevap vermiyorken ewan ellerini açmış, gözleri bir cevap için yalvarıyordu

“cevap ver!”

“nereye götürdüğünü bilmiyorum-“

“babanı hissedemiyor musun-“

“O BENİM BABAM DEĞİL!”

ewan çenesini kapatarak dişlerini sıkarken mason burnundan soluyordur, o sırada içeri odette girerken ikisini birbirine saldıracak gibi bulduğunda hızla yürüyerek aralarına girer

“ne yapıyorsunuz!?”

“conrad’ı babasının kaçırdığını söylüyor-“

mason ewan’a bir hamle yaparken odette ellerini kaldırarak genç adamı omuzlarından tutar

“mason, sakın ol.. conrad’ın cedis’le ne ilgisi var?”

mason mavi bakışlarını önündeki genç kadına indirirken konuşur

“conrad şu anda sahip olduğu güçlerini cedis’le yaptığı bir anlaşmadan sonra aldı, ailesini kurtarabilmek içindi.. sonra cedis’in ewan’ın peşinde olduğu ortaya çıktı, conrad da güçlerini kullanarak onu buradan kaçırdı, seni de bana bıraktı-“

“ne anlaşması?”

“bilmiyorum odette! bilmiyorum, ne için anlaştıklarını, neden ewan yerine conrad’ı aldığını, nereye götürdüğünü, nerede olduğunu-hiçbir şeyi bilmiyorum!”

mason ellerini saçlarından geçirerek arkasını dönerken odette güçsüz, sırtını arkasındaki abisine yaslar, ewan onu tutarken odette gözleri dolmuş, mırıldanır

“mason, bilmek zorundasın..”

mason başını iki yana sallayarak yere çökerken odette onu izliyor, usulca konuşur

“eğer gerçekten cedis onu aldıysa hiçbirimiz bir şey yapamayız, ancak sen-“

“yapamam odette-“

“o senin baban!”

mason hızla kraliçeye bakarken odette çaresiz, bütün gece uyumamış, vücudunda tek bir güç damlası bile kalmamış bir halde ewan’ı bırakarak mason’a ilerler, yanında yere çöküp ellerini tutarken konuşur

“senin için ne kadar zor olduğunu biliyorum-“

“yapabilsem yapmaz mıyım sanıyorsun? *Yapamıyorum* odette. o adam benim babam olabilir, ama beni reddediyor, varlığımı, gücümü, hayatımı reddediyor, ona ulaşamam..”

odette ağlıyorken güçsüz, mason’a uzanarak genç adamın kollarına girerken usulca fısıldar

“bir yolu olmalı..”

sienna yanbaşıında uyuyan kızının saçlarını okşuyorken kendisi bir dakika bile gözlerini kırpmamıştır. Hava kıranın duruşu sakın, ama kafası sürekli çalışırken bilinmedik bir yere, tahmin edilmedik bir şekilde kaçırılmış bir adamın nasıl bulunabileceğini düşünüyordur. Gün batımından doğumuna kadar aklına tek bir yol bile gelmemişken kafasındaki sorular ve endişeler beynini kemiriyordur.

Genç kadın neden her şeyin mutlaka bir şekilde tepek taklak olması gerektiğini anlamıyorken aylardır sonunda doğru bir adım attığını düşündüğü anda her şeyi elinden alınmıştır. Conrad gitmiş, çaresizlik ve eli kolu bağlanmışlık hissi bütün gücüyle geri dönmüşken sienna yorgun hissediyor, daha hiçbir şey yapmadan bitkin düşmüş, gözleri dolarak kızının yanına uzanırken bebeğinin sakın nefesleri bile huzurlu gelmiyordur..

Latty kucağında uyuyakalmış jonathan’la pencerenin karşısında oturuyorken küçük oğlu onun göğsüne uzanmış, ufak nefesleri saatlerdir latty’nin duyduğu tek şey olmuşken genç kadın oğlunu bırakmaya korkuyordur. Yerinden kalkıp yatağına yatırmaya, dokunmayı bıraktığı, ondan ayrıldığı ilk anda kaybolmasından korkuyor, babası gibi bir anda gitmesini istemiyordur.

Genç kadın dudaklarını yumuşacık kahverengilere bastırır ve bebeğinin kokusuyla doğan günü izlerken hayatında ilk defa conrad’ın nerede olduğunu bilmiyor, ilk defa düştüğünde onu kaldıracak adamın yokluğunu tüm benliğiyle hissediyorken birkaç hafta önce bir nişan yüzüğü taşıyan boş parmağına bakar ve iç çekerek oğluna biraz daha sarılırken yeni günde ne olacağını düşünüyordur..

SOUNDTRACK / Harry Gregson Williams - A New World

Conrad ne kadar zaman geçtiğini bilmeden yürümüş, yeşillikleri bırakıp kayalıkların eteğine gelmişken o arada yüzlerce kez başka bir yere cisimlenmeyi, uçmayı, yok olmayı denemiş, ama başarılı olamamıştır. Genç adam, Jezabel’i devirecek kadar gücü varken kaçacak kadar olmadığını anladığında Avalon’un sadece bir buluşma yeri değil, aynı zamanda bir zindan olduğunu da fark etmiştir.

Genç adam güneşin doğup doğmayacağını belli olmadığı zindanda yürürken kayalıklara tırmanmayı düşünmüyor, taşlık olan etekten yürümeye devam ederken neye ulaşmayı umduğunu bile bilmiyor, sadece yürüyordur. Bir süre sonra yemek ve suya ihtiyacı olacağı gerçeğini bir süredir göz ardı etmiş, ama yavaş yavaş bir şeyler bulmanın zamanı geliyorken conrad burada ne kadar zaman geçireceğini düşünmeye başladığını fark ettiğinde gözleri sığınacak bir yer ve su kaynağı aramaya başlar..

Conrad bütün gün yürümüş, sonunda gökteki üç ay kaybolup yerini üç güneş almışken genç adam en azından aydınlık olduğu için mutlu olmuştur, ama şimdi de fazlasıyla sıcak yüzünden daha çok su kaybediyordur ve dolaştığı zindanın yakınlarında şırıl şırıl akan tertemiz bir dere olmadığı için de ne kadar yürümesi gerektiğini kestiremiyordur, yakında bulacaktır biliyordu-

“neler oluyor-hey-kahrolası.”

Conrad bir anda ayağının altındaki çimlerin kuruyup toprağın içine girişini, kayalıkların yerini devasa kum tepelerinin alışını izlerken güneşin ışıkları sanki teninde cızıdırmaya başlar. Genç adam etrafında dönerek az önceki yeşilliğin uçsuz bucaksız bir çöl oluşunu izlerken yapabildiği tek şey küfretmek olur..

Conrad kumların ortasına oturmuş, kızgın güneşin altında ne yapacağını düşünüyordur. Bu şekilde beklerse terlemekten *eriyecektir*. Kafasını koruyacak bir şey bulamazsa güneş çarpmasından beyni kaynayacak, su bulamazsa da organları kuruyup içinde buruşacaktır. Genç adam bir an gerçekten

ölebileceğini düşünürken yutkunur ve ayağa fırlayarak boynuna bağladığı şile bezi fuları çeker, kumaşı başından bağlayıp burnunun hemen altından dolaştırarak boynuna kadar dolarken en azından bir süre güneş direkt beynine vurmayacaktır. Conrad kumaşın serbest ucunu ensesinden içeri sokarken kemik rengi değil de siyah olmasını dilemiştir, bir süre sonra beyaz kumaş güneşi daha çok yansıtıp gözlerini yakmaya başlayacaktır, ama şimdilik elde olanlar yetinmesi gerekiyorken dönerek tekrar etrafına bakar, kumdan başka hiçbir halt göremezken omuzlarını düşürerek bir yöne doğru yürümeye başlar..

Conrad artık kesinlikle bir damla suya ihtiyacı olduğunu düşünüyorken nefesleri kurumuştur. Ağzına bağladığı kumaş olmasa ciğerlerinin kumla dolduğuna yemin edecekken her yanı terden sıırıksıktır. Genç adam ıslak olduğuna şükrediyorken bir daha terleyemediği zaman olacakları düşünemiyordur, o yüzden hala terleyebilecek kadar suyu varken yerine yenisi koyması gerekiyordur.

Genç adam kafasında sürekli su dönerek yürümeye devam ederken ilerde gördüğü kum tepelerinden bir tanesi oldukça garip görünüyordur. Conrad bir iki adım sonra onun bir kum tepesi değil de bir deve olduğunu görünce adımlarını hızlandırır.

Gevşek kumlar ayağının altından kayarak onu yavaşlatıyorken conrad sonunda devenin yanına vardığında hayvanın dinleniyor değil de ölü olduğunu görüp tekrar bir küfür savururken gözü hayvanın arka tarafına düşmüş heybeye takılır. Genç adam heyecanla o tarafa geçip heybeyi yırtarcasına açarken içinden sadece keskin bir hançer çıktığında bir kuru nefes daha vererek başını eğer..

Kendini öldürmeyecektir..

SOUNDTRACK / James Newton Howard - Deer Hunting

Conrad bir süredir elindeki hançeri çevirerek ölü devenin yanında oturuyor, ara sıra dönüp hayvanın bezmiş suratına bakıyorken en son dönüşünde kaşlarını çatar, başını biraz daha eğerek ölü hayvanın etrafına göz atarken hala böcekler ya da sinekler görünmüyordur. Conrad devenin henüz kokmadığını da fark ederken yerinden kalkar ve biraz yürüyüp devenin karnının önüne gelirken elindeki keskin hançere bakar, sonra yüzünü buruşturarak eğilir ve hançeri devenin karnına saplayıp derin bir yarık açarken içerden çıkan kokuyla bir küfür daha eder..

Conrad sanki asırlardır ölü bir devenin organları içinde yaşıyor, açtığı yarıktan hayvanın ne kadar işe yaramaz parçası varsa çıkarıyorken sonunda midesine ulaştığında artık kokudan bayılacak, ama yapması gerekiyor, hançeri hayvanın dört yüzlü midesinin ilk boğumuna saplayarak orada da bir delik açar. Deveye daha önce yedirilen ot ve samanlar hayvanın midesinin ilk yüzünde daha sindirilmeden duruyorken conrad bir an zavallı deveye ona da biraz bıraktığı için teşekkür etmek ister. Yarığı biraz daha büyüterek tamamen zararsız, kendi suları içinde duran öğütülmüş yiyecek yığınının bakarken midesi bulanmış, ama şu anda bundan daha temiz ve yakın bir su kaynağı bulamayacakken elini ıslak yığının içine daldırır, elinin çukuruna dolan suyu alıp içerken midesi kalkmış, ama şu an lezzetten çok ölmemeyi düşünüyorken biraz daha içerse birkaç saat daha yürüyecek sıvısı olacaktır. Komutan lysander asırlar içinde binlerce savaş atlatmış, dış uzayın el değmemiş bütün topraklarını dolaşmış, böcekten yılanı kadar her şeyi yemiş bir adamken şimdi bu suyu içmek zorunda olması çok da acınacak bir durum değildir. Genç adam bu sefer iki elini ıslak yığının daldırırken avuçlarına dolan suyu nefes almadan içiyor, eline su gelmediği anlarda bir avuç yığını ağzına sıkarak onun bile suyunu çıkarıyordur..

Yaşayacaktır..

Conrad sonunda bu kadar *suyun* yeterli olduğunu düşünmüş, hayvanın organlarını bırakıp bu sefer derisine dadanmışken güneş her zaman tepesinde olmayacaktır. Birkaç saat sonra kızgın top kum

tepelerinin arkasında kaybolduğunda conrad saatlerdir küfür ettiği sıcaklığın buz gibi bir ayaza çevireceğini biliyor, sıcak kalması için bir battaniyeye ihtiyacı varken şu andaki en güzel battaniye önünde duruyordu.

Genç adam dikkatle elindeki keskin hançeri kullanarak deriyi kemiklerden ayırıyorken kendini kaplayacak kadarını delmeden ayırdığında gülümser. Ayırdığı kalın tüylü battaniyeyi derisi yukarı gelecek şekilde kumlara sererken tepesindeki güneş sanki ona yeni battaniyesini kullanması için fırsat veriyor, hızla alçalırken conrad kaşlarını çatarak başını yukarı kaldırır, güneşin beyazından mavisi görünmeyen gökyüzü şimdi çelik gibi bir griye dönmüşken conrad bir anda suratına vuran buz gibi rüzgarla başını eğip ve az önce deri pabuçlarından ayaklarını yakan kumum şimdi kırıklarla dolu bir buz yığınının döndüğünü gördüğünde elindeki hançeri sıkarak anında buharlaşan nefesiyle burnundan soluyordu..

SOUNDTRACK / *Harry Gregson Williams - Terms*

Conrad soğuktan titreyen çenesini dişlerini sıkarak durdurmaya çalışırken elindeki sadece hançeri kalmış, saatlerce kızgın güneş altında yüzdüğü battaniyesi de kaybolup gitmişken genç adam bütün hücreleri soğuktan sızlayarak buzların üzerinde yürüyordu. Parmaklarının uçları sızlıyor, kendini kasmaktan sırtına var karnına kramplar giriyorken genç adam yumruklarını sıkarak bağırır

“CANIN CEHENNEME CEDİSİ!”

conrad hızlı ama küçük nefesler alırken soğuk hava ciğerlerini yakıyordu, genç adam bir şekilde ısınması gerektiğini biliyor, ama nasıl olacağını bilmiyorken kollarını sallamaya başlar, biraz sonra bacaklarını da hareket ettirirken sonunda biraz olsun nasıl ısınacağını anlamış, hızla buzların üzerinde koşmaya başlarken dengesini bulmak da ayrı bir güç gerektiriyordu, genç adam soğuktan çok ona konsantre olurken sonsuza kadar böyle koşması gerekse bile yapacaktır..

conrad sonunda gücü tükenerek buzların üzerine yüz üstü düşerken buz gibi soğuk yorgun kaslarına keskin bıçaklar gibi batıyordu. Genç adam inleyerek yerden kalkarken buna daha fazla nasıl dayanacağını bilmiyor, acilen onu ısıtacak bir şey bulması gerekiyorken dişleri birbirine çarparak yürümeye devam eder, belki ilerde ölmüş bir kutup ayısı bulabileceğini düşünüyorken etrafında buzdan başka hiçbir halt olmadığını gördüğünde kendi kendine bir kahkaha atar, her adımda biraz daha buz görünüyorken genç adam gülüyor, kendi haline gülüyor, bu kahrolası buzlukta ölürse kolay kolay çürümeyeceğine gülüyor, güldükçe ciğerleri yanıyorken biraz sonra öksürerek dizleri üzerinde yere düştüğünde küfrederek, elleri buzlara yapışırken genç adam gözleri dolarak iki büklüm olmuş, birinin gerçekten onu arıyor olmasını umuyorken ellerini buzdan kaldırarak tekrar ayağa kalkar..

“pes ediyorsun musun lysander?”

conrad arkasından gelen sesi duymuş, ama başını çevirmiyor, konuşur

“neden pes edeceğim? Hayatımın tatilini yapıyorum. Bir gün çayır, bir gün çöl, ertesi gün buz.. tek isteğim bir çift kayak..”

conrad sesi titreyerek bu kadar uzun bir cümleyi iki katı zamanda kurmuş, kendi bile kendini dinlemekten sıkılmışken kapanan gözlerini açarak bir adım daha atar, o anda cedis önünde belirirken conrad başını kaldırarak ona bakıyor, çenesi titreyerek konuşur

“beni kendin öldürmezsen asla ölmeyeceğim cedis, boşuna bekleme..”

“senin ölmeni istemiyorum lysander, askerim olacaksın, bana hizmet edeceksin-“

“rüyanda..”

cedis conrad’ın yanında yürümeye devam ediyorken genç adam durmuş, cedis de onunla beraber durmuşken conrad hiçbir yere ait olmayan tanrıya bakıyor, bir şey söyleyecekken sesinin nereye gittiğini merak eder ve kaşlarını çatarak yere yığılırken sert soğuk onu tutuyordur..

conrad kulaklarının uğultusuyla gözlerini açtığında duyduğu uğultunun kendinden değil, arkasında yattığı şelaleden geldiğini gördüğünde irkilerek tamamen uyanır. Bütün bedenini uyuşturan soğuk gitmiş, onun yerine mis gibi kokan bir şelale ve üzerinde yattığı yosun tutumuş kayalıklar gelmişken conrad bir an nerede durduğuna bakar, sonra düşmemeye çalışarak doğrulurken önünde akan şelalelin köpüklü sularından başka hiçbir şey göremiyordur. Üzerinde durduğu kayalıkların biraz daha ucuna gelerek aşağı bakarken eğer suya atlarsa ne olacağını bilmiyor, ama sürekli burada duramayacağından da eminken derin bir nefes alır ve önünden akan köpüklü suları yararak kendini aşağı bırakırken üzerinde durduğu asıl yüksekliği görüp altındaki suya düşmeden önce tüm gücüyle bağırır..

SOUNDTRACK / James Newton Howard - *Can They Do That*

conrad dibine kadar daldığı sulardan başını çıkararak nefes alırken bir an kendini toparlar, sonra gözlerini silerek etrafına bakarken gülümser. En son cedisle konuşup sonra kendini kaybettiğini hatırlıyor, o konuşmadan sonra böyle bir yere düştüğüne göre adam gibi laflar ettiğini düşünüyorken içinde durduğu ılık suyu gerçekten hissetmeye başlamış, gözlerini kapatarak bir an zevkle inler. Sonra bir kulaç atarak kıyıya doğru yüzmeye başlarken içinde cedis’i yenmiş olduğu hissi vardır. Nedendir bilinmez bir şekilde daha özgür hissediyorken elini kıyadaki otların üzerine basıp sudan çıktığında gözü ilerdeki meyve ağaçlarına takılır, conrad gülerken keyifli bir küfür savururken her yanından sular damlayarak ağaçlara koşar..

conrad ağaçlardan sarkan kıpkırmızı elmalara bakıyorken heyecanla bir ses çıkartır, sonra çıkarttığı ses kendisi gülerken bir dal elmaya bile bu kadar muhtaç olduğuna inanamıyor, uzanıp bir tanesini koparırken etrafına bakar. Rhea’ya dönmüş olabilir midir? Genç adam belki özgür hissediyor, ama bu kadar çabuk kurtulabileceğini düşünmüyorken elindeki elmaya bakar, burununa götürerek koklarken biraz sonra bir ısırık alacağı anda elindeki kırmızı meyve uçar, conrad hızla dönüp elmanın uçtuğu yere bakarken yemeğinin ortasında bir okla ağaca saplandığını gördüğünde öfkeyle diğer yöne döner ve ilerde elindeki ok ve bir tane daha yayla ona bakan siyahi adamı gördüğünde bütün nefretiyle, ikinci bir kez düşünmeden o tarafa atılır-

“YAKLAŞMA!”

conrad tabii ki söyleneni dinlemiyorken çöllerdeki develer ve buzlardan sonra şimdi de yemeklerine ok atan herifin teki başına kalmıştır. Conrad bunu haklayabileceğini düşünüyorken az önce bağırın adam şimdi elindeki oku ona doğrultmuş, conrad kaşlarını çatarken ok bir an sonra yayından çıktığında conrad gözleri büyüyerek kendini yere atar, ok başının üstünden geçip giderken conrad yerdeki otlara tutunarak ayağa kalkıp bir adım ötedeki adamın üzerine atılır, ama o daha elini uzatmadan adam ortadan yok olurken conrad boşluğa sarılmış, sendeleyerek küfreder..

“bir tanrıysa ona ulaşmanın başka yolları da olmalı..”

andrea oturduğu yerden konuşurken ewan’la beraber Rhea’da kalmış element kıranlar kalenin büyük salonlarından birinde toplanmış, cedis’e mason dışında başka nasıl ulaşılabilirliğini düşünüyorlardır. Lucas ve odette onları dinliyorken genç kral konuşur

“cedis tanrı katlarından kovulmuş, hiçbir yere ait olmayan bir tanrı-“
“hangi tanrı katından? Olimpostan mı?”

lucas başını sallarken eidan bir an düşünür, sonra sienna’ya dönerken hava kıran da ona bakıyor, ikisi konuşmuyorken sienna bir an sonra eidan’ın neden ona baktığını anlamış, gözleri parlayarak dikleşir

“charlize..”
“charlize?”

herkes odette’e dönerken sienna açıklar

“hava tanrıçası, olimposta-“
“charlize’in kim olduğunu ve nerede olduğunu biliyorum, ama neden charlize? Daha doğrusu *nasıl* charlize?”

sienna heyecanla gülümserken oturmak istemiyor, ayağa kalkar

“charlize benim tanrıçam. Havanın tanrıçası. Güçlerim ona bağlı ve bu da beni ona bağlıyor-“
“istediğin zaman *charlize!* dediğinde ortaya mı çıkıyor?”

sienna hayır diyerek ellerini beline koyarken dudaklarını kemiriyordur

“özellikle çağırمام gerekecek, tılsımımı kullanacağım, ama kesinlikle hoşuna gitmeyecek-“
“umrumda değil.”

Bu sefer bakışlar ewan’a dönerken genç adam konuşur

“isterse hiç bitmeyen yağmurlar yağdırabilir, umrumda değil, çağır..”

sienna başını sallayarak tamam derken elini boynuna götürür, tılsımı orada değilken genç kadın giydirilirken odada bıraktığını hatırlar ve odasına gitmek için salondan çıkarken ewan odette’in yanına çöküyor, lucas ikisini izliyorken eidan heyecanla ellerini birbirine sürtüyordur..

SOUNDTRACK / Vanessa Mae - Storm

sienna bir süre sonra tılsımıyla geri dönmüş, genç kadın kolyeyi boynundan geçirerek odadakilere bakarken gülümser

“işe yarayacak..”

herkes umduğunu söylüyorken sienna derin bir nefes alır, ama bu rahatlamak için değil, tanrıçasını çağıracağı havanın bir kısmını benliğine sindirmek içinken biraz sonra hava kıran gözlerini kapattığında etrafında usul bir rüzgar dönmeye başlıyor, genç kadın kaşlarını çatarak kapalı gözlerinin ardında bir şeye ulaşmaya çalışıyorken biraz sonra dudakları aralanır ve etrafında dönen rüzgar bir anda sararan saçlarını uçururken sienna nefesini tutarak gözlerini açar, onun arkasındaki eidan pencerelerden dışardaki gökyüzünü gösterirken gri bulutlar Rhea’nın üzerini kapatmış, biraz sonra gök gürleyip şimşekler çakarken sienna usulca özür dileyerek avcuyla kapattığı tılsımı açar ve o anda salonda dönen rüzgar tek bir yerde toplanıp herkesin suratına vururken eller yüzlere siper ediliyor, biraz sonra kısılmış gözlerin önünde olimposun nefesi, güzeller güzeli sarışın tanrıça charlize beliriyorken genç kadının gök mavisi gözleri öfkeyle sienna’ya bakıyordur, hava kıran da tüyleri diken diken olarak tanrıçasına bakar..

“umarım önemli birisi ölüyordur.”

Güzel tanrıça etrafına bakıyorken ortada ölen birisi yok gibi görünüyordur, mavi gözler tekrar hava kırana dönerken sienna konuşur

“conrad kayıp charlize-“
“conrad?”

eidan arkadan *hadi bakalım* diyorken dorian onun kolunu sıkarak, eidan susarken sienna konuşuyordur

“conrad lysander, ewan’ın kardeşi-“

charlize ellerini hafifçe sallayarak sienna’yı sustururken kendisi konuşur

“kimin nereye kaybolduğu umrumda değil sienna, beni neden sana hizmet eden biriymişim gibi ayağına çağırdın onu söylersen daha az öfkeleneneceğim-“
“conrad’ı olimpostan kovulmuş bir tanrı kaçırdı, cedis. Biliyor musun?”

charlize bir an dururken biçimli kaşları çatılmış, mavi gözleri hala sienna’yı inceliyorken sakince sorar

“conrad’ın cedis’le ne işi varmış?”
“ikisi asırlar önce bir anlaşma yaptılar, conrad güçlerini cedis’ten aldı.”

Charlize sesin geldiği yere döner ve mason’ı görürken sarışın genç adam da ona bakıyordur, tanrıça onu önce bir süzer, sonra sienna’yı bırakıp ona doğru yürürken konuşur

“sen cedis’in nesi oluyorsun?”
“oğluyum.”

Charlize’in kaşları kalkarken genç adama bir adım daha atarken usul bir nefes alır, pembe dudakları aralanırken hafifçe kaşlarını çatır

“olimpostan kovulmuş bir tanrının oğlu için fazlasıyla güçlüsün-“
“ben güçlerimi aldıktan sonra kovuldu..”

charlize iyice kaşlarını çatarken kollarını kavuşturur ve rüya gibi mavi tüllerin içinde bir adım geri atarken başını sienna’ya çevirir

“olimpos katından kovulmuş bir tanrı karşısındaki ona tapmadığı sürece güçlerini kullanamaz, güç veremez ya da alamaz. Bu onun cezasıdır, doğuştan aldığı güçlerinin hepsi kendinde durur, ama ona inanan kimse olmadığı için kullanması yasaktır, hiçbir yere ait değildir..”

güzel tanrıça yavaş adımlarla salonda yürüyorken eidan’ın önünden geçer, su kıran yutkunarak onun arkasından bakıyorken charlize tekrar konuşur

“conrad’ın ondan güç alabilmesi için ona kendini adaması gerekir, başka türlü cedis’in onun üzerinde bir hakkı olamaz. Conrad’ın gerçekten cedis’le beraber olduğunu düşünüyorsanız sizi düzeltiyim, conrad kendisi zamanı geldiği için cedis’in yanına döndü..”

tanrıçayı dinleyenlerin gözleri büyürken sienna atılır

“öyle bir şey olamaz, conrad zorla götürüldü-“
“kanıt?”
“kara büyücü bir kızın efsunladığı bir hançere dokundu..”
“bu kanıt değil sienna..”

sienna başını iki yana sallıyorken charlize kavuşturduğu kollarını açar

“arkadaşını kaçınılmadı, kendi rızasıyla geri döndü. Döndüğü anda rıza göstermemesi onun zamanında yaptığı antlaşmanın şartlarını değiştirmez. Conrad kendini bir kez cedis’e verdiyse her zaman onundur-“
“conrad kimsenin değil, cedis onu her nerede tutuyorsa geri getireceğiz-“
“iyi şanslar öyleyse..”

ve charlize geldiği gibi kaybolmaya yeltenirken sienna atılarak genç kadının kolunu yakalar

“charlize, lütfen..”

tanrıça kolunu tutan, hatta *sıkan* ele bakıyorken mavi gözleri bu cüretin kaynağını merak ediyor, pencerelerin dışında tüm gücüyle kopan fırtına onun öfkesini kanıtlıyorken sienna elini çekmeden ona bakıyordu

“conrad’ın nerede olabileceğini biliyorsan lütfen söyle, onu orada bırakamayız-“

“tanrılara ait olan şeyler onların yanında kalır, hiçbir ölümlü gidip bir tanrıya ait olan şeyi ondan koparamaz-“

“cedis bir tanrı bile değil!”

“ama conrad ona kendini vermiş, değil mi? öyleyse bir tanrı, senin ya da onun değil, ama conrad’ın tanrısı. Şimdi kolumu bırak sienna.”

Sienna bir an daha durup kendi yeşil gözleriyle tanrıçasının mavilerine bakarken biraz sonra elini çektiğinde charlize kolunu kendine alır ve sağ yanında oturan ewan’la odette’e döner

“kardeşiniz olmadan yaşamayı öğreneceksiniz. Cedis’e ait olan bir şeyi onun olmayan başka hiçbir şey geri alamaz.”

Odette gözleri dolarak ewan’ın elini sıkarken charlize bir an daha onlara bakar, ortadan kaybolmadan önce en son göz göze geldiği insan mason olurken hava tanrıçası başka kimsenin onu engellemesine fırsat vermeden ortadan kaybolurken sienna boynunu yakan tılsımı tutarak inler, dışardaki fırtına son bir gök gürültüsüyle dağılırken büyük salonda duyulan tek ses odette’in usul ağlayışıdır..

SOUNDTRACK / James Newton Howard - Sam’s Gone

Odette sarsılarak ağlıyorken ewan kardeşini tutuyor, dişlerini sıkarak charlize’den geriye kalan boşluğa bakıyorken gözleri dolmuş, conrad’ın nasıl böyle bir şey yaptığına, kendini bu kadar nasıl feda edebildiğine inanamıyorken kahverengi bakışları odanın diğer ucundaki mason’ı bulmuştur. Cedis’in oğlu hiçbir şey söylemeden önüne bakıyorken biraz sonra ewan’ın bakışlarını hissettiğinde ona döner

“Se pina, ewan.”⁷

Ewan kollarındaki odette’in daha da sarsılmasıyla gözlerini kapatırken, mason onları bırakıp odadan çıkıyor, salonun kapısını arkasından kapattığında yanındaki duvara tutunuyorken bir an sonra yumruğunu dudaklarına bastırarak yere çöktüğünde tıpkı yıllar önce onun odasına çaresizce döndüğü gibi hissediyordur. conrad o gün kan dökmüşken bugün tamamen yok olmuş ve mason yine hiçbir şey yapamıyorken, yine güçlerine lanet ediyor, yapamadığı her şey için kendinden nefret ediyorken nefesi daralarak çöktüğü yerde iki büklüm olur, açık ağzından derin nefesler alıyor, canı yanarak ağlıyorken bunca sene conrad’ın ona bıraktıklarını korumuş, ama asla onu koruyamamış olması kalbini ağrıttıyordu..

⁷ “Üzgünüm, ewan.”

Bir süre sonra herkes yine kale’de bilinmeyen yerlere dağılmış, aralarında sadece bir tanesi, ateş kıran bir şeyler arıyorken merdivenlerden inen biana’yı gördüğünde o tarafa ilerler

“ewan nerede biana?”

biana yorgun bakışlarla dorian’a bakarken eliyle yukarıyı gösterir

“kulede, yalnız kalmak istiyor..”

dorian bir an yukarı çıkan merdivenlere bakar, sonra tekrar biana’ya dönerken genç kadının elini tutarak teşekkür eder, sonra merdivenlerden çıkarken biana arkasından bakıyor, onu engelleyecek bir şey söylemeyi anlamsız bulurken önüne dönerek koridorda ilerler..

dorian kuleye çıkan son merdivenleri de tırmanmış, karanlık bir geçitin sonundaki kapıyı açarak küçük bir taş odaya girerken ewan tek duvarı boydan boya açık olan odada dışarıyı izliyor, güneş alçaldıkça rüzgar daha soğuk esiyorken kral aldırırmıyordur, elleri ceplerinde, hayal meyal hatırladığı topraklarının üzerinde batan güneşi izliyorken konuşur

“yalnız kalmak istiyorum demiştim..”

“biliyorum..”

ewan dorian’ın sesiyle o tarafa dönerken ellerini ceplerinden çıkarır

“neden geldin o zaman?”

“ben sana bağlıyım, unuttun mu?”

ewan başını iki yana sallıyorken tekrar batan güneşe döner

“unutmadım. Bir tek onu unutmadım sanırım, başka hiçbir şeyi hatırlamıyorum. Ne conrad’ın beni buradan alışını, ne 8 senelik çocukluğumu, annemi, babamı, evimi.. hiçbir şeyi hatırlamıyorum dorian. Sürekli birileri beni kutartıyor, ama ben neden kurtarıldığımı bile bilmiyorum..”

“akasha’sın-“

“akasha oluşum şimdiye kadar ne zaman işime yaradı? Ne yaptım? Nasıl bir fark yarattım-“

“bizi bir araya getirdin..”

ewan kendi kendine gülerken dorian sessiz, evrenin ateşi yavaş yavaş sönüyorken akasha’nın sahip olduğu ateş onun yanında duruyordur..

SOUNDTRACK / *Nariko Matsueda - Tension*

Conrad elmaları boşvermiş, ormanın içinde yürüyor, az önce bir anda ortadan kaybolan okçu adamı arıyorken bulduğu anda suratını dağıtacaktır, kim ya da ne olduğunu önemli değildir. Bu kahrolası labirentte fazlasıyla kalmış, en yakın zamanda birilerini dövmeye ihtiyacı varken saatlerdir yürümesine rağmen ortalıkta kimse görünmüyordur. Conrad bir süre sonra geniş bir dairenin etrafına döndüğünü anladığında küfreder, daha önce gördüğü üç beş ot yığını ve yamuk çiçekleri yine görürken sonunda bir yere varamayacağını anlamış, az önceki şelale, elma ağaçları ve bir avuç ağaçtan başka hiçbir şey olmayan garip bir labirentin içine tıklıp kalmışken bu kadar sınırlı bir alanda okçu adamın nereye kaybolduğu daha önemli bir soru haline geliyordur. Adam dışarı çıkabiliyor mudur? Yoksa burası sadece conrad’a ait bir labirent midir? Daha da önemlisi burası bir labirentse buradan nasıl çıkılıyordu?

Conrad tekrar elmaların olduğu yere dönmüş, dala uzanıp bir tane daha koparıırken eliyle kan kırmızı elmayı temizler ve derin bir nefes alarak boş kalan midesini doldurmak için ağzını açarken dişlerini elmayı değil de boşluğu ısırıldığında conrad küfrederek etrafına bakar-

“ilk gördüğün elmayı ısırarak kadar aptallaştıran ne yaptın merak ediyorum?”

conrad ilerdeki iki ağacın arasında duran okçu adama bakıyorken hızla atılır, ama adam bir anda yine ortadan kaybolurken conrad ellerini açarak etrafına bakıyor, bağırır

“SENİ ELMALARI ELİMDEN ALMAN İÇİN Mİ TUTTULAR?!”

“beni kimse tutmadı, o elmalar zehirli..”

conrad hızla arkasını dönerken okçu adamla göz göze gelir, adamın siyah teninin arasında kahverengi gözleri pırl pırlken conrad elini attığı gibi adamın boğazına yapışmak ister, ama adam yine ortadan kaybolurken conrad bu sefer onun nasıl gittiğini görmüştür.

Adam bir anda yok olmuyor, çıplak gözle bir anda görülemeyecek kadar hızlı *koşuyordur*.

Conrad mütemadiyen küfrediyorken bu sefer de okçu tazıyı boşvermiş, ağaçtan elmaları koparıp koparıp bir köşede biriktiriyorken tazının teki zehirli dedi diye açlıktan ölecek hali yoktur-

“gücünü boşa harcıyorsun..”

conrad irkilerek sesin geldiği yere dönüp yandaki ağaca yaşılanmış okçu tazıyı görürken konuşur

“nesin sen?”

“insan? Sen nesen?”

conrad yine küfürlerle başlarken tazı konuşur

“homurdandığın dili anlamıyorum. Buraya nasıl geldin?”

“yürüyerek..”

Tazı *hmml*arken conrad adamın söylediği şeyi ciddiye aldığını görmüş, gözlerini devirir

“dalga geçiyordum..”

okçu tazı conrad’ın suratına bakarken genç adam elmaları bırakıp siyahi adama döner

“sen nasıl geldin?”

“koşarak..”

“tabii-“

“ciddiyim. Ben koşarak geldim. Sen yürüyerek geldim dediğinde buzullardan nasıl yürüyerek kurtulduğunu soracaktım..”

conrad başını sallıyorken kendi kendine güler

“demek ki hala ayılmamışım..”

“efendim?”

“yok bir şey, sen devam et..”

conrad tekrar elmalara dönerken uyanana kadar bütün ağaçları bitireceğini düşünüyordur, o sırada okçu tazı yine konuşur

“ben liam, senin adın nedir?”
“conrad..”

conrad bir elmayı daha kırmızı yığına atarken liam zehirli kırmızılara bakarak yanlarından geçer, conrad’ın yanında durup başını ağaca kaldırırken üst dallarda lezzetle parlayan elmalara bakar

“bu kadar güzellerken yazık oluyor..”

conrad *hmm*larken liam ona bakar

“rüya gördüğünü mü sanıyorsun?”
“sanmıyorum, biliyorum.. koşarak elimden kaçan adamlar, zehirli elmalar-“
“cedis’in askeri değil misin?”

conrad bununla başını liam’a çevirirken genç adam elleri belinde, yer yer yırtılmış pantolonunu tutuyorken üzerindeki gömleğe benzeyen kumaş parçası omuzlarını ve göğsünü kapatıyordur, yayı ve okları yapraklardan yapılmış bir heybeyle sırtına asılı, kahverengi gözleri dik dik ona bakıyorken conrad konuşur

“cedis’in hiçbir şeyi değilim..”
“olmalısın, burası avalon, cedis’e ait olmayan hiçbir şey buraya giremez..”

liam ağaçların arasından yürüyerek gidiyorken conrad elmaları bırakarak onu takip eder

“sen cedis’in askeri misin?”

liam başını sallarken conrad dişlerini sıkarak adımlarını yavaşlatır, jezebel’den sonra bir de liam’la uğraşacakken genç adam ona döndüğünde conrad dikleşir, liam konuşur

“en azından ona göre öyleyim, ama ben kabul etmedim. O yüzden beni burada tutuyor, sen de aynı durumda olmalısın..”

conrad başını silkelerken liam geri dönüp onun yanına gelir ve elini uzatır

“burada yalnızız conrad, avalon’a hoş geldin.”

Conrad gözleri karararak ona uzanan ele bakarken tekrar başını kaldırdığında o da elini uzatır, liam gülümseyerek sıkarken elini çektiğinde arkasını gösterir

“sürekli kendi etrafında dolaştın, gel sana doğru yolu göstereyim..”

liam yürümeye başlarken conrad ayaklarını hareket ettiremiyor, tek başınayken her şey şaka gibi geliyorken şimdi aynı durumda ve bu duruma alışmış, Avalon’da *yaşayan* bir adamla el sıkışmış, bir anda her şey gerçek olmuşken conrad da bir sürgündür, sonsuza kadar burada kalacaktır. Burası Avalon’dur, cedis’indir, ona ait olmayan hiçbir şey buraya giremiyordur. Conrad yutkunarak ilk adımını atarken liam biraz hızlanmasını söyler, güneş batmadan sahile ulaşmaları gerekiyordur...

SOUNDTRACK / David Lanz - Behind The Waterfall

Conrad sorgulamadan liam’ı takip ediyorken önündeki genç adam dalları yollarından çekiyor, bazen yolda gördüğü çalılardan conrad’ın daha önce görmediği meyveleri kopararak birazını o yerken diğerlerini conrad’a veriyordur. Sahile ulaşmadan önce conrad daha önce tatmadığı bir sürü meyve yemiş, kendi yamuk çiçeğinden başka çiçekler görmüş, başka şelalelerin sularından içmişken uzunca bir

süre sonra güneş batmaya yakın, liam gülümseyerek ona geldiklerini haber vermiş, birkaç uzun boylu ağacın arasından geçip ot ve dal parçalarından sonra beyaz kumlara çıkmışlarken conrad önünde uzanan açık denize bakıyor, dalgalar kumlara vurup geri çekildikçe conradın gözleri de gidip geliyorken liam genç adamı kolundan tutup yürütür

“ben şurada kalıyorum, birkaç güne kalmaz sana da bir yer yaparız..”

“yer?”

“kumda da yatılıyor, ama sabahın köründe yengeçlerin etini mıncıklamasıyla uyanınca pek rahat olmuyor, inan..”

conrad başını sallarken burada bir yer yapmak, onun içinde kalmak, yengeçlerden korunmak, hepsi genç adamın kanını donduruyorken liam hiç de onun gibi görünmüyordur. Conrad onun ne kadar zamandır burada olduğunu merak etmiş, onun kaldığı yapraklardan ve dallardan yapılma eve yürüyorken sorar

“sen ne kadar zamandır burada kalıyorsun?”

liam kafasını kaşıyarak bir an düşünür, sonra bir dakika beklemesini söyleyerek evine girerken biraz sonra elinde büyük bir yaprakla dışarı çıktığında yaprağı conrad’a uzatıp cevaplar

“23 sene, 6 ay, 3 gün.”

Conrad gözleri büyüyerek elindeki yaprağa bakıyor, siyah çizgiler ve noktalarla işaretlenmiş yapraktan hiçbir şey anlamıyorken liam eliyle göstererek açıklar

“bu sadece bu senenin takvimi, diğer 23 yaprak kurudu.. noktalar günler, çizgiler de aylar. 30 noktada bir çizgi çekiyorum. Pek doğru bir hesap değil, ama 4. seneden sonra işimi görmeye başladığına inanıyorum artık..”

conrad nefesi daralarak yaprağı liam’a uzatır, ve arkasını dönüp ondan uzaklaşırken liam onun arkasından bakıyor, yaprağını sallayıp iç çekerek evine döner..

güneş çoktan batmış, dalgaların sesine gece böceklerinin bıcırdamaları da eklenmişken liam gerinerek evinden çıkıyor, bugün yorulmuş, uyku saatleri değişmişken ayaklarını tekrar kumlara bastığında saatler önce conrad’ı bıraktığı gibi, denizin dibinde öylece oturuyor bulduğunda gerinirken kaldırdığı kollarını indirir, boynunu ovarak o tarafa ilerlerken, conrad onu duymamış, ya da aldırıyor, hareket etmiyordur. Liam onun hemen yanında oturup denize bakarken gökteki üç ay yine her yeri aydınlatıyordur, genç adam pırl pırl parlayan denizi izlerken konuşur

“sanki bütün gece baş ucundaki lamba yanık kalmış gibi, saçma sapan bir aydınlık.. bir tane ay neyine yetmiyorsa..”

conrad cevap vermezken liam bakışlarını ona çevirmiş, iç çeker

“bak dostum-“

“ben senin dostun değilim, hiçbir şeyin değilim. Buraya ait de değilim, kendime bir yer yapıp yapraklardan takvim tutmayacağım. 30 sene burada yaşamayacağım, beni arayanlar var, bir gün gelecekler, kurtaracaklar..”

liam başını sallarken conrad’ın omzunu hafifçe sıkarak tekrar denize döner

“umarım dostum..”

conrad başını çevirerek ona bakarken liam sağ gözünü ovuşturuyor, biraz sonra karnını ovarak yerinden kalkıyorken conrad bilmek istemese de acıktığını ilan ederek meyve yiyeceğini söylüyordur..

“KAHROLASI PAPAĞANLAR! HEPİNİZİN GAGALARINI KOPARACAĞIM!”

conrad duyduğu bağırişla irkilerek yattığı kumlardan doğrulurken ancak güneş gözüne girdiğinde uyuduğunu anlamış, sağ yanına dönerek liam’ın evinin olduğu yere bakıyorken genç adam elinde uzun bir ağaç dalı, bir o yana bir bu yana koşarak evin üzerinde uçan papağanları kovalıyorken conrad kaşlarını çatarak ellerini kuma bastırıp doğrulur, liam hala bağırmaya devam ediyorken kuşlar bir köşeden uçup diğerine konuyorlardı. Conrad onları izleyerek yürüyorken liam onu görmüş elindeki uzun dalı sallayarak konuşur

“bir tane de sen al, şunları kovmaya çalışıyorum, bütün gün kafama sıcıp durdular!”

conrad kaşlarını kaldırarak liam gösterdiği yere bakarken sıra sıra dizilmiş, yapraklarından ayıklanıp düzleştirilmiş sopaları görür, uzanıp bir tanesini alırken liam kırmızı bir papağanı kovalıyor, hayvan uzanılmayacak bir yere konduğunda genç adam küfrederek diğer tarafa dolaşıyordur

“durma, git diğer yandan itekle..”

conrad peki diyerek diğer tarafa giderken sorar

“bunları neden bu kadar düzleştirdin?”

liam evi ayakta tutan en kalın bambuya tırmanmaya çalışıyorken cevaplar

“bugün hepsinden ikinci bir set ok ve yay yapıp sana vereceğim de ondan-kahrolası defolup git gözünü çıkarmayayım! DEFOL!”

kırmızı papağan sopayla değil, ama yüksek sesle uçup giderken liam rahat bir nefes almış, bambuyu bırakıp kumlara atlarken conrad elindeki pürüzsüz dala bakıyor konuşur

“benim oklara ihtiyacım yok-“

“burada var-“

“hiçbir yerde yok, bir şey avlanması gerekiyorsa çıplak elimle de yaparım..”

liam kaşını kaldırırken conrad sopayı ona geri uzatır ve dönüp tekrar yattığı yere ilerlerken liam elindeki iki sopayı kuma saplayarak adamın yine gidip kumların üzerine oturmasını izler..

SOUNDTRACK / *David Lanz - Vesuvius*

Liam’ın yaprak takvimine göre bir hafta her gün conrad’ın gidip kumun o köşesine oturmasıyla geçmişken arada kalkıp papağanları kovalamak ve hindistan cevizi ağaçlarına tırmanmaktan başka bir şey yapıldığı görülmemiştir. Liam her gün ormana gidiyor, yapraktan yapılma iki heybe dolusu meyveyle geri dönüyorken conrad çok az yiyor, liam’ın bazen adamın ağzından zorla yemek sokası geliyorken sonunda sinirlenip iki heybeyi oturarak kendisi bitiriyordur.

Bir haftanın sonunda bir gün liam yine ormana gitmiş, ama bu sefer boş heybeler ve büyük bir yarayla geri dönmüşken conrad oturduğu köşede onun kanadığını görünce kalkarak yardım için elini uzatmıştır

“nasıl oldu?”

“yabani güllerin dallarından kesildi-“

“çok temiz bir kesik ama-“

“demek ki dallar temiz kesiyor-hemen girişti palmye yapraklarının altına birkaç tane aloe vera yaprağı saklamıştım, onları getirirsen yeter..”

conrad onu kumlarda oturur bırakıp eve girer, ve içeri adımını attığı anda buraya ilk defa girdiğini hatırlarken bir an başını kaldırarak yapraklardan ve dallardan oluşan eşyalara bakar, bir boy yukarda hamak gibi bir yer aşağı sarkıyorken liam burada yatıyor olmalıdır. Sarkan hamağın hemen yanında iki kalın bambu dalı itfaiyecilerin direkleri gibi duruyorken onun hemen bitiminde yay ve okların olduğu yaprak heybe duruyor, diğer köşede birkaç kırık metal parçası bekliyorken conrad onların ne işe yarayacağını bilmiyor, başını diğer tarafa çevirerek girişteki palmye yapraklarını görür, onları kaldırıp üç tane parlak ve kalın ve uçları sivri, yanlarından testere dişleri gibi dikenler çıkan sert aloe vera yapraklarını alır, evden çıkıp tekrar liam'ın yanına giderken genç adam kanayan yarasını sıkarak içinde diken kaldıysa çıkartmaya çalışıyordur. Conrad dallardan birisini ona uzatırken liam alıp tekrar eve bakar

“bunun kesilip içindeki özün çıkması gerekiyor, kapının diğer yanında metal parçalar olacak-“

liam daha lafını bitirmeden conrad belinden hançerini çeker, yapraklardan birinin başını kesip içinden çıkan beyaz suyuyla beraber liam'a geri uzatırken genç adam alıyor, ama gözleri conrad'da konuşur

“onu taşıdığını bilsem seni yanıma almazdım..”

conrad gülümseyerek hançeri tekrar beline yerleştirirken liam yarasının üzerine yapraktan çıkan özü sürüyor, hafifçe yüzünü buruşturarak yaraya üflüyorken her tarafına sürdüğüne emin olduğunu yaprağı bir kenara atar

“yarına bir şeyi kalmaz..”

“sevindim..”

ve conrad dönüp tekrar denize yaklaşacakken liam arkasından seslenir

“yakında yağmurlar başlayacak, dışarda kalıp kıcını üşütmek istemezsin-“

“sen de otların arasında kalıyorsun, çok bir şey fark etmez..”

liam arkasını dönme zahmeti bile göstermemiş adama bakıyorken dişlerini sıkarak sağlam koluyla kumlardan destek alır ve hızlı adımlarla conrad'ın yanında biterken genç adamı kolundan tuttuğu gibi savurarak kendine çevirir

“anladık, arkadaşların seni arıyor, ama zatüreden ölüp gidersen kumlarda çukur açıp gömmekle uğraşamam. O yüzden kıcını kaldırıp çıplak ellerinle bir gün bir şey öldürür de midemize et gösterirsen sevinirim.”

Conrad cevap vermezken liam dik dik ona bakıyor, tekrar konuşur

“tamam mı?”

“*tamam.*”

Liam güzel diyerek arkasını dönerken yine evin tepesinde uçan papağanları görünce küfrederek kumların arasından çıkardığı bir taşı eve doğru fırlatır..

“ORDA! ORDA!”

conrad irkilerek arkasını dönerken *oradaki* tavşan artık orada değil, liam'ın haykırışıyla kaçmışken conrad elleri belinde arkasını döner

“çok meraklıysan kendin yakala..”

liam ellerini kaldırarak uzaklaşıyorken kendinin meyvelerden sorumlu olduğunu söyler, etler ve çıplak el avları ona aittir-

“o zaman sesini kesip git dut falan topla..”

“dut ağacı yok burada-“

“her neyse. Sus.”

Liam ağzını kapatıp conrad’ın arkasından yürürken öndeki conrad durmadan üzerindeki gömleği bir yere taktırıyordur, sonunda sıkılıp kumaşı üzerinden çıkarırken-

“HEY! ÇIPLAKLIK YOK-“

“ne?”

“geçen gün de çıplak denize girdin bir şey demedim-“

“gay misin?”

“TABİİ Kİ DEĞİLİM-“

“iyi o zaman, yakala!”

conrad gömleğini liam’ın suratına fırlatırken liam çoktan ortadan kaybolmuş, terli gömlek otların üzerine düşerken conrad gülerken önüne döner ve küçük tavşanı aramaya devam ederken liam biraz daha önde ortaya çıkıp şimdilik kendi başına yürümeye karar verir..

liam bütün etlerini sıyrıp mideye indirdiği tavşan butunun kemiklerini kumlarda açtıkları küçük bir çukura atıyorken karnını sıvazlayarak arkaya uzanır

“bu av işi iyiymiş..”

“sen daha önce hiç yakalamadın mı?”

liam cıklarken hafifçe geçirir, sonra elini kaldırarak parmakların oynatırken konuşur

“etleri ayıkla, bağırsakları çıkar, tüyleri yol.. gereksiz. Muzumu koparırım, kabuğunu soyarım, yerim.”

Conrad gülerken liam gerçekten yemek üzerine yenecek muzların olduğu tarafa döner, büyük bir salkımdan bir tane koparıp omzunun arkasından conrad’a fırlatır, genç adam başının üzerinden uçan muza uzanarak arkaya düşerken liam kendine de bir tane almış, kabuğunu soyar ve yer..

“papağan gagası gibi değil, sivri, sivri.”

Liam conrad’ın elinde rezil olan sopayı alıp ona daha yamuk ve kaybı kabul edilebilir bir tane verirken conrad elindeki çubuğa bakar

“şaka mı yapıyorsun?”

“o değil şaka, bu.”

Liam onun güya sivrilttiği oklardan bir tanesini kaldırır

“bununla adam dürtsen gıdıklanır, daha sivri yapacaksın.”

Conrad bir şeyler homurdanarak elindeki yamuk çubuğu hançeriyle dürtüklerken liam’ın hançere ihtiyacı yok, metal parçalarıyla birkaç darbeye iğne gibi sivri uçlar çıkarıyorken bir tanesini daha bitirmiş, yanına koyar ve conrad’ın ancak boyunu kısaltabildiklerine uzanıp yamuk çubuğunu öldüren adama bir bakış atıp işine döner..

Ertesi gün conrad yaptıkları bu kadar oku ne için kullandıklarını sormuş, liam cevap vermemişken conrad bir şeyler olduğunu anlamış, ama sesini çıkarmamışken başka bir teklifle gelir

“çok güzel balık avlanır bunlarla..”
“balıklar benden hızlı yüzerken mi? zor.”

Conrad bu kadar hızlı hareket edebilen, ama böyle bir ada için bile üşengeç olan adama bakarken liam conrad’ın evi için topladıkları bambuları sahilin kuru bir yerine taşıyordur. Conrad da okları bırakıp birkaç tane bambuyu kaldırırken sorar

“okları neden yapıyoruz liam?”
“keyif, ellerimiz boş kalmasın. Ayrıca yarın öbür gün birisi senin gibi buraya düşerse elmalarına saplayıp sonra adam küfür edince kığımızla güleceğiz..”

conrad gözlerini devirirken liam bir kahkaha atarak tekrar bambulara ilerler, bu sefer kısıalardan bir grup alarak taşıdıkları uzunların yanına koyarken conrad’a ilerdeki yaprak yığınının işaret eder

“bambuları bırak, yaprakları al..”

conrad yapraklara doğru ilerlerken yüksek sesle sorar

“papağanlardan başka savaşılabacak bir şey yok mu burada?”

liam onun yaprakları getirmesini beklemiş, cevap vermiyorken conrad yaprak yığınının bambuların üzerine bırakıp geri çekilir

“ne saklıyorsan söyle, ona göre nasıl gerçekten savaşılabılır anlatacağım..”
“sen mi anlatacaksın?”

conrad gözlerini devirir

“okları sivriltermiyor olabilirim, ama hazır olanları iyi kullanırım..”

liam görürüz derken conrad onun uzandığı yapraklara ayağıyla bastırır, liam önce ayağa, sonra conrad’a bakarken yaprakları gösterir

“izin verirsen kışını sokacağın bir ev yapacağım-“
“önce soruma cevap ver-“
“ayda bir kere cedis’in adamları gelip saldırır-“
“cedis’in adamları mı var?”
“her kimin adamlarıysa, bir adamlar gelip saldırıyor işte, okları onlar için hazırladım.”

Conrad hala ona bakıyorken liam genç adamın ayak bileğine elinin tersiyle hızla vurur, conrad acıyla ayağını çekerken liam yaprakları kaldırır, conrad bileğini tutarak tek ayağı üzerinde zıplıyorken liam ona bakarak kendi kendine güler

“savaşmayı anlatacakmış, *papağanlara* anlatırsın..”

conrad yine anlaşılmayan bir dilde konuşurken liam onun taklidini yaparak ilk yaprağı uzun bambuların birine bağlar..

“jonathan yavaş koş!”

latty oğlunun arkasından bağırmış, taş alandan çimlere geçişini ve nicole’ün yanına çöküp oyuncaklara dadandığını görünce onları rahat bırakır, artık çocuklar eskisi kadar düşmüyor, ilk seri kurbağalar iki yaşlarına basmak üzereyken bir ay önce ikinci serinin ilk kurbağası dante doğmuştur. Şimdi bütün gözler onun üzerindeyken latty de tecrübeli anneler sınıfına girmiş, cuslov’a yardım ediyordur.

Prenses flacil çocukların güvende olduğundan emin, marla’yı başlarına bırakıp saraya giriyorken sienna ve vien ofisten çıkıyor, sienna ağlayarak merdivenlere koşuyorken latty kaşlarını çatarak onun arkasından bakar, sonra vien’e dönerken ne olduğunu sorar

“bugün test sonuçları geldi, sienna hamile latty..”

latty gözlerini kırpıştırarak vien’e bakarken genç doktor ellerini açarak başını iki yana sallar

“bilmiyorum, nasıl oldu, neden oldu-bilmiyorum-“

“sienna biriyle mi beraber-“

“değil, 10 aydır conrad’dan başka kimseyle beraber olmadı-“

“vien 10 ay oldu, conrad’dan hamile olsa çoktan anlamış olmamız gerekirdi ve conrad’ın çocuğunu ben de doğurdum, normaldim, değil mi?”

vien başını sallarken yine de anlamadığını söyler

“çocuğun gerçekten conrad’dan olup olmadığını anlamak için testler yapmam gerekiyor, ama izin vermiyor..”

latty iç çekerek merdivenlere bakarken vien konuşur

“conrad’la ilgisi olmasa bile araştırmamız gerek, conrad gittikten sonra ilk birkaç ay çok fazla büyü yaptı, onların etkisiyse zaman geçmeden yok etmemiz gerek-“

“ya gerçekten conrad’ın bebeğiysen, ama yine de yok edilmesi gerekiyorsa?”

vien buna cevap vermezken latty genç kadının kolunu hafifçe sıkar ve merdivenlere yönelerek yukarı çıkarken vien şakaklarını ovarak ofise geri döner..

“sienna?”

latty aralık kapıdan içeri girerken sienna sarsılarak ağlıyor, elleri göğsünde, kesik nefesler alıyorken latty’nin sesini duyduğunda o tarafa döner

“hamileymişim-nasıl 10 ay! Kimseyle beraber olmadım-“

“biliyorum, sakın ol-“

sienna olamayacağını söylüyor, elleri titreyerek ağlıyorken latty yanına oturduğunda ağlaması durmuş, nefes nefese genç kadına döner

“ya bir işaretse-“

“sienna lütfen-“

“o hala orada bir yerlerde latty! YA BİR ŞEY SÖYLEMEK İSTİYORSA-“

“sienna, sakın ol-sienna!”

latty onu itekleyen kadının kollarını tutarak durdururken sienna başını iki yana sallıyordu

“neredeysse bir sene olacak, neden hala dönmedi?”

latty gözleri dolarak conrad’ın artık dönmeyeceğini fısıldarken sienna hayır diyordur, dönecektir, oradadır, biliyordur. Hava kıran usul fısıltılarla bebeğinin babasının döneceğini söylüyorken latty onu tutarak sakinleşmesini bekliyordur..

latty sienna uyuduktan sonra odadan çıkmış, kapıyı yine aralık bırakmışken arkasını dönüp merdivenlere gidecekken bir anda önünde ortaya çıkan mason’la geriler, elini göğsüne bastırarak az önce yerinden çıkan kalbini sakinleştirmeye çalışırken mason özür diler

“haberi alınca hemen gelmek istedim-“
“biraz fazla hemen olmadı mı?”

mason yine özür dilerken latty onu kolundan tutarak merdivenlere götürür, mason itiraz etmiyorken sorar

“sienna nerede?”
“uyuyor-mason, çocuk conrad’ın olsa bile yok edilmesi gerekebilir. Cedis’in izi varsa-“
“onu kontrol etmek için geldim, gerekirse ben yok edeceğim..”

latty büyük bir üzüntüyle genç adama bakıyorken mason charlize’in o gün söylediği şeylerden sonra herkesle bağını kesmiş, sürekli başka evrenlerde dolaşıyorken bugün sienna’nın haberi alındığında latty ona haber vermiştir. Mason da ilk defa çağrıldığı bir yere geliyorken geliş sebebi yine aylardır kaçtığı şey, yine babasıyken genç adam en azından bu sefer bir şeyler yapabileceğini hissediyordur

“sen bir adamın 10 ay ortadan kaybolup hala bir kadını hamile bırakabileceğine inanıyor musun?”
“eğer cedis için hizmet ediyorsa-“
“o zaman o adam conrad değildir, charlize’in ne dediğini biliyorsun..”

latty bildiğini söyleyerek başını sallarken mason o halde tartışmaya gerek yok diyordur, latty iç çekerken mason siennanın kapısına bakar

“uyandığında tekrar haber verin-“
“ewan’ı görmeyecek misin?”
“beni görmek istemez-“
“mason yanıliyorsun-“
“yanılmıyorum latty. Beni bir tek sen görüyorsun, hep öyle olacak. Ewan conrad’ı kurtarmaya çalışmadığımı sanıyor-“
“çalışıyor musun?”

mason mavi gözleri bulutlanarak latty’e bakarken genç kadın da ona bakıyordur

“olimpos’a gidebilirsin-“
“sienna uyanınca bana haber verin latty, iyi geceler.”

Ve mason ortadan kaybolurken latty eli havada kalarak önündeki boşluğa bakar..

SOUNDTRACK / *Cristian Castro - Dos Amantes*

Mason birkaç saat sonra latty’den haber almış, cebindeki tılsımı susturarak ortak kullandıkları eve dönmüşken latty her seferinde nereye ve neden gelmesi gerektiğini söyleyen bir not bırakıyordur. Mason

anahtarını çevirerek dairenin kapısını açtığında notu değil de latty'nin ta kendisini bulduğunda hareketleri yavaşlayarak içeri girer

“neden kendin geldin?”

“sana rahatça söylemem gereken şeyler var da ondan..”

mason kapıyı kapatarak anahtarları bir kenara koyarken dinlediğini söyler, latty onun hareketlerini izliyorken genç adam üzerindeki siyah deri montu çıkarıyor, latty'nin hala konuşmadığını fark ettiğinde ceketi koltuğa bırakıp genç kadına bakar

“evet?”

“neden olimpostan kaçırıyorsun-“

mason elini kaldırarak latty'i sustururken genç kadın mason'ın eline vurarak konuşmaya devam eder

“sen bir sefer olsun cesaretini toplayıp olimposa çıkmadığın için hepimiz acı çekiyoruz! Daha ne kadar anlayışlı olacağım!? Ewan seni görmek istememekte haklı, hiç çaba gösteriyor musun?! Cevap ver mason!”

mason cevap yerine lattynin bileğini tutarak kendine çekerken genç kadın boşta kalan eliyle onu omzundan iter

“cevap istiyorum, kaba kuvvet değil-“

“ne zamandan beri conrad'ı geri istiyorsun!?”

latty şokla ona bakıyorken mason genç kadının kolunu bırakıp geri çekilir

“conrad onun oldu, cedis'in..gitti-“

“SEN DE CEDIS'İN DEĞİL MİSİN MASON?!”

“latty sakın-“

“sakınacak bir şey yok, neden kendine de acı çektiriyorsun-“

“OLİMPOS BENİ KABUL ETMEZ-“

“GİTMEYİ DENEDİN Mİ!?”

mason susarken latty uzanarak onun yüzünü elleri arasına alır, mavi gözler sert ama korkuyla bakıyorken latty konuşur

“sen onun dönmesini istemiyor musun? Jonathan'ın babasını görmesini, odette'in gülmesini, ewan'ın etrafına sardığı kabuktan çıkmasını-“

“istiyorum..”

“o zaman? Kaybedecek bir şey yok-“

“ben oraya ait değilim..”

latty daha fazla söyleyecek bir şeyi kalmamış, mason'ın yüzünü bırakarak çekilirken genç adam atılır

“gitme..”

“ne yapayım? Kalıp boşuna nefesimi mi yorayım mason, istemiyorsan yapma..”

mason sessiz, başını eğerken latty bir adım daha atarak ona yine yaklaşır

“başaramazsan, kovulursan, istenmezsen de önemli değil. Şu andaki halinden iyi olacaksın, herkes olacak.. ortada duran olasılık hepimizi öldürüyor mason, görmüyor musun?”

sarışın baş sallanırken latty ellerini genç adamın başına koyar, mason da latty'nin belini tutarak kendine çekerken genç kadının elinin altındaki baş yavaşça kalkar, ikisi birbirine bakarken latty mason'ın

kollarında tüy gibi hafif, elleri yavaşça genç adamın boynuna kayarken mason ona uzanır, ikisinin dudakları birbirine dokunurken latty gözlerini kapatır..

mason kollarındaki kadını sakince öpüyorken latty de iki eliyle rüya gibi mason'ın boynuna tutunuyor, ikisi sadece dudakları değerek  p ş yorken genç kadın yüzünü hafifçe geri çekerken mason'ın masnavi gözleri açılır, latty yutkunarak derin denizlere bakıyor gibi mason'a bakıyorken fısıldar

“gitmeliyim, ewan buraya geldiğimi öğrenirse-“
“bundan sonra hep kendin gel..”

latty gülümseyerek genç adamın yüzünü tutar ve eğilerek dudaklarının hemen yanını öperken mason aralık dudaklarından nefes alır, latty geri çekilirken genç adamın elleri belinden   z l yordur. Prenses kahverengi dalgalarının kokusu arkasında kalarak kapıdan çıkarken mason bir an havada kalan sıcaklıkla ayakta kalır, sonra kendini arkasındaki koltuğa bırakırken ellerini gözlerine bastırarak sessizlik içinde kendiy e başbaşa kalır..

“neredeydin?”

latty kendine özel arabasından çıkıyorken ewan'ı maynard'ın merdivenlerinin başında görünce bir an durur, sonra şoföre dönerek teşekkür ederken prensesin kapısı kapatılıyor, genç kadın ceket pantolon takımının kısa ceketi elinde, ipek gömleği usul rüzgarda dalgalanarak merdivenleri çıkıyorken konuşur

“ ocuk esirge kurumunun yemeğine katılacağımı söylemiştim..”
“yemek 6'da başlıyordu, geç kalmışsın..”
“ertelendi ewan, posta sana ulaşmamış olmalı..”

latty gülümseyerek ewan'ın kolunu tutar ve onu da çevirerek içeri girerken biana büyük salondan çıkıyordur, ewan'ın kolundaki latty'i görünce bir an endişelenir, ama kardeşi gülümseyerek hafifçe başını sallarken biana da bozuntuya vermez, ewan'a dönerek owen'ın biraz ateşi olduğunu söylerken kral lysander 10 ay içinde sadece karısı ve oğlu için yumuşamış, yine kahverengi bakışlarında başka bir ışık belirirken biana marla'nın da yukarda olduğunu söyleyerek merdivenleri gösterir...

SOUNDTRACK / Missy Higgins - All For Believing

ewan owen'ın yanında bir süre kalmış, ufaklık uykuya daldıktan sonra marla prensin yanında kalıyor, kral oğlunu bırakarak bir kat aşağı inmişken sienna'nın kapısının önüne geldiğinde kapıyı tıkladır, içerden ses gelmediğinde genç adam yavaşça kolu çevirerek kapıyı açar ve ses çıkarmadan içeri girerken kapıyı arkasından kapatır..

akasha yatağında uyuyan hava'ya yaklaşırken genç kadın birinin odada olduğunu hissetmiş, yavaşça arkasını dönerken ewan'ı gördüğünde gözleri daha da açılır

“ewan ne yap-“

genç kadın ağzının kapatılmasıyla gözleri büyüyerek susarken biraz sonra ewan'ın diğer elinin karnına bastırdığını hissettiğine çırpınmaya başlar, ama üzerindeki adam onu yatağa bastırıyorken sienna karnından bir şeyin çekildiğini hissediyor, acıyla feryat ederken ağzındaki el sesini boğuyor, ewan'ın buz gibi bakışları içini donduruyorken genç kadın biraz sonra acıyla kendinden geçtiğinde ewan gözlerini kapatır..

biana owen’a bakmak için yatak odasından çıkıyorken ewan’ın da hala orada olduğunu tahmin ediyor, sımsıkı topladığı saçlarını açarak koridorda yürüyorken bir an sonra yerlerin zangırdadığını hissettiğinde olduğu yerde kalır. Genç kadının elleri saçlarını bırakarak duvarları tutarken sarsıntı daha da artıyor, taşlar uğulduyorken biana hızla owen’ın kapısına koşar ve açıp içeri dalarken marla owen’ı çoktan yataktan çıkarmış, ikisi uzun komodinin yanında yere çökmüşken biana o tarafa koşar, oğlunu marla’dan alıp genç kadını da yerden kaldırırken üçü odadan çıkarlar..

“neler oluyor!? Liv!”

andrea odasından fırlamış, scott da arkasından koşuyorken ikisi liv’in odasına gelmiş, ama dorian onlardan önce davranarak küçük kızı dışarı çıkarıyorken andrea’ya döner

“ewan!”

“ewan mı!? *tanrım..*”

andrea scott’a liv’i almasını söyler, genç adam kızını dorian’dan alarak ikisinin üst kata çıkmasını izlerken liv korkuyla babasına tutunmuş, çıktı çıkmıyordur..

“EWAN!”

dorian sienna’nın odasından girdiği anda yataktaki ewan’a atılırken genç adam onu hissetmiş, elini kaldırarak yatağın etrafında bir zırh oluştururken dorian şokla ona bakıyor, bağırır

“EWAN YAPMA!”

ewan konuşmuyor, tepki vermiyor, sienna’dan başka hiçbir yere bakmıyorken elleri conrad’ın bir parçasının olduğu karnın üzerinde, o can parçasını taşıyan hava kıran ise ölü gibi yatıyordur-

“dorian alevler-“

dorian biana’nın sesiyle o tarafa dönerken genç kadın başını sallar, o anda binbir damlaya ayrılarak ewan’ın oluşturduğu zırhın üzerine yağarken dorian da zırhın dışını en güçlü alevlerle kaplamış, bir an sonra ewan ve siennanın içinde olduğu küre hafif bir buharla dolar, hemen sonra biana onların yanında belirirken ewan’ı sırtından tuttuğu gibi bir köşeye atar, genç adam sırtı duvara çarptığı anda yere düşerek kan kusarken dorian ona atılıyor, andrea sienna’nın başına çöküyorken biana yıllardır akasha’ya karşı gelmemiş, güçsüzce eğilerek yatağın başına tutunuyordur..

birkaç saat sonra çocuklar hariç herkes oreon’a taşınmış, hepsi sağlık departmanının bir köşesinde sabahlıyorken sienna’nın durumu ewan’dan daha ağırdır. Genç kadının kanaması durmuyorken vien bütün geceyi onun başında geçirmiş, genç kadının kaybettiği kanı yerine koymaya uğraşıyorken hava kıranın rengi çekilmiş, hala bebeği taşıyıp taşımadığı bilinmiyordur. Vien bir parça daha kan alarak teste sokarken eidan odaya girer, sienna’nın yanındaki yatağa oturarak kolunu açarken vien onu görmemiş, kan değerlerine bakıyordur-

“vien, kan vereceğim..”

vien kocasının sesine dönerken başını iki yana sallar

“daha fazla alamam eidan, şimdiye kadar iki kez verdin-“

“her yanım su, benden daha çok sıvısı olan bir adam yok, aldığını saniyesinde yerine koyuyorum-“

“eidan senin de hayatını tehlikeye atamam-“

“o benim arkadaşım! yapabileceksam geri kalmayacağım, hadi vien..”

o sırada test sonuçlarının çıktısı alınırken saatlerdir bir şey göstermeyen kan şimdi konuşmaya karar vermiş, vien gözleri büyüyerek hamileliğin hala sürdüğünü görüyorken eidan ne olduğunu soruyordur, karısı gözleri dolu, gülerek kocasına gidiyorken elinin tersiyle yüzünü siler

“hala hamile-aç kolunu..”

eidan kolunu biraz daha sıyırırken karısının ağlamasını izliyordur. vien ağlıyor, ama elleri titremeden iğneyi eidan’ın koluna sokarken genç adamı omuzlarından iterek yatağa yatırır, sonra dönüp gidecekken eidan onun elini yakalar

“yanımda kal..”

vien ağlayarak döner ve yatağa otururken eidan onu elinden kendine çekiyor, göğsüne yatırarak başını tutuyorken kendi bebeği hala gelemeyen vien başkasının yavrusunun canı için ağlıyordur..

Latty ewan’ın odasından girer ve bir bardak suyu ablasına uzatırken evrendeki en güçlü su kıran bile kuruyabiliyor, usulca teşekkür ederek bardağı alır. Biana bir yudum alırken latty yanında duruyor, solgun yüzüyle uyuyan ewan’a bakıyordur

“bir şey görebilmiş midir?”

“ikisi de ölebilirdi latty-“

“ama ewan conrad’ın bir parçasına dokundu biana-“

biana elini kaldırarak kardeşini sustururken elindeki bardağı indirir

“hepimizin hayatını tehlikeye attı, düşünmeden hareket etti-“

“çünkü kardeşi kayıp! sen beni kurtarmak için gezegenleri yok ettin.”

Biana nefesi kesilerek latty’e bakıyorken genç kadın hala ewan’ı izliyordur

“bir şeyler yapmaya ihtiyacı vardı. Kendisi ölüp yerine conrad gelse bile mutlu olurdu..”

latty bakışlarını ablasına çevirdiğinde biana ağlıyor, yaşlar yanaklarından süzülüyorken latty onun önünde diz çöker ve uzanarak genç kadına sarılırken biana ilk defa ne yapacağını bilmiyor, ewan’ı bir kez daha kaybederse ne olacağını kestiremiyorken sınımsız kardeşine tutunur..

mason elindeki tılsımı sıkarak eve giriyorken gözleri latty’i arıyordur, ama genç kadın gelmemiş, yerine her zamanki gibi masada bir not duruyorken mason uzanarak kağıdı alır, hızla okur ve bittiğinde tekrar masaya bırakırken mavi gözleri avcundaki tılsıma bakıyor, biraz sonra o da mektubun yanında masaya düşüyorken mason ortadan kaybolur..

SOUNDTRACK / Ewan McGregor & Jose Feliciano - El Tango De Roxanne

mason bir an sonra üzerine düştüğü sert taşlarla can acısından inlerken düştüğü yerde onu gören iki zırhlı asker genç adamı kollarından tutarak kaldırır, üçüncü bir asker önüne geçip dururken elindeki kılıcı genç adamın çenesinin altında tutuyor, konuşur

“savaş tanrısının sarayına gelişinin sebebi nedir yarım kan?”

mason burnundan hızlı nefesler alıyorken gözü arkadaki siyah demirlerin çevrelediği saraydadır, genç adam konuşmuyorken çenesinin altındaki kılıç derisine biraz daha battığında mason gözlerini kapatır, hemen sonra kılıcın da, onu tutan kolların da yok olduğunu hissederken yavaşça gözlerini tekrar açar ve karşısında duran savaş tanrısı ares'i gördüğünde yutkunarak dikleşir..

“cedis’in oğlu beni ziyarete gelmiş, kapıda karşılamamak olmazdı..”

ares mason’ın etrafında yürüyorken mavi gözler onu takip ediyordur. Savaş tanrısı genç adamın önüne geldiğinde konuşur

“baban için af dilemeye geldiyse geç kaldın *mason*.”

“babamın nerede olduğunu sormak için geldim..”

ares ilgiyle *ohl*arken biraz sonra ifadesi tekrar sertleşir ve gözleri kararırken önünde onunla adeta dalga geçen yarım kanın boğazını tutarak olimposları gökleri kadar mavi ama asla o göklere ait olmamış gözlerle bakar

“önemsiz sorularını cevaplayacak kadar boş zamanım varmış gibi mi görünüyor?”

mason dişlerini sıkarken elini boğazını tutan bileğe geçirir, ares kaşlarını çatarak ona karşı çıkan yarım kana bakıyorken biraz sonra tüm gücüyle onu sarayın demir kapılarından içeri atarken mason sırtı sert toprağa değdiğinde gözlerini karanlık gökyüzüne diker, öfkeli savaş tanrısının sınırlarına girdiğini anlıyorken ares de onun arkasından kendi topraklarına bastığında demir kapılar arkasından kapanıyordur..

“ayağa kalk.”

Mason avuçlarını taşlara geçirerek kendini ayağa kaldırırken ares konuşur

“sırf baban bana bağlı olduğu için canın çektiği her an buraya gelemezsin yarım kan-“

“sen bana cevap verene kadar geleceğim-“

“her gün beğenmediğim sorularla gelersen her gün canını yakarım.”

“cedis nerede ares?”

ares yine sevmediği bir soru duymuş, elini savurarak mason’ı bahçede daha uzak bir köşeye sürüklerken kendisi taşları ezerek yürüyordur

“kendi cehenneminde, sen de mi gitmek istiyorsun?”

“ona kendini adayanları nerede tutuyorsun?”

ares yerdeki adamı güldüğünde ilerdeki sarayın duvarları zangırdarken mason titreyen bilekleriyle yine yere tutunur ve zorlukla doğrulurken ares boynunu gererek ona bakar

“cehennemdeki bir tanrıya tapanların yeri de cehennemdir *mason*. Dersine iyi çalışmamışsın, siniri bozuyorsun..”

ares genç adama atılacakken mason elini kaldırır, ares bir anda ortaya çıkan kalkana çarparak gerilerken öfkesi bütün göğü inleyen bir gök gürültüsüyle kulakları çınlatır.

“NE CÜRETLE BANA KARŞI KOYARSIN!”

Mason elini indirmiyor, gözleri parlayarak savaş tanrısına bakıyorken konuşur

“cedis dostumu esir tutuyor-“
“cedis kimseyi esir tutamaz!”
“AMA TUTUYOR! KRALIN LYSANDER’İN OĞLUNU! CONRAD’I!”

ares tüm nefretiyle mason’a bakıyorken cedis’in oğlu elini indirir, kalkan kaybolurken ares yine de ona yaklaşmamış, mason bunu fırsat bilerek ona bir adım atarken konuşur

“conrad için sana geldiğim günü hatırlıyor musun-“
“elbette hatırlıyorum!”
“senden alamadığım gücü conrad cedis’ten aldı-“
“conrad kendini ona adadıysa bunun adı esir tutmak olmuyor yarım kan, kelimelerine dikkat et-“
“CONRAD ORADA ESİR! BANA YERİNİ SÖYLE, BEN GİDECEĞİM! SENDEN BAŞKA BİR ŞEY İSTEMİYORUM ARES, SÖYLE!”

ares ona bağırarak bir yarım kanın canını bu kadar uzun bir süre bağısladığı için kendiyse gurur duyuyor, ama artık sabrı tükeniyorken kaldırdığı yumruğunu sıktığında mason boğazını tutarak kaybolan nefesi için ağzını açar, ares onun büyüyen gözlerine bakıyorken derinlerden gelen bir sesle konuşur

“hainlik tanrısını olimpostan sürdüğüm gün oğluna dokunmamam asırda bir görülecek merhamet anlarımdan biriydi. Eğer bir gün karşıma gelip bana böyle meydan okuyacağını bilsem onu da gözümü kırpmadan öldürürdüm, ama hiçbir şey için geç değil..”

mason dizleri üzerine çökerek olmayan havayla ciğerlerini doldurmaya çalışıyorken ares onun önünde duruyor, yumruğunu açarak bir anda içine dolan nefesle kafası düşen sarışın adamın saçlarını tutar

“cedis elinde kalan güçlerle istenmeyen bir şey yaptığı anda haberim olur ve gerçekten esir tutulan bir adam varsa ben gider ellerimle onu oradan alırım-“

“var-“
“SUS! Bunların hiçbirisi sana benim karşıma gelip meydan okuma hakkını vermez, şimdi geldiğin gibi defol ve bir daha olimpos’a adımını atma-“

mason kurumuş boğazından aradığı kelimeleri çıkarmaya çalışıyorken ares onun kafasını iterek bırakır, sonra ortadan kaybolurken mason acıyla gözlerini elinin altındaki taşlara tutunur..

SOUNDTRACK / James Newton Howard - Darkseeker Dogs

Conrad derin uykusundan bir anda gözlerini açarken derinlerden gelen bir uğuldama duyuyordur, yattığı yaprakların üzerinden kalkıp direklerin birine saptığı hançerini alır, bambudan evinin kapısını iter ve kumsala çıkarken liam da kendi evinden çıkmış, okları ve yayı elindeyken conrad’a bakar

“geldiler..”

conrad elindeki hançeri daha da sıkarak ormanın başladığı karanlığa dönerken dikleşir..

conrad ağaçlık tarafa yaklaşıyorken liam arkasından geride durmasını bağıırıyordur, ama conrad dinlemiyor, onlara yaklaşan uğultuya gidiyorken bir an sonra sık dalların arasından siyahlı bir adam üzerine atladığında conrad elindeki hançeri kaldırarak ona saldıran adamın boğazına saplar, siyahlı adam önünde yere yığılırken conrad başını kaldırır. Uğultunun kaynağı tüm hızıyla onlara doğru geliyorken genç adam bir değil, belki bin tane siyahlı ve kılıçlı adamı gördüğünde geriye adımlar atarak açığa çıkar..

liam hayatında hiç bu kadar hızlı olmamış, okları sırasıyla farklı köşelerden fırlatıyorken her köşeye gidişi sadece bir an aldığı için daha bir ok yere inmeden diğeri havada süzülüyordur. Conrad okların birer ikişer hedeflerine saplandığını görüyorken liam'ın daha ne kadar oku olduğunu bilmiyor, kendisi kollarını, bacaklarını ve hançerini kullanarak üzerine atılanları haklıyordur, ama siyahlı adamlar sanki karanlıktan besleniyor, birisi düştüğü anda arkadan beş tanesi çıkıyorken conrad daha ne kadar dayanabileceğini kestiremez olmuş, bir tane daha adamı boynundan tuttuğu gibi karnına hançeri saplar ve çıkarır, adam önünde yere düşerken conrad bir an onun ensesindeki dövmeyi görmüş, gözleri daha da açılarak ağzı aralanırken sağından gelen bir adam onu yere devirdiğinde dişlerini sıkarak sırt üstü döner..

“LIAM!”

liam'dan cevap yerine conrad'ın etrafındaki kalabalığa ok yağarken genç adam okların geldiği kaynağı göremiyor, ama yine da bağırır

“ARES'İN ADAMLARI BUNLAR!”

conrad bunun ardından bir an liam'ı görür gibi olurken ona saldıran bir başka siyahlı ensesinden bir ok yiyordur, conrad üzerine düşen adamı tutarken liam yanında belirmiştir

“NEDEN BAHSEDİYORSUN?!”

“DÖVME! DÖVMEYİ TANIYORUM!”

liam conrad'ın gösterdiği, kendi okunun tam ortasından girdiği dövmeye bakarken kaşlarını çatır, conrad heyecanla gülerken liam başını iki yana sallayarak ortadan kaybolur, hemen ardından oklar tekrar yağmaya başlarken conrad elindeki adamı bırakmış, karşıdan gelenlere karşı savaşmamaya karar vermişken elindeki hançerle beraber yere itildiğinde acıyla gözlerini kapatır..

“conrad! Conrad.. BEYİNSİZ HERİF UYAN!”

conrad liam'ın bağırışıyla gözlerini açarken kollarını kendine çeker ve o anda iki ağacın arasında halatlarla kollarından bağlandığını görürken hızla sağındaki liam'a döner

“neler oldu?”

“sen süt kuzusu gibi yere yığıldın, sonra beni yakaladılar! Kafayı mı yedin sen!?”

conrad hayır diyerek başını iki yana sallar-

“ESİRLER!”

conrad ve liam ortak adlarının çağırıldığını duyduklarına sesin geldiği yere dönerler, tam karşılarında uzun boylu, geniş omuzlu ve simsiyah kanatlarının göğsüne yükseldiği baş savaşı meleği maynard dururken conrad yumruklarını sıkmış, öne atılır

“MICHAEL!”

savaş meleğinin kanatları kapanarak yok olurken liam şokla başını çevirir ve saçmalamakta sınırları zorlayan conrad'a bakarak kaşlarını çatır..

maynard koyu mavi gözleriyle ona bağırarak adama bakıyorken yavaş adımlarla conrad'a yaklaşır, conrad haftalardır gerçekten burada kurtulabileceğini hissediyor, heyecanla yine öne çıkarken konuşur

“michael beni hatırlıyor musun-“

conrad daha lafı bitmeden suratına hayatında yediği en büyük yumruğu yerken liam yüzünü buruşturur. Maynard öfkeli bakışlarıyla önündeki adama bakıyorken ona o isimle hitap edebilme cüretini kimin gösterdiğini bilmiyordur. Karşısındaki adamın yüzü ona *michael* diyenlerin hiçbirine benzemiyorken conrad dudaklarından kan sızarken konuşur

“conrad..lysander-lenarta’da..beraber..”

genç adam ağzına dolan kanı tükürürken maynard onu izliyor, gözlerini kısar

“kimim dedin?”

conrad başını tekrar kaldırırken konuşur

“conrad lysander. Luplex orduları komutanı..”

liam’ın gözleri büyürken maynard pek etkilenmiş gibi durmuyordur, hafifçe gülümser, sonra arkasındaki askerlerine dönerek ellerini açarken tekrar conrad’a baktığında konuşur

“dersine iyi çalışmışsın esir, ama benim tanıdığım conrad senin gibi soluk benizli kızıl herifin teki değildi..”

conrad gözleri büyüyerek kasılırken maynard onun suratına bir yumruk daha geçirerek geri iter, sonra liam’a ilerlerken conrad ikinci posta kanı tükürerek küfreder...

SOUNDTRACK / *Harry Gregson Williams - Terms*

Conrad dakikalardır Liam’ın işkence çekişini izliyorken ayda bir aresin adamlarının neden geldiğini anlamıştır: Cedis’e kendini verenleri de onlar cezalandırıyordur. Conrad onların gözünde aynı adam olmadığını biliyor, elleri bağlı ve vücudu hayatının en ağır yaralarıyla doluyken nasıl tersini kanıtlayacağı konusunda hiçbir fikri yokken liam acıyla bir kez daha bağırduğunda conrad gözlerini yumar-

“MAYNARD! BIRAKIN.”

Conrad hızla gözlerini açarken karşısında duran savaş tanrısını ve onun ayaklarının dibinde eğilmiş cedis’i görürken gözleri büyüyerek yutkunur..

Liam acıyla çoktan kendinden geçmişken conrad kalan son gücüyle olanları izliyordur. Ares maynard’ı ve askerlerini geri çekmiş, önce esirleri incelemişken sonra ayaklarının dibindeki cedis’e döner. Hainlik tanrısı yere eğilmiş, ama tapınmak için değil, ares’in rızası olmadan ona bakmayacağı için öyle duruyorken o da bir mahkumdur, bu da conrad ve liam’ı iki kat daha aşağı mahluklar yapıyorken ares konuştuğunda conrad derin bir nefes alarak savaş tanrısının sesini dinler

“cedis yüzüme bak.”

Sürgün tanrının başı sonunda kalkarken bakışları hiç de ezik bir adanmışlıkla bakmıyordur, aksine büyük bir kinle parlıyorken ares ona aldırmadan konuşur

“esirlerin gerçek yüzlerini göster..”

cedis kılını bile kıpırdatmıyorken ares elini havada savurur, yerdeki tanrı ağzından çıkan kanla sola savrulurken ares başını kaldırarak ağaçlara bağlı adamlara bakar, soldaki beyaz tenli kumral bir adam, sağdaki de soluk, kızıl bir herifken ares bunlardan hangisinin conrad olduğunu bilmiyor, kahrolası cedis'in kuralları kendi cehenneminde ares'in önünde duruyorken savaş tanrısı başını eğerek yerdeki yasaklı tanrıya bakar

“esirlerin üzerindeki kilidi kaldır-“

“burası bana ait ares, cezalandırıcaksan devam et, ama esirler benim. Göremezsin.”

Ares bütün öfkesiyle yerdeki tanrıya uzanır ve yakalarından tuttuğu gibi adamı yerden kaldırırken iki tanrı da güçlü, ikisi de uzun, ama biri diğerinin efendisiyken savaş tanrısı mahkumuna bakarak konuşur

“esirlerini göremeyebilirim, ama tek bir hareketimle üçünüzün de canını alırım. Esirlerin yüzü canından kıymetli mi cedis?”

cedis dişlerini sıkıyorken karanlık gözleri arese bakıyor, bir an sonra arkalarında duran maynard'ın gözleri büyürken ares de ağaçlarda bağlı adamlara bakıyor, solda duran kızılın gerçekten lysander olduğunu görünce tuttuğu cedis'i bir kağıt parçasıymış gibi bir kenara fırlatır, sonra conrad'a ilerlerken genç adam korkuyla geri çekiliyordur..

SOUNDTRACK / *Cristian Castro - Dos Amantes*

Mason tekrar eve cisimlendiğinde yere yığılır, ama bu sefer nazik kollar onu tutarken genç adam gözlerini açtığında korkudan aklını kaçırarak gibi bakan latty'i görür, inleyerek kendini prensesin kollarına bırakırken latty onunla beraber yere çökerek yaralı adamın başına sarılır..

“mason gözlerini aç.. mason..”

latty dakikalardır kollarındaki adamlarla konuşuyor, ama mason hareket etmiyorken genç kadın gözleri dolarak göğsüne yaslanmış başı kaldırır, kapalı gözlerle bakarak açılmasını fısıldıyorken mason acıyla inlediğinde latty titrer, kucağına düşmüş eller üzerindeki elbiseyi sıkarken latty rahatlayarak genç adamın başını tekrar kendine yaslar, dudaklarını sarı saçlara bastırırken mason en güçlü tanrının darbelerini yemiş, ama yine de nefes alabiliyorken biraz sonra kollarından çekildiğini hissettiğinde gözlerini aralar-

“biraz yardım etmen gerek mason, tek başıma yapamam.. hadi..”

genç adam tek elini latty'den alarak yere bastırır, zorlukla dizlerini yerden kaldırırken latty onu hemen yanlarındaki koltuğa atar, mason inleyerek yumuşak yastıklara uzanırken latty yanında yere çökmüş, eliyle onun çenesini tutarak yüzündeki yaralara bakıyordur, mason onun elini tutarak başını iki yana sallarken fısıldar

“kısa sürede iyileşirim, bir şey yapmana gerek yok..”

latty genç adamın çenesini bırakarak elini tutarken diğer eliyle sarı saçları okşuyor, kalbi hala saatler önce boş evdeki tılsımı bulduğu gibi hızlı çarpıyorken önünde yatan adamın hırıldayan nefeslerini dinliyordur..

“bana bak.”

Conrad ormana çevirdiği bakışlarını tekrar ares'e odaklarken savaş tanrısı onun yüzünü tutarak çene kemiklerini sıkar

“cedis’in oğlu bana burada esir olduğunu söyledi..”

ares lysander’in gözlerindeki pırıltıyı görürken anlayacağını anlamış, adamın yüzünü bırakarak yandaki baygın adama bakar

“bu kim?”

“liam.. o da benim gibi..”

ares conrad’ın kısık sesiyle ona bakar, sonra arkasını dönerek maynard’a bakar

“adamları sarayıma getirin, cedis’i de öldürün..”

hainlik tanrısının bakışları donarken çöktüğü yerden atılacak olur, ama siyah kanatlar görüşünü kapatırken evren üzerinden silinmeden önce gördüğü tek şey ares’in baş meleşinin gözleri olur..

“ares’i gördüm...”

latty daldığı yerden uyanarak mason’a bakarken genç adamın yüzü iyileşmiş, sadece dudaklarında ince çatlaklar varken latty onun gözlerine bakarak sorar

“bu kadar hırpaladıktan sonra bir şey oldu mu?”

mason başını iki yana sallarken gözlerini kapatır, latty dizleri üzerinde yükselerek genç adamın yüzünün önüne gelirken mason tekrar mavileriyle ona baktığında genç kadın mırıldanır

“ama yaptın, gidip onunla yüzleştin-“

“daha önce de yapmıştım..”

latty susarken mason anlatır

“conrad cedis’le anlaşmadan önce, ares’ten yardım istemiştim.. kabul etmedi. O gün de bütün kemiklerim kırılmıştı, bugün de aynı şey oldu.. conrad dönmeyecek latty. Bitti..”

prensesin gözleri dolmuşken mason uzanarak onun yüzünü tutar

“se pina-“

“hayır, sus.”

Latty parmaklarını genç adamın dudaklarına bastırırken başını iki yana sallar, mason bir daha konuşmadan dururken latty elini çekerek tekrar yere çöker..

Conrad yüksek tavanları ve buz gibi havasıyla savaş tanrısının sarayındayken asıl odalar böyleyse zindanların ne olduğunu tahmin edemiyordur. Taş odada iki yataktan başka bir şey yokken conrad kendi yatağında oturuyor, karşıdaki yatakta liam yatıyorken genç adam dudağı patlamış, yanağı yarılmış adama bakıyorken iç çeker, o sırada kapı açılıp maynard içeri girerken conrad oturduğu yerde dikleşir-

“conrad..”

“micheal..”

genç adam hafifçe gülümserken conrad alnını ovarak başını eğer, michael karşısında duruyorken konuşur

“ares istediğiniz zaman dönebileceğini söyledi, ben götüreceğim..”

“o nerede?”

“savaşta..”

conrad başını sallarken sorar

“orada ne kadar zaman geçti?”

“bir seneye yakın..”

conrad derin bir nefes alırken yine liam’a bakar

“onu da götüreceğim..”

michael diğer yatakta yatan adama bakar, sonra tekrar conrad’a dönerken omuzlarını kaldırır

“bir sakıncası olacağını sanmıyorum..”

conrad gülümserken micheal başını sallar, komutan lysander kalkıp arkadaşının yatağına giderken savaş meleşli onları bekliyordur..

latty mason’ın yalnız kalacağından emin olmuş, oreon yerine saraya dönmüşken delora ofisten çıkıyordur

“neredeydin?”

“mason’la beraberdim..”

“iyi mi?”

latty başını sallarken delora daha fazla soru sormaz, arkadaşının koluna girerek merdivenleri tırmanmaya başlar-

“latty..”

latty delora’nın kolunu sıkarak arkasını dönerken conrad’ı ve yanında şu an yüzlerini umursamadığı iki adamı görünce kalbi durur, delora da trabzanlara tutunuyorken conrad kollarındaki liam’ı micheal’a bırakır ve bir adım atarken hemen sonra latty üzerine atladığında conrad gözlerini kapatmış, ona sarılan kadını sımsıkı tutuyordur..

biana artık gözlerinin kapandığını hissediyorken bir an sonra yatağında yatan ewan gözlerini açar ve bir hamle yaparak ayağına kalkmak isterken o kadar gücü yok, tekrar yatağına yığılırken biana onun başına geldiğinde genç adam ağlıyordur

“burada..burada biana-“

“ewan sakın-“

“conrad, döndü..”

biana gözleri büyüyerek kocasına bakıyorken genç adam ağlıyor, belki de hayatında ilk defa için için ağlıyor, karısının ellerini tutar

“kalkamıyorum..”

biana hızla bir nefes alarak kocasına sarılır ve destekleyerek doğrulturken ewan ayaklarını yataktan çıkarıp yere basabildiğinde bianaya döner, genç kadın dolmuş gözlerle gülümseyerek dudaklarını genç

adamın şakağına bastırır ve bir an sonra ikisi de ortadan kaybolurken yatağın başındaki yeşil ışık sönerek hastanın gittiğini merkeze haber verir..

ewan ve biana sarayın ortasında belirirken biana latty'e sarılmış conrad'ı görünce bir an dengesini kaybeder, kollarındaki ewan da onunla beraber yere çökerken michael onları görmüş, conrad'ın koluna dokunurken genç adam latty'ı bırakır ona bakar, sonra işaret edilen yere dönerken kardeşini gördüğünde kolları latty'den ayrılır, bütün yüzü bembeyaz, ağlayarak gülen kardeşine atılırken bir an sonra diğer lysander de belirdiğinde conrad bağırarak ona atılan odette'i tuttar, üçü yere çökerek birbirlerine sarılıyorken biana ewan'ı ailesine bırakarak elleri üzerinde geri çekiliyordur..

“MASON!”

latty conrad'dan ayrıldığı anda kendini bu eve atmışken koridorda koşarak yatak odasına girer, ancak uyuyabilmiş olan mason onun bağırışıyla ayağa fırlarken latty gülüyor, ağlıyor, yine gülüyor, atılarak ona sarılır

“DÖNDÜ! DÖNDÜ-ARES'İN MELEĞİYLE DÖNDÜ!”

mason gök mavi gözleri büyüyerek latty'i tutarken elleri genç kadının elbisesine asılı, öylece nefes almaya çalışıyordur..

conrad kardeşlerini tutuyorken tüm acıları uçup gitmiş, ikisi de koskoca insanlar, ama şimdi iki çocuk gibi abilerine sokuluyorlarken conrad ağlalarak ikisinin de başını öpüyor, dizlerinin altındaki soğuk mermerler umrunda değilken biraz sonra sırtına bir el dokunduğunda genç adam kafasını çevirir, mavi gözler şokla ona bakıyorken conrad'ın kardeşlerini tutan kolları gevşer, ewan ve odette de mason'a bakıyorken abileri onları bırakıp ayağa kalktığında ikisi sımsıkı sarılıyor, odette daha da ağlayarak ewan'ın kucağına düşüyordur. conrad onun için ikinci kez yasaklı olduğu yere giren, ares'in yumruklarını yiyen, o güçsüzken farkında olmadan hep onu kurtaran arkadaşına, *kardeşine* sarılıyorken mason conrad'ın ensesini sıkıyor, mavi gözleri dolarak yaşlar süzülüyorken yavaş yavaş haberi alanlar saraya dönüyor, conrad onların seslerini duydukça mason'ı daha da sıkıyorken karanlık tanrının aydınlık oğlu da onu bırakmıyordur..

conrad herkesle ağlaşarak sarılmışken michael vien'le beraber liam'ı götürmüş, onların dışında kimse olduğu yerden ayrılmıyorken kimsenin conrad varken antrenin ortasında sonsuza kadar dikilmeye itirazı yoktur. Conrad'ın gözleri sienna'yı arıyorken biraz sonra duyduğu çığlıkla başını merdivenlere çevirir

“BABA!”

jonathan annesinin kucağından atlayıp babasına koşarken conrad son kalesi de yıkılmış dizlerinin üstüne yere çöker, yokluğunda büyümüş oğlunun üzerine atlamasına izin verirken jonathan babasının boynuna sarıldığı gibi bir kahkaha atıyor

“BABA NEREYE GİTTİ?!”

“hiçbir yere oğlum, hiçbir yere.. geldim..”

jonathan babasının üzerine tırmanırken genç adamın uzamış sakallarına dokunuyor, kahverengi ayısıyla ilgili bir şeylerler söylüyorken conrad oğlunun yüzüne, gözlerine, kocaman yanaklarına bakıyor, bıcı bıcı sesini duyarak gülümsüyorken küçük kafayı çekerek öper, jonathan bağırarak gülerken conrad sonsuza kadar bırakmayacakmış gibi oğluna sarılıyordur..

conrad jonathan'ı bırakmamış, ufaklık da babasına tırmanmış bir vaziyette sesini çıkarmıyorken genç adam sonunda sarılacak insanlar bittiğinde sorar

“sienna nerede?”

bakışlar bir anda bir şeyler saklama haline geçerken conrad başını iki yana sallar

“hemen şimdi konuşmazsanız birini döveceğim, sienna nerede?”

arkadan gelen vien cevaplar

“oreon’da, yoğun bakımda-“

“neden?”

“hamile, senin çocuğuna. Ewan seni bulmak için onu kullandı-“

“NE!?”

vien bir şey daha söyleyecekken conrad elini kaldırır

“tamam sus, yeter.. oreon’a götürün beni-“

“conrad yaralısın-“

“UMRUMDA GİBİ Mİ GÖRÜNÜYOR VİEN!? ARACI HAZIRLATIN!”

conrad oğluyla beraber bahçeye inerken delora derhal koşuşturuyor, yakınlarda bekleyen aracın saray alanına inmesi emrini veriyorken conrad sızlayan bacaklarına aldirmeden açık alana yürüyordur..

conrad oreon’a adım attığı asansörlere koşuyorken jonathan babasının boynuna tutunmuş, kıkırdıyordu. Conrad onun başını öperek asansöre girerken biraz sonra kapılar kapanır, genç adam bunların ışınlanan türünü icat etmeleri gerektiğini düşünüyorken birkaç saniye sonra kapılar yoğun bakım sektörüne açılırken conrad jonathan’ı yere indirir, onlar yürürken önlerine bir hemşire çıkar

“efendim bu şekilde odaya giremezsiniz, steril değil..”

conrad küfrederek dururken jonathan başını babasına kaldırmıştır, genç adam da dönüp ona bakarken ellerini açar, jonathan önüne dönüp hemşireye dil çıkarırken genç kadın birilerini çağırıyor, o birileri gelerek astronot giysisi gibi bir şey getiriyorken conrad yüzünü buruşturur-

“banyoya girmeniz uzun zaman alır, bunu giyin..”

conrad tutulan kıyafete kollarını sokarken ayaklarını da geçirir, arkadaki görevli fermuarları çekiyorken genç adama bir de maske verilir, conrad çekip alır ve suratına takarken hemşireye döner

“oğluma göz kulak olun.”

“tabii efendim..”

hemşire jonathan’ın elini tutarken conrad üzerindeki saçmalıklarla beraber sienna’yı pencereden gördüğü odaya girer, kapı arkasından kapanırken jonathan hala hemşireye dil çıkarıyordu, genç kadın cıklayarak gülümser..

SOUNDTRACK / Aaron Zigman - Love Theme

Conrad odaya girmiş, yataktaki sienna’nın solgun tenini ve baş ucundan sarkan kan torbasını görmüşken iç çekerek yanında duran iskemleye oturur, üzerindeki kıyafet hışırdarken genç adam bir an elini nereye

koyacağını bilememiştir, öylece dururken sienna usulca nefes alıyor, kalp atışları küçük bipler olarak odada duyuluyorken conrad iç çeker..

Vien sienna hamile demiştir, onun çocuğuna, o olmadan..

Conrad nasıl böyle bir şey olacağını anlayamıyorken, içindeki o garip heyecanı da silemiyordur. Güzel hava kıranın elleri karnının üzerinde duruyorken conrad uzanarak genç kadının ellerinin üzerine kendi elini koyar, kaba kumaşlar iki narin eli örterken conrad rüzgarının yüzüne bakar, yaşil gözler titreyerek açılırken conrad yerinde biraz daha öne çıkarak genç kadının elini kendi elinin içine alır

“sienna?”

sienna yutkunarak kurumuş boğazından kısık bir ses çıkarır

“conrad?”

“benim..”

“conrad?”

conrad genç kadının titreyen sesine gülümserken sienna gözleri daha açılarak başını genç adama çevirir

“buradasın.. biliyordum, gitmedin.. buradaydın-“

hava kıranın kaşları çatılırken dudaklarını ıslatarak sorar

“neden üzerinde onlar var?”

“seni hasta etmemek için..”

sienna kaşlarını daha da çatarken o anda nerede olduğunu farkedir ve dudaklarından küçük bir *oh* çıkarken conrad iskemleyi çekerek yatağa yaklaşır, genç kadının elini iki elinin içinde tutarak kendine çekerken sienna hafifçe gülümseyerek ona bakıyordur

“ne zaman gideceksin?”

“efendim?”

“birazdan uyanacağım..”

“sienna rüya görmüyorsun..”

genç kadın biraz daha gülümseyerek gözlerini kapatır ve başını sallarken conrad üzüntüyle kaşlarını çatmış, rüyada olduğunu sanan sienna’nın elini maskenin üzerinden öperken genç kadın gözlerini tekrar açar

“her uyuduğumda yanıma geliyorsun.. ne zaman gerçekten döneceksin?”

“döndüm sienna, buradayım-uyumuyorsun, inan bana..”

sienna başını iki yana sallayarak mırıldanır

“öyle söyleme conrad, bir gün inanacağım.. o zaman hiç uyanmak istemezsem nicole ne yapar?”

“sienna lütfen, tatlım inan bana, buradayım. Benim, *döndüm*. bak..”

conrad maskesini indirerek yaralı yüzünü gösterirken eliyle çenesindeki morluğu işaret eder

“bak bunu ares’in meleği yaptı.. rüyanda olsam suratım dağılmış olarak gelmem, değil mi? ya da bu saçma sapan şeyi giymem-“

“conrad yapma-“

“yaparım! Geldim sienna! Döndüm-hey! Hayır, uyuma-sienna!”

sienna gözlerini sımsıkı kapatmış, belki burada uyursa diğer tarafta gerçekten uyanacağını düşünüyorken, conrad sterili de, yoğun bakımı da boşvermiş, üzerindeki giysinin fermuarını kopararak ellerini hışırtilı kumaştan kurtarır, sienna'nın yüzünü tutarak kendine çevirirken konuşur

“sienna gözlerini aç-“

“hayır, bırak beni-“

genç kadın dudaklarının örtülmesiyle çırpınmayı bırakırken hızlanmış kalp atışları yavaş yavaş sakinleşiyordur, conradın dudakları genç kadının ağzını aralayarak tadı içeri sızarken sienna inleyerek makinelere bağlı ellerini kaldırır, yavaşça yüzünün önündeki başı tutarken conrad kendini genç kadının dudaklarına daha da bastırıldığında sienna gözlerini açar, tuttuğu başı geri çekerek dudaklarını kurtarıırken conrad ona bakıyor, fısıldar

“benim..”

“sensin..”

genç adam başını sallarken sienna'nın alını kırışarak gözleri doluyor, biraz sonra güzel rüzgar yaşlarını döküyorken conrad rahatlamış, eğilerek onun alnını öper, ipek saçlarına parmaklarını sokarken sienna onun boynuna tutunmuş, sarsılarak ağlıyordur..

“conrad?”

ikisi ne kadar zamandır bilmiyorlar, öylece bakışıyorlarken conrad sienna'nın sesine *hmmlar*, genç kadın yaşlı gözleriyle gülümserken fısıldar

“hamileymişim..”

conrad başını sallarken gülümser, sienna onun yaralı yüzünde parmaklarını gezdiriyorken sorar

“neden yıkanmadın?”

“yeni geldim..”

“neredeydin?”

“hiçbir yerde..”

sienna gülümserken conrad onun elini alarak avcunun içini öper, sienna içinin titreyerek gözlerini kapatırken mırıldanır

“hissediyor musun?”

“neyi?”

“bebeği..”

conrad sarsıntıdan düşünememişken bir an durur, tek elini sienna'nın karnına koyarken genç kadın gülümser, conrad da onun güvenine gülümserken hissediyordur, oradadır, kendi canından bir parça, gittikçe büyüyorken conrad iç çekerek konuşur

“nasıl oldu?”

hava kıranın yeşil gözleri açılırken başını conrad'a çevirir

“bilmiyorum.. kimse bilmiyor-bebeğimi öldürmek istediler conrad..”

“kim?”

“herkes.. karanlık dediler, conrad'dan olamaz dediler-“

“ama benim, artık biliyoruz.. ve karanlık da değil, annesi gibi apaydınlık sienna..”

sienna gözleri dolarak gülümserken titrek bir nefes alır

“çok yorgunum..”
“kan kaybetmişsin..”

sienna’nın bakışları gölgelenirken conrad konuşur

“ewan bana ulaşmaya çalışıyordu-“
“bebeğimi öldürecekti-“
“çaresizdi sienna..”

genç kadın gözlerini kapatıp başını diğer yana çevirirken conrad onun hala korktuğunu biliyor, biraz daha iyileştiğinde konuşmaya karar verir ve eğilerek genç kadını sıcacık boynundan öperken sienna yutkunur, conrad onun elini de tekrar bebeğinin üzerine koyar ve eğilip ikisini öperken sienna hafifçe gülümseyerek uykuya dalar..

conrad üzerindeki zırlıtyı çıkarıp kapının dışındaki çöpün içine sokuştururken vien jonathan’la beraber oraya geliyordur

“konuşabildiniz mi?”

conrad başını sallarken oğluna kollarını uzatır, jonathan uzanan kollara tutunarak zıplarken yine babasının üzerine tırmanır. Conrad vien’e dönerek sorar

“bebek nasıl olabilir vien?”

vien bilmediğini söylüyorken lucinda’nın sesi duyulur

“conrad..”

genç adam o tarafa dönerken güzel nobes gülümseyerek oraya geliyordur

“iyi misin?”
“çenemdeki ağrı beynime baskı yapıyor, ama ölmem herhalde..”

lucinda gülerek güzel diyorken jonathan parmağının ucuyla babasının yüzüne dokunuyordur, conrad başını çekerek cıklarken oğlu güler, conrad tekrar lucinda’ya dönerken konuşur

“bebekle ilgili ne biliyorsun lucinda..”
“aslında bugün bir fikrim oldu..”

vien ve conrad ilgiyle ona bakıyorken lucinda saçlarını tek eliyle geri atarak anlatır

“sienna sen gitmeden önce de hamileydi, ama bebek ruhunu senden aldığı için gelişemedi, bekledi. Babasının tekrar döneceğini hissettiğindeyse-“
“ruhuna kavuştu..”

lucinda başını sallarken devam eder

“Rhea ruhani bir boyut conrad, siz üç kardeş nasıl birbirinize bağlıysanız çocuklarınız da size bağlı..”

conrad jonathan’a bakarken oğlu esniyordur, genç adam gülümseyerek küçük kafayı öper ve tekrar lucinda’ya döner

“o halde her şey yolunda, çünkü ben de hissedebiliyorum, sienna’yı daha fazla üzme.. doğduğunda şeytani bir şey çıksa bile ben hallederim-“

“ama-“

“ki çıkmayacak. Çocuğumun ne olduğunu anlayabilirim vien, merak etme..”

genç kadın başını sallarken conrad gülümser

“artık gidip uyuyabiliriz..”

“uykum geldi baba..”

conrad oğluna sarılarak eve gittiklerini söylerken concon da babasına sokulmuş, ikisi uzaklaşırken vien ve lucinda rahat bir nefes alarak birbirlerine gülümser..

“uyuyacakmışız..”

conrad ve jonathan saraydan içeri girerken yollarına çıkanlar derhal çekilir, latty gülümseyerek ona el sallayan oğluna geri el sallarken concon babasıyla beraber yukarı çıkıyordur-

“banyo yap conrad..”

conrad homurdanarak basamakları tırmanmaya devam ediyorken latty mutlulukla iç çekerek arkasını döner, ana salonda tek kalan mason da kapıda ona bakıyorken genç kadın gülümser

“başardın..”

mason hala inanamıyor, başını sallarken latty onun yanına gelmiş elini tutar

“rüya değil, rahatlayabilirsin-“

“babamı öldürdüler..”

latty’nin bakışları donarken mason başını sallar

“hissettim, yok oldu. başka hiçbir zaman hissetmedim, ama yok olurken neredeyse gördüm. Bağımız koptu-“

“iyi misin-“

“iyiyim çok iyiyim. Umarım ona ait olan parçam da ölmüştür-“

“mason-“

“istemiyorum latty, onun olan hiçbir şeyi istemiyorum-“

“güçlerin senin. Sana verilmiş, cedis’e ait değiller. Onlar olmasa conrad’ı nasıl kurtaracaktın?”

mason bir an durur, sonra gülümserken mırıldanır

“yaptım, değil mi?”

latty gülerken *yaptın* diyordur, mason da gözleri parlayarak daha da gülümserken latty uzanarak onu yine dudaklarının yanından öper, genç adam durgunlaşırken prenses geri çekilmeden belini tutar, latty parmaklarının ucunda kalırken mavi gözlere bakar

“dinlenmen lazım.. hepimizin dinlenmesi lazım-“

“artık sürekli geri geleceğim, seni beklememe gerek kalmadı biliyorsun, değil mi?”

latty başını sallarken mason onun dudaklarına bakarak gülümser

“güzel.. iyi geceler prenses..”

“iyi geceler mason..”

genç adam elini çekerken latty ayaklarının üzerinde alçalır, bir an sonra mason da ortadan kaybolurken prenses gülümser, saçlarını eliyle toplayarak ensesinden kaldırırken boş kalmış koridorlara bakar, sonra merdivenlere yönelirken 10 aydır ilk defa gerçekten uyuyacaktır, saçlarını bırakarak trabzanları tutarken adım adım merdivenlerden çıkar..

ertesi gün conrad gücünü toplamış, herkesten önce kalkarak bahçeye inmişken içinde sanki bir şeyleri unuttuğu hissi vardır, ne olduğunu düşünerek yürürken başını kaldırıp tek bir tane olan güneşe bakarak gülümser, o anda unuttuğu şey aklına gelirken genç adam küfrederek güler ve geri döner..

Liam.

“marla!”

genç kadın elbisesinin kuşağını bağlayarak alt kattaki hizmetli odalarının tarafından çıkıyorken conrad’ı görünce gülümser

“evet efendim?”

“dün buraya benimle gelen bir adam vardı, nereye götürdüler?”

“miss vien onun için üst katta bir oda açtı efendim, orada uyuyor..”

“hala mı uyuyor?”

marla başını sallarken conrad peki diyerek teşekkür eder, sonra onu geçip basamakları ikişer üçer çıkarak yukarı koşarken adam uyandığında yüzünün alacağı ifadeyi kaçırmaması gerekiyordur, daha da hızlanır..

conrad liam’ın odasından girip kapıyı arkasından örterken yataktaki genç adam yüzüstü dönmüş, muhtemelen gece nerede olduğunu anlayacak kadar akli yerine gelmemişken yumuşak yer yüzü görünce kendini salmıştır. Conrad gülümseyerek kollarını kavuştururken bir an nasıl yapsa da uyandırsa düşünür, sonra aklına gelince sırtırtırken bir anda bağırır

“PAPAĞAN!”

liam onun sesini duyduğu anda yattığı yerden kalkarken elini soluna atar, ama her zaman papağan kovalamaya kullandığı sopası yerine eli gece lambasına çarparken genç adam kaşlarını çatarak yarı açık gözlerini o tarafa çevirir

“bu ne be?!”

“günaydın..”

liam şimdi de o tarafa dönerken conrad’ı insan gibi giyinmiş bulduğunda gözlerini ovuşturur, yavaş yavaş etrafında olan şeyler oturmaya başlarken genç adam gözlerini tamamen açabildiğinde içinde yattığı yatağa bakar, sonra yine conrad’a dönerken gözleri parlayarak gülümser sonra bir küfür bağırırken conrad da gülüyor, sessiz olmasını, çocukların uyuduğunu söylüyorken liam bir tane de sessiz küfür savurarak ellerini birbirine vurur..

“dostum, dönmüşüz!”

conrad başını sallarken liam örtüleri iterek yataktan kalkar, bacaklarındaki kumaşa bakarken bir anda zevkten öldüğünü sanar, elleri yırtık olmayan yumuşak kumaşa gidip gelirken conrad’a döner

“gerçek pijama!”
“en pahalısından..”
“köpek herif-neredeyiz-dur söyleme, neydi adı kortex miydi?”
“luplex-“
“hah orası, dostuuuummm!”

liam zevkten dans edecek gibi duruyorken balkon kapısını kapatan perdeleri çeker, tüller uçarak iki yana ayrılırken liam kapıları açarak kendini balkona atar, bahçeyi ve ilerdeki gölle ormanı görünce bir küfür daha ederek gülerken conrad ellerini indirerek gülümsüyor, 23 senedir ev yüzü görmemiş arkadaşının yanına gider..

“bunların hepsi senin mi!?”
“sayılır, kardeşim kral-“
“HAYVAN HERİF!”

conrad sesini alçaltmasını söylerken liam sırtarak önüne döner, bir süre daha etrafı izleyerek hiç de saf temiz olmayan havayı içine çeker, şehrin kokusunu hissedebiliyorken zevkten yumruklarını sıkar ve taş parmaklıklardan aşağı sarkarken bahçedeki devasa masayı kahvaltı için hazırlayan hizmetçileri görür, bir ıslık tutturup tekrar odaya dönerken conrad’ı falan boşvermiş, kendini tekrar yatağa atarak tavanı izler, sonra bir anda başını kaldırırken onu izleyen conrad’a bakar

“yarın kıcıma tekmeyi basmayacaksın, değil mi?”
“evren bülteniyle aranan bir suçlu değilsen, hayır.”

liam tühlerken conrad *maalesef* diyordur, liam gülerek tekrar uzanırken konuşur

“ağlayabilirim..”
“yapmazsan ikimiz için de güzel olur-“
“ağlamak istiyorum-“
“gerçekten gerek yok liam-“

ama liam onu dinlemeden ağlamaya başlarken conrad elini yüzüne kapatarak balkonun kapısına yaslanır..

SOUNDTRACK / Will Smith - Wild Wild West

kısa bir süre sonra liam ikisinin de işkencesini sonlandırmış, iki üç hıçkıktan sonra ağlaması bitmişken suratını yastığına silerek yataktan kalkmış, odadaki üç kapıdan hangisinin banyo olduğunu öğrenip kendini oraya kapatmışken conrad onu iki saat kadar yalnız bırakmış, tekrar geri döndüğünde liam belindeki havluyla üç kapıdan ikincisi açmış, kendi odası kadar bir oda da kıyafet bulmuşken dans ederek askılar arasında gidip geliyor, gömleklere ve ayakkabılara bakıyorken kapıdaki conradı görünce ayakkabıların tekini conrad’a fırlatır

“dostum bunlar kaç para biliyor musun sen!?”
“kız gibisin-“
“23 sene sen de aynı donla dolaşıydın sen de kız gibi olurdun-şunlara bak..”

liam bir çift boxer’ı kaldırıp sallar

“..deniz tuzundan keçe gibi olmamış donlar, ütülü gömlekler, parçalanmamış ayakkabılar!”

conrad gülerek elindeki ayakkabıyı yere atar, sonra gömleklerden birini çekip liam'ın eline tutuşturur, bir de pantolon çekip verirken liam hala iç çamaşırlarına bakıyordur, conrad bir tane de çamaşır çekip ona verirken liam odadan çıkıyor, ayakkabıları arkadan getirmesini söylüyorken conrad gülerek bir çift de ayakkabı çeker ve liam'ı takip eder..

liam üzerindeki giysilerle gerçek bir aynaya bakıyorken temiz saçlarına ve traş olmuş suratına bakıyordur, gülümseyerek conrad'a döner

“jilet gibi oldum, ama açım-“
“görmek istediğin birileri var mı liam?”
“aile gibi mi?”

conrad başını sallarken liam cıklar

“bir yaşlı amcam vardı, o da ölüp gitmiştir. Tanıdığım başka kimsenin de beni hatırladığını sanmıyorum, ayrıca hey, ben saraydayım onlar kim bilir hangi köydeler. Yemek ne zaman?”

conrad gülümseyerek *şimdi* diyorken liam ellerini birbirine vurur

“gidelim o halde, kraliçeyle kralı ne zaman göreceğiz?”
“şimdi..”
“dostum sen acayip havalı bir adammışsın, sopaları katledince şüphelenmiştim, ama tebrikler!”

liam conrad'ın sırtına vurarak odadan çıkarken conrad garip bir şekilde kendiyle ve sahip olduklarıyla ilk defa gurur duyarak odadan çıkar..

conrad ve liam saraydan çıkarken liam'ın adımları yavaşlamış, koskoca masada yıllardır görmediğinden daha fazla insan varken genç adam bir an yutkunarak conrad'ın kolunu tutar

“dostum bunlar çok kalabalık-“
“hepsi çok *havalıdır* merak etme, gel..”

liam yürürken hangisinin kral olduğunu sorar, conrad masanın başında oturan yorgun adamı gösterirken liam neden bu kadar baygın olduğunu sorar, conrad gülümser

“beni bulmaya çalışıyormuş..”

liam *şu mesele* derken conrad başını sallar ve diğerlerinin yanına geldiklerinde sesini yükseltir

“millet! Herkes tanışsın, liam-“

conrad'ın lafı yarıda kalmış, genç adamın soyadını bilmiyor, yanındaki adama bakar, liam sırtarak millete bakıyorken conrad'ın ona baktığını görünce o tarafa döner

“ne?”
“soyadın nedir?”
“oh tabii, douglas-“

liam masadakilere dönerek elini kaldırır

“liam douglas, çok memnun oldum..”

herkes gülümserken nicole de el sallamak ister ama aynı anda meyve suyu dolu bardağını devirirken liam gördüğü anda bir anda küçük kızın iskemlesinin yanında var olur, düşen bardağı anında tutarak düz çevirirken gülen yüzlerin kaşları kalkmış ve büyümüşken liam gülümseyerek bardağı küçük kızın eline veriyordur, nicole kıkırdarken liam ona bakan gözlere döner ve doğrularak conrad'a bakarken arkadaşı açıklar

“liam hızlıdır, çok hızlıdır..”

liam gülümseyerek başını sallarken elini ceplerine sokmuştur, o sırada ewan'ın yanındaki güzeller güzeli esmer bir kadın konuşur

“hoş geldiniz bay douglas, ben kraliçe biana lysander, oturun lütfen..”

liam hafifçe eğilerek selam verirken biana gülümser, liam'ın yanında bir iskemle boşaltılırken genç adam teşekkür eder ve eidan'ın yanına otururken su kıran onun omzunu sıkarak çay fincanının doldurulması için arkada bekleyen hizmetçi kıza elini kaldırır..

“neredensin liam?”

liam sıcacık çayından bir yudum almış, sıcak su dışında bir şey içebildiği için ayrıca bir zevk duyuyorken yanındaki eidan'ın sesiyle o tarafa döner

“troova..”

eidan'ın kaşları kalkarken karşısında oturan franco'ya bir bakış atar, liam da o tarafa bakıp franco'nun da suratının yamulduğunu görünce kaşlarını çatar

“yanlış bir şey mi söyledim?”

“yoo..”

“o zaman nedir bu?

liam kaşını gözünü kaldırarak boynunu bükerek, gözünü kırıp kafasıyla yanındaki işaret ederken franco güler, eidan da ensesini kaşırken konuşur

“troova birkaç sene önce tuzla buz oldu desem?”

“kader derim. Gidip arayacağım kimse yoktu, ama yazık olmuş.. büyük bir olay mıydı?”

eidan başını sallarken franco da öyle olduğunu söylüyor, sonra liam'dan yanındaki ekmek sepetini istiyorken konu değişiyordur..

“ben odada olacağım, yiyecek kadar gücüm yok..”

ewan masaya tutunarak ayağa kalkarken conrad ona bakıyordur, biana da ayaklanmış, kocasının koluna girerken ewan onun elini tutarak çeker

“kendim giderim biana-“

“merdiven-“

“kendim giderim-sonra görüşürüz..”

masadaki herkes bir şekilde onaylar, ewan arkasını dönüp yavaş adımlarla eve dönerken biana onu izleyerek yerine oturuyor, ewan içeri girdikten sonra tekrar önüne dönüyorken conrad onların arasında duran kocaman buzdan duvarı fark etmiş, bir şey söylemeden yerinden kalkar ve ewan'ın arkasından giderken masadakiler usulca sohbet etmeye devam ediyordur..

conrad'ın iki adımına karşılık ewan ancak bir adım atıyorken abisi birazda gelip kolunu tuttuğunda ewan da ona tutunur, conrad onun soluk renkli yüzüne bakıyorken sorar

“yine komaya girmeyeceksin, değil mi?”

ewan başını iki yana sallarken conrad onu asansörün önüne getirmiştir-

“evin içinde asansörden nefret ediyorum, bırak merdivenleri çıkayım-“
“10 senede odana ulaş diye mi? sanmıyorum..”

conrad düğmeye basıp beklerken ewan başını tutarak duvara yaslanır, eli hala abisinin kolundayken kapılar açıldığında conrad onu içeri sokar

“bebek yüzünden mi?”
“her şey yüzünden..”

conrad sessiz kalırken en üst kata geldiklerinde kapı açılır, ewan önden bir hamle yaparken conrad izin verir. Kral önden yürüyorken bir an olduğu yerde durur, başını tutarak iki büklüm olurken conrad genç adamın sırtını tutuyor, onunla aynı hizaya eğilir

“ewan birini çağdırmamı ister misin-“
“dorian-dorian'ı çağır..”

conrad başını sallar, odanın kapısı uzak gelmiş, ewan'ı tutarak duvarın kenarına oturturken genç adam başına giren ağrıyı itmek için derin nefesler alıyordur. Conrad'ın merdivenlerden inen hızlı adımları duyuluyorken ewan onları adım olarak değil, kafatasına vurulan çekip darbeleri gibi duyuyor, inleyerek iki eliyle başını biraz daha sıkar..

“ewan..”

ewan başını kaldırıp dorian'ı gördüğünde duvara tutunarak doğrulur, conrad da ateş kıranın arkasında duruyorken ewan ona bakar

“sen gidebilirsin conrad, iyiyim-“
“bir şey olursa-“
“iyiyim dedim, dorian'a ihtiyacım vardı, aldım, iyiyim. Diğerlerinin yanına dön..”

conrad *peki* diyerek yanlarından ayrılırken ewan dorian'a bakar, bir şey demeden arkasını dönüp ağır adımlarla odasına giderken başı hala uğulduyordur, kapıyı açıp içeri girerken dorian'ın onu takip ettiğini biliyor, kapıyı açık bırakır..

“iyi misin?”

ewan başını iki yana sallarken dorian kapıyı itiyor, kapandıktan sonra ellerini cebine sokarak olduğu yerde beklerken ewan yatağa uzanmış, sağ elini gözlerine kapatarak konuşur

“kıranlar beni ittikleri sürece iyi olmayacağım..”

dorian kaşlarını çatarak yatağa doğru bir adım atarken ewan gözlerini ovuyor, devam eder

“sienna benim varlığımı bile istemiyor, saraya döndüğünde daha kötü olacak.. bir de biana var..”

ateş kıran olduğu yerde bir şey söylemeden dinliyorken ewan aklını toplamaya çalışıyordu, elini indirerek tavana bakarken konuşur

“bebeği kullandığım gün beni öldürecekti-“

“korumaya çalışıyordu-“

“öldürecekti. Son anda tuttu dorian.. koruyacak olsa kan kusmazdım, değil mi? biana da farkında, ama konuşmuyoruz.”

“ne demeye çalışıyorsun?”

“biana benim karım olabilir, ama gücüne güvenmiyorum.”

Dorian cebine soktuğu ellerini çıkarırken ewan yataktan kalkıyordu, bir an için gözleri kararırken başını silkeleyerek ayağa kalkar

“ne olursa olsun biana bir kez kendini kaybetti, kraliçe olması tamamen aydınlık ve iyi bir güç olduğu anlamına gelmiyor-“

“zindana mı kapatacaksın crash-ewan..”

ewan hafifçe gülümserken dorian aldırmadan devam eder

“bunun benimle ne ilgisi var?”

“benim olan bir tek sen varsın, ben gücümü toplayana kadar biana’yı izle..”

dorian tepki göstermezken ewan onun yanından geçerek banyoya gidiyordu, bir an yolda dururken kaşlarını çatarak arkasını döner

“ne yapıyorsun?”

“hiçbir şey?”

“bir şey yapıyorsun..”

dorian ellerini açarak bir şey olmadığını gösterir, ewan onu dinlemeden yanına ilerler ve elini genç adamın cebine sokarak yakut ateş tılsımını tutar, ama elini geri çekmezken dorian ona bakıyor, kralın gözleri kararırken bir an sonra kendine ait olanın dudaklarına uzandığında ateş kıran kasılarak kapanmayan karanlık gözlere bakar..

SOUNDTRACK / Republic - Stop & Stare

ewan biraz sonra ateş kıranı ensesinden tutarak ağzını açarken dorian ona izin verdiğinde yorgun adam gözlerini kapatır, dorian’ı iterek yatağın ayağına yaslarırken ateş kıran onun başını tuttuğunda ewan elini onun cebinden çıkarır, altın tılsımın zinciri parmaklarından akıyorken akasha ateşin gücünü emiyordu, alevler karşı çıkmıyorken tılsımın kırmızı yakutu ewan’ın parmaklarının arasında parlar..

dorian *şimdi* bir şeyler yaptığını biliyor, ewan’ın nefesi kendi ciğerlerine doluyorken ateş kıran genç adamın başını tutarak kontrolü eline alır, biraz sonra cebindeki elin çıktığını hissediyorken parmak uçlarında başlayan ateşi hissediyor, ewan onun nefesine dokundukça dorian daha da ısınıyorken biraz sonra neden ısındığını anlamış, hızla gözlerini açarak ewanı tüm gücüyle omuzlarından geri iter, genç adam yere düşerken dorian da yataktan uzaklaşmış, bir anda bütün vücudu alev alırken ewan nefes nefese, önündeki alevden adama bakıyor, avcundaki tılsımı sıkmaya devam ediyorken dorian gözlerini kapatmış, ellerini yumruk yaparak sakinleşmeye çalışıyorken başaramıyordur. Alevden göz kapaklarını açarak tekrar ewan’a bakarken konuşur

“tılsımı bırak..”

ewan avcunu açıp tılsımı yere bırakırken dorian elini uzatır, altın zincir ve ucundaki tılsım ateş kıranın alevlerine karışırken biraz sonra alevler yok olmuş, dorian üzerindeki yanık kumaş parçalarıyla yere çökerken tılsım sapasağlam, genç adamın elinde duruyordur. Dorian kolunun üzerine yapışmış, gömleğinden kalan son parçayı derisinden koparıp yere atıyorken yer yer yapışmış kumaşlar dışında üzerinde bir şey kalmamıştır. Ewan onu izliyorken dorian başını kaldırıp ona baktığında genç adam uykusundan uyanmış, ayılarak onun yanına gelir, dorian’ın kumaşları çektiği yerdeki yanıklara elini bastırırken dorian acıyla gözlerini kapatak mırıldanır

“bir daha haber vermeden üzerime saldırma-“

“neden böyle oldun?”

“benim yerime sen kontrol ettin..”

ewan bir parça kumaşı daha çekiyorken dorian konuşur

“ben sadece bir bedenim, kendim kontrol etmediğim sürece ateş bir dahaki sefere derimi de eritebilir, dikkat et-hey-hey!”

ewan dorian’ın göğsündeki bir yere elini koyarken ateş kıran acıyla dişlerini sıkar, ewan onun yüzünü izliyorken elinin altındaki deri iyileşiyordur..

dorian ewan’ın eşofmanlarından birini giymiş, üzerine bir tişört geçiriyorken ewan yerdeki kumaş parçalarına bakıyordur, ayağının ucuyla onları iterken dorian eli kapının kolunda, konuşur

“biana konusunda emin misin?”

ewan başını sallarken dorian onun hayal kırıklığını da görmüş, ama o konuda bir şey söylemezken konuşur

“bir şey görürsem söylerim..”

“sağol dorian..”

dorian başını sallayarak dışarı çıkarken ewan kapanan kapıya bakar, derin bir nefes alarak içine dolmuş gücü hissederken hafifçe gülümser..

conrad akşam olana kadar ortalıkta dolaşmış, ewan’ın artık odadan çıkmayacağını anlamışken üzerine gitmemeye karar verir, zaten geldiğinden beri probleminden başka bir şey görmemişken gün boyunca yine bir şeyleri unuttuğunu hissederek dolaşmıştır. O unutilan şey biraz sonra delialona’nın kolunda saraydan içeri girerken delia conrad’ı görmüş, gülümser

“liam bana hatıralarınızı anlatıyordu conrad..”

conrad liam’a bir bakış atarken genç adam sırttır, conrad da gülerek delia’ya dönerken genç kadın saçlarını geriye atar ve o anda conrad o elde parlayan bir şey görür, delia’nın elini yarı yolda kendine çekerek bakarken genç kadın *ohlar*, conrad ona bakarken tuttuğu eli sallır

“nedir bu?”

“nişan yüzüğüm..”

“ne zaman nişanlandın sen?”

“2 ay önce..”

conrad tekrar yüzüğe dönerken delia yukardan inen colm'u görmüş, gözleriyle geri dönmesini işaret eder-

"hey colm!"

conrad liam'ın sesiyle arkasını dönerken delia şokla gülerek liam'a bakıyordur, genç adam gülerek ne olacağını merak ettiğini söylüyorken conrad uygulamalı örnekle colm'u gidip merdivenlerden aşağı çeker, boynuna sarılıp başını ezer gibi eğerken konuşur

"neden bana kimse bir şey söylemiyor-"

"kötü bir niyetimiz yoktu-conrad boynum kırılacak-"

"delora'yla diğeri de evlendi mi?"

"hayır-"

"daha ne beklediler?!"

"seni?!"

conrad colm'un boynunu bırakır, genç adam doğrulurken boynunu ovuyor, önünde gülümseyen conrad'a bakarak kaşlarını çatır

"kızdın sanmışt-"

colm bir an sonra conrad tarafından sımsıkı sarılırken kolları iki yana açılır, biraz sonra gülerek o da genç adamın sırtına vururken conrad ayrıldığında merdivenlerden yukarı bağırır

"DELORA! HANGİ DELİKTEYSEN ÇIK, YANIMA GEL!"

colm gülüyorken conrad dönerek nişanlılara bakar, delia maviş gözleri parlayarak colm'una tutunuyorken conrad başını iki yana sallayarak liam'a işaret eder

"deli bunlar.."

"senden deli olmasınlar.."

conrad yine gülerken merdivenlerden delora görünür

"dante uyuyor neden bağırıyorsun conrad-"

adı geçen conrad bir an sonra basamakları tırmanıp delora'ya sarılırken genç kadın feryat ederek ayakları yerden kesilir

"düşüreceksin-conrad!"

delora gülerek conrad'ın omuzlarına tutunuyorken biraz sonra ayakları tekrar yere bastığında geri çekilir

"ben de seni seviyorum!"

"beni mi beklediniz?"

delora bir an neler olduğunu anlayamazken hemen sonra bakışları yumuşadığında gözleri dolar ve başını sallarken conrad küçük nobes'in başını tutarak saçlarını öper, delora ona sarılırken favian saraya girmiş, liam'a neler olduğunu soruyordur..

SOUNDTRACK / Missy Higgins - The Sound of White

Like a freeze-dried rose, you will never be what you were to me in memory.

“aşağıdaki gürültü nedir?”

“conrad delora’yla hasret gideriyor...”

ewan yattığı yerden başını sallarken biana odaya girmiş, yavaşça kapıyı örter, ayağındaki topukluları çıkarıp bir kenara bırakırken elbisesinin fermuarını açarak yatağa geliyor, yumuşak kumaş bacaklarından süzülerek yerde kalıyorken genç kadın örtülerin altına girerek kocasının yanına kıvrılır

“ewan?”

genç adam gözleri kapalı, bir *hım?* mırıldanır, biana onun yüzünü parmaklarıyla tekrar çiziyorken sorar

“bir şeyler mi oluyor?”

ewan başını iki yana sallarken biana parmaklarını genç adamın dudakları üzerine bırakmış, usul nefesin parmak uçlarına vurmasını hissediyorken gözleri kapalı gözlerinin gerisini görmeye çalışıyordur, ama ewan gözlerini açmıyorken biana uzanarak parmaklarının dokunduğu dudakları öper, usul bir karşılık almış, ama gerisi gelmemişken genç kadın geri çekilir, ewan gözlerini açmadan hafifçe dudaklarını ıslatırken biana eli genç adamın göğsünde, onun yanındaki yastığa başını koyar..

biana ne kadar zaman sonra uykuya daldığını bilmiyor, ama elinin altındaki beden hareket edince gözlerini açarken ewan onun elini yatağa bırakarak kalkıyordur. Biana gözlerini açarak başını kaldırırken sorar

“iyi misin?”

“iyiyim, hava alacağım.. sen uyu-“

“ewan yalnız-“

“yalnız kalabilirim biana, sen uyu.”

“neden beni itiyorsun? Ben sana ne yaptım?”

ewan olduğu yerde yataktaki kadına bakıyorken simsiyah saçları yastığına dokunan kadın bütün güzelliğiyle ona bakıyordur, genç adamın içi burkulurken bütün her şey onların elindedir, *her şeye sahiptirler*, ama bunların hiçbirisi olmadan önce, *hiçbir şeyleri yokken* oldukları ewan ve biana değildirler artık. Genç adam bunu iki gün önce, kardeşini aramak için yapabileceği tek şey de elinden canı pahasına alındığında anlamışken biana’nın anlamamış olması daha çok canını yakıyordur. Kralın karanlık kahverengileri kraliçeyi izliyorken genç adam dizini yatağa bastırarak biana’nın yüzüne yaklaşır

“itmiyorum, sadece hava alacağım..”

biana başını sallarken ewan uzanarak genç kadını öper, ikisinin dudakları bir an birbirinde asılı kalırken ewan usulca son bir kez daha karısını öper, sonra yataktan çekilerek kapıya giderken biana onun gidişini izliyor, kapı ewan’ın arkasından kapandığında az önce öpülen dudaklarını ısırarak yorganına tutunur..

1 hafta sonra..

“raporları oreon’a ulaştırın, 4. sektörü kapatsınlar..”

görevli ewan’dan kağıtları alır, sonra dönerek çıkacakken ofiste oturan biana’ya bakar, kraliçe de başını salladıktan sonra görevli dönerek dışarı çıkar, kapı kapandığında ewan biana’ya döner

“son günlerde çok ilginç bir şey fark ettim biana..”

“nedir?”

“ne zaman sen yanımdayken birine bir şey yapmasını söylesem, herhangi bir şey, senden bir şekilde onay alınmadan işler ilerlemiyor, bunun neden böyle olduğunu sorabilir miyim?”

biana ewan’a bakıyorken ikisinin kahverengi bakışları kesişmiş, kral cevabını bekliyorken kraliçe konuşur

“özel bir sebebi yok, saygılarından olmalı-“

“benim verdiğim bir emir *senin* onayın olmadan uygulanmıyor, her raporda gerekli olmasa bile *senin* imzan var-“

“sistem artık bu şekilde işliyor ewan-“

“NEDEN KRALIN EMİRLERİ TEK ELDEN İŞLEMİYOR?”

biana ewan’ın yükselen sesiyle susarken ewan kavga etmek ya da sadece bağırarak için bağırmanın, *asıl cevabı* almak için soruyu hatırlatmışken biana oturduğu koltuğun kollarını tutarak ayağa kalkar

“gerçekten bilmek istiyorsan söyleyeyim. Kraliyet kanı *bana* ait, eskiden olduğu gibi kral kraliçeden önce gelmiyor, bu yüzden de kraliyetin verdiği her emir kraliyetin asıl sahibinden onay alıyor..”

ewan dişlerini sıkıyorken biana masaya yaklaşarak kocasının önünde eğilir

“canını sıkmak istemiyorum ewan, beni yapmak zorunda bırakma..”

“emredersiniz *kraliçem*.”

Biana ellerini masaya vurarak doğrulurken geri çekilir

“neden böylesin!?”

“sen neden böylesin!?”

“nasılım?! *Nasılım ewan?! Nedir problem-*“

“BENİ ÖLDÜRECEKTİN!”

biana bir adım daha geri atarken ewan da ayağa kalkmıştır, masayı tutarak ayakta duruyorken biana gözlerini kısar

“ne dediğini kulağın duyuyor mu-“

“gayet iyi duyuyor. O gün sienna’yı kurtarmak için *beni öldürecektin*. Farkında değil miyim sanıyorsun? Gücünü kontrol edemedin, düşünmedin bile! Geldin, bana karşı çıktın, zırhımdan içeri girdin ve bana zarar verdin-“

“bebeği öldürecektin ewan?!”

“ÖLDÜRMEYECEKTİM KAHROLASI! ÖLMEYECEKTİ! BİR KEZ OLSUN BENİM DOĞRU BİR ŞEY YAPMIŞ OLACAĞIMI DÜŞÜNEMİYOR MUSUN!? NEDEN BENİ EZİP GEÇMEK İÇİN ELİNE GEÇEN HER FIRSATI KULLANIYORSUN-“

“HAYAL GÖRÜYORSUN EWAN! NELER SÖYLÜYORSUN-“

“DOĞRULARI!”

biana öfkeden gözleri dolarak parmaklarını dudaklarına bastırırken ewan masanın etrafından dolaşarak onun yanına gelir, kollarından tutarak gözlerine bakarken konuşur

“kabul et, farkındaydım de.. biliyordum, ama engel olamadım de biana..”

genç kadın başını iki yana sallarken ewan onun ellerini tutarak dudaklarına bastırır ve başını eğerken biana ellerini ondan çekerek geriye bir adım atar

“sienna’ya zarar verecektin, *kendine* zarar verecektin.. conrad’ı bulmak için gözün kararmıştı, eriyip gidiyordun. Sonunda bebek ortaya çıktığında onu feda ederek-“

“sana yüzlerce defa bana güvenmeni söyledim-“

“KENDİNİ KAYBEDEBİLİRDİN! BEN NASIL OLDUĞUNU BİLMİYOR MUYUM SANIYORSUN!?”

“BEN SANA NE OLURSA OLSUN GÜVENDİM!”

biana başını iki yana sallayarak arkasını döner ve kapıyı açıp dışarı çıkarken antredeki latty onu görmüş, dakikalardır içerden gelen sesleri de duyuyor, kaşlarını çatarak ofisten içeri bakacakken ewan kapıyı çarparak kapatır...

“bebek ölmeyecekti de, herkesle barış bitsin bu olay! Neden olay çıkartıyorsun!?”
“sen karışma conrad!”

ewan şimdi de yanına gelen conrad’ı azarlıyor, olanlara kimsenin aklının erebileceğini düşünmüyorken abisi sinirlenmiştir

“bana bak ewan-“
“*sen karışma conrad.*”

Conrad ewan’ı pataklamak istese de sesini çıkartmaz, derin bir nefes alarak sakinleşirken ellerini kaldırır

“sakinim. Çok sakinim. Aylarca tanrıların zindanlarında kalmış olmam beni hiçbirinizden üstün yapmaz. Sakinim.”

Ewan gözlerini devirerek abisini kendine çekip sarılırken conrad onun sırtına vurarak ensesini sıkar

“senin kötü bir şey yapmayacağını ben biliyorum, ama o kıran kafalarınız yüzünden siz anlamıyorsunuz.”

Genç adam geri çekilirken salak kardeşinin yüzüne bakar

“ne yapacaksan bağırmadan yap, ayrıca git oğlunla ilgilen. İkiniz de varlığını unuttunuz.”

Ewan yutkunarak bu konuda hatalı olduğunu inkar etmiyorken conrad başıyla kapıyı işaret eder, kardeşi ikiletmeden dışarı çıkarken conrad da bir gün gerçekten kaçacağını söyleyerek onu takip ediyordu..

Ewan bahçede oğlunu arıyorken owen faye’le beraber bir köşede oturmuş, diğer üçü koşturup kendilerinden geçiyorken ikisi sessizce birbirlerinin oyuncaklarına bakıyordu. damla çikolata gözler babasını görünce küçük adam çimlere tutunarak ayağa kalkar, küçük bacaklarıyla koşarak babasına giderken ewan oğluna sarılarak kaldırır

“ne yapıyorsunuz owen?”
“oyuncaklar bakıyoyuz..”

faye de sarı saçlarını küçük elleriyle gözlerinden çekip ewan’a bakarken genç adam gülümser, küçük kız da bebeklerin birine uzanırken gülümser, owen babasıyla birlikte yere otururken ewan onların oyuncaklarını göstermelerini izliyor, her parçayı büyük bir ilgiyle inceliyorken prens owen arabasını çimlere atarak ilerlemesini bekliyordu..

biana odasında oturamamış, dışarı çıkıp oğlunu bulmak istemişken bahçeye çıkan merdivenleri iniyordur, şöyle bir etrafına bakarak önce nicole ve jonathan’ı görür, sonra ilerde marla’yla beraber kurbağanın peşinden koşan liv ve faye’i bulurken ilerdeki göle doğru baktığında ewan ve yanındaki kısacık oğlunu görür, iç çekerek son basamağı da iner ve göle doğru yürürken arkasından *biyanal*ayarak koşan jonathan’a gülümseyerek el sallar, ufaklık yarı yolda yine nicole’ün peşine koşarken biana onları geçerek ewan ve owen’ın yanında durur, genç adam onu görmüş, ama o tarafa dönmemişken owen başını kaldırmış, annesine bakıyordur

“anne balık yok..”

biana oğlunun yanına eğilirken owen onun omzunu tutarak gölü işaret ediyordur, bugün neden balıkların olmadığını soruyorken annesi onların suyun ortalarında yüzdüğünü söyler, owen neden diye soruyorken biana suyun orada daha soğuk ve güzel olduğunu söylüyordur, ewan onların yanından uzaklaşırken owen babasının gittiğini görmüş, arkasından seslenir

“baba!”

ewan dönüp oğluna bakarken evi gösterir

“eve gidiyorum, geliyor musun?”

“ama balık geliyse?”

ewan biana’ya bakarken genç kadın oğlunun yanağını öperek gülümser

“karanlık oluyor, balıklara yarın bakarız, olur mu? hadi bebeğim..”

owen balıkları yarına bırakıp annesinin boynuna sarılıyorken biana gülümseyerek oğlunu kaldırır, küçük bacaklar iki yandan sarkıyorken biana geri dönerek saraya yürüyor, ewan onların arkasından bakıyorken iç çekerek parmağındaki alyansla oynuyordur..

biana olaysız geçen bir akşam yemeğinden sonra owen’ı yatırmış, yatak odasının kapısını açık bırakarak dışarı çıkar, hemen yandaki kraliyet yatak odasına girerken yatağın solunda, normalde hiç kullanılmayan kapı açılmış, içerdeki ikinci gizli yatak odasının ışığı yanıyordur. Biana sakın adımlarla giderek kapının yanında dururken ewan yatağın üzerine attığı yastıkları bırakarak ona bakar

“bu gece burada yatacağım..”

biana başını sallarken eli alyansını çeviriyor, bakışları kocasının hareketlerini takip ediyorken ewan yatakla işini bitirdiğinde kapıya gelir, biana’nın alyansının olduğu eli alarak yüzüğe bakarken genç kadın da başını eğmiş, usulca bir nefes alır, o anda ikisinin de bakışları birbirine kalkarken ewan konuşur

“daha sonra konuşuruz..”

genç kadın başını sallayarak elini çeker ve arkasını dönüp kendi odasına dönerken ewan bir an daha onu izleyip kendi odasının kapısını örter..

SOUNDTRACK / *Blue - Signed, Sealed, Delivered I’m Yours*

“çek-ipi çek! İP, CONRAD /P!”

liam uçurtmanın ipini conrad’ın elinden alıp doğru şekilde çekişirken yarım saattir havada can verecek gibi sallanan rengarenk uçurtma düzelmiş, upuzun kuyruğu rüzgarda salınıyorken liam’la beraber başlarını kaldırmış, havaya bakan ufaklıklar gülüyordur. Nicole ellerini çırparak uçurtmayı işaret ediyorken birazdan belinden sarılıp havaya kaldırıldığında çılgılığı basar, conrad küçük kızı omzuna alıp uçurtmaya *biraz daha* yaklaştırıırken concon babasının paçalarını çekiştiriyordur, liam gülererek uçurtmayı kontrol etmeye çalışıyorken başını indirir, o sırada delora ve annesi lucinda bahçeye iniyorken liam bir an elindeki uçurtmanın kontrolünü kaybeder, ip gevşemiş, renkli uçurtma deli gibi sağa yalpalıyorken çocukların bağırmasıyla liam kendine gelir, ipi çekerek uçurtmayı tekrar düzeltirken conrad onun nereye baktığına bakmış, delora ve lucinda’yı muhtemelen yine düğün planları yaparken görmüş, tekrar liam’a dönerken sırttır

“hangisine bakıyorsun?”
“efendim?”
“az önce aklın gitti-“
“aklım falan gitmedi, uçurtma uçurmak zor iş-“
“delora evleniyor biliyorsun..“
“çeneni kıracağım-“
“ama lucinda dersin-“
“sonra da burnunu kıracağım-“
“hak veriyorum aslında, nobeslerin en güzeli-“
“en sonunda kafanı da kırıp bırakacağım.”

Conrad gülerken liam cevap vermemiş, eğilerek uçurtmanın ipini liv’in eline verirmiş gibi yapar, küçük kız büyük bir heyecanla liam’ın elleri üzerinden uçurtmayı tutuyorken owen ve jonathan büyük bir dikkatle onu izliyor, yanlarındaki faye de gülerken liv’in uçurduğu uçurtmaya bakıyorken liam gülerken küçük kızın başını öpüyor ve bahçede tur atan anne ve kızını izliyordur..

Conrad ve liam uçurtma saatini bitirmiş, çocukları marla’ya bırakmışken liam conrad’ın kapanmak bilmeyen çenesini kırma isteğini bastırmaya çalışıyordur, ikisi tatlı tatlı kavga ederek yürürken bahçenin ortasında mason belirdiğinde conrad o tarafa seslenir

“MASON! BU TARAFA!”

mason conrad’ın sesini duymuş, o tarafa ilerlerken gömleğinin kollarını kıvrıyordu

“latty’i gördün mü?”
“latty’i ne yapacaksın?”

mason bir an duraklarken conrad gayet doğal bir soru sormuştur, mason da aynı doğallıkla omzunu silker

“hiçbir şey, sordum..”
“iyi, gel sana bir şey göstereceğim..”

conrad genç adamın ensesini tutarak yürürken mason ve liam selamlaşıyor, conrad’ın uyduları olarak yollarına devam ediyorlarken latty saraydan çıkmış, hızla merdivenleri iniyorken arabası kapıda onu bekliyordur, prenses katılacağı müze açılışı için giydiği koyu kahverengi elbisesinin eteklerini düzelterek bahçeye indiğinde ilerden o tarafa doğru gelen mason’ı ve yanındakileri görür, sarışın adam onu görünce gülümserken latty de içinde bir yerlerde zıplayan şeye şaşırarak gülümser ve dalga dalga saçlarını sırtından akıtarak arabaya binerken conrad mason’ı tam tersi bir yere götürüyor, genç adam bir an daha arkasına bakıp götürüldüğü yere dönüyordur..

ewan oreon’a gitmek için aşağı iniyorken oreon’dan onu almak için gelmiş araçtan sienna ve tessa çıkıyordur, genç kadın kapıdaki adamı görünce refleksiyle elini karnına götürerek ewan’a bakarken genç adam ceketinin yakalarını düzelterek onların yanına gelir

“sienna, ne sana, ne de bebeğe zarar vermeyecektim-“
“sana güvenmiyorum ewan-“
“üzgünüm..”

sienna başını iki yana sallayarak tessa’nın elini tutarken iki genç kadın kraldan sıyrılır, yavaşça merdivenleri çıkarken ewan içi sıkılarak araca biner..

“sienna maynard’a döndü..”

“biliyorum, gel..”

dorian ofisten içeri girip kapıyı kapatırken ewan masanın yanında duruyor, elindeki dosyaları bırakır, ateş kıran ona geliyorken ewan ona elini uzatır, dorian gözlerini devirerek cebindeki tılsımı çıkarır ve ewan’ın eline verirken genç adam gülümser

“bir şey yapmayacağım..”
“sağol..”

dorian bir haftadır yaptığı gibi yine ofisteki yerine oturur ve ewan’ın güçlenmesine adanan vakti geçirmeyi beklerken ewan bilgisayarının başına geçmiş, ekranda bir şeyleri inceliyorken tutkunun tılsımını elinde döndürüyordur, kırmızı yakut pırıl pırılken dorian yutkunarak ona bakar, ewan da tılsımı görmüş, irkilerek kolyeyi masaya bırakır

“bilerek olmadı-“
“biliyorum..”
“buna bir çözüm bulmamız gerekiyor, sana her dokunduğumda alev alırsan yandık..”

dorian kaşını kaldırırken ewan tılsımı tekrar eline alarak kalkar, dorian bütün tüyleri diken diken olarak oturduğu yere biraz daha yerleşirken ewan yanına gelmiştir

“kalk marcell..”
“emir verme kısmına geçtik, mükemmel..”

ewan sırtırtırken dorian kalkmış, bir an sonra ensesinden tutularak dudaklarına saldırılırken genç adam ensesine uzanan kolu tutarak dengesini bulur, ewan onun ağzını zorla açarak dilini içeri daldırırken dorian gözlerini kapatmış, yine parmak uçlarının ısındığını hissediyor, ewan’ın ağzına bir şeyler mırıldanır, ewan o mırıltının üzerine dilini bastırırken dorian genç adamın yakasını yumruğunun içine alır, tüm gücüyle onu geri iterken ewan sadece başını çekmiş, önünde kendini kontrol etmeye çalışan ateş kırana bakar

“kontrolünü geri al marcell-“
“çekil-“
“geri al-“
“yanacaksın çekil-“
“geri-“

ewan bir an sonra yine yere yapışırken dorian yine alev almış, ama bir an sonra tekrar sönerken tanrıya şükür bütün giysileri yerindedir, ewan rahatlatırken dorian ellerine bakıyordur, tekrar ewan’la göz göze geldiğinde hafifçe gülümser

“oldu sanırım..”
“bir dahaki sefere beni yere itmeden yaparsan daha mutlu olacağım-“
“bir dahaki sefer olmayacak, iyileştin. Tılsımı ver..”

ewan yerden kalkarken tılsımı dorian’a fırlatır, ateş kıran havada yakalayıp cebine atar ve kapıya ilerlerken arasından ewan acıyla haykırdığında hızla arkasını döner, masaya yaşlanmış adam sırtıyorken dorian gözlerini devirerek önüne döner, kapıyı açıp dışarı çıkarken ewan gülümser..

favian herkesin işlerine dönmesinden sonra sarayda dolaşıyorken latty dönene kadar yapacak bir şeyi yoktur, delora’nın bıraktığı davetli listelerine bakmak için ofise girerken içerdeki biana’yı görünce şaşırmış kaşlarını çatar

“sen neden oreon’a gitmedin?”

“kendimi iyi hissetmiyorum..”

favian içeri girip kapıyı kapatırken biana ona bakıyor, gülümser

“iyiyim, canım sıkkın sadece..”

favian geçip genç kadının önünde otururken sorar

“ewan’la ilgili mi?”

“zor bir seneydi favian-“

“zor bir senenin sıkıntısıyla diğerini ayıracak kadar çok yanında kaldım..”

biana’nın bakışları gölgelenirken favian başını iki yana sallar

“öyle demek istemedim, geçmişe dönme..”

“ewan onu öldürmek istediğimi düşünüyor..”

“istiyor musun?”

“favian, *lütfe*..”

genç adam ellerini açarak kendini savunur

“gayet basit bir soru sordum, istiyor musun-“

“elbette istemiyorum!”

“güzel, bunu ona da söyle..”

“o kadar basit değil.. ona güvenmediğimi de düşünüyor..”

“güveniyor musun?”

biana cevap vermezken favian ona bakıyor, hafifçe başını eğerek cevap beklediğini gösterir, genç kadın başını eğerken favian kaşlarını çatar

“ewan senin kocan, *hayatın*. Ona güvenmiyor musun?”

“ben de öyle olduğu için daha kolay olacak sanıyordum..”

“asıl problem nedir?”

“bazen kendimi özleyorum favian.. ama zaman içinde o kadar çok şey olmuşum ki hangisinin gerçek ben olduğunu unuttum.. kral’ın istemediği kızı mıyım? Ewan’ın aşık olduğu kadın mıyım? Gezegenleri hiç düşünmeden yok eden şeytan mıyım-“

“sen şeytan olmadın biana-“

“oldum.. troova için olmasa bile sadece sana yaptıklarım bile yeter favian-“

“ben seni bağışladım..”

“herkes bağışladı, ama ben kendimi bağışlayabildim mi bilmiyorum. Ewan’a güvenecek kadar, kendimi tam anlamıyla ona teslim edecek kadar bağışladım mı?”

“o zaman neden evlendiniz? Neden owen var? bunlar güven değil mi biana?”

“onlar *aşk* favian. Aşkımız varken yalnız değildik, şimdi evliyiz ve bir çocuğumuz, bir krallığımız var, ama yalnızız..”

favian buna karşılık bir şey bulamamışken biana iç çekerek arkasına yaslanır

“dergilerde canımı sıkın şeyler görüyorum, ewan ve benimle ilgili.. en son okuduğum dergide ewan ve benim bir resmimizi ayırıp ortasına buzdan bir duvar koymuşlar..”

favian kaşlarını kaldırarak *hmml*arken biana başını koltuğuna yaslamış, hafifçe gülümser

“bu kadar doğru haber verdiklerini bilselerdi gurur duyarlardı..”

“ama bilmemeliler, değil mi?”

biana başını sallarken favian da aynı şekilde gülümser

“ben ilgilenirim..”
“halkı alevlendirmeye gerek yok..”
“alevlenseler ne olur?”
“kimin tarafında olacaklarına emin olamıyorum..”

favian başını sallarken ayağa kalkar, biana teşekkür ederken genç adam görevi olduğunu söyleyerek dışarı çıkar, kapı arkasından kapanırken biana yine yalnız kalmış, gözlerini kapatarak bir süre başını dinler..

“neredeydin?!”

delora akşamüzeri elinde bir dosya kadar kağıtla eve dönmüş, dosyanın kenarından renkli not kağıtları taşıyorken favian sabahtan beri tek arkadaşı olmuş telefonla beraber genç kadının yanına gelir, soru soran dudaklarını öpüp elinden dosyayı alırken cevaplar

“dergi ve gazetelere göz dağı veriyordum..”
“işe yaradı mı?”
“son 2 saattir bir tanesinin editörüne ulaşmaya çalışıyorum, kraliçeden daha iyi saklandığı kesin..”

delora gülümserken hangisi olduğunu sorar

“Rouge. Editör sarah morton..”

delora’nın dudakları büzüşürken favian gelinlik modellerinin olduğu dosyayı kapatarak kaşını kaldırır

“nedir o yüz ifadesi?”
“Rouge’a kadar ulaştıysak yandık demek. Onu ben hallederim, senin başka konuşman gereken yer varsa onlara devam et..”
“önce bianayla görüşeceğim, sonra devam ederim-ayrıca gelinliği boşverip beyaz dantel bir iç çamaşırı takımıyla gelersen evrenin en mutlu adamı olurum-“
“34. modeli görmeden konuşma-hey!”

delora gülerken dosyayı nişanlısının elinden alırken ofisi işaret eder

“git işini yap, gece yatakta benimsin..”

favian mmmmlarken delora gülerken onun yüzünü iter ve merdivenlere yönelirken favian da telefonuyla beraber ofise girer..

delora dosyalarıyla beraber dante’nin yatak odasına girerken ufaklık annesinin kucağında uyukluyor, cuslov yeni beslenmiş oğlunun sırtını okşuyorken delorayı görünce gülümser, delora da güzel ablasının karşısındaki pufa oturup dosyayı kucağına koyar ve minnacık sarı kafanın uykulu suratına bakarken gülümser

“benim de bir gün bundan bir tane olacak mı?”
“olcak tabii tatlım, neler getirdin?”

delora dosyasını şöyle bir gösterir, sonra tekrar kucağına koyarken usulca konuşur

“asıl mesele gelinlik değil.. Rouge dergisinin editörüne ulaşamıyoruz, sarayla ilgili dedikoduları kaldırmaları gerekiyor..”
“Rouge’dan önce kendi aramızda bazı şeyleri yoluna koymamız gerekiyor-“

“editöre ulaşmak daha kolay cuslov, inan. Sarah morton üniversite’de sizin dönemden değil miydi?”
“bir alt dönem..”
“o zaman arkadaşça bir telefon açarsan-“
“sarah benim arkadaşım sayılmaz, ama ortak birini bulabilirim..”
“kim?”
“samantha chambers..”
“samantha? *Samantha* samantha mı?”

cuslov gülerek başını sallarken delora dosyanın arasındaki kalemi çıkararak elini sallar

“numara lazım, aramalıyım..”
“rehberde olmalı, hatırlamıyorum-“
“*samantha*, idolüm-“
“hey!”
“yani *eskiden*..”

Cuslov kaşını kaldırarak başını sallarken delora sırtır, dante çoktan uykuya dalmışken genç kadın yeğenine havadan bir öpücük atar, ablasını da altın sarılarında öperek çıkarken heyecanlı adımlarla merdivenleri iner..

SOUNDTRACK / *Anastacia - Love Is A Crime*

Ertesi gün Maynard kapıları siyah bir arabayı karşılıyor, ama açılmıyorken kapıdaki görevli şoförün olduğu tarafa bakıyor, bir işaret bekliyorken arka tarafın penceresi yavaşça iner ve sarışın bir kadın gülümseyerek kapıdaki genç adama bakar

“Samantha Chambers, Cuslov Nobe-*Calis*’le randevum var..”

genç adam yeşil gözleri parlayan genç kadına başını sallarken gözlerini ondan alamıyor, el yordamıyla kapının düğmesini bulur ve sakarca basarken demir kapılar aralanmaya başlar, arabadaki samantha teşekkür ederek büyülenmiş gibi duran genç adama göz kırpar ve penceresi tekrar yükselerek kapanırken araba hareket ederek açık kapılardan saraya girer, görevli oturduğu kabin penceresinden eğilerek arabanın arkasından bakar..

siyah araba sarayın merdivenlerinin önünde durmuşken şoför hızla arabadan iner, arkadan dolaşp samantha’nın kapısını açarken genç kadın üzerindeki kırmızı elbisenin eteklerini sıyrarak bacağına dışarı çıkarır, ikinci sütun da onu takip ederken şoförün uzattığı eli tutar ve ince topukları üzerinde dururken genç adama gülümser

“teşekkürler steven, aradığımda burada hazır olacaksın, değil mi?”

steven büyük bir şevkle başını sallayarak *tabii miss chambers* diyorken samantha memnun, başını sallar ve elini genç adamdan alarak dar eteğini üzerine oturtur, ayakkabıları gibi gümüş pırıltılar saçan çantasını da kolunun altına alarak merdivenleri çıkarken kapıdan koşturarak dışarı çıkan delorayı gördüğünde olduğu basamakta durur, hafifçe gülümseyerek genç kadını şöyle bir süzerken delora ellerini açarak açık mavi elbisesiyle kendi etrafında döner, tekrar samantha’yla göz göze geldiğinde kırmızılı kadın kaşını kaldırmış başını sallar

“hiç fena değil..”

delora gülümserken bir iki basamak inerek samantha’nın yanına gelmiş, iki kadın hafifçe sarılarak selamlaşırken samantha içeri bakarak sorar

“kucağındaki bebeğin ağzına bir biberon dayayarak aşağı inerse giderim, umarım bunu açıkça hatırlatmışsındır..”

“yaptım, hatta biberonları yaktım, bebeği de başka bir boyuta yolladım..”

samantha gülerek *harika* diyorken sivri topuklar saraydan içeri girdiğinde büyük salondan cuslov çıkıyordur, samantha ilk görüşte bebek olup olmadığına bakar, üzerinde gri pantolon ve kusursuzca oturmuş beyaz gömlek de kabul edilebilir derecedeyken ne yazık ki annelik havası her yeredir, genç kadın iç çekerek arkadaşına ilerlerken cuslov gülümsüyor, genç kadına sarılıp geri çekilirken konuşur

“ne eksik kalmış?”

“çocuk doğurmadan önce birkaç önerim olabilirdi ama o gemi çoktan kaçmış hayatım..”

samantha giden geminin arkasından el sallarken delora gülüyordur

“sizi başbaşa bırakıyorum, bir şeye ihtiyacınız olursa-“

“ablanın bavulları ve bir de özel jet?”

delora ablasına bakarak uygun olup olmadığını soruyorken cuslov gözlerini devirerek elini sallar ve gitmesini söylerken delora cıvıldayarak uzaklaşır, samantha çoktan ana salona girmiş, yüksek tavanlı pahalı odada beğendiği koltukların birine oturmuşken o bacak bacak üstüne atar ve çantasını yanındaki sehpa bırakırken cuslov da gülümseyerek onun karşısına geçer..

“hayatım söylediğin şeyi senin mantığın alıyor mu?”

samantha, cuslov bir fincan çay içerken kendisi bir kadeh beyaz şarap istemiş, zira bahçeden gelen çocuk bağrışmalarını ancak o şekilde izole edebilmişken şimdi ikisi asıl meseleyi tartışırken genç kadın pek mutlu görünmüyordur, kadehini çantasının yanında sehpa koyarak devam eder

“Rouge için bütün halka ilişkiler işlerini ben yapıyorum, galalar, partiler, reklam kampanyaları.. ona gidip *kral ve kraliçe hakkında bugünden sonra hiçbir şey yazmasan çok mutlu olurum tatlım* diyemem, anlatabiliyor muyum? Ben de işlerime karışılmasını sevmem, hatta bu karışmak bile değil, açık açık ona ne yapması gerektiğini söylemek.. inan bana ne sen, ne ben ve tahmin edersin ki sarah bu tip bir şeye pabuç bırakmayız. İstemene bile şaşırdım..”

samantha’nın bu sözleri karşısında başkası olsa kendini ömür boyu suçlu hissederek özür dileyecekken cuslov tam tersini yapar, fincanını tabağıyla birlikte bir kenara bırakarak ellerini dizlerinin üzerinde kenetleyerek gülümser

“ne demek istediğini çok iyi anlıyorum samantha, ama durumun sosyal olarak ne kadar kritik olduğunu sen de görüyorsun. Biana’nın gelişinden başlayıp ewan’ın değişmesi, conrad’ın ortadan kaybolması, doğan çocuklar, *daha doğmamış çocuklar*..”

samantha cümlelerin ortasında bir yerlerde tekrar kadehine uzanmışken cuslov ona bakarak devam eder

“sarayın en başında olanların ilişki problemleri sadece bir parça dedikodu olarak kalmıyor, yarın magazin sayfalarından siyasi gazetelere geçecek, oradan gezegen meclislerine konu olacak, yönetim değişikliği istemine kadar gidebilir-“

“ve bunu kim engelleyebilir? Kral ve kraliçe daha yatak odalarında anlaşmaya varamamışken benim evrenimi yönetmelerini istemem. Yatakta yoksan kapakta olursun hayatım, kural bu..”

cuslov iç çekerek başını sallarken samantha onu izliyor, bir yudum daha şarap aldıktan sonra kadehi indirerek konuşur

“ama senin için bir istisna yapabilirim sanırım.. her ne kadar o çocukları doğurarak beni hayal kırıklığına uğratsan da-“

“çocukların olduğunda anlayacaksın, üstelik calis’le evlenmemi isteyen de sendin..”

“ben evlenmenizi istedim, çünkü yan yana güzeldiniz.. soyunuzu devam ettirmeniz konusunda bir fikir belirtmemiştim, *her neyse*. Asıl konumuz senin hayatını nasıl bir seferde çöpe attığın değil..”

cuslov gülümseyerek tekrar fincanını eline alırken samantha devam eder

“sarah ile konuşacağım, ama hiçbir şeyi garanti edemem, ve emin ol ki onun senden daha güçlü savları olacaktır-“

“beni ona tercih mi edeceksin?”

“bana ne verdiğine bağlı tatlım? Hoşuma giden bir şey göremedim henüz..”

“öyle bir şey olduğunda ilk senin haberin olacak sam, söz..”

samantha *hıh*layarak kadehini sehpaye bırakır, o sırada içeri marla’nın elini tutarak faye girerken küçük kızın sesiyle iki sarışın da o tarafa döner

“anne, uf oldu..”

faye dizindeki çizikleri gösteriyorken marla önemli bir şey olmadığını, ama yine de annesini istediğini söylerken cuslov genç kadına gülümser ve kızını yanına çağırırken faye marla’nın elini bırakarak pat pat annesinin yanına yürür, beyaz elbisesinin etekleri tozlanmışken küçük kız onların hiçbirine aldırarak kadar büyük değil, sadece annesini istiyorken cuslov ona uzanan kolların altından tutarak küçük prensesini kaldırıp bacaklarına oturtur

“ne oldu bebeğim, göster..”

“uf..”

faye dizini işaret ederken cuslov hafifçe kaşınmış gibi duran kızarmış deriye bakıyordur, eğilerek ufacık bacağı öperken faye parmağını kemiriyor, gülümser, annesi de onun yeşil gözlerine gülümseyerek saçlarını öper, sonra uzun süredir onları izleyen samantha’ya bakarken genç kadın kollarını kavuşturmuş, gözlerini devirir

“senin kadar güzel olmasa bir saniye dayanmazdım..”

cuslov gülerken faye daha önce görmediği kadına döner

“teğze?”

samantha’nın gözleri büyürken şokla cuslov’a bakar

“çocuklarına düzgün şeyler öğret cuslov, *teyze* nedir?!”

“teğze..”

samantha şoktan ağzı açılarak küçük kıza bakar ve hemen sonrasında konuşur

“teyze değil hayatım *sam*, *sam*..”

“sem..”

Samantha *şimdi oldu* diyerek başını sallarken faye başını çevirip annesine bakar, cuslov da gülümseyerek *sam* diyorken faye elini ağzından indirerek başını annesinin göğsüne yaslar, samantha’ya da kaçamak bir gülüş gösterirken sarışın kadın kadehini elinde sallıyor, küçük kıza göz kırpar ve hemen sonra bir şey olmamış gibi şarabını yudumlar..

SOUNDTRACK / Justin Timberlake - Pose (Feat. Snoop Dogg)

“hoş geldiniz miss chambers!”

samantha, Rouge dergisi ofislerinin girişindeki heyecanlı sekretere şöyle bir el sallayıp içerilere ilerlerken kolunun altındaki çantayı sol eline alır ve kalçasıyla aynı ritme salladığı kollarıyla koridorun sonundaki buğulu cam kapıların önüne gelir, sağ kanadı çekerek içeri girerken içerde onu bekleyen dergi editörü gülümseyerek ayağa kalkar

“hangi rüzgar seni buralara attı?”

“fazlasıyla sıcak bir rüzgar, ofisiniz çok sıcak, makyajım elbisemden aşağı akacak..”

Rouge dergisinin çok zor ulaşılan editörü sarah morton mavi gözleri parlayarak gülümserken samantha’yla ikisi hafifçe sarılır, samantha ondan ayrılıp soğuk olduğunu umduğu deri koltukların birine otururken sarah da kıvrıcık sarı saçlarını bir kalemle toplayarak onun karşısına oturur

“hoşuma gitmeyecek bir şey söyleyecektin, nedir?”

samantha hiç memnun değil, dudaklarını hafifçe büzerek başını sallar ve konuşur

“cuslov’la beraberdim, nobes. Üniversiteden hatırlarsın..”

sarah gülerken ellerini açar

“üniversiteye ne gerek var, kadın bizi yönetiyor..”

“her neyse.. benden bugün seninle görüşüp dergideki kraliyet dedikodularını kaldırmanı istememi rica etti..”

“yanında bir şişe de en kalitelisinden şampanya ister miymiş?”

sarah öğreneceğini öğrenmiş, kalkarak yine masasını başına geçerken samantha yine bacak bacak üstüne atarak koltuğun koluna yaslanır ve sol taraftaki büyük masa başında oturan arkadaşına döner

“ben de aynı şeyi söyledim, ama bir kez söz vermiş bulundum-“

“haberleri kaldıracağımıza mı?”

“elbette hayır! seninle konuşacağımıza..”

“konuştuk, ben hayır dedim, bitti. Başka bir şey?”

samantha hafifçe omzunu silerken tırnaklarına bakıyordur, konuşur

“en azından kral ve kraliçeyle ilgili olanları kaldırabilirsin..”

sarah iç çekerek ellerini masaya koyar, kolundaki gümüş bilezikler şıkırdarken mavi gözlerinin üzerindeki gümüş farı da pırl pırlıdır, ama bakışları o kadar memnun bir pırlıltıyla bakmıyorken genç kadın konuşur

“bugün kral ve kraliçeyle ilgili haberleri kaldıracağım, yarın ne olacak? Aldığım reklamları mı denetleyecekler? Can sıkıntısından daha iyi bir sebeple gelmedikleri sürece o haberler orada olacak, düşünmem gereken bir tirajım ve ödemem gereken bir kiram var samantha..”

“haklısın tatlım, ben de aynı şeyleri söyledim..”

sarah ellerini açarak *o halde hala neden konuşuyoruz* bakışıyla genç kadına bakarken samantha eteğinin uçlarını düzelterek saçlarını hafifçe geriye atar

“ama bu işler nasıldır bilirsin, önce magazin haberleri, sonra siyasi gazeteler, sonra seçimler, savaşlar, gereksiz can sıkıntısı.. herkes için..”

“yani?”

“kraliyetle ilgili haberleri kes demiyorum, ben *bizzat* takip ediyorum, ama biraz daha *sarah gizemi* koyulabilir. Bilirsin, çıplak dolaşmak yerine derin dekolteyi tercih etmek gibi bir şey bu..”

sarah gülerek gözlerini devirirken samantha da gülümser

“haklıyım, kabul et..”

“*pekala*, tamam. Ayrıca çırl çıplak dolaşmak dekolte kullanmaktan daha zordur, işimi kolaylaştırdılar..”

“bunu onların bilmesine gerek yok, değil mi?”

sarah *tabii* diyerek başını sallarken samantha gülümser, sonra saatine bakarak öğlen yemeği zamanının geldiğini görürken elini sallayarak ayağa kalkar

“hadi kalk, gidiyoruz. *Muhteşem* bir restoran biliyorum, geçen ay açılışlarını düzenledim, özel müşteri kartımı kullanmadan kapanırlarsa yazık olur..”

sarah kalkıp çantasını alırken kaşlarını çatır

“hani *muhteşem*lerdi..”

“ilk bir ay herkes muhteşemdir hayatım, hadi yürü..”

sarah gülerek *her* ayı ilk ayı kadar muhteşem olan arkadaşını takip eder..

“sarah, kapak onayı bekliyor!”

sarah asistanının uzattığı not kağıtlarını alıp yoluna devam ederken önünde yürüyen grafikerlerden bir tanesi elinde iki tane büyük karton tutuyordu, ikisi de birbirinden kötüyken sarah yüzünü buruşturarak gözlüklü genç adama bakar

“daha iyisini yapabilirsin brandon..”

genç adam başını indirerek kapaklara bakarken iç çeker ve iki kartonu birbirine çarparak uzaklaşırken sarah onun arkasından bakıyor, ofisinin kapısını açıp içeri girerken masasında oturan başka birini görünce kaşlarını kaldırarak kapıda durur

“yönetici katında bilmediğim bir tamirat mı var?”

masada oturan genç adam kendine ait olmayan dosyaları bir kenara bırakırken hafifçe gülümser

“geçen ay okuduğum bir editör yazısından öğrendiğim şeyleri uyguluyorum, yanlış hatırlamıyorsam şöyle diyordu, *yüksek katlarda oturan yöneticiler alt katları dolaşan tünellerde ne olduğunu görmek istediklerinde tek yapmaları gereken kafalarındaki kaskın lambasını açmak olmalı.*”

Genç adam kafasındaki hayali kaskın ışığını açarken küçük bir *klik* sesi çıkarır, sarah ilgiyle onu izliyorken gülümser

“en azından okunup hatırlanıyorum, bu da bir şeydir..”

masa başındaki yakışıklı adam kalkar, ellerini koyu gri takımının ceplerine sokarken konuşur

“kapak haberini değiştirmişsin, nereye gitsem hayatından bezmiş suratlar gördüm, nedenin sorsam cevap alacak mıyım?”

sarah gözlerini kısarak bir an düşünür, sonra cıklarken genç adam gülümser

“çalışanları öldürüp beni yeni insanlar işe alma zahmetine sokmadığın sürece-“
“öyle bir zahmete girilecekse de ben gireceğim zaten, değil mi?”

genç adam göz kırparak başını sallarken sarah mesajı almış, yalandan bir selam çakar ve masanın diğer tarafından dolaşıp Rouge’un da bir parçası olduğu medya grubunun sahibi genç adamın boş bıraktığı yere otururken başını adama kaldırır

“başka bir şey?”
“dekoltene bayıldım, görüşürüz morton..”

sarah bluzünü biraz daha yukarı çekiştirerek önüne bakarken adam ofisten çıkar, sarah kendi kendine bir şeyler mırıldanırken telefonda asistanının sesi duyulur

“miss cynthia ikinci hatta sarah..”
“sağol elliot, hey cynthia..kimseyi öldürmedim hayır, *bay ego* buradaydı-medya grubunun sahibine cinsel taciz davası açarsam ne kadar kazanırım..tahmin etmiştim.. dekolteye laf etti bugün de..olur, akşam geçerken alırım.. sen de-tamam, açılacaksa dava senin..ben de tatlım, görüşürüz..”

sarah gülerek telefonu kapatırken kapısı bir hışımla vurulur, sarah irkilerek kaşlarını çatır ve girilmesini söylerken brandon az önceki kartonlarla içeri girmiş, bu iki kapağa da nasıl hayatını adadığını anlatmaya başlar..

SOUNDTRACK / Ella Fitzgerald - Have Yourself A Merry Little Christmas

1 hafta sonra...

Güneş döngüsünü yaşayan dış uzayda sene sonu yaklaşmış, yılbaşı heyecanı yavaş yavaş kendini gösteriyorken bir hafta önce ılık esen rüzgar şimdi herkese hırkalarını giymelerini söylüyordur.

Maynard her sene olduğu gibi antredeki en büyük yılbaşı ağacının gelmesini bekliyorken bu sene saray dışına çıkmak gibi bir plan yoktur. Herkes olduğu yerden memnun, birbirlerine olabildiğince yakın olmak istiyorken bu düşüncede tek bir istisna var gibidir: biana ve ewan..

Kral ve kraliçenin arasında soğuk rüzgarlar estiğini herkes biliyor, ama güneş battığında ikisi de yine aynı odaya giriyorken kimse sorunun gerçek boyutunu bilmiyordur. Yatak odasındaki gizli ikinci odanın varlığından sadece bir iki kişi haberdarken o odanın gerçekten kullanıldığını kimse tahmin etmiyordur.

Her evlilikte sorunlar olabilir ve eğer bu evlilik bir kral ve kraliçeye aitse ikisini ayırmak için küçük kavgalardan ve ayrı odalardan daha güçlü şeyler gerekiyordur..

Delora siyah hırkasının önünü kapatarak kollarını kendine sararak bahçeye iniyorken görevliler büyük ağacı getiren arabanın etrafına toplanmış, dallara zarar vermeden etrafındaki halatları açıyordu. Genç kadın onların yanından geçip elindeki postalarla ona doğru gelen uşağa gülümser ve uşağın içeri gitmesine gerek kalmadan postalar kraliyet elçisine ulaşırken delora zarfları ve kağıtları teker teker inceliyorken bahçede yürüyordur. Zarflardan birinin üzerindeki *ROUGE* logosunu gördüğünde kaşlarını kaldırarak ilgiyle kağıdı yırtar ve içindeki kartı çıkarıp okurken dönerek saraya ilerler..

“rouge yılbaşı sayısı için maynard’da çekim izni istemiş..”

biana delora'nın uzattığı kağıdı alıp okurken kaşlarını çatır

“bizi çekmek istiyorlar.. kraliyet ailesini, kıranları.. *oreon'u*..”

delora başını sallarken gülümser

“güzel olabilir aslında, en son kral nestor zamanında böyle bir şey yapıldı-”
“sonra da savaş çıktı..”

delora cevap vermezken biana kağıdı katlayarak zarfıyla beraber elinde tutar

“cevap vermek için zamanımız var, düşüneceğim..”
“tabii, ama benim fikrimi sorarsan kesinlikle yapmalısınız. Çocuklar, anneler ve babalar, *ailer*. Daha iyi bir *her şey yolunda* deme yolu olamaz..”

biana başını sallarken hafifçe gülümser

“diğerleriyle de konuştuktan sonra kesin kararımızı bildiririz..”

delora peki diyerek elindeki postalarla uzaklaşırken biana merdivenlere dönmüş, o sırada latty aşağı iniyorken ablasına gülümser

“ağacı getirmişler, çocuklar bayılacak-”
“latty, zamanın var mı?”

prensес kaşlarını çatarken başını sallır

“var tabii, iyi misin?”

biana bir şey söylemeden kardeşinin elini tutar, ikisi beraber ofise ilerlerken latty önden girip biana da onu takip ederken kapıyı arkasından kapatır..

biana kardeşine ewan'la ilişkilerinin gördüğünden daha kötü olduğunu anlatmış, kafasındaki şüphelerden bahsetmişken latty sabırla dinlemiş ve üzülmemesini söylemiştir. Zor bir sene olmuştur, conrad'ın gidişi herkesi sarsmıştır, geçecektir..

biana içindekileri sonunda birine anlattığı için rahatlamış, latty de ablasına sarılarak yükünü paylaşmıştır, ama prenses kraliçesi kadar rahat değil, ablasını ofiste bırakıp dışarı çıkarken ewan'ı bulması gerekiyordur..

4 ay önce...

latty mason'ın tılsımını odasındaki küçük kasaya koyup kapağı kapatırken aralık bıraktığı kapıdan ewan'ın sesini duyar, kasayı bırakarak arkasını dönerken genç adam eli kapının kolunda, başını içeri uzatmıştır

“ne yapıyorsun?”
“hiç.. sen neden daha uyumadın?”

ewan bu soruya cevap vermezken latty iç çekerek genç adamın yanına gelmiştir

“bir şeyler atıştırmak ister misin?”

“jonathan uyudu mu?”

latty başını sallarken ewan arkasını döner, latty onu takip ederek odadan çıkarken kapıyı arkasından kapatır..

SOUNDTRACK / Imogen Heap - Hide and Seek

ikisi büyük mutfaktan içeri girerken latty buzdolabına yönelmiş, ewan onun arkasındaki dolapların birinin kapağını açıp önünde duran şişe şişe içkilere bakıyordur. Latty başını çevirip onun neye baktığını görünce buzdolabının kapağını kapatıp genç adamın yanına giderek o da dolaba bakar. Ewan uzanıp en eski viskilerin birini alır, kapağı kapatıp masaya ilerlerken latty de sabahlığının kuşağını sıkarak onu takip eder..

latty viski bardağına dolan amber renkli içkiye bakıyorken ewan onunkini doldurduktan sonra kendine iki katı kadar koyar, şişeyi bırakıp bardağı kafasına dikerken latty kendi bardağını çeviriyordur. Dört tanesinden sonra başı iyice hafiflemişken ewan’ın kaçınıcıyı içtiğini bilmiyordur, ama genç adamın bardağı masaya vuruşunun yamukluğundan yeteri kadar içtiği anlaşılıyorken latty de kendi bardağını başına diker ve yüzünü buruşturarak boğazını yakan viskiyi yutarken ağzını açarak derin bir nefes alır

“daha tatlı bir şey içebilirdik-“

“susuzluğum için içmiyorum, sarhoş olmak için içiyorum-bir tane daha..”

latty elini bardağının üzerine kapatır, ama ewan kapanan eli tutup çekerken genç kadının bardağına biraz daha viski doldurur, tuttuğu eli bırakmadan şişeyi de kendi ağzına dayarken latty onun aldığı yudumun büyüklüğüne bakıyor, usulca *ohlar*..

latty bir kahkaha atarken ewan oturduğu yerden uzanarak onun ağzını kapatır, ikisi beraber sendeleyerek yere otururken latty hala gülüyor, ewan’ın eline kendi ellerini bastırarak kendini susturmaya çalışıyordur. Ewan kucığına eğilen kadınla gülerek dudaklarını birbirine bastırırken latty onun elini ağzından çekerek başını kaldırır, nefes nefese gülümserken ewan başını arkalarındaki cam duvara yaslar

“bazen keşke bizi o boyuttan hiç kurtarmasalardı diyorum..”

latty kaşlarını çatarken başı o kadar dönüyordur ki bir an gözleri kapanır, genç kadın kıkırdayarak başını ewan’ın göğsüne bırakırken genç adam onun saçlarını tutarak boş mutfak izler

“ya da kurtulsaydık, ama yine sadece ikimiz olsaydık..”

latty *mml*arken ewan onun saçlarıyla oynuyor, ellerini kahverengi dalgalardan geçirip genç kadının yüzünü kendine kaldırırken latty gözlerini açmış, ewan’ın bakışlarıyla yutkunurken bir an sonra karşısında kendi ewan’ı belirlediğinde kendi bakışlarına çarpan gri gözlerle titreyerek genç adama uzanır..

latty ellerini sapsarı saçlardan geçirerek ewan’ın dudaklarını kendinikilere bastırıyor, ipek sabahlığının etekleri geceliğiyle beraber bacaklarından sıyrılıyorken ewan onu belinden tutarak yere yatırır, bacaklarını açarak arasına yerleşirken latty iki eliyle onun başına tutunmuş, ikisinin dudakları ayrılıp tekrar bakışları buluştuğunda latty gözleri dolarak genç adamın yüzünü izler

“ben bu ewan’ı özlüyorum..”

“ben bu ewan değilim..”

latty bildiğini söyleyerek başını sallarken ewan tekrar kendi özüne dönmüş, lattynin parmaklarının arasındaki saçlar koyulaşmışken genç kadın göğüslerine doğru inen dudaklarla gözlerini kapatır..

ewan sabahlığın kuşağını açarak kumaşı iki yana bırakırken latty onun yüzünü tutmuş, başı dönerek diğer lysander'e bakıyordur. bir zamanlar onun olan, conrad'ın kardeşi, kral, ewan, crash, her şey olmuş adama bakıyorken ewan uzanarak onun dudaklarını örter, eli yavaşça genç kadının bacakları arasına girerken önündeki ince kumaşı çeker ve parmaklarını latty'nin sıcaklığına sürterken genç kadın inleyerek ewan'ın boynuna sarılır. ikisinin dudakları biraz nefes için ayrılırken latty kalçasını kaldırmış, ewan'ın her dokunuşuyla titriyorken genç adam elini çektiğinde latty'nin yarı kapanmış gözleri açılır, ewan'ın pantolonunu çözmesini izlerken gözlerini kapatarak başını geri atar. Ewan onun açılmış boynuna bakıyorken pantolonunu yeteri kadar indirip genç kadını bacaklarından kendine çeker ve üzerine eğilerek içine girerken latty inleyerek genç adamın saçlarını çeker..

ewan yavaşça girip tekrar çıkıyorken yaşadıkları anda sadece ikisi kalmış, ne kayıp kardeşler, ne kaçılacak boyutlar ne de başka bir şey aralarında ya da zihinlerinde değilken latty bacağını ewan'ın kalçasına dolayarak genç adamın kendine iter, ewan inleyerek daha da derine dokunurken yere bastırıldığı ellerinden biriyle lattynin yüzünü tutar, uzanarak genç kadının dudaklarını hapsederken ikisi soğuk taşların üzerinde gidip geliyor, nefeslerindeki inlemeler birbirine karışırken ikisi de aralanmış kapıdan onları gören bir çift gözü görmüyordur..

“bırakma-ewan..”

latty inleyerek kendini ewan'a kaldırırken genç adam kendine uzanan kalçayı kavrar, kendin bütün gücüyle bir kez daha iterken latty dudaklarını ısırarak inler ve titreyerek kendini bırakırken ewan da onun üzerine eğilmiş, dudaklarını genç kadının boynuna bastırırken latty yutkunur, gözlerini açıp hala etrafın döndüğünü fark ederken ellerini ewan'ın başına koyarak mırıldanır

“ilk ve sondu..”

“hala içindeyim..”

latty genç adamın sesiyle yine titrerken ewan kendini yavaşça geri çeker, ikisinin bedenleri birbirinden ayrılırken mutfakın kapısı kapanır, ewan irkilerek o tarafa bakarken latty de başını kaldırıp kapıya döner. ikisi de kapalı kapıya bakıyorken akıllarını toplamaya çalışıyorlardır, ewan hala altında duran latty'e döner

“kapıyı kapatmış mıydın?”

“bilmiyorum-yanlış duymuşuzdur, herkes uyuyor-”

ewan kalkıp pantolonunu çekerek kapıya yürür, açıp dışarı bakarken merdivenlerin başındaki dorian'ı görür, gördüğü anda kasılırken ateş kıran ona bakıyor, tek kelime etmeden basamakları tırmanmaya devam eder, ewan o gözden kaybolunca tekrar mutfak dönerken latty saçlarını eliyle iterek o tarafa geliyordur

“bir şey var mı?”

“rüzgar..”

latty başını sallayarak çıkacakken sendeler, ewan onun kolunu tutarak düzeltirken genç kadın hafifçe gülerek teşekkür eder, ewan onun elini bırakmadan dönüp arkasına bakar, boş bir şişe ve iki bardak dışında hiçbir şey yokken genç adam latty'i de önüne katarak mutfaktan çıkar..

ertesi sabah latty beynini sıkıan bir baş ağrısıyla kalkmış, tek istediği şey bir bardak su olmuşken ilk yaptığı baş ucundaki boş sürahi için ağlamak olmuştur. Sonunda kendini yataktan kaldırmış, üzerine doğru düzgün bir şey geçirerek aşağı inmişken ilk gördüğü yüz dorian'ınki olmuştur

“günaydın..”

ateş kıran de başını sallayarak mutfığa ilerlerken delora kahve alıyordur, ikisini görünce gülümser

“günaydın!”

latty onun yüksek sesine hafifçe yüzünü buruşturup elini kaldırır, delora ona ne olduğunu sormadan hemen sıradaki gündem maddesine geçer

“dorian dün hizmetçi kızları yollarından çevirmişsin?”

dorian başını sallarken latty ne oldu diye soruyordur, ateş kıran bir fincan koyu kahve alırken cevaplar

“mutfaktan sesler geldiğini duymuşlar, korkarak yürüyorlardı-“

latty elindeki bardağı sıkarak bir an dururken delora kaldığı yerden devam eder

“birisi mercimeği fırına veriyormuş, kim merak ediyorum-“

Latty bu sefer de delora'ya bakarken dorian konuşur

“onlar öyle duymuş, mutfakta bir şey yoktu..”

“sabah boş bir viski şişesiyle iki bardak bulmuşlar, yemin ediyorlardı.. zavallı kızlar, seni görünce daha da utanmışlar..”

dorian hafifçe gülümserken delora da gülüyor, latty'e döner

“iyi misin? solgunsun..”

“iyi uyuyamadım..”

delora iç çekerek arkadaşına sarılır ve sıcak bir şeyler içmesini söylerken latty başını sallar, sarışın kadın kahvesiyle beraber mutfaktan çıkarken latty dorian'la başbaşa kalmış, genç adama bakar..

“aramızda bir şey yok dorian..”

dorian masada duran büyük tabaktan bir tane kurabiye alırken latty'e bakar

“beni ilgilendirmez-“

“ne düşündüğünü biliyorum, ama görüldüğü gibi değil..”

dorian cevap vermezken latty başının ağrısının daha keskinleştiğini hissediyor, elindeki su dolu bardağa bakar, o sırada dorian onu geçerek mutfaktan çıkarken kapıda ewan'la karşılaşmış, iki genç adam birbirlerine bakarak kapıdan ters yönle doğru geçer..

“ewan?”

latty yatak odasının kapısını tıklatır ve aralık kapıdan içeri girerken asıl odada kimse yoktur, ama gizli odanın kapısı açikken latty asıl odanın kapısını kapatır

“o odada iş yapacaksan bunun kapısını kapat. Ewan?”

ewan banyodan çıktığında karşısında latty bulunca bir an ne yapması gerektiğini düşünür-

“odaların ayrıldığından haberim var, biana söyledi.”

Genç adamın omuzları rahatlarlarken latty asıl sormak istediği şeyi sorar

“benim yüzümden değil, değil mi?”

“efendim?”

“tekrarlatma, 4 ay önce olan şeyin bir anlamı yoktu, ikimiz de üzgündük-“

“latty ne diyorsu-“

“benim yüzümden ablamı terk etmediğinden emin olmaya çalışıyorum.”

“seninle ilgisi olan hiçbir şey yok ortada.”

Latty *peki* diyerek bir adım geri atarken ewan üzerindeki gömleği pantolonunun içine sokarak latty’i kolundan tutar, ikisi odadan çıkıp kapıyı kapatırken kapı duvarda görünmez olur. Ewan daha önce biana’nın yatağına bıraktığı ceketı alıp giyerken konuşur

“o olayı olmamış var sayıyorum, biz bittik-“

“*anladım.*”

Ewan latty’nin yüzünü elleri arasına alarak kahverengi gözlere bakar

“seni kırmak için söylemedim, ama rahatsız olmanı gerektirecek bir şey yok-“

“ama biana’dan ayrılacaksın..”

“bilmiyorum..”

ewan ellerini indirerek latty’nin arkasındaki aynadan yansımasına bakarken latty konuşur

“biana seni incitmek istemediğini söylemiş, o da senin kadar korkmuş-“

“bizim aramızda geçen konuşma böyle değildi..”

latty buna cevap vermezken ewan onun başını tutarak kendine çeker ve genç kadının saçlarını öperek ayrılır

“senin yapabileceğin bir şey yok latty, biana’nın yanında ol..”

latty başını sallar, ewan onu da önüne katarak odadan çıkarken koridordan delora koşturarak onların yanına geliyordur

“NERDESİNİZ?!”

“delora ne old-“

“dorian yok!”

latty’nin gözleri büyürken ewan onu bıraktığı gibi delora’yı da geçerek merdivenlere fırlar..

“DORIAN’A GÖZ KULAK OLMANIZI SÖYLEDİM! İYİ DEĞİL DEDİM! NERENİZLE DİNLEDİNİZ?!”

ewan bütün kıranları önüne almış, ağzına ne gelirse söylüyorken kimseden çıt çıkmıyordur. Genç adam sağ elinin yumruğunu ovarak odada dört dönüyorken tekrar kıranlara döndüğünde hepsi irkilir, ewan aldırıyor, sorar

“nereye gitmiş olabilir?”

kimseden ses çıkmazken ewan yumruğunu bırakarak ağzını açar ve konuşmalarını bağırarakken odanın kapısı açılıp dorian görüldüğünde herkes ayağa fırlar, ewan da arkasını dönerken dorian ona bakıyor, sakın, konuşur

“buradayım-“

ewan ikinci kelimeyi duymaya zahmet etmeden az önce sıktığı yumruğu ateş kıranın suratına indirir, dorian tekrar koridora düşerken ewan yere eğilip genç adamın yakalarına yapışır, dişleri sıkılı, bir şey söyleyecek gibi duruyorken bir an sonra tuttuğu yakaları bırakıp doğrulur, ateş kıranın bacaklarının üzerinden adım atarak uzaklaşırken kapıda bekleyen kıranlar dorian’a koşturur..

SOUNDTRACK / Republic - Stop & Stare

dorian her yerde ewan’ı aramış, sonunda bahçenin ücra bir köşesinde bulmuşken ewan sadece olduğu yerde dikiliyor, muhtemelen sakinleşmeye çalışırken dorian yanına gelerek durduğunda başını çevirir

“bana bunu yapma dorian..”

“neyi?”

“*bunu*. Sen bana bağlısın, benimsin. İyi değilsin, biliyorum. Aylardır değilsin, durup dururken çekip gidemezsin-“

“korktun mu?”

ewan’ın sesi kesilirken dorian ona dönmüş, bir şey söylemeden, sabırla gözlerine bakıyordur

“sana bağlılığım neden bir anda bu kadar önem kazandı onu anlamaya çalışıyorum..”

ewan bakışlarını çektiği anda dorian genç adamın kolunu tutar

“her hoşuna gitmeyen bir şey gördüğünde suratıma yumruğu geçiremezsin-“

“yaparım-“

“yapamazsın. Sadece bir süre uzaklaştım, şehre indim-“

“sen şehre inmezsin-“

“iki senedir iniyorum, ama farkında değilsin..”

ewan’ın bakışları tekrar ateş kıranı bulurken konuşur

“bir tek ben değil, herkes endişelendi-“

“çünkü herkese iyi olmadığımı söyledin, peşime adam taktın-“

“ama yine de senin şehre indiğini bana haber vermediler, hepsini kovacağım..”

dorian ewan’ın kolunu bırakıp önüne dönerken mırıldanır

“belki de kovmalısın..”

“sen neden hala benim olmayı seçiyorsun?”

ateş kıranın yüzü tekrar ona dönerken ewan bir an içine oturan bir şeyle gerilir, dorian tamamen ona dönmüş elini kaldırıp sahibinin boynuna koyarken ewan sanki bir parça kor üzerine atılmışçasına yandığını hisseder, ama kendini geri çekmezken dorian konuşur

“geri alınacak bir şey değil de ondan-“

“istersen alırım-“

“istemiyorum.”

Ewan yine kelimelerini kaybederken içindeki toprağın, suyun ve havanın hepsi alev almış, ateş kıranın eli akasha'nın boynundan ensesine kayarken ewan genç adamı gömleğinden tutarak kendine çeker, ikisinin açık ağızları birbirine kenetlenirken saray bahçesinin güneş almayan bir köşesinde, akasha ve ateş kıranın üzerinde durduğu çimler sıcaktan kuruyarak solar..

Dorian ewan'ı iterek ağaçların gölgesinde bir duvara yaslarken ewan onun yakalarını tutarak kendinden iter

“şehre inmedin-uzaktaydın, yoktun-“
“buradaydım-“
“değildin, nereye gittin?”

dorian bir an yutkunarak beklerken ewan onun yüzüne bakıyor, kaşlarını çatır

“marcel-“
“evime döndüm..”

ewan'ın bakışları daha da kararırken dorian devam eder

“eski dünyadaki harabeye döndüm, kısa bir süre için, gücümü kullanmak zorunda kaldım-“
“neden?”
“tekrar görmek istedim-“
“ne gördün peki?”

dorian ewan'ın ensesini bırakarak elini duvara yaslarken derinden gelen sesiyle konuşur

“hiçbir şey. O adam değilim ben, *artık* değilim..”

ewan başını sallarken dorian onun gözlerine bakıyor, sorar

“istiyor musun?”

akasha yutkunurken ateş kıranın dudaklarına belli belirsiz bir gülümseme görünür

“istiyor musun ewan?”
“evet kahrolası-“

dorian elini ewan'ın pantolonundan içeri daldırırken anda genç adamın nefesi kesilirken ateş kıranın bakışları parlıyor, aralarındaki tutku taş duvarı bile ısıtıyorken ewan başını sertçe taşa yaslar

“içine ne girdi senin-“
“hiçbir şey..”

ewan cevapla beraber bacaklarının arasındaki tutuşun sıkılaştığına tanık olurken dorian ona yaklaşmış, kulağının hemen yanında fısıldar

“sen hariç..”

ewan'ın gözleri kararırken dorian'ın nefesi boynuna vurduğunda gözlerini kapatır..

“..ama geri döndü, ölen kimse yok.”

Delora kalbini tutarak rahatlarken biana da başını sallıyor, elinde beklettiği kağıtları ona uzatır

“bir dahaki sefer daha dikkatli olsunlar..”

delora başını sallayarak ROUGE damgalı kağıtları alırken onayı gördüğünde gülümser

“eğlenceli olacak..”

biana da gülümserken latty jonathan ve owen’la merdivenleri iniyordur. İki ufaklık da latty’nin elini tutmuş, yarı uçarak yarı yere basarak merdivenleri iniyorken sonunda iki çift minik ayak yere bastığında latty gülerek ikisinin ortasında eğilir, oğlusu hemen boynuna asılırken owen da onları izliyordur, annesini uzakta dururken gördüğünde teyzesini bırakır ve aksak aksak koşarak annesinin bacağına sarılırken biana başını eğmiş, ufaklığa bakıyordur, hafifçe gülümseyerek eğilir ve oğlunu kaldırıp kucağına alırken antreye kurulan ağacın yanında duran latty ve jonathan’ın yanına gider..

biana owen’ın başındaki bereyi düzelterek ufaklığı bahçeye bırakır, küçük adam jonathan’ın arkasından gidiyorken biana uzaktan gelen ewan ve dorian’ı görmüş, içi ürpererek ikisine bakarken dorian önden geliyordur, önünden geçen owen’a bakarak ilerlerken biana’yla göz göze geldiklerinde ateş kıranın bakışları bir an kraliçenin üzerinde asılı kalır, o an geçtikten sonra genç adam yoluna devam ederken biana arkadaki ewan’a bakar, genç adam yönünü değiştirerek çocukların yanına gidiyorken biana iç çekerek arkasını döner, yavaşça merdivenleri çıkarak sarayına girer..

SOUNDTRACK / *Bond - Dream Star*

iki gün içinde kimse ortadan kaybolmamış, üçüncü gün sabah erkenden gelen Rouge dergisi çekim ekibinin istekleri yerine getiriliyorken sarayın belirli yerlerinde ek ışıklandırmalar yapılmış, makyaj ve kostümlerle ilgilenecek olanlar üst katlarda ilgili kişilerin gardroplarını gözden geçiriyorken sanat yönetmeni sanki yıllardır bu çekim için hazırlanmış, her köşedeki dekor ayrıntılarını inceliyorken delora bir üst kata, bir alt kata koşuyor, her şeyin yolunda olduğundan emin oluyorken ilk çekim sırası için calis ailesi aşağı inerek sanat yönetmeninin eşliğinde ofise giriyordur..

“miss calis şuraya oturmanızı istiyorum..”

cuslov kucağındaki danteyle çalışma masasının başına otururken gözündeki gözlükleri kel kafasına iten sanat yönetmeni regis huntington faye’le beraber talimat bekleyen kaptan calis’e döner

“kaptan, rica etsem siz de şu köşede durur musunuz-“
“burası mı?”

calis odadaki büyük duvara asılmış evren haritasının önünde dururken regis harika olduğunu söylüyordur, genç adamı bırakıp babasının yanına sokulmuş faye’in önünde eğilirken kel kafası spotlarla parlayarak gülümser

“küçük miss için de oyuncaklarımız var.. benimle gelir misin faye?”

faye başını kaldırıp güzel gözleriyle babasına bakar, calis gülümseyerek kızına gitmesini söylediğinde faye kel adamın elini tutarak odanın ortasına yığılmış oyuncakların önüne gelir. Regis oradan güzel bir bebek seçip küçük kızın eline vererek konuşur

“burada güzelce oturmanı istiyorum faye. Sen oyuncaklarınla oynarken biz sizin fotoğrafınızı çekeceğiz, tamam mı?”

“tamam..”

regis gülümseyerek küçük kızın kendinden kıvrır kıvrır olan sarı buklelerini düzeltir, faye yere oturduğunda regis onun beyaz elbisesinin eteklerini de yerleştirip geri çekilir. Faye elindeki bebekle oynamaktan çok kameralara ve ışıklara bakıyorken regis dante’nin mızırdanmasıyla ilgilenen cuslov’a döner

“miss calis, birkaç poz için sadece önünüzdeki dosyalarla ilgileniyormuş gibi görünebilir misiniz?

Dante’yi hafifçe sola doğru çevirin-“

“çok uzun sürmezse sevinirim bay huntington-“

“tabii miss, olabildiğince hızlı olacağız-GARRY! IŞIKLAR!”

ışıkların parlaklığı ayarlanırken regis calis’e döner

“kollarınızı kavuşturun kaptan, haritaya bakın, orduya sıradaki hareketin nereye olacağını anlattığınızı düşünün- faye, faye tatlım..”

faye’in bakışları yine kel adama dönerken regis oyuncakları işaret eder

“bak bebekler tatlım, hadi oyna-evet, evet onlar, biz yokuz, bakma bize faye..”

faye kafası karışmış bir ifadeyle iyice arkasını dönüp annesine bakarken cuslov gülümser

“sadece oyuncaklarına bakacaksın tatlım, tamam mı?”

faye başını sallayarak önüne döner ve başını kaldırmadan oyuncaklarıyla ilgilenirken cuslov, calis’e bir bakış atar. Sarışın adam gülümsüyorken regis ciddi olmalarını rica ettiğinde genç adam baba calis’ten kaptan calis’e dönerek haritasına bakar. Her şey ayarlanmış, regis geri çekilerek fotoğrafçının önünü açarken konuşur

“calis evreni, düzen 1, çekim 1, evet çok güzel.. muhteşem-miss calis dante’yi kendinizden biraz uzaklaştırın..”

fotoğraf makinesinden sürekli çıkırtılar geliyorken faye ara sıra kaçamak bakışlar atıyor, ama kel adamın sesiyle tekrar önüne dönüyorken regis muhteşem gördüklerini söyleyerek birkaç poz daha alıyordu..

“sağ profilden almasak?”

eidan pozunun değiştirilmesini rica ediyorken regis dorian’ı bahçenin ortasında yakılmış ateşin yanına mıhlıyarak eidan’ın yanına gelmiştir

“her profiliniz muhteşem bay collins, şimdi şu akvaryumun önünde durursanız-“

“bu kadar büyük akvaryumu nasıl taşıdınız?”

regis ona cevap vermezken eidan fotoğrafçının arkasında bekleyen franco’ya bir bakış atar, genç adam sırıtiyorken eidan makyöz kıza bakarak burnunun üzerine biraz daha pudra istiyordur. Regis onu bırakıp sienna’nın yanına geldiğinde genç kadının kahverengi dalgalarına bakar

“biraz rüzgara ihtiyacım olacak-ah daha da güzeli, kendi kendinize bir rüzgar yaratabilir misiniz miss adams?”

“tabii-“

“ama sadece sizin üzerinizde olmasını istiyorum,etekleriniz ve saçlarınız uçuşsun..”

sienna başını sallayarak sakin bir nefes alırken biraz sonra regis ve onun etrafında ılık bir rüzgar belirmiş, genç kadının saçlarını havalandırarak üzerindeki uçuk mavi elbisenin hafif kumaşını dalgalandırıyor. Regis memnun olmuş, gülümseyerek sıradaki element kırana geçerken andrea arkasındaki ağaç dallarına bakıyordur. dalların üzerinde renkli kurdeleler varken genç kadın kendi etrafındaki dalların onun elbisesine eş koyu yeşil kurdelelerle bağlandığını görmüş, gülümseyerek eteklerini düzeltiyordur. Regis toprak kıranın önüne geldiğinde genç kadının ayağındaki ayakkabılara bakar

“onları çıkaralım miss ellen..”

andrea itiraz etmeden ayakkabıları çıkararak çimlere basarken regis genç kadının duracağı yeri ayarlar, eteklerini de havalandırarak çimlerin üzerine bırakırken genç kadının el bileklerini tutarak hafifçe kaldırır

“iki yandan ince bir dal bulup tutar mısınız?”

andrea gözünü kestirdiği iki dalı tutarken regis sol elini indirip daha aşağıdaki bir dalı genç kadının eline verir, sağ gözünün altına bulaşmış farı da parmağının ucuyla silip geri çekilirken andrea gülümsüyordur. Regis yine fotoğrafçının arkasına geçmiş, dorian’a döner

“bay marcell kollarınızı çözün lütfen, sol elinizi hafifçe ateşe uzatırsanız-muhteşem.. bay collins siz kollarını kavuşturun, kas görmek istiyorum biraz..”

eidan kaşlarını kaldırarak kavuşturduğu kollarını biraz daha sıkarak *kaslarını* gösterirken regis harika diyordur

“ateşin gözleri biraz kısılın, suyun bakışları sert, hava mükemmel-çenenizdeki saç çekin miss adams, miss ellen kusursuz.. evet dört element, çekim 1-GARY ÇOCUKLARI KAREDEN ÇIKARI!”

sienna gülerken regis anında onu uyarır, genç kadın yüz ifadesini tekrar oturturken makine pozları almaya devam ediyordur..

“jonathan omzunuzda otursun komutan..”

conrad oğlunu kaldırdığı gibi omuzlarına oturturken jonathan babasının kafasına tutunmuş, annesine ayaklarını sallıyordur. Latty oğluna gülümserken regis prensesi kibarca kolundan tutarak yönlendirir

“siz ağacın önünde oturacaksınız prenses, şu paketlere kurdele bağlıyormuş gibi..”

latty ağacın dibindeki kırmızılı yeşilli paketlerin önüne oturur, regis onun eteklerini düzeltirken elini makyözeallar

“biraz daha allık!”

hemen biraz daha allık gelirken regis elindeki küçük bezle conrad’ın ordu üniformasının gümüş apoletlerini onuncu kez parlatır. Jonathan babasının kafasının tepesinden kel kafayı izliyorken eğilerek eliyle regisin kafasına bir iki tane patlatır, conrad afacanı geri çekerken regis bozuntuya vermemiş, kafasını hafifçe tutarak uzaklaşır. Conrad gülmek için kendini zor tutuyorken latty tepesinde dikilen adamın bacağına vurur, conrad ciddileşirken jonathan fotoğrafçıları boşvermiş, ağaca uzanarak renkli süsleri çekiştiriyordur, conrad yavaş olmasını söylüyorken latty kırmızı paketin birine yeşik bir kurdele bağlıyor, baba oğul kendi dünyalarında annesi onlara süprizler hazırlıyor, o sırada pozlar akıp gidiyordur..

“delialona sen şu kitapların arasına otur-“
“çok yüksek değil mi onlar?”

regis masada dizilmiş kitapların yarattığı kulelerin uzunluğuna bakıyorken delia elini başının üzerinde sallar

“o kadar uzun değilim ben-“
“haklısın tatlım-GARY KİTAPLARI BİRAZ AZALT!”

kitaplar azalırken delialona genç adama gülümser ve iki yandan omuzlarına dökülen örgüleriyle masa başına geçerken colm eline tutuşturulan oyuncak araba kumandasına bakıyordur

“ileri teknolojiler departmanı olduğumu hatırlatmam gerekli mi?”
“ruhunuzdaki çocuğu sembolize ediyoruz bay pulvu, lütfen masanın köşesine yaslanır mısınız?”

colm delia’nın masasının kenarına yaslanırken delia örgülerini sallayarak gülümser, colm ona göz kırparken kumandanın üzerindeki açma düğmesine basar ve arabayla oynamaya başlarken sırttır. Kırmızı araba oradan oraya gidiyorken regis fotoğrafının arkasından delia’ya seslenir

“tatlım oradaki kalemi alıp deftere bir şeyler yazıyormuş gibi yap, ama gözün colm’da olsun..”

delia gülerek başını sallar ve kalemi alıp deftere bir şeyler yazarken kaçamak mavi bakışları colm’a kaldırır, genç adam ona bakmadan arabayla oynamaya devam ediyorken regis harika olduğunu söyleyerek çekimi başlatıyordur..

favian yanında durduğu kocaman kum saatine bakıyorken delora saçlarının havalandırılmasını bekliyor, birisi maşayla uçlarını kıvırıyorken genç kadın üzerindeki uçuk pembe elbisenin eteklerini izliyordur. Mavi gözleri pırıl pırıl, kum saatinin yanındaki nişanlısına bakarken favian gülümser. Birazdan bütün saç ve makyaj insanları çekilir, delora serbest kalmış, favian’ın yanına geçerken regis onların önünde, konsepti anlatıyordur

“bay ludlow siz kum saatine tutunacaksınız, delora sen de favian’ın elini sımsıkı tutacaksın.. sağ yönden güçlü bir hava vereceğim, sanki kum saatiyle zaman içinde uçuyor efekti olacak..”

delora gülümseyerek başını sallarken favian kum saatinin iki yanındaki ahşap çerçeveye tutunur-

“asılın bay ludlow, bir iki adım sağa gidip kolunuzu gerin-evet o şekilde..”

favian kum saati elinin altından kaçıyormuş gibi sımsıkı tutmuş, diğer eliyle de delora’yı kavramışken regis büyük vantilatörün açılmasını işaret eder, o anda deloranın etekleri ve saçları uçuşurken genç kadın gözlerini kısar. Regis ellerini çırparak dikkatini kendine çeker

“bay ludlow siz kum saatinin uçtuğu tarafa bakacaksınız, sol.. delora sen de arkada kalanlara bakıyorsun, sağ..mükemmel, aynen böyle.. *geleceğe dönüş*, çekim 1-gary fırtına değil, *rüzgar*, azalt biraz..”

rüzgar biraz azalınca delora’nın ifadesindeki dehşet de yok olmuş, makine onlarca poz yakalıyorken regis favian’a daha sıkı tutmasını söylüyordur..

“herkes arkaya, arkaya-liv öne çıkacak.. ışıklar ayarlansın!”

regis liv’in yanında yere çökmüş, antredeki merdivenlerin başında ashley duruyorken bir iki basamak aşağıda scott trabzanlara tutunmuştur. Andrea hemen kocasının önündeki basamaklara oturmuş, upuzun

etekleri merdivenlerin sonuna kadar uzanıyorken eteklerin bittiği yerin biraz ötesinde liv oturuyordu. Küçük kızın kafasındaki kurbağa regis'in suratına vraklarken kel adam irkilerek ayağa kalkar

“kurbağayı korkutmayın, orada kalsın istiyorum.. liv odak olacak, arkada ellenlar duruyor, küçük kız ailenin merkezi.. evet herkes hazır, liv, tatlım kocaman bir gülücük ver bana, kocaman!”

regis küçük kızın önünde gülümsüyorken liv de kel adama gülümser, kafasındaki kurbağa vraklarken regis geri geri yürüyerek kameranın arkasına geçer. Maviş gözleri üzerine düşen ışıktaki parlayan liv gülümsüyorken arkasında halası, babası ve annesi duruyordu, regis pozun güzelliğine bakıyorken başını sallar ve *yaşam pınarı* çekimi başlarken liv gülücükler saçıyordu..

“sadece sienna ve nicole'ü istiyorum, gölün etrafında kimse olmasın..”

regis herkesi uzaklaştırmışken sadece annesiyle kızı gölün kenarında duruyor, nicole'ün sapsarı saçları ışıldıyorken üzerindeki beyaz elbiseden tombul kolları çıkmış, bembeyaz teni güneşte parlıyordu. annesi kızının serin havada üşütmemesi için onun etrafını ısıtmış, ikisi beraber çimlerde oturmuş mırıl mırıl konuşarak oynuyorken regis aynen öyle kalmalarını söyler. Hiçbir özel poz yok, sadece anne ve kızı bomboş, kocaman bir bahçede uzanan gölün kenarında oturmuş, dünya sadece ikisi için dönüyorken regis kimseye bağırıyordu, sakın, *nefes* adını verdiği çekimi başlatıyordu..

“franco sen bunu tutacaksın.”

Regis genç adamın eline kartondan bir düşünce balonu figürü vermiş, franco kaşlarını kaldırarak içi boş balona bakıyorken regis bir yerden bir tane de beyaz tahta kalem verir ve genç adamı antrenin ortasına oturturken kenarda bekleyen hizmetlilere bakar. Bütün uşaklar ve hizmetçiler tek takım giyinmiş, regis'in işaretini bekliyorken regis hala francoyla ilgileniyordu

“bağdaş kuracaksın.. arkandan insanlar koşturuyor, yukarı aşağı gidiyorlar, bir hayat dönüyor ve sen her şeyi duyuyorsun. Elindeki kalemle düşünce balonuna bir şeyler yazmayı bekliyormuş gibi durmanı istiyorum..”

franco başını sallarken regis tamam diyerek geri çekilir, işaret verdiği anda hazır bekleyen hizmetliler odadan odaya hızla yürüyor, merdivenleri çıkıp iniyorken kameranın odağı franco açık ve net, arkasındaki hareket ise sadece belli belirsiz insan formları olarak fotoğraf karesine yerleşiyordu..

calislerden sonra saray ofisine tekrar dönülmüş, bu sefer lucinda tek başına masanın arkasına geçmişken regis elinde cam bir kutuyla ofise girer, kutunun içindeki sembolik kraliyet tacı asilce parlıyorken regis elindeki camın bir anda kırılmasından korkar gibi tacı lucinda'nın hemen önünde masaya koyar, elini arkaya uzatıp gary'nin ona verdiği ince bir zincirin ucunda asılı olan kilidi alır, zinciri kutunun etrafından bağlayıp kilidi kapatırken kilidi açacak tek anahtarı lucinda'ya verir

“miss nobes masanın önünde durmanızı rica ediyorum..”

lucinda elindeki ince uzun, altın anahtarla masanın önüne gelir, üzerindeki beyaz etek takım vücuduna kusursuzca oturuyorken genç kadın sarı saçları sımsıkı bir at kuyruğuyla toplanmış, sarı dümdüz saçlar sol omzundan dökülüyorken mavi gözleri zekayla parlıyordu. Regis genç kadını ve kutuyu tekrar ayarlayıp anahtarı genç kadının elinden alır

“bunu şu küçük cebe koyalım..”

regis anahtarını genç kadının ceketinin göğüs cebine yerleştirir ve geri çekilir. Anahtar olduğu anlaşılacak kadar açıkta kalan altın, beyaz kumaşın üzerinde parlıyorken kraliyetin kutusunu açıp taca ulaşabilecek tek kadın, lucinda nobes tüm asaletiyle kameraya bakıyordur. *Hazine* çekimi başlar..

regis, kral ve kraliçeyi bahçede çok önemli bir noktaya getirmiş, tüm saray arkalarında kalacak şekilde durmalarını istemişken iki büyük tahta benzer koltuk getirilmiş, owen için de küçük bir taç ayarlanmışken regis küçük ayrıntıları ayarlıyor, biana onları izliyorken gözü ilerdeki ormanlık alandadır. Genç kadın tedirgin görünüyorken ewan fark etmiş, yanına yanaşır

“iyi misin?”

biana kocasına bakarak başını sallarken ewan pek inanmamış, ama yine de başını sallarken aralarındaki soğukluğu tamamen yabancı insanlardan saklamanın zor geldiğini biliyordur. Genç adam pantolonunu çekiştiren owen’a bakarken küçük adam çişinin geldiğini söylüyordur. Ewan kaşlarını kaldırarak gülümser

“aferin evlat, gel gidelim-“

“ewan, hayır!”

ewan kaşlarını çatarak biana’ya bakarken genç kadın kollarını oğluna uzatır

“ben yaparım, bana ver..”

“ben hallederdim biana-“

“hayır, ben yaparım hayatım, sen burada kal..”

ewan biana’nın sesindeki garipliği sezmiş, genç kadının uzanan elleri titriyorken ewan owen’ı kendine çekerek bir adım geri atar

“ben yaparım-“

“ewan yalvarırım, owen’ı bana ver-“

“uzak dur-“

“ewan-lütfen-“

“UZAK DUR DEDİM!”

ewan elini kaldırarak biananın önüne bir set çekerken genç kadın dehşetle elini önündeki görünmez bariyere dayar. Arkadaki çekim ekibi şokla olanları izliyorken regis gary’nin kolunu tutmuş, korkuyla kral ve kraliçeye bakıyordur. ewan oğluyla beraber geriliyorken biana gözleri dolarak onlara bakıyor, elinin altındaki bariyere vuruyorken bağırır

“SARAYA GİRME EWAN-YALVARIRIM!”

ewan başını iki yana sallayarak oğluna daha da sarılıyorken biana genç adamın arkasında görünen saray merdivenlerinden dorian’ın indiğini görmüş, gözleri daha da büyüyerek etrafını saran bariyere vuruyorken kendi gücü hiçbir fayda etmiyordur. Kraliçe çırpınıyorken ewan onun neden böyle olduğunu bilmiyor, korkuyor, o korktukça owen da korkmuş, annesine uzanarak ağlıyorken ewan arkasını döner, ona doğru gelen dorian’ı gördüğünde o tarafa ilerler

“dorian yardım et, owen’ı al-“

“HAYIR!”

biana’nın haykırışı bütün bahçeyi inletirken owen dorian’ın kucağına geçmiş, ewan biana’ya dönerken ateş kıran o sırada bebeği yere bırakır ve ewan ona döner dönmez koluna yapışırken biana bağırıyor, o anda dorian elini ewan’ın alına bastırarak genç adamı acıyla iki büklüm ediyorken çekim ekibiyle birlikte bariyerin arkasında kalan biana ağlayarak hapsediği yerden çıkmaya çalışıyordur..

SOUNDTRACK / My Chemical Romance - The Sharpest Lives

Bahçedeki bağırışları duyan herkes dışarı koşuyorken ewan'ın başındaki dorian arkadan gelen koşuşturalara aldırılmıyordur. Ateş kıran boştaki elini kaldırdığı anda kendini ve owen'la ewan'ı içine alan bir ateş çemberi oluşurken kimsenin içeri girmesinin imkanı yoktur. Harıl harıl yanan alevlerin ardından gelen bağırışlar ewan'ı kurtaramıyorken genç adam içinden bir şeyin çekip çıkarıldığını hissediyor, dişlerini sıkarak dorian'a bakar

“kimsin sen?”

“seni öldüren adamım.”

Ewan gözleri büyüyerek ateş kırana bakarken dorian başını yerdeki owen'a çevirir. Küçük adam bütün gücüyle ağlıyorken ewan dorian'ın ona bakışında gördüğü parıltıyla haykırır

“HAYIR!”

“bunların hiçbirisi gerçekte değil ewan, biliyor musun?”

“oğluma dokunursan seni öldürürüm marcell-“

“öldürmek için oğluna dokunmamı bekliyorsan çok büyük bir hata yapıyorsun ewan..”

ewan acıyla dizleri üzerine çökerken dorian onun başını tutuyor, akashaya bütün ruhuyla bağlı tek element kıran olarak genç adamın içindeki bütün gücü emiyorken konuşur

“biana'nın troova'yı nasıl yok ettiğini hatırlıyorsun, değil mi?”

ewan cevap vermek yerine bağırarak parmaklarını toprağa geçirirken dorian sanki normal bir sohbettermiş gibi sakin, her zamanki derin tonuyla konuşur

“aynını ben sana dokunarak yapıyorum. Hayatımı cehenneme çevirdin ewan-“

“sen benim dorian'ım değilsin-“

“tabii değilim! O gerizekalı eski dünyadaki lanetli köşkünde çürümeyi bekliyor-“

“KİMSİN SEN!?”

“senin sevgili karının zamanlarda dolaşırken açık bıraktığı zaman kapılarının birinden gelen davetsiz bir misafir diyelim..”

ewan kolları titreyerek içinin boşaldığını hissediyorken dorian onun saçlarını tutarak başını geri çeker

“işimiz kısa sürerse çok sevinirim *akasha*, daha başka zamanlarda yok etmem gereken bir sürü ewan var. senin üzerinde yeterince zaman harcadım. Bu zamandaki dorian'ın senin güvenini ve kalbini kazanmasını, sana ait olmasını beklemek bütün zamanımı yedi bitirdi *crash*. O yüzden bir anlaşma yapalım..”

ewan'ın başı öne düşecekken dorian onu tutarak tekrar kaldırır

“sen beni yormadan öl, ben de senden aldığım gücü geride kalanları yok etmek için kullanayım. Ne dersin?”

ewan'ın canı çekilen nefesinden boğuk bir ses çıkarken dorian *hmmlar*, ama elinin altında ölen adam susmazken dorian onun ne dediğini anlamıyor, kaşlarını çatar. Ewan gözlerini açık tutmaya çalışarak dorian'a bakıyorken ateş kıran onun ne yaptığını anlamış, hızla elini geri çekerken o anda ewan tamamen alev formuna girerek ellerini dorian'ın yarattığı çembere uzatır ve bir an sonra çember yok olduğuunda dorian dehşetle önündeki adama bakıyor, geldiği bu zamanda akasha kolay kolay pes edecek gibi görünmüyorken ateş kıran hafifçe gülümser ve anında tek ve güçlü bir alev olarak kimse hareket edemeden ortadan kaybolurken arkasında gri bir duman bıraktığında ewan ondan kalan boşluğa yığılır...

“ewan-ewan gözlerini aç-EWAN!”

genç adamın yere yığılmasıyla inen bariyerden kendini kurtaran biana genç adamın başına eğilmiş, latty de owen’ı kucağına almışken küçük adam sürekli ağlıyordur. Latty onun başını öperek sakinleştiriyorken diğer çocuklar sarayda cuslov’la beraber güvende kalmış, geri kalan herkes ewan’ın başındayken biana genç adamın daha bir süre baygın olacağını anlamış, başını kaldırarak diğerlerine bakar

“ben sizin biana’nız değilim. Asıl dorian ve biana kaçırıldı, nerede olduklarını bilmiyorum-“
“yavaş! Geri dön biraz..”

biana conrad’a bakarken genç adam sorar

“nasıl bizim bianamız değilsin?”

“zamanda dolaşan bianalardan biriyim sadece conrad. Ewan ve latty’i kurtarmaya çalışan tek bir biana yoktu, her seferinde baştan başladı, zaman kırıldıkça yeni bir biana ewan’ın peşinden gitti. Ben bu zamanda onu kurtarmak için geldim, ama bitmeyecek. Dorian yok edilmeden durmayacak..”

conrad başını sallayarak anlamaya çalışırken gözleri arkada taş kesmiş çekim ekibindedir, regis’in bembeyaz suratını görünce conrad bir küfür ederken delora’ya döner

“şunları ayak altından kaldır delora..”

delora derhal ekibe doğru ilerlerken herkes aletlerini bırakmış, önde delorayla beraber uzaklaşan regis’i takip eder..

“yarın bütün gazeteler bunu yazacak, televizyonlar, radyolar, internet.. her şey. Başımıza bir de nereden olduğunu bile bilmediğimiz bir dorian çıktı..”

conrad ewan’ın başında yere otururken latty owen’ı da andrea’ya vererek diğerlerini yollamış, o da biana’nın yanındayken sorar

“dorian’ın geleceğini biliyor muydun?”

“son ana kadar nerede olduğunu bilmiyordum, bir anda hissettim. Burada olduğunu bilseydim daha önce hareket ederdim..”

“ne zaman geldin?”

biana tekrar conrad’a dönerken cevaplar

“3 gün önce..”

“dorian’ın ortadan kaybolduğu gün mü?”

biana kardeşine dönerek başını sallar

“onun olacağını bilmiyordum, sadece biana’nın kaçırılacağından haberim vardı, o olaydan kısa bir süre sonra da ewan ölecekti, ama ayrıntıları bilmiyorum. Ben diğerleri kadar şanslı değilim latty, bütün ayrıntıları bilmiyorum, tek başımayım..”

“tek başına nasıl dolaşıyorsun?”

“favian’ın ölmeden önce yaptığı bir büyüyle onun güçlerine sahip oldum, ama onun kadar iyi kullanamıyorum. Zaman içinde favian’la beraber zarar görmeden dolaşabilen çok az biana var. şu anda ewan’ın karısı olan biana onlardan bir tanesi ve eğer onun nerede olduğunu bulamazsak daha kötü şeyler olacak..”

“ne gibi?”

“kenda ölecek, dorian ewan’ı önce öldürüp sonra ondan kalan parçaları yok edecekti ve böylece ewan’a ait olan zaman çökecek, yeni bir düzen oluşacaktı-”

“kenda kim?”

conrad asıl önemli soruyu sorduğunda biana yerde hala baygın yatan adamın saçlarını okşayarak cevaplar

“kenda, ewan ve biana’nın kızı..”

“biana şu anda hamile, kendisi de bilmiyor, ama öyle..”

latty söyleyecek bir şey bulamıyor, korkuyla biana’ya bakıyorken conrad korkudan çok nefretle söylenenleri dinliyordur, biana devam eder

“kırılmamış zamanda dorian ewan’ı öldürüyor, savaş sonunda da oreon büyük kayıplar veriyordu. Bunu engellemek için asıl gelecekte biana geçmişe döndü ve kendini buldu. Ewan’ı ve kardeşini kurtarmaya çalıştı, bir çok kez başarısız oldu ve her başarısız gelecekte biana bir kez daha geri döndü, her seferinde zamanlar kırıldı. Bu sırada ewan’ı ilk defa öldürmüş olan dorian akasha’yı kendi isteğiyle yok etmiş bir ateş kıran olarak cehennem boyutlarının birine mahkum oldu-“

“ve oradan kaçtı mı?”

biana başını sallarken conrad başını iki yana sallar

“o kadar kolay mı?”

“şu anda sizinle yaşayan sessiz ve sakın dorian’dan bahsetmiyoruz conrad. Ewan’ı öldüren dorian’ın güçleri dengesizdi. Onu hiçbir zaman oreon yanına almadı, yıllarca oradaydı. Ewan topraklarına girip onu latty’i kaçırmakla suçladığında onu öldürdü ve aldığı cezayı hiçbir zaman kabullenmedi. Bir şekilde kendini özgür kıldı ve şimdi kendi ruhunun yaşadığı her zamanda var olabiliyor. Onun ruhunun yaşadığı her zamanda da ewan yaşıyor olduğu için, defalarca akasha’yı yok ediyor-“

“neden geldiğin anda bir şey söylemedin? yardım edebilirdik biana..”

biana kardeşine dönerek onun yaşlarla dolmuş gözlerine bakıyorken iç çeker

“yapamazdım, her şeyin olması gerektiği gibi gelişmesi gerekiyordu, bir kez daha zamanın kırılmaması için uğraştım-“

“kırılacağı kadar kırılmış zaten! Daha neyine uğraşacaksın! Kardeşime en ufak bir şey olursa bütün kıran soyunuzu acımadan öldüreceğim, yemin ediyorum.”

Biana ve latty conrad’a bakıyorken genç adam öfkeli ve yemininde gayet samimi, dönerek ewan’a bakar

“uyan ewan, uyan.”

Ewan’ın göz kapakları titreşirken conrad kaşlarını kaldırır, biana’yı uzaklaştırarak kendisi ewan’ın yüzünü tutarken kahverengi gözler açılmaya çalışıyor, ama yorgun beden izin vermiyorken conrad konuşur

“ewan beni duyuyor musun? Conrad.. aç gözlerini evlat, hadi..”

ewan yavaşça gözlerini aralarken conrad gülümseyerek başını sallar

“aferin, güzel..”

kardeşi bir şeyler mırıldanırken conrad başını iki yana sallar

“konuşma, dinlen. Güvendesin, herkes güvende-latty, vien’e bir sedye bulmalarını söyle, ewan’ı yukarı götüreceğim..”

latty başını sallayarak yerinden kalkarken conrad biana’ya döner

“yanımdan ayrılmayacaksın, anlaşıldı mı?”

biana başını sallarken conrad tekrar ewan’a döner..

conrad ewan’ı odasına götürmüş, bütün kıranları de başına dikmişken dorian’ın ruhu bile yaklaşıp yok etmelerini emretmiştir. Mistik güçlerin yanında silahlı korumalar da kapıda bekliyorken ashley onların dakika dakika rapor vermelerini istemiş ve hiçbir dikkatsizliğe tolerans göstermeyeceğini söylemişken kral’ın odası bütün güçlerle korunuyordu.

Conrad yanından ayırmadığı biana’yla beraber sarayın içinde yürüyorken lucinda’yı ofiste bulur, biana’yı önden içeri sokup sonra kendisi girerken lucinda susmayan telefonlara cevap veriyor, bir tanesini daha kapatırken kötü haber çabuk yayılıyordur. Genç kadın conrad’a bakarken sorar

“ewan kendine gelene kadar yapacağımız bir şey yok. Dış uzay arama ekiplerinin hepsi zaten yola çıktılar-“

“bir şey bulacaklarını zannetmiyorum..dorian bağımsız bir şekilde her türlü zamanda saklanabilir..”

lucinda biana’ya başını salarken devam eder

“favian’ı son çaremiz olarak düşündüm, ewan uyandığında bir fikri olacağına eminim. Dorian ona bağlı, bir şekilde onu hissedecektir..”

“biana hamileymiş lucinda..”

lucinda kaşlarını çatarken conrad başını sallar

“dorian bebeği de, ewan’ı da yok etmek istiyor. Onunla ilgili olan bütün zamanları çökertmeye uğraşıyor. Biana’nın olmadığı asıl zamanda dorian ewan’ı, yani akasha’yı yok ettiğinde cezalandırılmış ve kaldığı cehennem boyutundan kaçtığına da bağımsızca zamanlar içinde kendi ruhunu takip ederek dolaşmaya başlamış..”

“biana’yı ve bebeği öldürmediğinden nasıl emin olacağız?”

“olmayacağız-“

“ewan hissedecektir. Owen gibi kenda’yla da bir bağı var, ters bir şey olursa mutlaka hissedecektir-“

conrad yanındaki biana’ya döner

“hislere güvendiğimiz için buralara geldik zaten, hiçbiriniz hissine güvenmiyorum. O ateş kıran her neredeyse onu bulup bütün ateşini söndürecek..”

biana başını eğerken lucinda başını sallayarak tekrar çalmaya başlayan telefona döner..

SOUNDTRACK / Itzhak Perlman & John Williams - Theme from Schindler's List

“şimdi dorian ortaya çıkarsa ne yapmamız gerekiyor? Ben bilmiyorum, düşünemiyorum.. daha önce ona hiç karşı gelmedim..”

eidan endişeyle bir cevap arıyorken baktığı bütün yüzler boştur, genç adam andrea’dan sonra tekrar sienna’yla göz göze geldiğinde hava kıran iç çekerek karnında tuttuğu ellerini indirir

“dorian bu kadar gücü ewan’a bağlı olduğu için elde etti-“

“ve ewan dorian ona bağlı olduğu için şu anda hayatta sienna. Bunda kötü olan bir şey yok.”

Sienna andrea’nın sert sesiyle o tarafa dönerken toprak kıranın her zaman yumuşak bakan ela gözleri sertleşmiş, çenesinin çizgileri keskinleşmişken genç kadın konuşur

“gerekirse hepimiz kendimizi ewan’a bağlayacağız. Akasha tek başına ateşi alt edemiyorsa , hepimizin gücünü alacak-“

“dorian nasıl bu hale gelmiş peki, neden biz bir şey bilmiyoruz?!”

andrea susarken sienna yine karnını tutumuş, yatakta uyuyan ewan’a döner

“ona güvenmiyorum..”

“güvenmek zorundasın. Senin efendin olmayabilir, ama gücünün efendisi akasha sienna.”

Sienna tekrar andrea’ya dönerken toprak kıran bakışlarını çekmiyordur. Eidan ikisini izliyorken biraz sonra ewan’ın tarafından bir hareket ve mırıltı duyulduğunda bütün gözler o tarafa döner. Ewan gözlerini açtığında üç element kıranı karşısında görürken yutkunur ve kısık bir sesle konuşur

“nerede olduğunu biliyorum..”

“ewan, iyi misin?”

conrad eidan’la beraber tekrar odaya girerken ewan abisine başını sallar

“iyiyim conrad, dorian’ın nerede olduğunu biliyorum, ama bu halde karşısına çıkamam..”

“tamam sakın ol, bir yolunu bulacağız..”

“biana nerede?”

o sırada biana içeri girerken ewan yutkunarak elini karısına uzatır, biana itiraz etmeden genç adamın yanına gelip elini tutar ve yatakta yanına otururken ewan ona bakıyor, konuşur

“sana inanmadığım için özür dilerim..”

“ewan-“

“hayır, dinle-“

biana başını sallıyorken genç adamın elini hafifçe sıkarak konuşur

“bunları söylemen gereken kişi ben değilim, ben senin karın olan biana değilim ewan..”

ewan kaşlarını çatarken bakışları abisine döner, conrad başıyla biana’yı işaret ederken ewan tekrar genç kadına döndüğünde biana daha önce diğerlerine de açıkladığı şeyleri bu sefer ewan ve kıranlar için anlatır..

“kenda..kızım, benim bir kızım mı olacak?”

biana başını sallarken ewan’ın gözleri dolmuş, ama dolduğunun farkında bile değil, conrad’a döner

“biana’yı bulmam gerekiyor..”

“herkesi bulacağız, sen iyi hissettiğin anda-“

ewan yine başını iki yana sallayarak abisini susturur

“olamam, gücümün yarısı dorian’da, daha fazlasına ihtiyacım var..”
“biz yardım edeceğiz..”

ewan andrea’ya dönerken genç kadın yaslandığı yerden öne çıkarak konuşur

“dorian gibi sana ait olacağız ewan, bizim güçlerimizi de kullanacaksın..”

eidan başını sallıyorken ewan’ın gözleri odanın diğer ucundaki sienna’yı bulur. Hava kıran iki elini de karnına kapatmış, çatık kaşlarla ewan’a bakıyorken genç adam konuşur

“sienna, sana zarar vermeyecektim, inan bana-“
“bana saldırdın ewan. Bunun başka bir açıklaması var mı?”
“biliyorum, tanrı aşkına..”

ewan yatağa tutunarak hafifçe doğrulurken conrad ona yardım eder, ewan tekrar nefesini topladığında konuşur

“sana ihtiyacım var, görmüyor musun?”
“bilmiyorum. Bebeğime bir şey olsun istemiyorum..”

sienna’nın bakışları conrad’ı bulurken genç adam hayatının en büyük ikilemi içinde, bir elinde kardeşinin hayatı, diğerinde bebeği duruyorken doğru gördüğü yolu seçer ve ewan’a güvenerek sienna’ya başını sallarken hava kıran gözleri dolarak ewan’a döner

“korkuyorum ewan..”
“size bir şey olmasına izin vermeyeceğim, söz veriyorum..”

sienna elinin tersiyle yanağından akan yaşları silerken başını sallar, ewan gülümserken conrad onun yanından kalkmış, genç kadına sarılarak saçlarını öpüyordu..

“beni de kullanın..”

herkesin bakışları biana’ya dönerken su kıran başını sallar

“biana’nın özü benim özüm. Hangimizin sana bağlı olduğu fark etmez ewan. Dorian sana senin bildiğin dorian’la ulaşıyorsa, sen de biana’ya benim gücümle ulaşacaksın. Dorian kendine zarar vermeyecektir, o yaşıyor olduğu sürece dorian burada olabilir, ama biana için aynı şeyi söyleyemem..”

ewan başını sallarken önceliklerinin ne olduğu anlaşılmış, şimdi güçlerin birleşiminin yapılması gerekiyorken dorian için zamanında özel bir çaba göstermemişlerdir. Andrea’nın ilk defa güçlerin adanması kavramı ortaya çıktığında söylediği gibi her kıranın bir şeyleri feda etmesi gerekiyorken sienna güvenini ve bebeğinin hayatını ortaya koymuştur. Sırada andrea, eidan ve biana varken toprak kıran öne çıkar

“şu anda hepimizin sunabileceği en güçlü şey kanımız-“
“kanınızı mı içeceğim?”

andrea gülerek hayır diyorken ewan rahatlar, toprak kıran kapıda bekleyen görevlilerden birine temiz bir bıçak istediğini söylerken haber kulaklıklardan yayılarak aşağıya ulaşmıştır. Bıçağın gelmesi beklenirken andrea açıklar

“kan kardeşi olmak gibi. Kıranların kanı akashayla birleştğinde bağları da oluşacaktır. Hepimizin güçleri evrendeki hayat devam ettiği sürece yaşayacak. hayattan bir parçayı akasha’ya adadığımızda bağlanacağız..”

herkes başlarını sallarken bıçak odaya ulaşmış, güvenlik görevlilerinden biri beyaz bir mendile sarılı bıçağı toprak kırana uzatırken andrea teşekkür eder. bıçağın üzerini kapatan beyaz mendili açıp bir kenara koyarken yatağın yanına gelerek ewan’ın eline uzanır, genç adamın sol avcunda bir kesik açarken eidan yüzünü buruşturur. Andrea bıçağı kendi sol eline yaslarken bir an kendi kendini kesemeyeceğini düşünür ve bıçağı biana’ya verirken genç kadın toprak kıranın elini tutarak avcunda kanayan bir kesik yaratır. Andrea hafifçe yüzünü buruşturarak ince kan tabakasını ewan’ın eliyle birleştirirken genç adam derin bir nefes alır, toprak kıranın boynundaki amber tılsım parlarken akasha toprakla birleşir..

vien, kan ve bıçak olayından haberdar olduğunda kıranların yanına gelmiş, yaraları dezenfekte ederek kapatmışken eidan’ın elini iyileştirirken genç adamın gözlerine bakar

“dikkatli ol..”

kocası başını sallarken vien uzanarak onun dudaklarını örter, ayrılıp hafifçe çenesine de bir öpücük bırakırken eidan gülümseyiyor, arkalarında onları bekleyen diğerlerine döner

“ateşi bulup söndürelim o zaman..”

ewan, conrad’ın önünde aşağı iniyorken lucinda ve latty aşağıda onları bekliyordur. Genç adam arkasındaki kıranlarla beraber antreye adımını attığında latty sorar

“ne yapacaksın ewan?”

“ona gideceğim, cehennemden kaçan dorian’ı öldürüp bana ait olanları aldıktan sonra geri döneceğim..”

Latty uzanarak genç adama sarılırken ewan da onu tutuyordur, genç kadın arkadaki biana’yla göz göze geldiğinde ewan’ı bırakır ve geri çekilirken genç adam abisine döner

“geri dönemezsem-“

“ki döneceksin.”

“dönemezsem owen sana emanet conrad, tamam mı?”

conrad gözlerinin dolmasına engel olmaya çalışarak başını sallıyorken kardeşinin omzunu sıkarak ewan daha fazlasını yaparak abisine sımsıkı sarılırken conrad bir an gözlerini sımsıkı kapatarak genç adamı tutar, omzunu öperek kendinden uzağa iterken ewan da bir an dağılmış, ama hemen sonra dikkatini toplayarak kıranlara dönerken bir anda odette’in sesi duyulur

“hayır, kabul etmiyorum!”

odette lucas’ın tutuşundan kurtularak ewan’a koşarken ağlıyordur. Abisinin üzerine adeta tırmanarak onu sımsıkı tutarken çatlak sesiyle mırıldanır

“istemiyorum ewan, gitme-“

“karımı ve dorian’ı geri almalıyım odette..”

odette çaresizce ağlayarak genç adama biraz daha sarılırken ewan güzel kardeşinin saçlarını okşayarak boynunu öper, son bir kez kokusunu içine çekip ayrılırken odette yaşlı gözlerle ona bakıyor, mırıldanır

“çabuk dön..”

ewan gülümseyerek başını sallarken odette'in elini bırakmadan kıranlara döner

“bir şey olursa burası sizin, çocukları canınız pahasına koruyun..”

hepsi başlarını sallarken ewan iç çeker

“beni bekliyor, geleceğimi biliyor..”

“başaracaksın ewan..”

ewan lucinda'nın sesine dönerek genç kadına da sarılır ve usul bir sesle kulağına fısıldar

“onlara iyi bak lucinda..”

genç kadın gözlerini kapatarak başını sallarken ewan ondan da ayrılır ve bir an daha bekler, söyleyecek başka bir şeyi yok, merdivenlerden yukarı bakarken şu an owen'ın yanında olmak için bütün hayatını vermeye razıdır, ama bir güç onu geri çekiyorken ewan onun ne olduğunu çok iyi biliyor, gidip onu yok etmek için ortadan kaybolurken conrad dişlerini sıkarak kardeşinin bıraktığı boşluğa bakıyor, sienna elini genç adamın eline kenetleyerek her şeyin yoluna girmesini umuyordur..

SOUNDTRACK / Nobuo Uematsu - Seymour's Theme

Ewan tekrar var olduğu yerde derin bir nefes alırken ciğerlerine temiz havadan çok kül doluyordu. Genç adam başını kaldırıp bütün gökyüzünü kaplayan alevden bulutlara bakarken tüyleri diken diken olarak başını indirir. Ayaklarının altında ezilen şeyleri onları kaplayan küllerden göremiyorken etrafını inceliyor, büyük bir şehrin yıkıntıları arasında gezdiğini çok uzakta hala ayakta kalmış birkaç bina ve küllerin altından görünen yarısı yanmış arabalardan anladığında yutkunur. Dorian'ın hapsediği cehennem buraya benzeyip benzemediğini düşünürken hiç gecikmeden cevabı gelir

“ta kendisi.”

Ewan sağ tarafına döndüğünde siyahlar içindeki dorian'ı görmüş, o tarafa yürürken ateş kıran kollarını kavuşturmuş, avının ona yaklaşmasını bekliyordur, konuşur

“geç bile kaldın ewan, sevgililerin senin nerede olduğunu sormaktan yorgun düştüler-“

“onları nereye götürdün?”

“çok uzakta değiller, merak etme. Seninle işim bittiğinde onları daha çabuk öldürebilmek için yakınımda tutuyorum.”

Ewan'ın gözleri etrafı tanyorken dorian onu haline bakıp gülüyordu

“o kadar kolay değil, önce biraz ısınalım-“

ve o anda dorian çözdüğü kollarının arasından çıkan büyük bir alev topunu acımasızca ewan'a yollar, ama akasha hazırlıklı, etrafına ördüğü bariyere çarpan alev topu görünmez kalkanda yayılarak yok olur.

“o kadar kolay olmadığını kendin söyledin marcell..”

“denemekten zarar gelmez değil mi? bu kadar kısa kalacak olmasam daha iyi numaralar gösterebilirdim, ama zamanım yok *crash*. Sen buradan çıkmaya çalışana kadar bütün arkadaşlarını ve oğlunu öldürüp döneceğim, iyi eğlenceler..”

ewan bütün zihni alev alarak ateş kırana atılırken dorian ortadan kaybolduğu anda ewan ateş kıranın cehenneminde yapayalnız kalır..

“ne kadar sürecektir conrad-“

conrad odette’i de alıp yukarı çıkacakken bir anda antrede beliren dorian’la kaskatı kesilmiş, belindeki silaha uzanarak hızla ateş kırana doğrultur, dorian hafifçe gülümseyerek kurşun tabancadan çıktığı anda ateş formuna dönerken sıcak metal onun bedenine karıştığında tekrar eski haline döner. Conrad küfrederek sürekli ateş etmeye başlarken dorian tekrar alevler haline dönmüş, ellerini kaldırarak onlara doğru yürüyorken biana bağırır

“HERKES YUKARI ÇIKSIN! EIDAN!”

eidan hızla biana’ya dönerken genç kadın şimdi dediğinin de iki su kırandan aynı anda çıkan berrak bir kalkan ateş kırının etrafını sarar..

SOUNDTRACK / *My Chemical Romance - The Sharpest Lives*

Dorian etrafını saran kalkanla tekrar kendi formuna dönmüşken ellerini önündeki bariyere yaslayarak karşısında duran kıranlara bakar

“asla bana karşı koyamazsınız-“

“ama deneriz-SIENNA! ŞİMDİ!”

eidan ve biana kendi kalkanlarını bir anda dorian’ın üzerine bırakmış, ateş kırın sınırlı olmuştun sienna tüm gücüyle buz gibi bir hava yaratır, tavandaki avizenin taşları şıkırdarken dondurucu rüzgar ıslak ateş kırının üzerindeki suyu dondurmuş, genç adam ince bir buz tabakasıyla kaplanırken eidan ona atılır, ama ateş kırın sadece saniyeler içinde onu tutan buz eriterek üzerine gelen su kırını sol avcundan çıkan bir ateş topuyla merdivenlere uçurur. Eidan acıyla haykırmaya başlamış göğsünü tutarken sienna dehşetle ona bakıyordur. dorian bu sefer de hava kırana ilerliyorken bir anda bilekleri tutulmuş, genç adam başını eğip betonun çatlatarak çıkmış sarmaşık köklerini görünce gülümseyerek andrea’ya döner

“eski numaralar andrea, çok eski-“

dorian bir anda yabancı bir öfkenin sıcaklığını hissetmiş, hızla başını çevirdiğinde merdivenlerin başında silahını ona doğrultmuş olan genç kadını görür-

“ASHLEY HAYIR!”

Sienna’nın haykırdığı an içinde ashley ateş etmiş, dorian anında alev olarak kurşunu karşılamışken sıcak metal ona dokunduğu anda ateş kırının alevlerinden kopan kurşun kadar küçük bir parça gözle görülmeyecek kadar hızlı, ashley’nin başını delip geçerken genç kadının cansız bedeni yere yığıldığında sienna ağlayarak trabzanlara tutunur..

ewan nereye gittiğini bilmiyor, ama bir yere doğru koşuyorken dorian’ı hissetmeye çalışmayı çoktan bırakmış, biana’nın özüne odaklanıyorken her seferinde çok yakınlaştığını düşünüyor, ama oraya vardığı anda genç kadın bir anda elinden kayıyormuş gibi oluyorken ewan yine içinin bomboş kaldığını hissederek durur ve dizleri üzerinde yere çökerken parmakları küllere batıyor, kuru nefesi alev soluyorken akasha ateşin cehenneminde diri diri yanıyordu..

“ömrümde hiç bu kadar eğlenmemiştim..”

dorian keyifle merdivenleri tırmanmış, ashley'nin cansız bedenini ayağıyla iterek üzerinden geçerken üst kattan suratına esen rüzgarla gözlerini kapatır ve ellerini yüzüne siper ederken sienna tüm gücüyle ona karşı koyuyor, dorian bir adım atmaya çalıştıkça sienna daha da bastırıyorken kurşun geçirmeyen ateş elbette birazcık rüzgarla sönecek değil, aksine daha da güçlenerek hızla büyük bir alev topu halinde havanın aktığı yönünde tersine geçerken sienna nefesi kesilerek merdivenlere yığılır. Biana ve andrea yukarı koşuyorken dorian çoktan en üst kata varmış, boş koridorların iki yanında uzanan kapalı kapılara bakıyorken gülümser

“saklambaç oynuyoruz demek.. çok güzel.”

Ewan gökteki alevlerin daha da güçlendiğini görmüş, bütün gücüyle yine dorian'a odaklanıyorken olmuyordur. Ateşin cehennemi içine giren ruhu bırakmıyorken ewan bu adamın buradan nasıl rahatça çıktığını bilmiyor, bütün mantığı korkularının altında ezilmişken birazdan arkasında duyduğu sesle irkilerek o tarafa döner

“burası onun cehennemi değil, tapınağı..”

ewan önünde duran genç kıza bakıyorken kızın bembeyaz teni gökteki ateşin vurduğu kızıl alevle parlıyor, simsiyah saçları omuzlarından dökülüyorken koyu yeşil gözleri küllerin rengiyle griye çalıyordu

“sen akasha mısın?”

“sen kimsin?”

“ateş kıranın kızıyım.”

“sen-kim?”

“burası babama ait.”

“bana dorian marcell mi?”

genç kız başını sallarken ewan yutkunur

“sen de mi beni öldürmek istiyorsun?”

genç kız başını iki yana sallarken konuşur

“hayır, ama seni geri götürmeden önce gerçekten o olup olmadığına emin olmam gerekiyor-“
“nasıl?”

genç kız işaret parmağını dudaklarına götürerek sessiz olmasını söylerken ewan ona doğru gelen kıza parmağını bile kaldıramıyordur. Genç kızın simsiyah saçları bir anda havalanarak bütün vücudu alevlere dönüşürken ewan onun derinlerden gelen sesini duyuyordur

“ateş ol, akasha..”

ewan gözlerini kapatarak yanmayı isterken bir anda her yanı alev aldığı anda gözlerini açar, karşıdaki alevden kız hızla onun üzerine atılırken ewan içine dolan başka bir ruhla küllerin arasında alevden bulutlara haykırır...

“bütün binayı ateşe de verebilirim, ama hepinizi teker teker öldürmek kadar eğlenceli olmaz, değil mi? önce kadınlar ve çocuklar..”

dorian gülerek teker teker kapılara vuruyorken hiçbir kapıdan ses gelmediğinde kaşlarını çatır ve daha fazla vakit kaybetmeyi istemediğinde bir anda dönüştüğü alevler kalın bir duman olarak yere çöker,

genç adam her kapının altından yavaşça içeri süzülürken biraz sonra conrad ve latty'nin kaldığı odada kendi bedenine döndüğünde conrad ona doğrulttuğu silahı ateşler..

conrad'ın tabancasından çıkan kurşun tekrar kalın bir duman tabakasına dönen dorian'ın içinden geçip karşıdaki duvarda bir delik açarken conrad latty'nin kolunu tutarak kapıya atılır. Dorian o sırada tekrar kendi formuna dönmüş, eline geldiği gibi bir top alevi kapıdan çıkan çifte yollarken latty sağ kolunun üzerinde geçip giden alevlerle bağırır ve iki büküm olarak kolunu kendine yaslarconrad küfreder..

ewan tekrar kendi bedenine dönüp küllerin üzerine yığıldığında arkasındaki genç kız onun yanında eğilir

“kalk, akasha!”

ewan gözlerini zorlukla açarak ona bakan yeşil gözlere bakıyorken yutkunur

“beni geri götür..”

genç kız başını sallarken ewan'ın kolunu alarak kendi omzuna dolar ve bir an sonra ikisi de gri bir duman kütlesi olarak yok olurken gökteki alev bulutları birbirlerine çarparak küllerin üzerine yıldırımlar bırakır..

“ODETTE!”

conrad aşağı koşuyorken odette alt katta belirmiştir. Genç adam latty'i odette'in kollarına bırakarak reha'ya gitmelerini söylerken odette abisinin koluna asılır

“NEDEN HERKEŞİ GÖTÜRMÜYORUM!?”

“HERKEŞE GİDERSE DORIAN DA ORAYA GELİR DE ONDAN! SEN ÇOCUKLARI KORU!”

“hiç sanmıyorum..”

conrad dorian'ın sesiyle o tarafa dönerken ateş kıran az önce öldürdüğü ashley'nin üzerinden aldığı tabancayı ateşler ve kurşunun şakağını bulduğu odette yere yığılırken latty de feryat ederek onun üzerine düşer. Conrad bütün hayatı yıkılarak kardeşinin cesedine bakarken dorian elindeki silahı inceliyordur, bir an sonra conrad'ın tekrar tabancasına uzandığını görünce başını iki yana sallayarak gri bir duman olarak ortadan kaybolur. Conrad elindeki hiçbir işe yaramayan tabancayla yere çökerken odette'in şakağından süzülen kanlar koridoru yavaş yavaş kırmızıya boyuyor, conrad boş bakışlarla kardeşinin açık gözlerine bakıyorken latty ağlayarak yerden kalkmış, conrad'a sarılarak onu oturduğu yerden kaldırmaya çalışıyordur..

SOUNDTRACK / Itzhak Perlman & John Williams - Theme from Schindler's List

“tanrım..tanrım-odette..”

delora titreyerek yerde yatan genç kadının bedenine bakıyorken dorian bir süre için ortadan kaybolmuştur. Conrad sessizce ağlayarak kardeşinin başında bekliyordur. Kimseyi etrafına yaklaştırmıyorken elleri küçük kardeşinin yüzünde dolaşüyor, hala açık kahverengi gözlerine bakarak saçlarını geri itiyorken biraz sonra lucas ve mason da orada belirdiklerinde lucas karısının cansız bedenini gördüğü anda dengesini kaybeder duvara tutunuyor, mason hızla atılarak conrad'ın kanlanmış ellerini odette'in yüzünden çekiyorken arkadaşı ona tutunmuş, sarsılarak ağlıyor, mason onun başının üzerinden odette'in yüzüne bakıyorken soluk kahverengilerin bir daha parlamayacak olması onu da öldürüyordur...

“CONRAD!”

conrad ewan’ın sesini duyduğu anda irkilerek doğrulurken kardeşi merdivenleri tırmanıyor, onu buraya getiren genç kız ortalarda görünmüyorken ewan koridorun köşesinden döndüğü anda gördüğü manzarayla yerinde kalıyordur

“odette?”

conrad başını iki yana sallayarak ayağa kalkarken ewan yerdeki genç kadına bakarak ilerliyor, uzattığı eli titiyorken gözleri dolarak dizlerinin üzerine çöker

“odette-odette-ODETTE!”

conrad ewan’ın önünde eğilerek ona sarılıyorken iki kardeş hayatlarında hiç çekmedikleri kadar büyük bir acının içinde, ewan gözlerini kardeşinin cesedinden alamıyorken titreyerek ağlıyor, nefesi ciğerlerine az geliyorken onun arkasından merdivenleri çıkmış olan eidan ve sienna koridordaki kalabalığı gördüklerinde güçsüzce yere oturuyordur..

ewan ve conrad zorla odaların birine götürülmüş, onların ardından rhea’dan gelen saray görevlileri odette’in cesediyle ilgilenmiştir. Mason, Lucas’la beraber Rhea’ya dönmüşken çocukların güvende olduğunu söylemiş ve latty’nin isteğiyle Rhea’ya giriş kapılarını tamamen kapatmışken mason hariç kimse geçiş yapamayacaktır. Genç adam da en kısa zamanda geri döneceğine söz vermişken latty sadece güçsüz bir baş sallamayla ona cevap vermiştir.

Acı çeken sadece lysanderler değil, scott da ashley’nin öldüğünü öğrendiği anda buz kesmişken andrea kocasının yanındadır. Scott’ın odasına kimse giremiyorken diğer yas odasında ewan dört duvarın üzerine üzerine geldiğini hissediyordur. Çıkması, bir şey yapması gerekiyorken conrad onun tam tersi, tamamen uyuşmuş, başını bile dik tutamıyorken ewan’ın sesiyle bir an ayılır

“oraya geri dönüyorum..”

conrad başını iki yana sallarken ewan onun önünde eğilerek abisinin dizlerini tutar

“bu sefer yapacağım..”

“hayır-“

“yapacağım conrad, bitecek-“

conrad başını iki yana sallamaya devam ediyorken ewan uzanarak ona sarılır, hala gözlerinde asılı kalmış yaşlar duruyorken genç adamın içi üzüntüden çok nefretle dolmuş, içi kalbinin olduğu yerde kordan bir kaya varmış gibi ağırdır. Ewan conrad’ı bırakarak kalkar ve odadan çıkarken abisi boş gözlerle onun arkasından bakıyordur..

ewan tekrar ateşin tapınağı olduğunu öğrendiği yerde belirirken uzaktan gelen bir haykırışı duyduğunda o tarafa koşar. Az önce onu geri getiren kız acıyla diz çökmüş, önündeki dorian’ın ayaklarının dibinde inliyorken

“MARCELL!”

dorian ewan’a aldırmadan önündeki kıza işkence etmeye devam ediyorken siyah saçlara parmaklarını geçirerek genç kızın başını geri itip kendine baktırır. Ewan o sırada yanlarına gelmiş, dorian’ı sırtından tuttuğu gibi geri çekerken ateş kıranla beraber saçları tutulan genç kız da bağırarak sürüklenir. Ewan

dorian'ın koluna basarak genç adamın kemiklerini çatlatmak için tüm ağırlığını verirken dorian acıyla bağırarak genç kızın saçlarını bırakır. Koyu yeşil gözler büyük bir acıyla ewan'a bakıyorken, genç kız fısıldar

“kurtar beni..”

ewan zaten kurtardığını düşünüyorken genç kızın ardında beliren alevler bir anda dorian'a dönüşmüş ve güçlü eller zavallı kızın boynunu tutarak tek harekette kırıp cansız bedeni bir kenara atmışken ewan ayağının altında ezilen küllere bakar ve tekrar dorian'a dönerken başını iki yana sallar

“bu kadar güçlü değilsin-“
“öyleyim-“

o anda iki adam da ateşe dönüşürken aynı anda birbirlerine atıldıklarında alevleri gökteki bulutlarla bir olur..

SOUNDTRACK / *My Chemical Romance - The Sharpest Lives*

İki ateşten beden sarayın mermer zeminine düştüğünde dorian ve ewan yine aynı anda kendi formlarını almıştır. Ewan bir kez daha dorian'a saldırarak genç adamı boynundan sıkıp yere yapıştırırken bacaklarını açarak üzerine oturmuş, ateş kıranın bütün havasını kesmişken dorian çırpınıyor, gözlerini kapatarak kendini sıkıyorken bir an sonra ewan ellerinin arasından havaya karışan dumanla soğuk mermerlere tutunurken başını çevirerek arkasını döner. Dorian onun hemen arkasında belirmiş, ellerini kaldırdığında merdivenler alev alırken üst kattan koşan latty ve delora yarı yolda kalakalmıştır. İkisi de ewan'a bağırıyorken akasha yerden kalkmış, kılını bile kıpırdatmadan alevleri söndürürken dorian ortadan kaybolur. Ewan latty ve delora'ya herkesi dışarı çıkarmalarını bağırırken kendisi bütün ruhuyla dorian'ın nerede olduğunu anlamaya çalışıyordur..

“nereye böyle küçük hanım?”

delialona bir anda önüne çıkan dorian'la bir çılgılık atarken odadan çıkan atılarak delia'yı kendine çeker. Dorian onlara bakıyorken bir an sonra boğazına sarılan bir kolla nefesi kesilir. Edward tüm gücüyle ateş kıranın gırtlakını sıkıyorken bir anda kollarının arasındaki adam alev alırken edward hızla kendini geri atar, ellerindeki yanıklara bakarak yerde geriliyorken arkadaki delia ona bağırıyordur. Edward gitmelerini söylerken colm genç kıızı sürükleyerek merdivenlere götürüyordur.

Delia ağlayarak babasına gitmeye çalışırken odadan en son çıkan wusla elindeki tabancayla dorian'ın arkasından gelmiş, namluyu ateş kıranın başına yaslarken dorian sırtarak tekrar alev haline döner ve hızla arkasını dönerek wuslanın kollarını tutarken genç kadın acıyla bağırarak kollarını kurtarmaya çalışıyordur. Dorian sımsıkı tuttuğu kolları bırakmıyorken ateşin altında kalan deri yanıyor, wusla her saniye daha da büyük bir acıyla bağırıyorken ateş formundaki dorian gülümser ve derin bir nefes aldığı anda sırtından uçan bir ateş topu edward'ın üzerine düşüyorken wusla dehşetle haykırır ve bir an sonra göğsünden içeri dalan ateş bir yumruk kalbini tutarken genç kadın gözleri büyüyerek yere çöker. Biraz sonra dorian bütün gücüyle wusla'nın üzerinden geçip geride iki yanmış ceset bırakarak merdivenlere ilerken üzerindeki siyah gömleğin yakalarını düzeltir..

“hey! Daha eğlenemiz bitmemişti!”

dorian uzanarak merdivenlerden aşağı koşan delora'nın kolunu yakalar. Genç kadın çılgılık atarak basamaklardan düşercesine geri çekilirken onun önünden merdivenleri inen franco ikinci defa düşünmeden merdivenleri tırmanır ve dorian daha ateş olmayı düşünmeden yakalarına yapışırken ateş

kıran beynine giren bıçaklarla haykırarak gözlerini kapatır. Delora onun elinden kurtularak birkaç basamak aşağı emeklerken dorian acıyla başını tutuyordur. Franco tüm gücünü ateş kıranın beynini kontrole harcıyorken biraz sonra kendisi büyük bir güçle geri itildiğinde dorian kararmış gözlerle önündeki adama bakar

“bilmediğin yerlerde çok dolaşma genç adam..”

franco büyümüş gözlerle ateş kırana bakıyorken dorian hafifçe gülümseyerek franco’ya bakıyorken trabzanların ardındaki boşluğa bir an gözleri takılır

“birazcık uçalım mı?”

franco boş bakışlarla ateş kırana bakmaya devam ediyorken dorian ona doğru bir adım atar, franco geri giderek trabzanlara dayanırken dorian hafifçe başını eğ-

“FRANCO HAYIR!”

franco delorayı duymuyor, arkasını dönüp trabzanlara abanır ve kafa üstü kendini boşluğa bırakırken delora ağlayarak bir çığlık atar, bir an sonra ikinci kattan soğuk mermerlere çarpan bedenin sesi duyuluyorken delora trabzanlara atılarak antrede cansız yatan duruşu bozulmuş forma bakıyorken, ağlayarak başını dorian’a çevirir. Ellerinden destek alarak merdivenleri iniyorken bütün vücudu titriyor, bacakları onu tutmuyorken bir an sonra ensesinden girip boynundan çıkan bir kurşunla mavi gözleri büyüyerek dengesini tamamen kaybeder ve kanlar içinde merdivenlere yığılır...

Dorian aşağı indiğinde ewan onu kapıda karşılamış, iki genç adam birbirine bakıyorken dorian merdivenleri iner, ewan onun yaklaşmasını bekliyorken dorian gerideki kalabalığa bakar, sonra tekrar ewan’a dönerken konuşur

“herkes dışarda olduğuna göre..”

bir an sonra ateş kıranın kalkan elleriyle göğe yükselen alevler maynard’ın her boşluğunu bir anda kaplarken sarayı tüketen alevleri izleyen delialona tüm gücüyle annesine ve babasına haykırıyor, favian’ın gözleri büyüyorken eidan, franco’nun adını bağııyordu..

maynard geri dönüşü olmaksızın için için yanıyorken ewan alevlerin önünde duran adama bakıyor, bir an sonra kendi de alev haline dönerken akasha’nın sesi büyük bahçede yankılanır

“SIENNA, ŞİMDİ!”

sienna ağlıyorken ewan onunla aynı anda aleve dönmüş olan ateş kıranın içine girmiş, ikisinin formundan oluşan büyük alev topu maynard’ın yangınına karışarak patlıyordur. hava kıran sarayın etrafındaki tüm oksijeni kestiği anda alevler üzerlerine ıslak bir battaniye örtülmüş gibi soğuyarak simsiyah bir is dumanına dönüşür ve bütün bahçeyi kaplarken herkes ellerini yüzlerine siper eder..

ewan tekrar küllerin üzerinde düştüğünü gördüğünde hızla ayağa fırlar ve arkasını döndüğünde gördüğü manzara kanını dondurur. Dorian elindeki nerden geldiği belli olmayan hançeri kollarındaki biana’nın karnında tutuyor, genç kadın kırıdayamıyorken diğer dorian bilinçsizce yerde yatıyordu. Ewan bir an bomboş kaldığını hissederken bir an sonra dorian’ın alnını delip geçen bir kurşun ateş kıranı hazırlık yakalamış, genç adam bianayla birlikte yere yığılırken ewan onların arkasında elindeki tabancayla duran genç kızı görür. Güzel kız gülümseyerek o tarafa geliyorken yerde cansız yatan babasına bakar, sonra ewan’a dönerek konuşur

“babamı uyandır, o sizi götürebilir-“
“adın nedir?”

genç kız daha da gülümserken başını iki yana sallar

“tanışmamıza çok az kaldı ewan, biraz daha sabret.. babamı eve götür. İyi olacaksınız, söz veriyorum..”

ewan başka bir şey soramazken genç kız elindeki tabancayı küllere bırakır ve eğilerek alnından gri küllere kan sızan dorian’ı tutarken başını kaldırarak tekrar ewan’a bakar

“ve sağol ewan, beni kurtardığın için..”

ikisi ortadan kaybolduğunda ewan bir an kalakalmış, ama hemen sonra biana’nın dokunuşuyla uyanırken genç kadına döner ve koluna tutunan eli çekerek karısına sımsıkı sarılırken gözleri yerde yatan dorian’dadır...

SOUNDTRACK / *Itzhak Perlman & John Williams - Theme from Schindler's List*

Maynard’ın bahçesi ölüm sessizliğine bürünmüşken bahçedeki kimse kılını bile kıpırdatmadan alevlerden kararmış taş binayı izliyor, az önce is bulutu her yerlerinde siyah lekeler bırakmışken sessiz kalabalığın içinde düşünülen en son şey o kirden kurtulmak oluyordu.

Lucinda mavi gözlerinde donuk bir bakış, korkak adımlarla öne çıkarken nefesi boğazına tıkanmış, titreyen ellerini ağzına kapatarak başını iki yana sallar ve arkasını dönerek cuslov’a bakarken genç kadın yere çökmüş, kocasının kolları arasında titreyerek ağlıyordur. Lucinda kalbi ağırlaşarak dizleri üstünde yere çökerken üzerindeki beyaz takımın her köşesi lekeli, parlayan sarı saçları darmadağinken arkasındaki yanmış binada kalan ruhunun yarısı kayıptır. Küçük kızı az önce onları bırakıp bir anda gitmişken lucinda içindeki boşluğa katlanamıyor, bütün hayatını delorasını kurtamaya adanmış, ama zamanın kurallarına karşı gelemiyorken yıllar önce bu acıyı yaşayacağını öğrendiğinde yaptığı seçimler şu anda hiçbir anlam ifade etmiyordur. Delora gitmiştir, yoktur-

“geri döneceğim..”

herkesin bakışları favian’a dönerken genç adam koyu mavi gözlerinde korkulu bir bakış, saraya doğru yürüyerek konuşur

“geri döneceğim, her şeyi değiştireceğim-“
“favian, hayır-“

genç adam lucinda’nın sesiyle arkasını dönerken ellerini iki yana açar

“ne yapmamı bekliyorsun!? Böyle yaşayamam-hayır, geri dönecek-“
“biz de başarısızlığa uğramış bir göreviz favian görmüyor musun-“
“sen olabilirsin, ben değilim! Ben onu kurtardım! Her şeyi gösterdim-onu buldum-hayır. gideceğim..”
“eninde sonunda buraya dönmek zorunda kalacaksın-oraya ait olmayacaksın!”
“umrumda değil. Sonsuza kadar zaman içinde hapis olsam bile umrumda değil..”

lucinda çöktüğü yerden kalkmak için bir hamle yaparken favian daha fazla konuşmadan ortadan kaybolduğunda lucinda ayakta, donuk bakışlarla genç adamdan kalmış boşluğu izliyorken biraz sonra başını eğerek sessizce ağlamaya başlar...

“hayır-hayır colm-HAYIR ÖLEMEZLER!”

delialona bağırarak kalabalığın arasından çıkar ve saraya koşarken colm da onun arkasından fırlar. Genç kadın is ve küllerle kaplanmış basamakları koşarak, birer ikişer çıkıyorken bir an sonra belinden yakalanıp geri çekildiğinde ağlayarak öne atılır

“BIRAK! COLM!”

colm sımsıkı sardığı kollarını açmıyorken delia biraz daha çırpınır, ama o sırada antredeki kolonlardan bir tanesi büyük bir gürültüyle çökerken genç kadın daha da şiddetli ağlamaya başlar.

“delia, incineceksin-lütfen-hayatım, yalvarırım geri dönelim-“
“annem, babam... colm, gittiler..”

delia bacalarının kontorolünü kaybederek yere yığılırken colm baygın nişanlısını belinden ve bacalarından tutarak kaldırır, arkasını dönerek merdivenleri inerken yaşlar yanağından süzülüyordu..

eidan colm ve delia’nın geri dönmesini izliyorken güçsüz kolları iki yanına düşmüş, bütün bedeni ve ruhu ağrıyarak yanmış sarayı izliyorken içinden mırıldanır

“franco?”

hiçbir cevap gelmiyorken eidan *hmmlayarak* yanındaki vien’e döner

“belki duymuyordur, çok uzaktadır..”

vien kahverengi gözlerinden yaşlar yanaklarına süzülerek kocasına bakıyorken eidan hafifçe gülümser

“ağlamamızı istemezdi..”
“biliyorum..”
“neden öldü vien?”
“bilmiyorum tatlım..”

eidan da bilmediğini söyleyerek tekrar önüne dönerken masmavi gözlerinden iki damla yaş hayatındaki tek dostu için yanaklarının üzerinden akar gider..

“gitmem gerekiyor..”

latty yanındaki biana’nın sesiyle o tarafa dönerken kızarmış gözlerinde artık yaş kalmamıştır. Genç kadın boğuk sesiyle neden diye sorduğundan biana cevaplar

“burası benim zamanım değil. Geçici olarak gelmiştim, şimdi gitmek zorundayım-“
“ya geri dönmezlerse. Ben ne yapacağım biana? Herkes gitti.. *herkes..* delora-ah tanrım..”

latty tekrar ağlayarak yüzünü ellerinin ardında saklarken biana uzanarak ona sarılır ve kül kokan saçlarını aldırmadan öperken eğilerek kulağına fısıldar

“iyi olacaksınız, hepiniz.. söz veriyorum..”

Latty başını iki yana sallarken bir an sonra onu saran kollar yok olmuş, genç kadın boşluğun içinde ağlıyorken çıkırıklarının arasında başına konan bir el hisseder. İrkilerek başını kaldırdığında yanibaşında mason’ı görünce daha da ağlayarak genç adama atılır ve sımsıkı sarılırken mason da gözlerini kapatarak kollarındaki prensesi tutar..

Ewan ve biana öylece oturmuş, dorian'ın uyanmasını bekliyorken biana mırıldanır

“bir şey yapmamız gerek..”
“geri dönünce ne göreceğim?”

biana yutkunarak gözlerini kapatırken ewan onun sırtını ovuyor, iç çekerek alevden bulutlara bakarken biraz sonra artık daha fazla bekleyemeyeceklerini anlamış, biana'yı bırakarak dorian'a yaklaşır

“marcell, uyan. Dorian?”

ewan yavaşça ateş kıranı dürtüyorken dorian uyanmıyordur. Ewan elini genç adamın kalbinin üzerine koyarak bir an dururken diğer eliyle küllere bulanmış saçları tutar

“dorian bizi buradan çıkarman gerek, uyan-“

ewan bir anda dorian'ın göğsüne uzanmış kolunun tutulmasıyla o tarafa bakar, aynı anda dorian doğrularak genç adamı üzerinden atarken ewan sırtının üstünde tekrar küllere düştüğünde yüzünü buruşturur. Ateş kıran ayağa fırlamış, hızlı nefesler alıyorken havalandırdığı küller gri bir bulut olarak yere süzülüyordur.

“buraya nasıl geldik?”
“sana sormalı-“
“o nerede?”
“öldü-“
“sen mi-“
“hayır, kızın.”

Dorian kaşlarını çatarken ewan başını iki yana sallayarak doğrulur

“şimdi anlatacak kadar vaktimiz yok, buradan çıkmanın yolunu biliyor musun?”

ateş kıran başını sallarken ewan pekala diyerek biana'ya ilerler, genç kadına elini uzatarak onu küllerin arasından kaldırırken dorian'a döner

“gidelim.”

Ateş kıran bir an olduğu yerde sendelerken hemen sonra başını tutarak kendini dengeler ve elini uzatarak ewan'ın boynuna koyarken genç adam gözlerini kapatmış, bir an sonra üçü de yok olurken uzaklarda bir yerde onları izleyen siyah saçlı genç kız gülümser..

Bahçedeki kalabalık gün batımına kadar yerinden kıpırdamamışken luplex alacakaranlıkla boyanmaya başladığında sarayın önünde üç insan belirir. Dorian ewan'ın boynunu bırakarak geri çekilirken genç adam gözlerini açarak önünde duran kalabalığa bakar, o anda aralarından conrad sıyrılarak elindeki tabancayı doğrultup dorian'ın başının dibinde biter. Eli tetikte, ateş kıranla göz göze duruyorken ewan uzanarak abisinin kolunu tutar

“o bizim conrad-“
“nasıl emin oluyorsun!? Diğeri de bizim sanmıştık! Şu yaptıklarına bak! Wusla, edward, franco-delora öldü! Bu herif hepsini öldürdü! KARDEŞİMİZİ ÖLDÜRDÜ!”

ewan dişlerini sıkarak abisinin koluna biraz daha asılırken conrad başını eğerek tabancayı indirir ve dönüp kardeşini kendine çekerken ikisi sımsıkı sarıldığında dorian geri sendeleyerek arkasındaki kararmış mermer merdivenlere oturur..

SOUNDTRACK / Republic - Stop & Stare

“...çıkan yangında Maynard’ın büyük hasar gördüğü belirtildi.”

“Oreon Yüksek Kurulu ikinci başkanı Wusla Liharo’un hayatını kaybettiği yangında, Edward Regan, Ashley Ellen, Delora Nobes ve Franco Valdez de yaşamlarını yitirdiler. Halkımız adına kraliyet ve Oreon’a baş sağlığı dileklerimizi sunarız...”

“Bugün çıkan Maynard yangınında hayatını kaybeden Luplex kraliyet elçisi Delora Nobes’in nişanlısı, Troova eski prensi Favian Ludlow’dan henüz haber alınamadığı bildirildi...”

“Savcılık tarafından ateş kıran Dorian Marcell’e karşı açılan dava düşürüldü. Mahkeme salonu dışında bekleyen tepkili kalabalık “*kraliyete son*”, “*kahrolsun element kıranlar*”, “*Luplex’te barış*” sloganlarıyla Dorian Marcell’in savunmasını üstlenen Kraliyet avukatı Chris Morgan’a zor anlar yaşattılar...”

“Luplex başta olmak üzere dış uzayda halkın çıkardığı ayaklanmaların şiddeti artıyor. Maynard’da geçtiğimiz ay çıkan yangının ardından Oreon Yüksek Kurulu ve kraliyetin yaşadığı kan kaybı dış uzay piyasalarını ve sosyal dengeyi olumsuz yönde etkilemeye devam ediyor. İsyan grupları arasında kurulan bağımsız örgütler bugün birleşme kararı alarak yönetime karşı direniş göstereceklerini açıkladı...”

“Direnişin ikinci haftasında evren sınır kapılarına dayanan isyancı gruplar, Merkez Masa’nın güvenlik bariyerlerine takıldılar. Luplex yönetimine artık güvenlerinin kalmadığını belirten direnişçi grup başkanı Paul Kroel en yakın zamanda Oreon’la bağlantıya geçerek kendi şartlarını masaya yatıracaklarını belirtti...”

“...aylardır beklenen kilit görüşmede direnişçi grup başkanı Paul Kroel ve yüksek kurul fahri başkanı Lucinda Nobes masaya oturdu. 3 saati aşkın bir süredir devam eden görüşme basına kapalı olarak gerçekleştiriyor..”

“...Kral ve Kraliçe Lysander kraliyeti azlettiklerini ve dış uzayın tüm yönetimini Oreon Yüksek Kurulu’na bıraktıklarını açıkladı...”

“Maynard yangınının üzerinden geçen 4 ayın sonunda kraliyetin kendini azletmesinin ardından yaşanan ilk gelişme Yüksek Kurul Başkanı Cuslov Calis’in istifasını bildirmesi oldu. Bu sabah yapılan seçimlerin ardından kurul seçici meclisinde oy birliğiyle yeni Oreon Yüksek Kurul başkanı Lucinda Nobes olarak belirlendi..”

“...direniş ve yönetim değişikliğinin piyasalardaki ağır etkisi hala kendini gösteriyorken bu sabah benzin fiyatlarına %8’lik bir zam yapıldığı açıklandı. Yapılan anketlerde halkın %67’si Merkez Masa’nın güvenlik bariyerleri sebebiyle zaten araçlarını kullanamadıklarını açıklarken %13’lük dilim zammı gereksiz ve fazla bulduğunu, geri kalan %20lik dilim ise benzinden çok halkın huzurunun düşünülmesi gerektiğini savundu..”

“Yeni yönetimin ilk ayında Oreon Yüksek Kurul başkanı Lucinda Nobes, Merkez Masa’yla yaptıkları görüşmenin sonucunda güvenlik bariyerlerinin kaldırıldığını açıkladı..”

“Maynard felaketinin 6. ayında kaybedilenler hatırlandı. Sarayın dışına bırakılan binlerce kırmızı gül ve felakette hayatını kaybedenlerin resimlerinin yanında dikilen mumlar bütün gece boyunca yere inmiş yıldızlar gibi sokağı aydınlattı..”

“Aylar sonra Oreon cephesinden alınan ilk mutlu haber hem devletin başındakileri, hem de halkın yüzünü güldürdü. Hava kıran Sienna Adams ve Oreon orduları ikinci komutanı Conrad Lysander’in bebekleri, Brittany Lysander bu sabah evrene gözlerini açtı..”

“iyiyim ewan-daha önce de yaptım-“
“VIEN!”

biana kapıdan dışarı bağırarak kocasını izliyorken ewan kapıyı bırakıp karısına döner

“daha önce yapmış olman şimdi hata olmayacağı anlamına gelmiyor..”

biana karnına giren sancıyla yüzünü buruştururken vien üzerindeki önlükle içeri giriyor, yanındaki hemşire de onun arkasından girip kapıyı kapatıyordu..

“son bir kez biana, şimdi!”

biana, ewan’ın eline asılarak tüm gücüyle iterken vien gülümseyerek küçük kenda lysander’i çıkarır, minik bebeğin ağzındaki ve burnundaki plesentayı silerek ilk nefesini almasını sağlarken küçük kız tüm gücüyle ağlamaya başladığında biana rahat bir nefes alarak olduğu yere kendini bırakır. Ewan gözleri dolarak vien’in temizlemek için hemşireye verdiği bebeğe bakıyorken karısının elini dudaklarına götürerek öper..

biana, kenda’ya ilk sütünü verdikten sonra uyumuşken ewan kızını bebek odasına götüren hemşireyle beraber çıkmış, şimdi üzerindeki önlükle beraber boş olan odada kızıyla beraber oturuyorken babasının kucağındaki kenda mışıl mışıl uyuyordur. Buruşuk elleri küçük yumruklar olmuş, ewan’ın üzerindeki önlüğe yaslanmışken kenda, *berrak suyun çocuğu*, akasha’nın güvenli kollarında uyuyordur.

Ewan oturduğu koltukta başını arkaya yaslayarak kızının nefeslerini dinlerken odanın kapısı açılır. Genç adam gözlerini açtığı anda içeri giren dorian’ı görünce gülümser

“kenda geldi..”

dorian da gülümseyerek başını sallarken üzerindeki beyaz önlüğün yakalarını çekiştirerek rahatsızlığını belli eder, sonra önlüğü rahat bırakarak ewan’ın oturduğu koltuğun yanında duran tabureyi çekip otururken gözleri küçük bebektir

“kızımı düşünüyordum..”

“olmayan kızını..”

“15-16 yaşında bir kız demiştin ewan..”

“tanışmamızın yakın olduğunu da söylemişti-“

“ve onu kurtardığın için teşekkür etti..”

ewan başını sallarken dorian iç çekerek gözlerini genç adama kaldırır

“ya şu anda yardıma ihtiyacı varsa?”

ewan başını iki yana sallarken dorian da bildiğini söyleyerek tekrar kenda’ya bakar

“zamanı gelince öğreneceğiz..”

SOUNDTRACK / Plumb - Me

*When you need to feel safe, when you need a kiss
It's me..*

Colm gece geç saatte eve dönmüş, maynard zamanında kullanmaya gerek kalmayan, ama şimdi delialona’yla paylaştığı tek katlı apartman dairesinde yatak odasına ilerliyorken gömleğinin düğmelerini açıyordur. Delia’nın aralık bıraktığı kapıdan içeri girerken oda genç kızın kokusuyla kaplı, pofuduk beyaz yorganın altından gelen düzenli nefesler duyuluyorken colm olabildiğince sessiz olmaya çalışarak ayakkabılarını ve pantolonunu da çıkarır, sabah sandalyenin üzerine bıraktığı tişörtü alıp üzerine geçirdikten sonra yatağın diğer yanından yorganın altına süzülür. Delialona arkasından alçalan yatakla ve bacaklarına değen sıcaklıkla irkilerek uyanırken arkasını döner. Colm genç kadının makyajı akmış gözlerini gördüğünde yine kalbinin kırıldığını hissederken uzanarak nişanlısının dudaklarını öper. Colm geri çekilirken delia gözlerini silmeye çalışıyordur, genç adam uzanarak onun ellerini tutarken konuşur

“saklamak zorunda değilsin tatlım-“

“seni de üzmem istemiyorum..”

colm başını iki yana sallarken delia gözleri dolarak onun yüzünü tutar, parmakları genç adamın yüzünde dolaşırken yorgun uykusundan sonra kısılmış sesiyle mırıldanır

“gündüz iyiyim, ama geceler hala çok zor..”

“ben buradayım, istersen bütün gece uyumayız..”

delia gülümseyerek başını iki yana sallarken genç adamın yüzünü kendine çeker, ikisinin dudakları birbirine dokunurken delia gözlerini kapatmış, onun nefesiyle nefes alıyorken colm hafifçe çekilerek yükselir ve delia’nın kapalı gözlerini öperken genç kadın sessizce ağlıyor, canı her gece acıyor, ama yalnız olmadığı bilmek onu çabuk onarıyorken colm’un dudakları boynuna değdikten hemen sonra genç adamın fısıltısı duyulur

“kenda’yı görmen gerek, o kadar güzel ki..”

delialona’nın masmavi gözleri açılırken genç kadın gülümser

“doğdu mu? Neden bana haber vermedin?”

“küçük hanım çok geç doğdu, uyandırmak istemedim.. Yarın erkenden gider görürüz..”

“çok mu küçük?”

colm başını sallarken parmaklarıyla küçük kızın elinin ne kadarcık olduğunu gösteriyor, delia gülümseyerek kime benzediğini sorarken colm yarın kendisinin karar vermesini söylüyordur..

conrad hala oreon’dayken şöyle bir bebek odasına uğramış, ewan ve dorian’ın hala yaşadığını görüp uyuyan kenda’ya bir göz kırpmış, şimdi kendi bebeğine ve *havasına* gidiyorken ofislerin olduğu kattaki geçitleri kullanacaktır. Genç adam düğmeye elini uzattığı anda kapılar açılıp chris ve tessa görünürken conrad onların hiddetiyle bir adım geri atar

“birinizden biri doğuruyor mu-“

“acilen venüs’e gitmemiz lazım, cameron’ı hastaneye kaldırmışlar-“

“neden?”

“hamileydi, fenalaşmış..”

conrad başka bir soru sormadan cebinden telefonunu çıkarırken koridorun sonundaki asansörlerden gabriel ve celine çıkıyor, chris onlara ilerliyorken conrad acil durum için bir araç hazırlanmasını söylüyordur..

“cameron ne zaman hamile kaldı?”

vien bilmediğini söylüyorken aynanın önünde saçlarını tarıyordur, arkasında üzerini değiştiren eidan’a bakarak konuşur

“eidan?”

“efendim tatlım?”

“hala bebek-“

“EIDAN!”

eidan ve vien, kevin’in sesiyle irkilirken genç adam yatak odasının kapısını yumrukluyordur. Eidan yüzünü buruşturarak karısına dönerken vien başını iki yana sallayarak önemli olmadığını söyler. Eidan onun başını öperek kapıyı açar ve zil zurna sarhoş abisini alıp kapıyı kapatırken kevin, luke’un onu bu sefer gerçekten terketmek istediğini bağıryordur. Vien aynadaki yansımasına gülümseyerek elindeki tarağı bırakırken yarın ilk işi yeni bir ev aramak olacaktır, daha fazla norah’nın evinde kalmaları mümkün gibi görünmüyordur. Genç kadın bunu eidan’ı kırmadan nasıl söyleyeceğini düşünüyorken kalkarak yatağa ilerler..

“hamileymiş, sonra bir anda-küt..”

Sienna yatakta yanına giren conrad’ın koluna vururken gözleri kapalıdır, birazdan boynunda genç adamın sakallarını ve dudaklarını hissederken gülümser

“conrad-“

“biliyorum yorgunsun, bir şey yapmayacağım..”

sienna gülerek gözlerini açarken başını çevirerek yanibaşında yatan adama bakar

“brittany’nin gözleri seninkilerin aynısı..”

“seninkiler yeşil olduğu için kahverengi olunca otomatik olarak bana kalıyor..”

genç kadın daha da gülerek conrad’a dönerken elini yastığının altına sokarak başını yumuşak beyazlığa iyice yerleştirir. Conrad’ın savaştan önce kullandığı eski evindeki her yatak takımı beyazın farklı tonlarıyken bu kadar siyah ve kahverengi bir adamın beyazı bu kadar sevmesi sienna’ya ilginç geliyordu. Hava kıranın parmakları beyaz yastığın ucuyla oynarken genç kadın conrad’ın gözlerine bakarak mırıldanır

“böyle güldüğün, şakaştığın zaman o kadar mutlu oluyorum ki..”

conrad’ın bakışları gölgelenirken sienna ona biraz daha yaklaşıp elini genç adamın yüzüne koyar

“yaşadığın acının büyüklüğünü tahmin bile edemem, biliyorsun-“

“tahmin etme zaten, lütfen..”

sienna buruk bir gülümsemeyle başını sallarken conrad başını çevirerek genç kadının elinin içini öpüyordur, sienna mırıldanır

“kendini kapatmak yerine eskiye dönmeye çalıştığın için mutluyum conrad. Her gün daha iyi oluyorsun, birkaç ay önceki gibi uzak değilsin, karanlık değilsin...”

“bakmam gereken üç küçük can varken beton gibi olmak pek doğru olmazdı..”

sienna başını sallarken conrad iç çekerek hafifçe gülümser

“ben çok önce Rhea’daki herkesi geride bırakmıştım..”

“ama hepsini geri almıştın..”

“öyle, ama yine de kontrol edemediğim şeyler için artık kendimi parçalamak istemiyorum. Aylardır isyan ediyorum sienna, bir tek sen biliyorsun..”

genç kadın başını sallarken uzanarak conrad’ın dudaklarını örter. İkisi yavaşça öpüşürken genç adam hava kırana sarılarak onu sırtından kendine çeker, sienna başını geri çekerek kendini conrad’ın boynuna saklarken genç adam onu tutuyor, dışardaki geceyi izliyorken bir an sonra içerden brittany’nin ağlaması duyulduğunda sienna hareketlenir. Conrad ona yatakta kalmasını söyleyerek kalkarken genç kadın itiraz etmez ve babasını kızıyla ilgilenmeye yollarken conrad dışarı çıktığında sienna aylardır yavaş yavaş alıştığı evin tavanını izleyerek usulca uykuya dalar..

Sienna ertesi sabah gözlerini açtığında brittany doğduğundan beri ilk defa deliksiz uyuduğunu, aynı zamanda da yatağın sağ tarafının boş olduğunu fark etmiş ve gülümseyerek yorganların altından çıkmışken sonbahar güneşi perdelerin arasından sızıp beyaz yatak örtülerini aydınlatıyordur. Genç kadın sabahlığını kollarından geçirerek odadan çıkarken mutfak tarafından gelen seslere gülümser.

“tava!”

“bravo! Tava! Ta-va!”

Nicole masanın üzerine oturmuş, conrad’ın gösterdiği mutfak aletlerinin isimlerini söylemeye çalışırken brittany ayağını ağzına sokmaya uğraşıyordur. Sienna kirişe yaslanarak onları izlerken conrad tavayı bırakıp spatulayı eline alır

“spatula!”

“patuta!”

“o da olur!”

Nicole bir çığlıkla gülerek ellerini çırparken brittany korkmuş, ayağını bırakıp ağlamaya başlarken sienna gülerek içeri girer. Conrad elindeki spatulayı sallayarak minik kızın dikkatini çekmeye çalışırken nicole kardeşine onun bir patuta olduğunu söylüyordur.

“herkes nerede?”

Yoldan geçen görevli conrad’ın sorusuyla dururken eliyle koridorun sonundaki toplantı odasını gösterir

“herkes orada efendim. Bay mason da burada.”

Conrad mason’ın bu kadar erken saatte oreon’da ne yaptığını merak ederek görevliyi bırakır ve toplantı salonuna ilerlerken kapıyı açıp içeri girdiğinde bütün başlar ona döner

“neyi tartışıyoruz?”

“Lysanderler olarak Rhea’ya taşınmayı..”

Conrad'ın ifadesi donuklaşarak latty'e bakarken genç kadın başını sallar..

"Lucas tahtı bırakcağını açıklamış."

"ve?"

"ve Ewan ya da senin geri dönüp başa geçmenizi istiyoruz."

Conrad'ın bakışları mason'a dönerken yüz ifadesi serttir. Mason fikrinin beğenilmediği biliyor, yine de açıklamak için devam eder

"siz geri dönmezseniz meclis yönetimi ele alacak-"

"iyi yapar."

"ve toprakların yarısını elden çıkaracak."

"neden?"

"ülkedeki açları beslemek için."

Conrad güzel diyerek kardeşinin yanına otururken kollarını kavuşturarak arkasına yaslanır

"ne istiyorlarsa yapsınlar. Odette'in ölümünden sonra Rhea'yla hiçbir bağımız kalmadı-"

"Conrad-"

"conrad falan yok mason. Ewan'ın da şu ana kadar önüme atlayıp itiraz etmemesinden anladığım kadarıyla o da istemiyor. O halde Lysanderler olarak dönmüyoruz."

Latty, Conrad konuşurken mason'ı izliyor, genç adamın mavi gözleri büyük bir hayal kırıklığıyla arkadaşına bakıyorken genç kadın conrad'ın lafını bitirmesiyle konuşur

"sen de buraya gel mason."

Bu sefer bütün başlar prensese dönerken genç kadın mason'la göz gözedir, konuşmaz..

"Rhea benim evim Latty, bırakamam-"

"ne için? Bir parça toprak için mi-"

"Luplex'in bir parça toprağını boşverip Rhea'ya gelmeni istediğimde sen de bana aynı şeyi söyluyorsun-"

Latty başını iki yana sallarken konuşur

"Toprak beni buraya bağlamıyor, insanlar bağlıyor Mason-"

"o insanların da benim için bir iyilik yapmasını istedim, ama olmadı Latty-"

"seni hiçe saydığımı mı düşünüyorsun mason?"

Mavi bakışlar conrad'a dönerken masa başında oturan genç adam konuşur

"sadece arkadaşım olduğun için buradaki bütün hayatımı bırakıp yıllardır unuttuğum bir krallığın başına geçmemi mi istiyorsun?"

"Rhea senin kanın Conrad-"

"RHEA BENİM HİÇBİR ŞEYİM DEĞİL! RHEA BİR CESET! ADI HER AKLIMA GELDİKÇE BANA KARDEŞİMİN ÖLÜSÜNÜ HATIRLATAN BİR KABUS!"

Oda conrad'ın susmasıyla bir anda ölüm sessizliğine bürünürken genç adam eliyle çenesini sıvazlayarak başını iki yana sallar

"Ben Rhea'dan yıllar önce ayrıldım, bıraktım, devam ettim-"

"bizim için döneceğini söyledin."

Conrad bakışları donarak mason'a bakarken genç adam konuşur

"odette'i bana bıraktığında bizim için döneceğini söyledin conrad. Yalan mıydı?"

"odette öldü."

"ben hala yaşıyorum."

Conrad gözleri dolarak başını eğerken yanındaki ewan uzanarak abisinin kolunu tutar ve mason'a dönerek daha sonra bu konuşmaya devam edeceklerini söyler. Mason daha başka bir şey beklemeden bir an sonra ortadan kaybolurken conrad başını iki yana sallayarak yapamayacağını fısıldıyordur..

SOUNDTRACK / Carrie Underwood - I'll Stand by You

Nothing you confess could make me love you less...

"gitmek zorunda değiliz. Hayır diyorsan hayırdır conrad."

Ewan abisinin kolunu sıvazlayarak konuşuyorken herkes odadan çıkmış, sadece iki lysander kafa kafaya vermiş oturuyorken conrad başını kaldırarak kardeşine bakar

"yapamam. Rhea'nın adını duyduğumda bile aklıma gelen tek şey önümde yatan ceset oluyor. Şimdi gidip o boş koridorlarda, odette'in kokusunun olduğu odalarda nasıl yaşarım? Lucas bile onsuz yapamıyorken ben nasıl yaparım?"

ewan başını sallayarak conrad'a sarılırken abisi de onu tutuyor, kardeşinin sırtını sıkarken mırıldanır

"mason'a bile bakamıyorum.."

conrad kardeşinin hafifçe iç çektiğini duyarken onu bırakmadan konuşmaya devam eder

"söz verdim. Onlar için döneceğime söz verdim, ama odette önümde öldü. Mason yapayalnız, görebiliyorum, ama yanımda kalmasını söyleyemiyorum.."

"odette kokulu odalardan biri de mason, değil mi?"

conrad cevap vermezken ewan abisi omuzlarından iterek onunla yüz yüze gelir

"yapmak istemediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda değilsin, ne dersen de, ne yaparsan yap ben seni seveceğim. Hala bir kardeşin var conrad, yalnız değilsin."

"sen her zaman vardın.."

ewan hafifçe gülümseyerek başını sallarken conrad başını eğerek gözlerini siler

"odette seni benden daha çok severdi.."

ewan için odette'le yaşadığı zamanlar buğulu birer masaldan ibaret olduğu için genç adam conrad'ın acısını paylaşamadığını hissediyor, bir yerlerde her zaman bir şey eksik kalıyorken onun içi abisi kadar kavrulamıyordur. Ewan bunu daha önce kimseye itiraf etmemiş, kendi kendine fark ettiğinde bile içi acıyorken conrad her seferinde odette ve onun içinde olduğu bir andan bahsediyordur. Ewan her seferinde ona zamanında anlatılmış güzel bir hikayenin izlerini tekrar hatırlıyor gibi hissediyorken odette'in ölümünün üzerinden geçen 9 ay onun yaralarını sarmış, ama conrad'ı her gün daha da kanatmıştır.

"benim kadar canın yanmıyor, biliyorum.."

ewan irkilerek odağını oturturken conrad ona bakıyor başını sallar

“odette senin kardeşin, evet, ama benim kadar değil. Biliyorum ewan, kendini kötü hissetme-“
“conrad ben asla-“

conrad parmağını dudaklarına götürerek ewan’a susmasını işaret eder, kardeşi daha fazla konuşmazken conrad onun kafasını severek ayağa kalkar

“iyi olacağız, ama önce mason’ı görmem gerek...”
“latty’e sor..”

conrad kaşlarını çatarken ewan hafifçe gülümser, conrad kapıyı göstererek ağzını açarken bir şey sormak ister

“ikisi, mason.. latty?”
“senin yokluğunda sürekli beraberlerdi.”
“mason buraya çok sık gelmediğini söyledi..”
“latty ona gidiyordu..”
“senin kimseyi bir yere göndermediğini sanıyordum..”
“latty’nin nereye gittiğini hep bildim, o kadar saf değilim..”

conrad tek kaşını kaldırırken ewan ayağa kalkar

“prensес ikimize de kalmayacak komutan, üzgünüm.”

Conrad *tabii* diyerek dışarı çıkarken ewan da gülümseyerek onu takip ediyordu..

“latty mason’ı nerede bulabilirim?”

latty elindeki dosyalarla masasını başında duruyorken hafifçe omzunu silker

“bilmiyorum? Rhea?”
“rhea’dan başka?”

latty cevap vermeden conrad’a bakıyor, genç adamın gözlerinde bir şeyler arıyorken conrad inatla bir şey söylemiyordur. Latty yine bilmediğini söylediğinde conrad gülümser

“evin anahtarını alabilir miyim?”
“kimin evi?”
“senin ve mason’ın..”

latty’nin bakışları donarken conrad elini ona uzatarak masaya ilerler

“ewan da biliyor..”
“neyi?”
“anahtar latty, lütfen..”

genç kadın bir an daha conrad’a bakar, sonra bakışları genç adamın uzanmış eline inerken az önce gerginleşen omuzları gevşer, prenses iç çekerek elini açar, bir an sonra elinde tek bir anahtar belirirken genç kadın onu aynen conrad’a uzatır

“ben çağırmadan gelmez..”

conrad oolarken latty gözlerini devirerek eliyle kapıyı gösterir

“sen sadece eve git, nerede olduğunu nasılsa ewan’ın peşime taktığı adamlar biliyordur-“

“76 Coroner Yolu..”

“aynen öyle, ben çağıracağım..”

conrad gülümseyerek latty’nin yüzüne uzanır ve sağ eliyle genç kadının küçücük yüzünü tutarken latty de onun elini tutarak mırıldanır

“birbirinizi öldürmeyin..”

conrad başını iki yana sallarken latty’i başından çekerek saçlarını öper ve geri çekildiğinde arkasını dönerek hızla odadan çıkarken latty mason’a yalan söylediği için ne olacağını düşünerek kasasındaki sakladığı tılsımı almaya döner..

eidan elindeki telefonla alt kattaki odaların birinden çıkarken vien’i kapıda onu bekliyor görünce tekrar odaya geri bir adım atar

“ne zamandan beri buradasın?”

“sienna’yla konuştuğunu anladığımdan beri. Neden oreon’a gelmiyorsun eidan, herkes seni görmek istiyor..”

eidan başını iki yana sallayarak odadan çıkar ve karısını geçerek merdivenlere giderken vien de onu takip ediyordur

“böyle kaçarak asla acını aşamayacaksın sevgilim, lütfen-“

“ne yapayım vien? Gidip dorian’la sabah kahvesi mi içeyim. Franco’nun olmadığı odalarda oturup varlığını zerre kadar takmadığım adamlarla muhabbet mi edeyim-“

“sonsuz kadar annenin evinde saklanamazsın eidan. Üzgünüm. Kimsenin seni üzmemek istemediğini biliyorsun, ama birinin bunu sana söylemesi gerek.”

Eidan’ın bakışları sertleşmişken vien bir iki basamak daha inerek onun yanına gelir

“beni kabuğumdan çıkaran sendin eidan, şimdi aynı kabuğu kendi etrafına sardın. Yunuslarla konuşan adam gitti, yerine dört duvarı arkadaş edinmiş bir adam geldi. Franco böyle olmanı istemez-“

eidan cümlelerin geri kalanını dinlemeye dayanamadan arkasını dönüp basamakları inmeye devam ediyorken vien inatla arkasından geliyordu

“franco’dan bahsetmeyi yasaklayarak onun acısını unutmayacaksın eidan. Kendi kendine yalan söylüyorsun!”

“konuşmak istemiyorum vien-“

“aylardır susuyoruz! Korkuyorum eidan! Kızgın mısın? üzgün müsün? Anlat, konuş, ağla, bağır! Kevin’in ilişki problemleri ya da norah’nın keklerinin yumuşaklığını tartışarak bir ömür geçiremeyiz! Yeterince inkar ettin artık kabullenip kaybınla yüzleşmen gerek-“

“SEN DAHA ÖNCE HAYATINDAKİ TEK DOSTUNU KAYBETTİN Mİ!?”

“BEN AİLEMİ KAYBETTİM EIDAN! YAPAYALNIZ BÜYÜDÜM!”

eidan gözleri dolarak mutfağa girerken onların bağırışını duyan norah ellerini kurulayarak hızla bahçe kapısından dışarı çıkıyordu. Eidan ona bir şey söylemezken vien kocasının yanına gelmiş, onu kollarından tutarak kendine çevirir

“bana bak! Franco’nun senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Onsuz yarım kaldığını da biliyorum, ama ben buradayım. İkimiz beraber buruş buruş olana kadar beraber olacağız. Franco senin yalnız kalmanı ister miydi sanıyorsun? Değilsin. Franco’nun gittiğini kabul edip geri dön eidan, lütfen...”

eidan yine farkında olmadan ağlıyorken vien de onunla ağlıyor, genç adamın yüzünü tutarak acıyla parlayan mavi gözlerine bakar

“ben kocamı çok özledim. aradaki duvarları kaldır eidan, bırak içeri gireyim-”

eidan karısının yüzünü tutarak dudaklarına eğilirken vien ona sarılıyor, ikisi ağlayarak öpüşüyorken bahçe kapısından içeriyi gözetleyen norah rahatlatarak elindeki bezi bırakıp önündeki çimlere çöküyordu..

mason evin kapısını açıp karşısında conrad’ı gördüğünde bir an olduğu yerde kalır. Koltukların birinde oturan conrad yavaşça ayağa kalkıyorken mason anahtarını çıkararak kapıyı tutuyordu. İkisi karşılıklı, hiçbir şey söylemeden duruyorken conrad mason’a ilerler, kollarını açarak genç adama sarılırken mason gözlerini kapatarak boştaki eliyle dostunun sırtına tutunur..

“baba!”

liv annesinin açtığı kapıdan içeri koştururken babası elindeki işleri bırakıp oturduğu iskemleyi çevirerek ona koşan kızını yakalar. Liv babasının kollarında havaya kalkıyorken andrea gülümseyerek kapıyı kapatır, ince topukları parkede ses çıkararak yürürken 10 ay önce kahverengi olan saçları şimdi daha koyu, uzun dalgalar şimdi kısa perçemler olmuş, genç kadının ensesinin hemen üzerinde bitiyorken ela gözleri siyah perçemlerinin arasından parlıyordu. Scott kızının yanaklarını öperek saçlarını düzeltirken liv babasının kravatıyla oynuyordu, biraz sonra annesinin masadaki kağıtlara bakarken çıkardığı ses dikkatini çekmiş, o tarafa bakarken andrea okuduğu bir kağıdı kaldırarak scott’a gösterir

“bu nedir scott?”

“istifam..”

andrea yutkunarak elinde tuttuğu kağıda bakar ve tekrar okurken kocasının isminin altındaki imza hala tazedir. Genç kadın kağıdı indirerek masaya koyarken iç çekerek scott’a bakar

“burayı bırakırsan ne yapacaksın?”

“herhangi bir şey, daha fazla dorian’ın yüzünü görerek çalışmam andrea-“

“scott daha kaç kere söyleyeceğim-“

“biliyorum. İkisi aynı adam değil, ama yine de aynılar. Olmuyor andrea, çok denedim. Aylardır deniyorum, eskisi gibi olamam-“

“doooriaaan..”

scott kardeşinin öldüren adamın ismini şarkı gibi söyleyen küçük kızına bakıyorken liv gözlerinin içi gülerek babasına bakar, ölümü bilmeyen mavi gözler pırıl pırıl parlıyorken scott buz mavisi gözleri dolarak dudaklarını kızının başına yaslar, çaresiz bakışları karısına kalkarken andrea yorgun, arkasındaki iskemlelerin birine oturur...

Lumore Merkez Hastanesi, Venüs

“çok üzgünüm bay morgan, bebeği yaşatamadık..”

gabriel gözlerini kapatarak elini alnına bastırıyorken chris koluna giren karısının elini tutuyordu. Celine gabriel’in saçlarını okşayarak doktora bakarken sorar

“cameron nasıl?”

“anstesizinin etkisinden çıktığında daha iyi olacak. Sezeryan için açtığımız bölge birkaç gün ağrı verebilir, onun dışında her şey yolunda..”

celine başını sallayarak teşekkür ederken gabriel başını kaldırır

“ne zaman görebiliriz?”

“uyandığı zaman hemşirenin size haber vermesini söyleyeceğim..”

gabriel başını sallarken tekrar başını eğer, celine doktora tekrar teşekkür ederken beyaz önlüğü içindeki genç adam uzaklaşıyor, arkasında yeğenlerini daha ilk nefesini alamadan kaybetmiş morganları bırakıyordur..

“dorian nerede göreniniz var mı?”

ewan bütün oreon’u talan etmiş, sonunda kontrol odasındaki kameraların başında oturan görevlilere soruyorken ikinci sıradaki bir görevli elini kaldırır

“biraz önce odasına döndü efendim..”

“güzel, ben içeri girince kameraları kapatın..”

“tabii efendim.”

Ewan kontrol odasından çıkarken kapılar arkasından kapanır, genç adam geçitlerin birine girerek eskiden bütün element kıranlara ayrılmış, şimdi sadece dorian’ın kaldığı kata gitmek için kapıları kapatacak düğmeye basar..

Ewan kapıyı tıklatarak karşıdan cevap beklerken üçüncü vuruşunda da ses gelmeyince açarak içeri girer ve yatakta, başını ellerinin arasında tutarak oturan ateş kıranı gördüğünde yatağa ilerler

“marcell?”

dorian’dan usul bir *hmm* duyulurken biraz sonra genç adamın yanında yatak alçaldığında ateş kıran ellerini indirirerek harıl harıl yanan şöminenin aydınlattığı duvara bakar

“iyiyim.. halsizim, ama iyiyim..”

ewan da rahatlayarak başını sallarken dorian ona dönmüş, sorar

“gidecek misin?”

“nereye-oh, Rhea.. hayır..”

dorian rahatlar ve başını sallayarak önüne dönerken mırıldanır

“gidersen ben de gitmek zorunda kalırım-“

“senin o adam olmadığını herkes biliyor artık dorian-“

“o halde neden kimse yüzüme bakamıyor?”

ewan sessiz kalırken dorian kendi kendini yanıtlar

“ruhum o adam olmayabilir, ama yüzüm o. Ellerim, bakışım, sesim-“

“herkese kendi gözlerimi veremem..”

ateş kıran yine ewan’a dönerken genç adam devam eder

“gözlerimi veremem, ama onlar da seni benim gibi görene kadar kalacağım..”

“ya hiç olmazsa?”

“ben buradayım..”

dorian başka bir şey söylemeden yine önüne dönerken ewan da onunla beraber duvara bakıyor, ateşin aydınlattığı odada iki gölge duvara vuruyordu..

SOUNDTRACK / Fariborz Lachini - Autumn In My Heart

“hadi uyu tatlım, daha çok erken.. hadi bebeğim..”

cuslov, dante’nin beşiğinin başında oturmuş, yavaş yavaş sallıyorken küçük adam bütün gece uyumamış, annesinin üzüntüsü bir gece onu, bir gece faye’i huzursuz edip ayakta tutuyorken cuslov kendinden nefret etmeye başlamıştır. Çocuklarıyla daha çok vakit geçirmek, kardeşinin acısını biraz olsun kendi evlatlarında eritebilmek için aylar önce tüm hayatını bırakıp calis’le beraber şehir dışındaki bu eve taşınmışlardır.

Hiçbir şey cuslov’un istediği gibi gitmiyorken genç kadın bazen oreon’u bıraktığı için pişman oluyor, annesini yalnız bıraktığı için üzülüyor, ama delorasız orada nefes alamayacağını biliyorken annesinin nasıl hissettiğini düşünüp ona yakın olamadığı için tekrar üzülüyordur. Genç kadın aylardır kendi girdabında dönüp duruyorken bir yerde, bir şekilde tekrar ayağa kalkacağını düşünüyordur, ama yattığı yer her gün altında kayıyor, durmak genç kadının kalbini hareket etmekten daha çok yoruyordu.

Cuslov uyumayı reddeden oğlunu yataktan kaldırıp kucağına alırken dante’nin küçük elleri annesinin omzunda, mavi gözleri uykuyla arada kapanıp tekrar açılıyorken sürekli bir şeyler mızırdanıyordu. Cuslov oğlunun saçlarını öperek uyku kokan odadan çıkar ve evin aydınlık koridorundan salona girerken açık televizyonun karşısında, göğsünde uyuyan kızıyla beraber uyuyakalmış kocasını görünce kalbi bir an olsun hafifler, o da oğluyla beraber onların karşısındaki koltuğa otururken calislerin evinde televizyonun usul sesiyle iki calis uyuyor, diğer ikisi birbirini avutuyordu..

Cuslov sonunda uyuyan dante’yi yatağına bırakıp tekrar salona dönmüşken kocasının yanına oturmuş, kıpırdamadan genç adamın yüzünü, boynunu, faye’i tutan ellerini izliyorken yavaşça onun saçlarına uzanır. İnce uzun parmaklar sarı saçların üzerinde düzensizce dolaşıyorken calis göz kapakları titreyerek gözlerini açar, derin bir nefes alarak cuslov’un yüzüne bakarken kucağındaki kızı da rüyasında hafifçe irkilerek küçük elleriyle babasına biraz daha tutunur. Cuslov güzel bebeğinin elini işaret parmağıyla okşuyorken calis karısını izliyor fısıldar

“dante uyudu mu?”

cuslov başını sallarken calis onun parlayan gözlerine bakıyor, izlediği gözler birazdan faye’i bırakıp ona dönüyorken cuslov konuşur

“geri dönmek istiyorum nagel. Oreon’a, annemin yanına..”

calis tüm sevgisiyle gülümserken cuslov gözleri dolarak kocasına uzanır, ikisi sessizce öpüşüp ayrılırken faye uykusunda başparmağını ağzına götürmeye çalışıyor, ama babası hafifçe onun elini çekip daha da sarılıyorken küçük melek yine uykusuna dönüyordu..

ertesi gün cuslov ve calis özel araçlarıyla oreon kapılarına kilitlenmişler, şimdi kapılar açılıp bembeyaz lobi önlerine seriliyorken genç kadın kucağındaki dante’yle birlikte tekrar oreon’a ayak bastığında karşısında onu bekleyen annesini görür. İki nobes’in de gözleri dolu, ikisi de birbirini bütün ruhlarıyla özlemiş, elleri uzanarak birbirine tutunurken arkalarından gelen calis kucağında onları izleyen faye ile birlikte gülümser..

“dorian?”

andrea yanındaki liv’le birlikte ateş kıranın kapısını tıkladmış, içerden cevap gelmesini bekliyorken küçük kız da minik eliyle kapıya vuruyordur

“doryan!”

kapı bir an sonra liv’in sesine açılırken dorian görünür, liv aralık kapıyı iterek genç adamın bacaklarına dolanırken dorian andrea’ya bakıyordur

“gidiyorsunuz..”

toprak kıran başını sallarken genç adam sorar

“luplex’ten ayrılacak mısınız?”

“scott bir süre neptün’de vakit geçirirse daha kolay iş bağlantıları bulabileceğini söyledi, o yüzden oraya gideceğiz..gitmeden liv’in seni görmesini istedim..”

dorian başını sallayarak bir teşekkür mırıldanırken yere eğilir ve küçük kıızı belinde tutarak mavi gözlerine bakarken liv onun kollarına tutunmuş, konuşur

“biz gidiyoruz..”

“geri gelecek misin liv?”

liv başını kaldırarak annesine bakarken andrea gülümseyerek başını sallar, liv de kocaman gülerek dorian’ın boynuna atlarken ateş kıran kollarındaki *yaşamı* tutuyor, küçük kız minnacık kollarının yettiğinde genç adama sarılıyorken, dorian onu tutup beraber kalktıklarında liv gülerek ayaklarını sallar

“sen de gel doryan!”

“ben burada seni bekliyorum liv..”

“neden?”

dorian gülümserken mavi gözler ateş kıranın yüzünü inceliyor, küçük eller gözüne giren saçları çekiyordur, annesine dönerek sorar

“anne neden doryan gelmesin?”

“dorian burada yaşıyor hayatım, biz başka bir yerde yaşayacağız..”

“neden?”

andrea gülümseyerek kızının başını öperken liv sorusu cevapsız kalmış, yine dorian’a döner

“gelicem ben doryan, bekle..”

dorian başını sallarken liv uzanarak onu yanağından minnacık öper, hemen sonra ayakları yere basarken küçük kız annesine elini uzatır, andrea onun elini tutarak dorian’a dönerken konuşur

“kendine iyi bak dorian..”

“sen de öyle andrea, ona da iyi bak..”

ateş kıran minik kıızı işaret ediyorken her zaman yaşından bir iki adım ilerde olan liv gülerek ona el sallar. Anne ve kız biraz sonra dönerek koridorda uzaklaşırken dorian hayatından kopan bir parçaya daha bakıyor, sessizce içeri dönerek kapısını kapatır..

SOUNDTRACK / Tonic - Lemon Parade

6 ay sonra..

“ya bayılırsa?”

“bir şey olmaz-“

“kocamı daha kocam olmadan öldürürsem ne olacak melanie?”

melanie, delialona’nın saçlarını düzeltip dantellerle örülmüş duvağını yüzünün önüne indirirken genç kadını omuzlarından tutarak gülümser

“colm taş gibi bir adam, hiçbir şey olmaz korkma-“

melanie cümlesinin sonunda sesi çatlayarak ellerini gözlerine kapatır ve başını eğerken delialona gülerek arkadaşının ellerini tutar

“şimdi ikimiz de oturup ağlarsak ben bu odadan çıkmam mel..”

melanie burnunu çekerek başını kaldırırken gözlerinin altını parmaklarıyla hafifçe siler, sonra kocaman gülümseyerek önündeki güzeller güzeli geline bakarken sesi titreyerek delialona’ya ne kadar güzel olduğunu söyler..

“geldim..”

lucinda odadan içeri girerken delialona ve melanie burunlarını çekerek ona bakıyor, ikisinin de suratları ağlamaktan kızarmışken lucinda şokla iki gözleri iki çeşme ağlayan kızlara bakıyordu

“ne yapıyorsunuz?”

“ağlıyoruz! Çok güzelmişim!”

lucinda gülerek delia’nın yanına çökerken kendi uçuk pembe elbisesinin etekleri yerdeki yumuşak halıyı öpüyordu. Genç kadın oreon’un ilk göz ağrısı bebeğinin duvağını açarak güzel yüzünü elleri arasına alırken konuşur

“çok çok güzelsin delialona, ama böyle ağlarsan gelinliğinin üzerinde maskara lekeleriyle evleneceksin tatlım..”

delia daha da ağlayarak lucinda’ya sarılırken ikinci annesi onu sımsıkı tutuyor, kuzgun karası saçlarını okşayarak geçtiğini söylüyorken delia titreyen sesiyle mırıldanır

“bizi görüyorlar mıdır? Annemler?”

“eminim görüyorlardır delia..”

“ben babamın kolunda yürüyecektim lucinda-“

delia içini çekerek hıçkırıklara boğulurken lucinda dizlerini yere bastırarak delialona’yı daha da sarar. melanie onlara bakarak ağlıyorken lucinda da yanaklarından süzülen iki damlayı hissettiğinde derin bir nefes alarak geri çekilir ve delia’nın yüzünü tutarak kendine baktırırcan genç kızın bütün makyajı akmış, mavi gözleri kocaman birer kan çanağına dönmüşken bu haliyle bile melekleri kıskandıracak kadar güzeldir. Lucinda delora’nın masumiyetini şimdi önünde ağlayan gelinin gözlerinde görüyorken kalbinin en ucunda bir yer ağrıyarak konuşur

“senin mutluluğun hepimizin ihtiyacı olan şey delia. Hadi gözlerini sil bebeğim, colm seni bekliyor..”

delialona son damla yaşlarını da akıtarak başını sallarken lucinda onu yanağından öperek çekilir ve doğrulup genç kadına elini uzatırken delia tutarak kalkar. Melanie hemen atılarak gelinin eteklerini düzeltirken lucinda dresuardan bir kağıt mendil çekmiş, delia'nın yüzündeki akmış makyajı temizliyordur..

lucinda oreon'un göz alabildiğine büyük tören salonunda iki taraflı dizilmiş konukların arasında yürüyerek cuslov'un yanındaki yerine geçiyorken bembeyaz orkideler süslü salonun en ucundaki merdivenlerin başında colm ve ewan rahibin yanında bekliyordur. Biraz sonra usul bir müzik girerek lucinda'nın ardından kapanan kapılar tekrar açılırken faye ve liv el ele açılan kapıların arasından çıkarak yürüyor, iki küçük kızın gülüşleri herkesin yüzünü aydınlatıyorken melanie onların arkasından takip ediyor, iki yandaki konuklara gülümseyerek sonunda heyecandan ölecek olan damata göz kırparak yerine geçiyorken birazdan gelini karşılayan müzik girdiğinde herkes nefeslerini tutarak kapıda belirenlere bakıyodur..

SOUNDTRACK / *Westlife - I Do*

Delialona tamamı zarif dantellerle süslü gelinliği içinde, ikinci babası olan Calis'in kolunda içeri giriyorken elindeki bembeyaz güllerden buketi genç kadının gülüşü kadar parlak görünüyordur. Her küçük adımda delialona kalbinin daha da hızlandığını kulaklarında duyuyorken calis'in kolunu biraz daha sıkı tutarak yürümeye devam eder. Gelinliğin etekleri genç kadının her adımında yere sürünerek onu takip ediyorken calisle ikisi yolun sonuna geldiklerinde genç adam güzel kızının elini alarak colm'un eline verir ve genç adamın omzunu sıkarak yerine dönerken delialona güzel yüzünü örten duvağının arkasından colm'a gülümser. Genç adam onun masmavi gözlerinde asılı kalmış yaşları görüyorken tuttuğu elleri kaldırarak öper. Delia daha da gülümseyerek bakışlarını rahibe çevirirken beyazlar içindeki adam ikisine bakarak gülümser..

“..tanrının ve sevdiklerinin önünde, hayatının sonuna kadar eşin olarak kabul ediyor musun?”

colm bütün kalbiyle evet diyerek başını sallarken konuklardan mutlu sesler geliyordur. Rahip gülümseyerek geline dönerken önemli soruyu sorar

“sen, Delialona Regan, bu genç adamı hastalıkta ve sağlıkta, zenginlikte ve yoksullukta, tanrının ve sevdiklerinin önünde, hayatının sonuna kadar eşin ve doğacak çocuğunun babası olarak kabul ediyor musun?”

colm gözleri büyüyerek rahibe bakarken yaşlı adam bakışlarını delialona'dan çekmiyor, cevabı bekliyorken colm nefesi kesilerek karşısındaki genç kadına bakar, o anda ikisinin de gözleri buluşurken delialona başını sallar

“evet, ediyorum..”

colm gözleri dolarak *gerçekten mi?* diye fısıldar, delia ona da başını sallarken tek elini indirerek karnının üzerine koyar. Colm gülün gözlerinde yaşlarla rahibe dönerken konuşur

“baba oluyorum! Hadi rahip, söyle artık!”

“ben de sizi herkesin huzurunda karı ve koca ilan ediyorum. Gelini öpebilirsin colm-“

colm daha lafın bitmesini beklemeden delialona'nın duvağının altına girer ve genç kadını kendine çekerek dudaklarına yapıştırırken bütün salon alkışlarla inliyor ve iki senedir duyulmayan bir ısıklık sesi

eidan'ın parmaklarının arasından patlıyorken yeni evlenen çifti alkışlayan vien yanındaki kocasının bir anda geri dönmüş coşkısına gözleri dolarak gülümsüyordur..

SOUNDTRACK / *Edmundo Ros & His Orchestra - The Wedding Samba*

“kız olursa dolores, erkek olursa Antonious koyun, en büyük isteğim..”

colm gülerek eidan'ın söylediği isimleri de aklına not ediyorken vien kalbi kanatlanarak kocasının gittikçe tekrar parlamasını izliyordur. Damat onların yanında isim beğeniyorken gelin dört bir yandan sarılmış, bu sürprizi kimlerin bildiğini açıklıyordur

“Lucinda, vien *doğal olarak*-“

“ewan yine en son öğreniyor, *doğal olarak*..”

“senin çocuğun olsa ilk sana söyledim ewan..”

ewan kaşlarını kaldırarak sırtırken delialona genç adamın koluna vurarak gülüyordur. Lucinda onların mutluluğuna elindeki kadehi kaldırarak bir yudum alıyorken delia da onun elini tutarak her şey için teşekkür ediyordur..

“KARIMI GÖREN VAR MI!?”

colm salonun ortasında bağırdığında herkes etrafına bakar, delialona sonunda bir yerden çıkarılırken colm *hah*layarak karısına ilerler, genç kadının uzattığı elleri tutarak onu bir köşeye çekerken delia mutluluktan başı dönüyor, *kocasına* yaslanarak genç adamın uzun boyuna başını kaldırıp gözlerinin içine bakıyordur

“ben de kocamı arıyordum..”

colm eğilerek güzeller güzeli gelinin dudaklarını öperken delia onun yüzünü tutuyordur. İkisi ayrıldıklarında colm daha nefesleri birbirinden kopmadan konuşur

“Edward Nathan Pulvu..”

delialona nefesini tutarak gözlerini açarken colm onun gözlerine bakıyor, gülümser

“vien söyledi, erkekmiş..”

“balayında söyleyecektim!”

“bu sefer de ben seni yakaladım..”

delialona gülümserken colm onun saçlarını omuzlarından geri iterek usulca sorar

“ismi beğendin mi?”

“Edward Nathan Pulvu..”

“biz hangisini kullanalım?”

delialona gözleri dolarak bilmediğini söylüyorken colm onun belini sararak kendine yaslar

“sen kızınca *edward!* dersin, ben de kulağını çekerken derim..”

“evet, ama çok kızmayalım, uysal anne baba olalım colm..”

“kafamı bozarsa kızarım, otorite lazım..”

“edward!”

“edward!!”

“sen daha güzel söyledin, ben bir şunu deneyeyim-*nathan!*”
“sen de onu daha güzel söyledin..”

delialona gözleri hala dolu dolu, ama gülerek başını kocasının göğsüne yaslarken colm onun başını tutarak bebekleriyle neler yaşayacaklarını anlatıyordu..

SOUNDTRACK / *Bond - Lullaby*

5 sene sonra..

“Mars maymunu muz yedi.”

Faye bugün öğrendikleri cümleyi defterinden annesine gösteriyorken cuslov çok güzel diyerek küçük kızının saçlarını öpüyordu. Faye gurur duyarak koşar ve defterini babasına da gösterirken daha ilkokula başlamamış olan dante babasının kucağında ne dediğini anlamadığı yazılara bakıyordu, sorar

“ben ne zaman okula gidicem?”
“seneye dante..”
“seneye ne zaman olacak baba?”

calis oğluna bakarak bu soruya nasıl bir cevap vereceğini düşünüyorken faye defterini ondan geri almış, tekrar masaya dönerek rengarenk kurşun kalemlerinden birini seçerek öğretmenin verdiği ilk ödevine bakıyorken annesi ve babası kardeşine seneyenin ne zaman olduğunu anlatıyordu..

“mars maymunu..şey.. mars maymun-u.. TERS DÖNDÜ!”

conrad bir kahkaha atıyorken jonathan da güler, sienna gözlerini devirerek defteri ufaklığın elinden alırken elindeki havuç dilimleri dolu kaseyi ortalarına koyar. Jonathan bu sefer sienna’ya dönerek deftere bakıyorken genç kadın defterde yazan şeyi gösterir

“buraya kadar oku bakalım jonathan..”
“mars maymunu..”
“güzel, sonraki..”
“maaa..”

sienna başını iki yana sallayınca jonathan fikrini değiştirir

“mooo-“
“hayıııııı, bir daha..”
“muuuu-huz. Muz.”

Sienna aferin diyerek ufaklığın kafasını kendine çekerken jonathan sıradaki kelimeyi okuyordur-

“yedi! Mars maymunu muz yedi! Çok kolay jonathan!”

jonathan nicole’e pis bir bakış atarken sienna bir daha abisinin lafını kesmemesi için küçük kızı uyarır

“abim değil ki o benim, aynı yaştayız..”

conrad başını sallıyorken sienna ona aldımaz ve ne olursa olsun birisi konuşurken sözün kesilmemesi gerektiğinden bahseder. Annesini duyan brittany yerden kalkıp koltukta abisinin yanına atlarken jonathan onun devirdiği havuç kasesinin arkasından babasına bakarak yüzünü buruşturur..

“anne, benjamin oyuncak fasulyelerini döktü!”

liv evde koşarak mutfığa girer ve annesine dert yanarken ondan iki yaş küçük benjamin de ablasının peşinden koşarak elindeki fasulyeleri her yana saçmaya devam ediyordur. Küçük sarışın adam yarı yolda babasının kollarında havaya kalkıp omuzlara çıkarken scott saçlarının arasına giren fasulyelere aldırıyor, başının üzerindeki oğlanla gidip masaya otururken andrea salatayı ortaya koyarken babasının tepesindeki küçük scott kopyasına bakar

“benjamin bir daha ablasının fasulyelerini dağıtmayacak, değil mi bebeğim?”

“dağıtıcam!”

“ben!”

benjamin babasının sesiyle bir anda sus pus olurken liv gülümser ve keyifle yerine oturup annesinin önüne koyduğu çorba kasesine bakarken mırıldanır

“ben fayeleri özledim, ne zaman gideceğiz?”

andrea da yerine otururken scott’a bakıyor, genç adam bir parça ekmeği kafasına sarılmış oğluna veriyorken kızına bakarak gülümser

“yarı yıl tatilinde gidiyoruz..”

andrea güzel yüzü aydınlanarak gülümserken liv de heyecanlanmış, masaya biraz daha yaslanır

“söz mü?”

“söz.”

Küçük kız gözlerinden mutluluk fışkırarak kaşığını eline alırken benjamin elindeki ekmeğini kemirerek babasının omuzlarında yaylanıyordur..

“en önce faye okudu, sonra nicole, sonra ben ve jonathan..”

owen ve babası oreon’daki eski kaptan crash mutfığına giriyorken biana kenda’nın eline iki kase dondurma vermiş, babasıyla abisini işaret ederek onlara vermesini söylerken küçük kız avuçlarına zor sığan kaselerle yürür ve birini babasına, birini abisine uzatırken ewan kaseyle beraber kızını da dondurma gibi yemek için kucağına alıyor, owen annesinden kaşık istiyorken biana onun akıllı kafasını öperek oğlusuna bir kaşık veriyordur..

6 sene sonra..

“nathan! Kenda’nın tokasını ver, şimdi!”

nathan annesine aldırmadan elindeki tokayla oreon koridorlarında koşuyorken kenda da simsiyah upuzun saçları arkasından savrularak onun peşinden gidiyordur

“geç kalıyoruz nathan-DELIA, VERMİYOR!”

kenda koridorun ortasında durup kollarını kavuştururken nathan hala koşuyor, sonunda bir köşeden jonathan üzerine atlayınca ikisi de yere yapışırken jonathan tokayı onun elinden kapıp kenda’ya atar. Genç kız havada yakalayıp gülerek teşekkür ederken saçlarını topluyor, orta okulun ilk günü için

sonunda hazır, koşarak tekrar odasına dönüyorken jonathan nathan'ın üzerinden kalkıp kendi üniformasının yamulmuş gömleğini çekiştirerek daha da yamultuyordur-

“bittin sen concon.”

Jonathan küllerinden yeniden doğan nathan'ı gördüğü anda fırlayıp bütün hızıyla koşmaya başlarken nathan da onun arkasından fişek gibi atılıyordur..

“BİR DAHA OKULA FALAN GİTMEM!”

jonathan çantasını bir köşeye fırlatıp eve girerken latty açtığı kapıyı tutarak bütün hıncını döşemelerden çıkaran oğlunun gidişini izliyordur. Conrad da içeri girerken yanındaki nicole gözlerini devirerek latty'e döner

“kızın birine çıkma teklif etti, reddedilince böyle oldu..”

latty owlarken nicole omzunu silkerek kızın zaten çirkin bir şey olduğunu söyler. Latty gülümserken nicole'ün yanındaki brittany babasına dönmüş, ne zaman gideceklerini soruyordur. Conrad onu sarı ve uzun at kuyruğundan tutarak zaptederken latty'e bakar

“halledebilecek misin?”

latty gülerek başını sallarken conrad yakalarını silkerek genç kadına uzanır ve yanağından öperek çekilirken nicole ve brittany de latty'e el sallayarak babalarını takip eder. Üçü beraber arabalarına binip okuldan sonra ikinci durak olan evlerine dönerken latty kapıyı kapatıp pek dertli oğluna seslenir..

“ALLISON! ANNE ALLISON BENİM KOTUMU ALMIŞ-“
“ALMADIM ANNE!”

alexa kardeşinin odasına koşturarak son anda yüzüne çarpan kapıyla gerilerken tessa neler olduğunu sorarak merdivenleri çıkıyordur, alexa, allison'ın kapısını yumruklayarak kotunu istiyorken son yumruğu da koyup annesine döner

“zaten kaç zamanda bir eve geliyorum! Her geldiğimde bu salak-“

“alexa! Kardeşine salak demeyeceksin demedim mi?”

“AMA ANNE!”

“Allison, aç kapıyı tatlım-“

“anne ben almadım!”

“almadıysan aç kapıyı ally?”

kapı hala açılmıyorken saçındaki pembe tutamı sinirle kulağının arkasına atan alexa kapıyı gösterir

“almış işte! En sevdiğim kotum o benim! Onsuz okula falan dönmem yarın-ALLISON AÇ KAPIYI!”

alexa tekrar kapıya saldırıyorken tessa yüzünü buruşturarak yapmamasını söylüyor, onların gürültüsüne alt kattan chris de çıkıyorken alexa bu sefer de babasına kotunun derdini yanıyordu. İçerden ally'nin *almadım!*ları geliyorken alexa'nın *yalancı!* suçlamaları tessa'nın *alexa!*larına karışıyordu..

“sizin melekler okulu sonuçlarınız geldi mi?”

“hayır, senin?”

“annem bir iki güne gelir diyor-bak, ben gelmeden gelirse hemen arayacaksın faye!”

faye gülerek tamam diyorken telefonun diğer ucundaki liv odada başka kimler var diye sorar. Faye etrafına bakarak owen, jonathan, nicole, kenda, dante ve brittany'nin isimlerini sayarken biraz sonra telefon ortalarına tutar ve liv'in hepsine iyi geceler başııışı duyulurken odadakiler de gülerek hep bir ağızdan iyi geceler diliyordur. Faye telefonu tekrar kendi kulağına alarak konuşurken kenda esnediğinde brittanyle ikisi kalkarak diğerlerine iyi geceler diler. O sırada faye telefonu kapatıyorken kenda sorar

“liv ne zaman geliyormuş?”

“yarın okuldan çıkınca andrea’yla beraber direkt Luplex’e uçacaklarmış, daha fazla bekleyemem dedi-“
“beklemesin zaten, özledik..”

owen da jonathan' a katılıyorken kenda ve brittany abilerini de öperek odadan çıkarlar, kapı onların arkasından kapanırken orta okulun son günü gibi bu kadar önemli bir günde tek ikinci lig luxplex kurbağası olarak odada kalan dante ona dönen bakışlarla gözlerini devirir

“iyi, gittik. Annemlere söyleyeceğim, gelip yatırsın sizi..”

faye kardeşinin arkasından bir yastık atıyorken dante gülerek başını eğdi ve kapıyı açıp dışarı kaçarken jonathan da utanmadan esneyen nicole'e bir yastık atıyordu..

“olmaz! Dur, açmıyoruz!”

jaden elindeki *melekler okulu* armalı zarfla beraber kollarından tutularak salona sürüklenirken birinci lig kurbağalar zarflarıyla beraber alexalarda toplanmış, herkes heyecanla zarfların açılacağı anı bekliyorken jaden konuşur

“anna gidiyormuş..”

“gerçekten mi?!”

“süper!”

“biz de gidiyoruzdur umarım!”

her kafadan bir ses çıkıyorken alexa kendi zarfını kaldırıp sallar

“hadi ben başlıyorum!”

herkesin dikkati alexa'ya dönerken allison da ablasının arkasından eğilmiş, ikisinin de sarı saçları birbirine giriyorken iki çift mavi göz açılan zarftan çıkan mektuptaki yazıyı okuyordur. Alexa daha bitirmeden allison çılglığı basarak zıplar

“GİRMİSİ!”

“GİRMİŞİM!”

kurbağalar Mars'taki en seçkin lise olan melekler okuluna girebilmiş ilk üyelerini alkışlıyorken allison ve alexa gülererek birbirlerine sarılıyordu..

“veeee.. veee beklenen an!”

jonathan havaya kaldırdığı kağıda tek gözü kapalı bir şekilde bakıyorken bir an okuyamaz, kağıdı indirip doğru düzgün okurken bir an sonra evet diyerek yumruğunu havaya kaldırır

“onun için de bir alkış koparken delikanlı ellerini birbirine sürterek yerine oturuyordur..

“girememişim ben..”

nicole omuzlarını düşürerek koltuğa çökerken jonathan yerinden fırlamıştır

“ne demek girememişim, nerede yazıyor o saçmalık-“

“bak, burada..”

nicole jonathan’a kağıdı uzatmış, delikanlı okumak için başını eğdiğinde kağıdı onun suratına çarpar. Jonathan irkilerek kağıdı nicole’ün elinden kaparken genç kız gülerek şaka yaptığını söyler. Korkulu gözler yine gülüyorken ikinci lysander de melekler okuluna kapağı atıyordur..

“sayın owen lysander-prens ya, bak sayın falan-“

“seninki de sayındı..”

jonathan *pehler*ken okumaya devam ediyor, kabul edildiğini görünce kağıdı omzundan geriye atar

“sanki başka bir şey olabilirmiş gibi, girmiş işte..”

herkes gülerek alkışlıyorken owen yere düşen kabul mektubunu alarak jonathan’ın kafasına geçiriyordur..

faye ve liv ellerindeki kabul mektuplarını sallayarak birbirlerine sarılıyorken onların bağırış çağırışları arasında jaden sonunda kendi zarfını açıyordu. İçinden bir ses giremediğini söylüyorken delikanlının gözleri sıratlarda dolaşıyordu. Yanında oturan kardeşi emily onun yüzüne bakarak okumasını bekliyorken sarı saçlarını kulaklarının arkasına alıyordu. jaden bitirdiğinde başını kaldırıp genç kıza bakar, emily hafifçe yüzünü buruştururken jaden güldüğünde onun da kahverengi gözleri bir anda aydınlanır ve atılarak abisine sarılırken onların sevincini gören diğerleri de daha önceki kutlama bitmeden diğeri için bağırış çağırışa başlıyordu..

“Luplex kurbağalarından ilk grubun Melekler Okulu’na başlaması şerefine!”

Lucinda büyük yemek odasında kadehini kaldırırken yıllar sonra herkes ilk defa aynı masada yemek yiyor, çocuklarının hayatındaki en önemli adımlardan birini kutluyorken yüzler gülüyor, yıllar önceki acıların izleri hiçbirinde görünmüyorken kadehler hem şu anda burada olanlar, hem de olmasa da bulutların arasından onları izleyenler için kalkıyordu

Şerefe!

THE END of CRASHING TO PINK.

Nereden nereye diyerek hayretle geldiğim noktaya bakıyorum :) Bu seferki varış noktası hem geçmiş, hem de gelecekte açık uçlar bırakmış, onun heyecanını taşıyarak büyümüş, daha olgun bir nokta gibi görünüyor. Buraya kadar gelmiş olan herkese teşekkürler, Pink of Luplex’te görüşmek üzere..

19.04.08 - 00:05